

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும்

இறக்கை: 10 இறகு: 2

காக்கை

சுருளி

இலக்கிய மாத இதழ்

பிப்ரவரி | விலை
2021 | ₹25

தமிழ்ப் பண்பாட்டு ஆய்வறிஞர்
தொ. பரமசிவன்
நினைவுச் சிறப்பிதழ்

- ◆ ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்
- ◆ ந. முத்துமோகன்
- ◆ பா. செயப்பிரகாசம்
- ◆ ச. தமிழ்ச்செல்வன்
- ◆ பாமரன்
- ◆ வே. சங்கர்ராம்
- ◆ த. கண்ணா கருப்பையா
- ◆ அப்பணசாமி
- ◆ முத்துநாகு

கவிதை

• ரூபன் சிவராஜா

மரணம்!

முதலில்
தேச எல்லைகளை மூடியது
பிறகு
குறுகிய இடைவெளிக்குள்
அச்சுறுத்தியது
மேலும்
மிக அருகே
முகக் கவசத்துக்கு வெளியே
நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது

இம்மரணத்தின் கரங்கள்
கொன்றவர்களையும் கொல்கிறது
ஆதிக்கர்களையும் கொல்கிறது
பாவப்பட்டவர்களையும் கொல்கிறது
நாடற்றவர்களையும் கொல்கிறது

ஆயுதம் விற்றவர்கள்
ஆயுதம் வாங்கியவர்கள்
போர்களை நடத்தியவர்கள்
போர்களை எதிர்கொண்டவர்கள்
எவரும் மிச்சமில்லை

மதம் பரப்பியவர்களையும்
மதம் பற்றியவர்களையும்
விட்டுவைக்கவில்லை

கடவுளைக் கண்டுபிடித்தவர்களினதோ
'கடவுள் அவதாரங்களினதோ'
மந்திர மாயம் எதுவும்
இங்கு பலிக்கவில்லை

தூணிலும் துரும்பிலும்
இருக்கும் வல்லமை
தனக்கு மட்டுமே
என்கிறது கிருமி

'கூடி வாழ்ந்தால் கோடி நன்மை'
என்கிற முதுமொழிகள்
பழையதாகவே போயின

நிச்சயமின்மையைக்
கைகளுக்குள் திணித்து
உத்தரவாதங்களை
உடைத்துப்போட்டு
வாழ்வைப் பொருத்திப்
பார்க்கும்
ஒரு புதிய இயல்பு
புதிர் போடுகிறது

காக்கைக் கரவா கரைந்துண்ணும்

இறக்கை: 10

இறகு: 2

திருவள்ளூர்வராண்டு 2053

மாசி
பிப்ரவரி 2021

ஆசிரியர்
வி. முத்தையா
9841457503

பொறுப்பாசிரியர்
க. சந்திரசேகரன்
9715146652

ஆசிரியர் குழு
இரா. எட்வின்
முகிலன்
அமரந்தா
கசன்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்
கி. பி. அரவிந்தன்
வீர. சந்தானம்

நெறியாளர்கள்
டிராட்ஸ்கி மருது
க. பஞ்சாங்கம்

கே. எம். வேணுகோபால்

புலம்பெயர் நாடுகளுக்கான
தொடர்புக்கு:

கனடா:

வி. மகேந்திரன்
V. Mahenthiran

Mahenthiran_v@hotmail.com

ஐரோப்பா:

க. முகுந்தன்

K. Mukunthan

kmukunthan@gmail.com

காக்கையில் வெளியாகும் கதை, கவிதை மற்றும் கட்டுரைகளின் கருத்துகள், கட்டுரையாளர்களின் கருத்தாகும். காக்கையின் கருத்தாகாது.

விட்டுக்கொடுப்பும் புரிந்துணர்வும் வேண்டும்

நாட்டு மக்களைத் தொடர்ந்து அச்சுறுத்தி வரும் கொரோனாத் தொற்று; விலைமதிப்பில்லா உயிர்களைப் பறிகொடுத்து நீண்டு கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள் போராட்டம்; அரிசி, பருப்பு, எண்ணெய், எரிபொருள் என எல்லா அத்தியாவசியப் பொருட்களின்மீதும் உயர்ந்துள்ள விலையேற்றம்; கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களின் முன்னறிவிப்பற்ற ஊதியக் குறைப்பு; வேலையில்லாத திண்டாட்டம்; கொரோனா கொடுத்த நெருக்கடியால் குடும்பம் குடும்பமாய் நடைபெறும் இடப்பெயர்வு; லஞ்சம், ஊழல், எதேச்சதிகாரம்; அறமற்ற அரசியல்; மனித மாண்புகளைக் கேலிக்குள்ளாக்கும் மலிவான உரையாடல்கள்; கேள்விக்குள்ளாகிவரும் கல்வி வாய்ப்புகள், வேலைவாய்ப்புகள்; பெண்களுக்குப் பாதுகாப்பின்மை; கோயில்களின் கருவறைக்குள்ளேயே அரங்கேறிவரும் கொடூரம்; யாரையும் அவன் இவன் என்று பேசும் ஆணவம்; எதையும் மதமாக்குவது அல்லது சாதியமாக்குவது; சட்டம், நீதி, காவல், பொதுஒழுங்கு என எல்லாவற்றையும் அவமானப்படுத்துவது; ஒரேமொழி, ஒரே தேசம், ஒரே மதம் என இரைச்சல் போட்டு பன்மைத்துவத்தை பலவீனப்படுத்தும் சிறுமை; அண்ணன் தம்பிகளாய் மாமன் மச்சான்களாய் மதம் கடந்து, சாதிகடந்து உறவாடி அமைதிப்பூங்காவாய்ச் செழித்துநின்ற தமிழ்க் கிராமங்களுக்கும் பல்லிளித்துக் கொண்டிருக்கும் மதத்துவேசம், சாதியத்தாக்குதல்; தமிழ்த் தேசியம், திராவிடத் தேசியம் எனப் பிளந்து இளைஞர்களைக் குழப்பும் அரசியல் என அமைதியற்ற சூழலில் தமிழகம் உழன்று கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் தேர்தல் வருகிறது. இவ்வாறான சூழலில், மதபேதம் பார்க்காத சாதிவேறுபாடுகளை ஏற்காத கல்வியில் வேலை வாய்ப்பில் அவரவருக்கான உரிமைகளை மறுக்காத அல்லது கைகொடுத்துத் தூக்கிவிடுகிற சமூக சமத்துவத்துக்கான ஒரு அரசின் தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நிலையில் திராவிடத்தையும், பொதுவுடைமையையும் அம் பேதகரியத்தையும் முன்னெடுத்துக் கொண்டு ஒடுக்கப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி களத்தில் நிற்கிற தலைவர்கள் மிகுந்த நிதானத்தோடும் தேர்ந்த புரிந்துணர்வோடும் அரசியல் நகர்வுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அச்சு ஊடகங்களும் காட்சி ஊடகங்களும் கட்டமைக்கத் துடிக்கிற அரசியலுக்குள்ளும் உறவாடிக் கெடுக்கிற உள்ளூர் தேசிய அரசியலுக்குள்ளும் சிக்கிக் கொள்ளாமல் மக்களின் மனவோட்டத்தைக் கணித்து முடிவுகளை எடுப்பதில் அளவுகடந்த பொறுமையும் பொறுப்புணர்ச்சியும் வேண்டும்.

நடந்து முடிந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தல் முடிவுகள் தமிழ்நாட்டில் மதசார்பற்ற சக்திகளுக்கு மட்டுமே கிடைத்த ஆதரவு என்று தவறாகக் கருதி செருக்கடைந்துவிடக்கூடாது. அது மத்திய மாநில அரசுகளின்மீதும் அந்த அரசின் தலைமைகளின் மீதும் இருந்த கோபமும் கொந்தளிப்பும் தான் என்பதைப் புரிந்துகொள்வது கடினமாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் அதுதான் கள யதார்த்தம்.

**ஓவ்வொரு மாதமும் 1ஆம் தேதி
உங்கள் கைகளில்**

ஓவ்வொரு மாதமும்
29 அல்லது 30ஆம் தேதியில்
'காக்கைச் சிறகினிலே'
அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது.
5ஆம் தேதிக்குள்
இதழ் கிடைக்கப்பெறாதவர்கள்
தொடர்புகொள்ள வேண்டிய
செல்பேசி எண்: 98414 57503

உறுப்பினர் கட்டணம்

தனி இதழ் விலை.....ரூ. 25
ஆண்டுக் கட்டணம்.....ரூ. 275
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்.....ரூ. 500
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்.....ரூ. 1250
மாணவர் சந்தா.....ரூ. 200
(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர்
அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றிதழோடு
விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)

காசோலைகள்,
வங்கி வரைவோலைகள் அனைத்தும்
KAACKAI,
A/c No. 60111010005660
SYNDICATE BANK,
TRIPPLICANE, CHENNAI - 5.
IFSC: Synb0006011
என்ற பெயருக்கு, சென்னையில்
மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.
பணவிடை (மணியாட்டர்) மூலமும்
சந்தா செலுத்தலாம்.

வெளிநாட்டு உறுப்பினர் கட்டணம்
ஆண்டுக் கட்டணம்..... \$ 30

உறுப்பினர் கட்டணத்தை
KAACKAI,
A/c No. 60111010005660
SYNDICATE BANK,
TRIPPLICANE, CHENNAI - 5.
Shift Code : SYNBINB031
என்ற பெயருக்கு, சென்னையில்
மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை, 288, டாக்டர் நடேசன் சாலை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-600 005.
செல்பேசி: 98414 57503,
தொலைபேசி : 04428471890

மின்னஞ்சல்:
kaakkaicirakinile@gmail.com

முகநூல்:

www.facebook.com/kaakkai.cirakinile

எனவே, அந்தக் கோபத்தை, கொந்தளிப்பை சிந்தாமல் சிதறாமல் சட்டமன்றத் தேர்தலிலும் அறுவடை செய்ய வேண்டுமென்றால் பெரிய கட்சிகள் கூட்டணியில் உள்ள ஒவ்வொரு கட்சியின் தலைவர்களிடத்திலும் மிகுந்த விட்டுக்கொடுப்புகளையும் வெளிப்படைத் தன்மையையும் பேண வேண்டும். கூட்டணிக் கட்சிகளின் பலத்தையும் தேவையையும் கட்சியின் கடைசித் தொண்டன்வரை கொண்டுவர வேண்டும். புதிதாய் களத்துக்கு வந்து அரசியல் பரப்புரை செய்கிற குட்டித் தலைவர்கள் கூட்டணிக்கட்சிகளின் அருமையையும் பெருமையையும் உணர்ந்து பேசவேண்டும். அரசியல் களத்தில் அந்தத் தலைவர்களின் உழைப்பையும், பங்களிப்பையும், தியாகத்தையும் குறைத்து மதிப்பிட்டு சிறுமைப்பட்டுவிடக் கூடாது. ஏனெனில், இந்த மண்ணுக்கு எல்லாக் காலத்துக்கும் தேவைப்படுகிற திராவிட சித்தாந்தத்தையும் பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தத்தையும் அம்பேத்கரியக் கோட்பாடுகளையும் ஏந்திப் பிடிக்கிற ஒவ்வொரு தலைவரும் தொண்டனும் மதிப்பிட முடியாத மாண்புக்குரியவர்கள். இவற்றையெல்லாம் புரிந்துகொண்டு நகர்வுகளைச் செய்யத் தவறினால், ஏற்படப்போகும் பேரிழப்பு மக்களுக்கே.

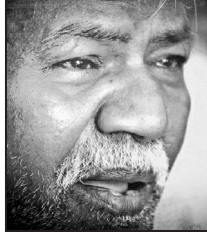
நன்றி

திராவிட சித்தாந்தக் கோட்பாட்டாளரும் பண்பாட்டு வேர்களைத் தேடித் தேடி பயணித்தவரும் நூற்றுக்கணக்கான இளம் ஆய்வாளர்களுக்கு வேராய் வேரடி மண்ணாய் இருந்து ஆய்வுப் பரப்பை கிளைத்து தழைக்கச் செய்தவரும் மூத்த ஆய்வு அறிஞருமான பேராசிரியர் தொ.பரமசிவன் அவர்களுக்கு நினைவுச் சிறப்பிதழ் வெளியிடுவதைக் காக்கைக் குழுவும் பெருமையாகக் கருதுகிறது. சிறப்பிதழுக்குத் தோள்கொடுத்த அனைத்துப் பெருமக்களுக்கும் நன்றியும் வணக்கமும்.

- ஆசிரியர்

அட்டை ஓவியம்: மருது

தனித்துவம் மிக்க ஒரு தமிழறிஞர்

திருநெல்வேலி மாவட்டம் பாளையங்கோட்டை நகரில் ஓர் எளிய குடும்பத்தில் 1950 ஆம் ஆண்டு பிறந்த தொ. பரமசிவன் 2020 ஆம் ஆண்டு இறுதியில், டிசம்பர் 24 ஆம் நாள் தனது 70 ஆவது வயதில் மறைந்தார். இன்றைய தமிழகத்தின் தனித்துவம் மிக்கத் தமிழறிஞர் என்று அடையாளப்படுத்தப்படும் பேராசிரியர் தொ. பரமசிவன் அவரது மாணவர்களாலும் நண்பர்களாலும் “தொ.ப” என்று அன்போடு அழைக்கப்படுகின்றார்.

இளையாங்குடி சாகீர் உசேன் கல்லூரியிலும் மதுரை தியாகராயர் கல்லூரியிலும், பின்னர் திருநெல்வேலி மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்திலும் தமிழ்த்துறைகளில் பேராசிரியராகவும் துறைத்தலைவராகவும் பணிபுரிந்தவர் பேராசிரியர் தொ.ப.

“மாணவர்களுக்கான பேராசிரியர்” என்று வழங்கப்பட்டவர். கல்லூரிப் பணி முடிந்த பிறகும் மாலை நேரங்களில், பின்னிரவு வரை மாணவர்களோடும் நண்பர்களோடும் தமிழ் வரலாறு, இலக்கியம், பண்பாடு குறித்து தொடர்ந்த உரையாடல்களை நடத்திச் சென்றவர். எழுத்து, பேச்சு இரண்டில் பேச்சை தனது விருப்பத்திற்குரிய ஊடகமாக எடுத்துக் கொண்டவர். மேல்நிலைக் கல்வியும் இலக்கிய வாசிப்பும் தேவையில்லாத வழக்காறுகளின் மொழி பேராசிரியர் தொ.ப.வினாடையது. சாக்ரட்டீஸ், அரிஸ்டாட்டில் போன்ற கிரேக்க மெய்யியலாளர்களை ஒத்த வடிவில் சிந்தனையைத் தூண்டும் கட்டுப்பாடற்ற, படைப்புத்தன்மை கொண்ட சொல்லாடல்களின் வழியாகத் தமிழாழ்வுகளை நகர்த்திச் சென்றவர்.

‘தமிழகத்தின் ஆக்ஸ்போர்ட்’ என அழைக்கப்படும் பாளையங்கோட்டை நகரின் நவீன கல்விச் சூழலையும் கிறித்தவச் சூழலையும் அந்நகரைச் சுற்றியமைந்த கிராமங்களின் மரபுச் சூழலையும் தன்னில் சுவீகரித்துக் கொண்டவர் அவர். இளமையில் பாளை நகரின் மாணவ-ஆசிரியச் சூழலில் செழித்த திராவிட இயக்கச் சிந்தனையின் கருத்தியல் மற்றும் செயல்பாட்டுத் தளங்களில் பயிற்சி பெற்றவர். மூத்த சைவ சித்தாந்த அறிஞர், மெய்கண்ட

சாத்திரங்களுக்கு உரை கண்ட பெரியவர் சி.சு. மணி அவர்களைத் தனது குருவாகக் கொண்டவர். பாளை தூய சவேரியார் கல்லூரியில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறையை நிறுவிய பேராசிரியர் எஸ்.டி. லூர்து அவர்களை நண்பராகக் கொண்டவர். மார்க்சிய அறிஞர், தமிழக நாட்டார் வழக்காற்றியலின் தந்தை பேராசிரியர் நா. வானமாமலையுடன் “தமிழகத்தின் கோசாம்பி” என்று விருப்புடன் தோழமை பாராட்டிய அறிஞர்.

அழகர் கோவில், சமயங்களின் அரசியல், அறியப்படாத தமிழகம், பண்பாட்டு அசைவுகள், தெய்வம் என்பதோர்.., உரைகல், மரபும் புதுமையும், இதுதான் சனநாயகம் போன்ற பல அற்புதமான ஆய்வு நூல்களை உருவாக்கித் தந்தவர். பெரியாரிய செல்வாக்கில் சமயங்கள் குறித்த விமர்சனநூல்வமான ஆய்வுகளை முன்னெடுத்தவர். சமயம் குறித்த ஒரு கோட்பாட்டு விவாதத்தை நண்பர் சுந்தரகாளியுடன் முன்னெடுத்துச் சென்றவர். இந்தியச் சூழல்களில் மதமும் சாதியமும் இணைந்தவை, இரண்டுமே சமூக அதிகாரத்தின் காத்திரமான வடிவங்கள், எனவே (மார்க்ஸ் சொல்லியது போல) சமூக விமர்சனம் என்பது இங்கு சமய விமர்சனத்திலிருந்து தான் தொடங்கப்படும் என்று துல்லியமாகக் குறிப்பிட்டவர்.

தொ.ப. அவர்களின் குறிப்பிடத்தக்க முதல் ஆய்வு “அழகர் கோயில்” பற்றியது. மதுரையிலிருந்து சிறிது விலகிய தூரத்தில் மலையடிவாரத்தில் தனித்து அமைந்துள்ள வைணவத்தலம் அழகர் கோயில். ராமானுஜர் இத்தலத்திற்கு வந்து சென்றார் என்று கூறுவார்கள். மக்கள் நெருக்கம் இல்லாத பகுதியில் அமைந்த அழகர்கோயில் எப்படி வெகுமக்கள் தொகுப்புகளுடன் உறவு கொண்டது? என்பதை தொ.ப.வின் முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு ஆய்வு செய்கிறது. அழகர் கோயில் தன்னைச் சுற்றிப் பல கிராமங்களில் வாழ்ந்த நாயுடு, யாதவர், கள்ளர், வலையர், பள்ளர், பறையர் போன்ற இடைத்தள, அடித்தள மக்கள் பகுதிகளுடன் சனநாயக உறவுகளை உருவாக்கிக்

கொண்ட வரலாற்றையும் அதன் அரசியலையும் ஆய்வு செய்ததே அந்நூல். கோயில் ஆய்வுகளில் மேட்டுக்குடி எல்லைகளைத் தாண்டிய வெகுமக்கள் தொடர்புகளை “அழகர்கோயில்” தேடி அறிந்தது. வைணவத்திற்கும் அரசுக்கும் வெகுமக்கள் ஆதரவு தேவைப்பட்டது, அதன் விளைவே அழகர்கோயில் வரலாறு என்று “நறுக்”கென எழுதுகிறார். அழகரும் கள்ளரும் (பதினெட்டாம் படி கருப்பசாமியும்) கலந்த நிலையில் காட்சிதரும் சிறப்பை அழகர்கோயிலில் காணமுடியும். திருவில்லிப் புத்தூரிலிருந்து ஆண்டாள் சூடிக்கொடுத்த மாலை இவரைத் தேடி வரும். இன்னும் கூடுதலாகச் சொல்லுவதானால் துலுக்க நாச்சியாருடனும் இவருக்கு நட்பு உண்டு. சூப்பியத்தில் தென்படும் “பாணர்”களைப் பற்றி சிலாகித்து எழுதுவார். வைணவமும் சைவமும் கலந்து உறவாடும் சங்கமத்தையும் அதனுள் பொதிந்திருந்த முரணையும் மதுரை சித்திரைத் திருவிழா எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அழகர்கோயிலின் முறையியலைப் பேராசிரியர் தொடர்ந்து வளர்த்தெடுத்தார். நாட்டுப் புற சமயங்களின் கதாபாத்திரங்கள் மிக முக்கியமாக விளிம்புநிலை மக்களே என்று நிறுவினார். கொலையுண்ட தெய்வங்கள், ஓடுக்கப்பட்ட மக்கள் என்றே அவர்களின் வரிசை அமைந்துள்ளது என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார். தாய்த் தெய்வங்கள், காவல் தெய்வங்கள், பழையனூர் நீலி போன்ற பழி வாங்கும் தெய்வங்கள், நீதி கோரும் தெய்வங்கள், புறக்கணிக்கப்பட்டு தெய்வமான ஆண்டாள், மூதேவி அம்மன், பறையர்களை மணாளராக ஏறுக்கொண்ட மாரியம்மன், சமணர் காலம் தொட்டு தமிழர்கள் வணங்கி வந்த பேச்சி, இயக்கி போன்ற தெய்வங்களே தமிழ்ப் பண்பாட்டின் வேர்கள் என்று பேராசிரியர் வாதிடுகிறார். இத்தெய்வங்கள் தனித் தனியானவர்கள், நிறுவனமாக மறுத்தவர்கள், சுதந்திரமானவர்கள், கோபம் கொண்டவர்கள், ஆயுதமேந்தியவர்கள் என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

பேராசிரியர் நாவா தனது “ஸ்கந்த முருகன் இணைப்பு” பற்றிய கட்டுரையில் வடக்கிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட ஸ்கந்தன் தென்னாட்டின் முருகனுடன் எவ்வாறு இணைக்கப்பட்டான் என்பதை எடுத்துக் காட்டினார். எஞ்சியிருந்த கதையை பேராசிரியர் தொ.ப. சொல்லுகிறார். அது குறத்தி வள்ளியின் கதை. குறத்தி வள்ளி இந்திரனின் மகள் தெய்வானையுடன் சேர்க்கப்பட்டாள். ஆனால் வள்ளி சேர மறுத்துவிட்டாள். அவளது சுதந்திரத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டாள். மீனாட்சியின் கதையும் இப்படிப்பட்டதுதான். அவளும் தன் சுதந்திரத்தை, சுயாதீனத்தை இழக்க மறுத்து விட்டாள். மதுரையில் மீனாட்சி, சொக்கநாதரையும் விஞ்சி நிற்பாள். வங்காளத்தில் சக்தியைப் பிரிந்த “சிவம்” வெறும் “சவம்” எனப்படுகிறார். சிறுமைப்படுத்தப்பட்டாலும் மூதேவி அடிமைத்தனத்தை ஏற்காத தன்னிச்சையான பெண் தெய்வம். சக்தியின் வடிவங்கள் பெரும்பாலும் மேட்டுக்குடித்தனத்திற்கு அடிமையாகாத சிவனை மீறிய தாய்த் தெய்வங்கள். ஆக்ரோஷமான தெய்வங்கள்.

பெரியாரின் திராவிட இயக்க வரலாற்றை மூன்று அடுக்குகளாகப் பிரித்துக் காட்டலாம். முதலாவது, தந்தை பெரியாரின் நாத்திகம், பகுத்தறிவு, சுயமரியாதை, பார்ப்பன எதிர்ப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டது. இரண்டாவது அடுக்கு, அறிஞர் அண்ணா, கலைஞர், நாவலர் என வளர்ந்தது. அது தமிழ்மொழி, இலக்கியம் என்ற திசையைத்

தேர்வு செய்தது. காதல், வீரம் என்ற ஜனரஞ்சக வடிவங்களைக் கையிலெடுத்தது. தமிழ்ப் பெருமிதங்களின் மீதே அது கட்டமைக்கப்பட்டது. அதிகாரக் காதலையும் அது கொண்டிருந்தது. மூன்றாவது அடுக்கு, பேராசிரியர் தொ.ப. குறித்து நிற்கும் அடித்தளப் பண்பாட்டுச் சார்பு கொண்டது. அது வழக்காற்றுத் தளத்தில் சொல்லாடும் பண்பாட்டுப் பரப்பை விழைகிறது. பெரியாரிய, அம்பேத்கரிய, மார்க்சிய இணைப்பை அது குறிக்கிறது.

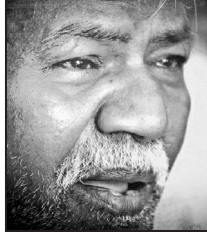
பகுத்தறிவுக்கும் பண்பாட்டுக்கும் (Reason and Culture) இடையில் ஒரு சங்கடமான உறவு உண்டு. ஒன்று மற்றொன்றுடன் எளிதில் பொருந்திப் போகாது. அறிவு, நவீன யுகத்தின் காத்திரமான முதல் போராளி. பண்பாடு, மாண்புப் பரப்பின் ஆழங்களைப் பற்றி நிற்பது. பேராசிரியர் தொ.ப. இவை இரண்டுக்குமிடையில் ஓர் உரையாடலை முன்னெடுத்தார். பெரியாரிய மாண்புடையல் என்ற ஒரு புதிய போக்கினை அவர் உருவாக்கித் தர முயன்றுள்ளார். மொழி, பண்பாடு, மாண்புடையல், விளிம்பு நிலை மக்கள் என்ற சந்திப்பில் பேராசிரியர் தொ.ப.வைக் காணுகிறோம். தமிழ் தேசியத்துடன் விவசாயிகள் நலன், உழைப்பாளிகள் நலன் ஒன்றுசேரும் தருணம் உருவாகி வருகிறது. இப்படி ஒரு முன்மாதிரியை போலந்துக்கும் அயர்லாந்துக்கும் மார்க்ஸ் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் முன்மொழிந்தார். நிலத்தில் உழைப்பவரின் வாழ்வும் நலனும் சம்மந்தப்படாத தேசியம் முன்செல்லாது என்று மார்க்ஸ் கூறினார். பேராசிரியர் தொ.ப.வின் பண்பாட்டு அக்கறை தமிழ் தேசியத்தோடு இயற்கை விவசாயத்தை, இயற்கை உணவுப் பழக்கங்களை, இயற்கை மருத்துவத்தை (பெரியவர் நம்மாழ்வாரை) இணைக்கிறது. இவை நீண்டகாலப் பயணத்துக்கான முன்னுரை. தொ.ப.வை பெரியாரே ஏறிட்டுப் பார்ப்பார். பண்பாட்டைப் பேராசிரியர் தொ.ப.நம்புகிறார். வீதிகளின் ஓரங்களில் சரிந்து நிற்கும் பழைய தெய்வங்கள் நிமிர்ந்து எழுவர் என அவர் எதிர்பார்க்கிறார். பண்பாடு, முதலாளியத்தோடு போராடும் என அவர் கருதுகிறார். அப்படி நிகழ்ந்தால், அது ஒரு பெரும்போராக அமையும்.

பேராசிரியர்கள் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி போன்ற ஈழத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்களின் மீது புலமைக் காதலும் மரியாதையும் கொண்டவர் பேராசிரியர் தொ.ப. ஈழப்பிரச்சினையில் அழுத்தமான ஈடுபாடு கொண்டவர் ஈழத்தமிழர் எடுத்துக் காட்டிய போர்க்குணத்தைக் கண்டு அவர் கிளர்ச்சி உணர்வில் திளைத்தார். பின்னர் ஈழத்தமிழர் குறித்து அவர் ஏதிலியாய்க் கண்கலங்கி நின்ற சந்தர்ப்பங்களை நான் கண்டிருக்கிறேன். தமிழ்ச் சூழல்களில் சந்தர்ப்பவாதிகளாக ஆகிப்போன தமிழ்த் தலைவர்கள் மீது அவர் கொதித்துக் கோபித்த சந்தர்ப்பங்களையும் சந்தித்திருக்கிறேன். “அந்தக் கட்சிகளைக் கலைத்து விடச் சொல்லுங்கள்” என்று அவர் உறுமியிருக்கிறார்.

பல நோக்குகளில், இத்தாலிய மார்க்சியர் அந்தோனியோ கிராம்சியின் பண்பாட்டு அரசியலைப் பேராசிரியர் தொ.ப. நினைவூட்டுகிறார். அவர் குறித்த உரையாடல்கள் நம்மில் தொடர்பும், அவை நம்மைச் செழுமைப்படுத்தும்

●
கட்டுரையாளர்: ஆய்வறிஞர்

ஆ. சிவசுப்பிரமணியன்

பேராசிரியர் தொ. ப. வின் அழகர்கோயில் ஆய்வு

“கோயில்கள் வழிபடும் இடங்களாக மட்டும் ஆகா. அவை சமூக நிறுவனங்களுமாகும். எனவே சமூகத்தின் எல்லாத்தரப்பினரோடும் கோயில் உறவு கொள்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட கோயிலோடு அரசர்களும் உயர்குடிகளும் கொண்ட உறவினைப் போலவே ஏழ்மையும் எளிமையும் நிறைந்த அடியவர்கள் கொண்ட உறவும் ஆய்வுக்குரிய கருப்பொருளாக முடியும்.”

தமிழக வரலாற்றில் இடம் பெறும் முக்கிய நிறுவனங்களுள் கோயிலும் ஒன்று. சங்க இலக்கியங்களில் ‘கோயில்’ என்ற சொல்லாட்சி இடம் பெற்றுள்ளது. எனினும் இச் சொல்லாட்சி இறைவன் உறைவதாக நம்பும் இடத்தைக் குறிப்பதாகப் பரவலாக இடம் பெறவில்லை. பெரும்பாலும் ஆளுவோன் வாழும் அரண்மனையைக் குறிக்கும் சொல்லாகவே இடம் பெற்றுள்ளது. கற்களாலும் செங்கற்களாலும் கட்டப்பட்ட கோயில்கள், பாறைகளைக் குடைந்து கட்டப்பட்ட குடைவரைக் கோயில்கள் முற்காலப் பாண்டியர் ஆட்சியிலும் பல்லவர் ஆட்சியிலும் பரவலாக அறிமுகம் ஆகத்தொடங்கியுள்ளன. திட்டமிட்டுக் கட்டப்பட்ட கோயில்கள் குறித்த இலக்கியப் பதிவு சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்படுகின்றது. கோட்டம் என்ற பெயரில், புகார் நகரில் இருந்த பல்வேறு கோயில்களைச் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகிறது. சைவ, வைணவக் கோயில்கள், குறித்த கல்வெட்டுப் பதிவுகள் பல்லவர் ஆட்சி தொடங்கி பிற்காலச் சோழர். விஜயநகரப் பேரரசுக் காலம் வரை தொடர்ச்சியாகக் கிடைக்கின்றன. இக்கல்வெட்டுகளின் துணையுடன் பார்க்கும்பொழுது கோயில் என்பது வழிபடும் இடமாக மட்டுமின்றி, சமூகப் பொருளாதார நிறுவனமாகவும் வளர்ச்சி பெற்றிருந்ததை அறியமுடிகிறது. அதிலும் பிற்காலச் சோழர் ஆட்சியின்போது கோயில் பொருளாதாரம் என்று குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்குப் பொருளாதார நிலையில் கோயில்கள் ஏற்றம் பெற்றிருந்தன. அத்துடன் சமூக வாழ்விலும் அவற்றின் தாக்கம் மிக்கிருந்தது. கோயில் என்பது அது இருக்கும் ஊருடனும், அதில் உறைவதாக மக்கள் நம்பும் கடவுளருடனும் நெருக்கமான தொடர்புடையது. இதனால் ஓர் ஊரின் சிறப்புக்கு அங்குள்ள கோயில் காரணமாக

அமைந்தது. கவி புனையும் ஆற்றல் கொண்ட இறையடியார்களால் பாடப்பட்ட கோயில்கள் சிறப்புக்குரியனவாயின. சைவ சமயத்தில் அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரும் பல்வேறு சைவத்தலங்களுக்குப் பயணித்து அங்குள்ள கோயிலில் உள்ள இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளனர். இவர்களால் பாடப்பட்ட கோயில்கள் உள்ள 276 ஊர்கள் ‘பாடல் பெற்ற தலம்’ என்று பெயர்பெற்றுள்ளன. (நேரில் செல்லாது பாடலில் பதிவுசெய்த ஊர்கள் வைப்புத் தலம் என்றழைக்கப்படும்) இது போன்று ஆழ்வார்களால் பாடப்பட்ட வைணவத் தலங்கள் ‘மங்களாசாசனம் செய்யப்பட்ட தலங்கள்’ என்றழைக்கப்படும்

கோயில் வரலாறு

சைவ, வைணவக் கோயில்களை மையமாகக் கொண்டு வரலாறுகள் பல உருவாகியுள்ளன. இவை உண்மை நிகழ்வுகளாகவும், மீவியற்கை நிகழ்வுகளின் கலவையாகவும் அமையும் தன்மையன. அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களின் வரலாறைக் கூறும் சேக்கிழார் எழுதிய பெரியபுராணம் எனும் திருத்தொண்டர் புராணம் அடியார்களின் வரலாற்றுடன் தலவரலாறுகளையும் பதிவுசெய்துள்ளது. தலபுராணம் என்ற பெயரிலான புராணங்கள் ஒரு தலத்தில் இடம்பெற்றுள்ள கடவளரையும் கோயில்களையும் மட்டுமின்றி பெயருக்கு ஏற்றார் போன்று அத் தலத்தின் வரலாற்றையும் மீவியற்கைச் செய்திகளின் கலவையாய் வெளிப்படுத்துவன. மகாத்மியம் என்ற பெயரில் ஒரு தலத்தின் மகிமையைக் கூறும் நூல்கள் பெரும்பாலும் வடமொழிப் புராணங்களை உள் வாங்கியனவாகவே இருக்கும் தன்மையன. ‘ஓழுக்கு’ என்ற பெயரிலான நூல்கள் குறிப்பிட்ட கோயில்களின் நடைமுறைகளைக் கூறுவனவாக

அமையும். இவ்வகையில் மீவியற்கைச் செய்திகளின் தாக்கம் குறைவாகவே இருக்கும்.

வரலாற்றாளர்களும் கோயிலும்

மேற்கூறிய கோயில் வரலாறுகள் வரலாற்று வரைவு சாராதவை. வழிபடுவோனின் நம்பிக்கையைச் சார்ந்து எழுதப்படுபவை. இந் நம்பிக்கை எல்லையைக், கடந்து ஆய்வுக்குரிய பல செய்திகள் தமிழ்நாட்டின் பெரும்பாலான கோயில்களில் உண்டு. இவற்றை எல்லாம் பக்தி உணர்வால் மட்டுமே வெளிப்படுத்த முடியாது. ஒரு குறிப்பிட்ட கோயிலில் வெளிப்படும் கட்டிடக்கலை, காணப்படும் சிற்பங்கள்,

ஓவியங்கள், இடம்பெற்றுள்ள உலோகப்படிமங்கள், அணிகலன்கள், கல்வெட்டுகள், வழிபாட்டுமுறை, படையல் பொருள், நடைபெறும் திருவிழாக்கள், உடைமையான சொத்துகள், வருவாய் இனம். பணியாளர்களின் வேலைப்பிரிவினை என்பன வெல்லாம் வரலாற்றுச் செய்திகளை உள்ளடக்கியிருக்கும் தன்மையன. அத்துடன் கோயில் என்ற அமைப்பிற்கு வெளியே வாழும் பல்வேறு மக்கள் பிரிவினருக்கும் கோயிலுக்கும் இடையிலான உறவும் ஆய்வுக்குரிய ஒன்றாகும். இச் செய்திகளின் அடிப்படையில் நோக்கும் போது கோயில் ஆய்வென்பது பல்வேறு அறிவுத்துறைகளின் துணையுடன் நடத்தப்படவேண்டிய ஒன்று என்பது புலப்படும்.

அழகர்கோயில்

இக் கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்ட, மங்களா சாசனம் பெற்ற வைணவக் கோயில்களில் ஒன்று அழகர்கோயில். பூதத்தாழ்வார், பெரியாழ்வார், ஆண்டாள், நம்மாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், ஆகிய அய்ந்து ஆழ்வார்கள் இத்தலத்தைப் பாடியுள்ளார்கள். இவர்களுக்கு முன்னரே “மாலிருங்குன்றம்” என்று பரிபாடலும், “திருமால் குன்றம்” என்று சிலப்பதிகாரமும் அழகர் கோயிலைக் குறிப்பிட்டுள்ளன. இத்தொன்மைவாய்ந்த அழகர் கோயிலை முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வுப் பொருளாகக் கொண்டு 1976-1979 ஆம் ஆண்டுகளில் பேராசிரியர் தொ. பரமசிவன் நிகழ்த்திய ஆய்வு “அழகர் கோயில்” என்ற பெயரில் நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளது. தம் ஆய்வின் வழி அவர் வெளிப்படுத்தும் சில முக்கியச் செய்திகளை மட்டும் அறிமுகம் செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

முந்தைய வரலாறு

முருகன் என்ற கடவுளைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்ட திருமுருகாற்றுப்படை என்னும் நூல் சங்க இலக்கியத்தொகுப்பான பத்துப்பாட்டு நூல்களில் ஒன்றாகும். இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள “பழமுதிர்ச்சோலை மலைக் கிழவோனே” என்ற தொடர் அழகர் கோயிலைக் குறிக்கிறது என்பது சைவர்கள் சிலரின் கருத்தாக உள்ளது. ஆனால் இக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாத சைவர்களும்

உண்டு. சைவ சமயத்தவரும் சைவசமயம் குறித்த நூலை எழுதியவருமான மா. இராசமாணிக்கனார் இக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாதவராகவே உள்ளார். இச்சிக்கல் குறித்து இந்நூலின் இறுதியில் விவாதிக்கும் போது இவரது கருத்தை முன்வைத்து அதை ஏற்றுக்கொள்ளவும் செய்கிறார்.

நூலின் இரண்டாவது இயலில் இக் கோயிலின் வரலாற்றுமூலத்தை ஆராயும்போது இக்கோயிலானது தொடக்கத்தில் பௌத்தர்களின் கோயிலாக (பௌத்த விஹாரம்) இருந்துள்ளது என்று மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி கூறியுள்ள கருத்தை முன்வைத்து அதை நிலை நிறுத்தும் வகையிலான சான்றுகளை முன்வைத்து விவாதித்துள்ளார். சமணமும் பௌத்தமும் புறமதங்களாக, சைவத்தாலும் வைணவத்தாலும் பார்க்கப்பட்டதற்கான சான்றுகள் தேவாரம். நாலாயிர திவ்வியபிரபந்தம் ஆகிய நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. இவற்றிற்கு இடையிலான பூசலின்போது ஒரு சமயத்தின் வழிபாட்டுத்தலங்கள் மற்றொரு சமயத்தலங்களாக மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் அடிப்படையில் பௌத்தக் கோயில் ஒன்றே அழகர் கோயில் என்ற வைணவக் கோயிலாக மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளதாக மயிலையார் கருதுவதுடன் அதற்கான சான்றுகளை முன்வைத்துள்ளதையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். அவை வருமாறு:

(1) அழகர் கோயிலில் பெரியாழ்வார் நந்தவனம் என்ற பெயரில் நந்தவனம் ஒன்றுள்ளது. இதற்கெதிரில் “ஆரமத்துக்குளம்” என்ற பெயரில் குளமொன்றுள்ளது. பௌத்த பிட்சுக்கள் வசிக்கும் இடமே இப்பெயரில் அழைக்கப்படும்.

(2) இக் கோயிலின் பழைய தலமரம் (ஸ்தல விருட்சம்) அரசமரம் ஆக இருந்துள்ளது. போதிமரம் என்று பௌத்தர்களால் அழைக்கப்படும் அரசமரத்தின் அடியில் அமர்ந்தே புத்தர் ஞானோதயம் பெற்றார் என்பதால் இம் மரம் பௌத்தர்களின் புனித மரமாகும்.

(3) சமணர், பௌத்தர்களின் வழிபாட்டுத்தலங்களை வைணவர்கள் கைப்பற்றும்போது நரசிம்ம மூர்த்தியின் உருவத்தை நிறுவுவது வழக்கம். அழகர் கோயிலிலும் நரசிம்ம மூர்த்தி தனித்தன்மையுடன் இருப்பதை மயிலையாரும் தொ. ப. வும்கள ஆய்வுச் சான்றுகள், வைணவ இலக்கியச் சான்றுகள் என்பனவற்றின் துணையுடன் நிறுவியுள்ளனர்.

(4) திருமாலின் பதினாறு படைக்கருவிகளுள் ஒன்று திருவாழி (சக்கரம்) ஆகும். வைணவர்கள் திருவாழியை ஓர் ஆழ்வாராக (திருமாலின்

அடியாராக) ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். அழகர் கோயிலில் இவருக்கென தனிக் கருவறை உள்ளது. இக் கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டு ஒன்றின் மூலம் தொடக்கத்தில் மலைமேல் இருந்த திருவாழிக் கோயிலே, பின்னர் இக் கோயிலினுள் தனிக் கருவறையாக ஆகியிருக்கும் என்று கருத இடமளிக்கிறது. மலைப்பகுதியில் பௌத்தர்களுக்கெதிராகத் தம் உரிமையை நிலைநிறுத்த வேண்டிய தேவையினால், தொடக்கத்தில் திருவாழிக்கென்று தனிக் கோயில் மலைமேல் நிறுவப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது தொ. ப. வின் கருத்தாகும்.

(5) அழகர் கோயிலில் மூலவராக விளங்கும் திருமால், “கையில் சக்கரத்தைச் சுற்றிச் செலுத்தும் நிலையில் (பிரயோக நிலையில்) வைத்துள்ளார். வழிபடும் அடியாருக்கு அருள் சுரக்கும் இறைவன் எதிரிகளை அழிக்கச் செலுத்தும் சக்கரத்தை ஆயத்த நிலையில் வைத்திருப்பது யாரோ ஒரு பகைவனை

அழிப்பதற்காகவே இருக்கமுடியும். பொதுவாக, வைணவக் கோயில்களில் திருமாலின் கையில் சக்கரம் அணியாகவே விளங்கும்; செலுத்தும் நிலையில் இருப்பதில்லை. இக் கோயிலில் இது ஒரு விதிவிலக்கான செய்தியே” என்று தொ. ப. கூறும் கருத்தும் பொருள் பொதிந்த ஒன்றாக உள்ளது (திரு அத்வானி நடத்திய இரத யாத்திரையில் இடம் பெற்றிருந்த இராமரது ஓவியத்தில் வழக்கமான வில் ஏந்திய இராமர் உருவத்திற்கு மாறாக நாண் ஏற்றிய வில் ஏந்திய இராமரது உருவம் இடம் பெற்றிருந்ததை பேராசிரியர். கே. எம். பணிக்கர் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார்.)

(6) சமயப்

போராட்டக்களமாக இக் குன்றுப் பகுதி விளங்கியுள்ளதை பரிபாடல், ஆழ்வார்கள் பாடல்கள், இப்பாடல்களுக்கான உரைகள், தலபுராணக் குறிப்புகள் என எழுத்துச் சான்றுகளின் துணையுடன் இது பௌத்தக் கோயிலாக இருந்துள்ளது என்ற கருத்திற்கு, தொ. ப. வலுவூட்டுகிறார்.

(7) தமிழ்நாட்டில் உள்ள சைவ வைணவக் கோயில்களில் உள்ள கருவறைகளைத் தனிப் பெயர் சுட்டி அழைக்கும் மரபு இல்லை. இத்தலம் குறித்த நம்மாழ்வார் பாசரத்தில் “நங்கள் குன்றம்” என்ற சொல் இடம் பெற்றுள்ளது. இச் சொல்லால் இக் கோயிலின் கருவறை அழைக்கப்படுகிறது. இது “நம்முடைய குன்றம்” என்ற பொருளை வெளிப்படுத்தும் உரிமை சுட்டும் பெயராக அமைகிறது என்பது தொ. ப. வின் கருத்தாகும். பௌத்தர்களுக்கும் வைணவர்களுக்கும் இடையே இக்கோயில் உரிமை பற்றிய பிணக்கின் வெளிப்பாடு

என இதைக், கருதலாம்.

(8)கருவறையின் அமைப்பும்பெளத்த சமயத்துடன் இக் கோயிலை இணைப்பதாகவே உள்ளது.

இச் செய்திகளின் அடிப்படையில் பதினைந்தாம் பரிபாடல் ஆசிரியர் இளம்பெருவழுதியார் காலத்தில் அல்லது அதற்கும் சற்றுமுன்னர் பெளத்தக் கோயில் வைணவக் கோயிலாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்ற முடிவுக்கு இவர் வருகிறார்

அழகர் கோயிலின் பூர்வீகம் ஒரு பெளத்தக் கோயில் என்ற மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி முன்வைத்த கருத்தை உறுதி செய்யும் வகையிலான ஆய்வினை முன்னெடுத்துச் சென்ற தொ. ப. முருகனது அறுபடைவீடுகளில் ஒன்றாக இக் கோயில் மீதான சைவர்களின் உரிமை கொண்டாடலையும் ஆய்வு செய்துள்ளார். ஆனால் இந்த ஆய்வானது அவரது ஆய்வைத் திசை மாற்றிவிடக் கூடாது என்று கருதி பிற்சேர்க்கையாகத் தந்துள்ளார். "அறுபடைவீடுகளும் பழமுதிர்ச்சோலையும்" என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதியுள்ள கட்டுரையில் அவர் வலியுறுத்தி உள்ள கருத்துக்கள் இவைதான் :

1) "அழகர்கோயில், பழமுதிர்ச்சோலை என்ற பெயரில் முருகன் திருப்பதியாக இருந்ததில்லை"

2)" தமிழ்நாட்டில் முருகன் திருப்பதிகள் சங்ககாலத்திலும் நிறைய இருந்தன. ஆனால் 'அறுபடைவீடு என்பது மக்களிடையே பிறந்த நம்பிக்கைதான்; வரலாற்று உண்மையன்று. முருகாற்றுப்படையின் அடிகளுக்குத் தவறான பொருள் கண்டதால் இந்த நம்பிக்கை வளர்ந்தது"

சமூகத் தொடர்பு

இந்நூலின் ஐந்தாவது இயல், 'அழகர்கோயிலும் சமூகத் தொடர்பும்' என்பதாகும். இத்தலைப்பில் சமூகம் என்பது, கள்ளர், ஆயர், மள்ளர், ஆதிதிராவிடர் என்ற அய்ந்து சாதிகளைக் குறிப்பதாக உள்ளது.

1863ஆவது ஆண்டைச் சேர்ந்த வருவாய்த்துறை ஆவணம் ஒன்றின் மூலம் 1815இல் 'கள்ளழகர் கோயில்' என்று இக்கோயில் அழைக்கப்பட்டுள்ளது தெரிய வருகிறது. சென்னை கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகத்திலுள்ள 'திருமாலிருஞ் சோலைமலை' என்ற கையெழுத்துப்படி நூல் 'கள்ளழகர்' கள்ளர்க்குரிய அழகப்பிரான் என்று குறிப்பிடுகிறது. உற்சவ மூர்த்தியாக மதுரைக்கு அழகர் எழுந்தருளும்போது அவரது திருக்கோலம் 'கள்ளர் திருக்கோலம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இத் திருக்கோலத்தில் அவரது தோற்றம் குறித்து, தொ. ப. பின்வருமாறு வருணித்துள்ளார்:

ஒருகையில் வளதடி எனப்படும் வளரித்தடி. மற்றொரு கையில் வளரித்தடியும் சாட்டைக்கம்பும். ஆண்கள் இடுகின்ற ஒருவகையான கொண்டை. தலையில் உருமால். காதுகளில் அடிப்புறத்தில் கல்வைத்துக்கட்டிய வளையம் போன்ற கடுக்கன் இவற்றோடு 'காங்கு' எனப்படும் ஒரு கறுப்புப் புடவை கணுக்கால் தொடங்கி இடுப்பு வரை

அரையாடையாகவும் இடுப்புக்கு மேல் மேலாடையாகவும் சுற்றப்பட்டிருக்கும்

அழகரின் இத்திருக்கோலத்தில் இடம் பெறும் பொருட்கள் குறித்து விரிவாக ஆராய்ந்துவிட்டு, மதுரைக்கு மேற்கிலும், தென்மேற்குப் பகுதியிலும் வாழும் பிரமலைக் கள்ளர் சாதியின் ஆண்கள் போலவே அழகர் தோற்றம் புனைந்து வருகிறார் என்ற முடிவுக்கு, தொ. ப. வந்துள்ளார்.

இதன் தொடர்ச்சியாக, அழகர் ஊர்வலத்தை கள்ளர் சமூகத்தினர் வழிமறிக்கும் நிகழ்வுகுறித்தும் அது நிகழ்ந்த காலம் குறித்தும் ஆராய்ந்துள்ளார். (இது ஒரு வகையில் மீண்டும் நிகழ்த்திக்காட்டல்(enactment) சடங்கு எனலாம்)

இவ்வாறு அழகர் கோயிலுடன் தொடர்புடையவர்களாக, இச் சமூகத்தினர் விளங்கினாலும் வைணவ சமயத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்களாகவே உள்ளனர். அழகர்கோயில் திருமாலைவிட அக்கோயிலுடன் இணைக்கப்பட்ட பதினெட்டாம் படி கருப்பசாமி வழிபாடே இவர்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளது என்பது இவரது கருத்தாக உள்ளது. ,பெரியகருப்பன், சின்னக்கருப்பன், நல்ல கருப்பன் என்று மக்கட்பெயரிடல் இவர்களிடம் பெருவழக்காக இருப்பதையும் 'கள்ளர்களின் குலதெய்வம் கருப்பசாமி' என்று டென்னிஸ் அட்சன் என்பவரும் 'கள்ளர் நாட்டிலேயே கருப்பசாமி பெரிதும் வழிபடப் பெறுகிறார்' என்று ராதாகிருஷ்ணா என்பவரும் குறிப்பிட்டுள்ளதையும் தம் கருத்துக்குச் சான்றாகக் காட்டுகிறார். "

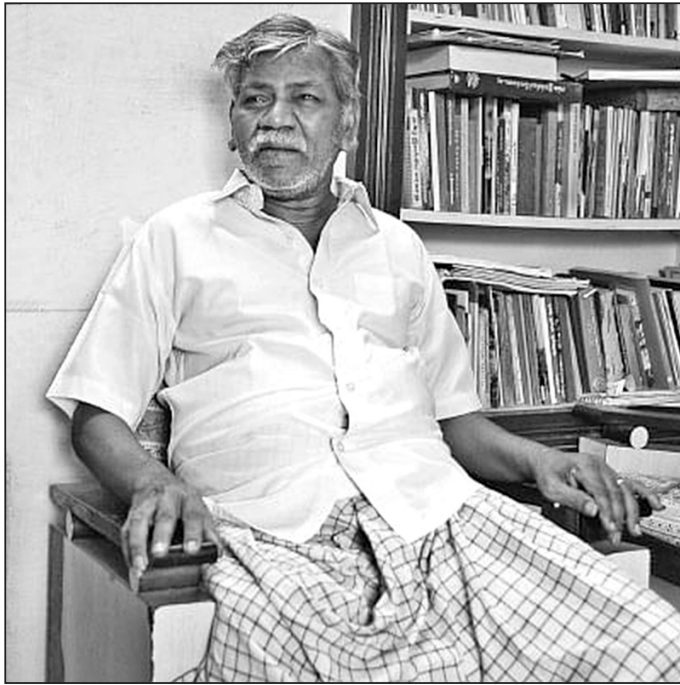
இடையர்கள் என்றழைக்கப்படும் ஆயர்சமூகம் தமிழ்நாட்டின் தொன்மையான சமூகங்களில் ஒன்று. இவர்கள் பாண்டியரோடு தோன்றியதாக கலித்தொகை(104:4-6) குறிப்பிடுகிறது. முதலாம் இராசராசன் கட்டிய தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் கல்வெட்டுகளில், நெய்வழங்குவதாக ஒப்புக்கொண்டு ஆடுமாடுகளைப் பெற்றுக்கொண்ட நூற்றுக்கணக்கான இடையர்களின் பெயர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இதே மன்னனின் காலத்தில் வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டொன்று"இடையன் முத்தழி திருமாலிருஞ் சோலை (அழகர்கோயில்) என்று குறிப்பிடுகிறது. அழகர் கோயிலின் நிர்வாகிகளாகச் செயல்படும் ஆண்டார், தோழப்பர் என்போருக்கு உதவியாளர்களாகவும் விளங்கும் 'சமயத்தார்' என்போரில் இச்சாதியினரும் இடம் பெற்றுள்ளனர். இக் கோயிலுக்கு மாட்டுடன் வந்து தமக்கும் மாட்டிற்கும் காணிக்கை செலுத்த வழிபட்டு மாட்டுடன் திரும்பிச் செல்லும் வழக்கம் உள்ளது. ஊருக்குத் திரும்பியவுடன் இம்மாட்டைக் கட்டிப்போடுவதில்லை. இது மட்டுமின்றி காணிக்கையாக மாடு வழங்குவதும் உண்டு.

சித்திரைத் திருவிழாவின் போது மோர் விற்றுக்கொண்டிருந்த இடையர் குலப் பெண்ணொருத்தியிடம் மோர் வாங்கிக் குடித்த அழகர் திரும்பிவரும்போது காசு தருவதாகக் கூறிச் சென்றார். கையில் காசில்லாத நிலையில் கள்ளர் வேடம் புனைந்து திரும்பிச் சென்றுவிட்டாராம். அழகர் கள்ளர் வேடம் புனைவதற்கான

காரணத்தைத் தம் சாதியுடன் இணைக்கும் முயற்சியின் வெளிப்பாடே இக் கதைவடிவம் என்பது தொ. ப. வின் கருத்தாகும்.

தென் தமிழ்நாட்டின் வைணவத் திருப்பதிகளில் பள்ளர் என்றழைக்கப்பட்ட மள்ளர் சாதியினரும் பறையர் என்றழைக்கப்பட்ட ஆதி திராவிடரும் வைணவத் திருப்பதிகளில் ஈடுபாடு காட்டாத நிலையில் அழகர்கோயிலில் இவ்விரு சாதியினரின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்க அளவில் உள்ளது என்பது இவரது கருத்தாக உள்ளது. வைணவர்களின் புற அடையாளங்களான, நெற்றியில் திருமண்(நாமம்) இடுதல் மார்பில் துளசி மாலை அணிதல் என்பனவற்றுடன் 'கோவிந்த' நாம முழக்கத்துடன் சாமியாடியவாறு கோயிலுக்கு வருகின்றனர். உழவுத் தொழிற்கருவியான கலப்பையை ஆயுதமாகக்

கொண்ட பலராமன் திருமாலோடு இணைந்தவன் என்ற நிலையில் உழுதொழில் புரிந்துவந்த இம் மக்கள் பலராமன் வழிபாட்டை மேற்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றும் கருதுகிறார். பலராமன்(வாலியோன்) வழிபாடு குறித்த தனிக்கட்டுரை பின் இணைப்பாக இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

பலராமனின் நிறம் வெள்ளை என்பதுடன் வெள்ளை என்பது அவனது பெயரும் ஆகும். இதன் அடிப்படையில் வெள்ளைக்கண்ணு, வெள்ளைச்சாமி என்ற பெயர்கள் உருவாகியுள்ளது என்கிறார். இந்திரவழிபாடு வணிகர்களுக்குரியது உழவர்களுக்குரியதல்ல என்ற கருத்தை சிலப்பதிகாரத் துணையுடன் முன்வைக்கிறார். உழவுத் தொழிலை மேற்கொண்டு வாழ்ந்த சமூகத்தினரை, பலராமன் வழிபாடுவாயிலாக வைணவம் தன்னுள்

ஈர்த்துக்கொண்டது என்பது இவரது கருத்தாக உள்ளது. எனினும் இதற்கான சான்றுகள் மேலும் தேவை.

வலையர் சமூகத்தினர்தான் பூமியில் புதைந்திருந்த அழகரின் திருமேனியைக் கண்டறிந்தார்கள் என்ற வழக்காறு வலையர்களிடம் உள்ளது. ஆயினும் வைணவ சமயச் சார்பு இவர்களிடம் துலக்கமாக இல்லை. கள்ளர் சமூகத்தினருக்கு இக்கோயிலில் கிடைத்த பங்கும் மரியாதையும் வலையர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போனமை குறித்த ஆசிரியரின் ஆய்வு குறிப்பிடத்தக்கதாய் உள்ளது.

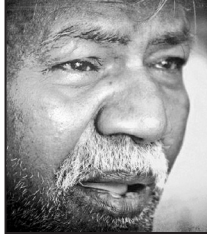
பிற செய்திகள்

இச் செய்திகள் தவிர கோயில் திருவிழாக்கள், சித்திரைத் திருவிழா குறித்த பழமரபுக்கதை, வர்ணிப்புப் பாடல்கள். நிறுவன சமயமான வைணவசமயம் சார்ந்த அழகர் கோயிலில் நடைபெறும் திருவிழாவின் போது இடம் பெறும் நாட்டார் வழக்காறுகள், கோயிற்பணியாளர்கள் என்பன குறித்த செய்திகளையும் சேகரித்து ஆய்வு நோக்குடன் அறிமுகம் செய்துள்ளார்.

பின் இணைப்பில் இடம் பெற்றுள்ள கட்டுரைகள், குறநூல்கள், வாய்மொழி இலக்கியங்கள், பட்டையங்கள், ஓலைச்சுவடி, கல்வெட்டுக் குறிப்புகள் என்பன குறிப்பிடத்தக்க அளவிலான ஆவணச் சேகரிப்புக்களாக அமைந்துள்ளன. கோயில் குறித்த ஆய்வுக்கான தரவுகள் கோயிலுக்குள் மட்டுமில்லாமல் கோயிலுக்கு வெளியேயும் பரந்துவிரிந்த தளத்தில் உள்ளன. இங்கு கோயிலுக்கு வெளியே என்பது அரசு அல்லது தனியார் உருவாக்கிப் பாதுகாத்து வரும் ஆவணங்களை மட்டும் குறிப்பதாகாது. இவ்வுண்மையை உணர்ந்ததன் அடிப்படையில் தொ. ப. இந்நூலின் முன்னுரையில்:

“கோயில்கள் வழிபடும் இடங்களாக மட்டும் ஆகா. அவை சமூக நிறுவனங்களுமாகும். எனவே சமூகத்தின் எல்லாத்தரப்பினரோடும் கோயில் உறவு கொள்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட கோயிலோடு அரசர்களும் உயர்குடிகளும் கொண்ட உறவினைப் போலவே ஏழ்மையும் எளிமையும் நிறைந்த அடியவர்கள் கொண்ட உறவும் ஆய்வுக்குரிய கருப்பொருளாக முடியும்.” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன் வெளிப்பாடாகவே மேற்கூறிய ஐந்து சாதிகளுக்கும் அழகர்கோயிலுக்கும் இடையிலான உறவை அவர் ஆராய்ந்துள்ளார். நாட்டார் வழக்காறுகள் வரலாற்றாய்வுக்கான துணைச் சான்றுகளாகக் கொள்ளத்தக்கன என்ற உண்மையையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

கட்டுரையாளர்: ஆய்வறிஞர்

நினைவேந்தல்

ச. தமிழ்ச்செல்வன்

நண்பரும் தோழருமான தொ. ப.

ஆயிரமாயிரம் நாட்டார் தெய்வக்கோவில்களை இந்துக்கோவில்களாக மாற்ற சங்கீகள் எடுத்து வரும் பரவலான, வேகமான முயற்சிகளின் பின்னணியில் தொ. ப. அவர்களின் எச்சரிக்கை முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. நாத்திகர்கள்-கடவுள் மறுப்பாளர்கள் என்பதால் கோவில் விசயங்களில் இவ்விரு இயக்கத்தாரும் தலையிடுவதில்லை. களம் சங்கீகளுக்கு முற்றாகத் திறந்து விடப்பட்டுவிட்டது.

தொ. ப. அவர்களுடனான நட்பு 'அறியப்படாத தமிழகத்துடன் தொடங்கியது.

அவர் பெரியாரிஸ்ட் என்றுதான் நண்பர்கள் அறிமுகம் செய்து வைத்தார்கள். அவரும் அப்படித்தான் சொன்னார். வீட்டில் பெரியாருடன் அவர் எடுத்துக்கொண்ட புகைப்படமும் சுவரில் இருந்தது. ஆனால் அவருடைய சின்னச் சின்னக் கட்டுரைகளை வாசிக்க வாசிக்க அவையெல்லாம் மார்க்சிய அணுகுமுறையுடன் எழுதப்பட்டிருப்பதைச் சட்டெனப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது. (பெரியாருடைய அணுமுறையிலும்தான் மார்க்சியப்பார்வை இல்லையா என்ன?) அந்த நிமிடத்தில் துளிர்ந்த நட்புணர்வும் தோழமையும் அவர் இறக்குநாள் வரை நீடித்தது. தேசிய இனப்பிரச்சனையில் இலங்கைத்தமிழர் பிரச்சனையில் சாதி-வர்க்க முன்னுரிமைகளில் என மூன்று புள்ளிகளில் வேறுபட்டு நின்றோம். அதற்காக என்னுடனான உறவை அவர் முறித்ததில்லை. முகம் சுளித்ததில்லை. அதைத்தாண்டிய எங்கள் நேசம் நித்தம் நவமென நிலைத்திருந்தது.

வாசக ஈர்ப்புக்காக வைத்த தலைப்பு அல்ல 'அறியப்படாத தமிழகம்'. உண்மையிலேயே நாம் அறிந்திராத தமிழகத்தின் பண்பாட்டு வேர்களை அவர் அடையாளம் காட்டினார். அடிக்குறிப்புகளும் ஆதாரங்களும் பட்டியலிட்டு ஆய்வு நூல்களாக்கிக் கல்விப்புலத்தில் பதிவாளர், துணைவேந்தர் என்கிற இலக்குகள் நோக்கி நகராமல், எதிர்ந்திசையில் மக்களையும் இயக்கங்களையும் நோக்கி நகர்ந்ததே

அவரது மொத்த வாழ்க்கைப்பயணமும் அவரது அடையாளமும் ஆகும். அவருக்கு திராவிட மற்றும் பொதுவுடமை இயக்கங்களின் மீது விமர்சனம் இருந்தது. அவ்விமர்சனங்களில் ஒன்று இது. ஆன்மீகச்சனநாயகம் என்கிற கட்டுரையில் இவ்விதமாக அவர் எழுதினார்:

"தொழிற் புரட்சிக்குப் பின்னர் உலகத்தின்கீழ்ப் பகுதியை வெற்றி கொண்ட ஐரோப்பியர்கள் அந்நாட்டு மக்களின் பண்பாடுகளைப் பற்றி எழுதத் தொடங்கினர். அவ்வாறு எழுதத் தொடங்கியவர்கள் தம்முடைய பண்பாட்டோடு இசைவுடைய வற்றையும் ஆசிய நாடுகளில் தேடினர். அவர்களில் ஒருவரான மாக்ஸ் முல்லர், இந்தியாவின் எழுதப்படாத வடமொழி வேதங்களைக் கண்டறிந்து இந்தியாவை 'வேதங்களின் நாடு' என அடையாளப் படுத்தினார். பின் வந்த ஐரோப்பிய ஆய்வாளர்களும், இந்திய ஆய்வாளர்களும் இந்த அடையாளத்திலேயே தங்களைக் கரைத்துக் கொண்டனர். இடதுசாரிகளும் இதில் தப்பவில்லை, இதன் விளைவாக இந்திய மக்களின் மிகப் பெரும்பாலோரின் வேதமல்லா மரபு (Non Vedic Tradition) சார்ந்த பண்பாட்டு அசைவுகள் பகுத்தறிவாளர், இடதுசாரிகள் என இரண்டு சாரார் கண்களுக்கும் தப்பிவிட்டன. பெருந்திரளான இந்த மக்கள் பண்பாட்டின் ஆன்மீகம் இவர்களால் பேசப்படவேயில்லை.

பாரதியின் வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், மாடனையும் வேடனையும் காடனையும் வழிபடுகின்ற இந்த வெகுமக்கள் திரளின் ஆன்மீக உணர்வுகள் உன்னதமானவை; சுரண்டல்

தன்மையற்றவை; (மற்றவற்றின் இருப்பைக் கண்ணியமாக ஏற்றுக்கொள்பவை) அதிகாரச் சார்பற்றவை; புரோகிதத்தால் தின்னப்படாதவை; சொத்துடைமை சாராதவை; இத்தனைப் பண்புகளையும் விரித்து விளக்குவதற்கு இங்கே இடமில்லை. நாட்டார் தெய்வம் ஒன்றையும் அதற்குரிய வழிபாட்டு நெறிகளையும் இழை இழையாய் விரித்து அவதானித்தால் இந்த உண்மை நன்கு விளங்கும். சமயச் சண்டைகளும், சாதிச் சண்டைகளும் போல நாட்டார் தெய்வங்கள் தமக்குள் சண்டையிட்டதாகக் கதைகள் கூட கிடையாது. சண்டைகளின் விளைவாகப் பின்னர் தெய்வமாக்கப்பட்டவர்கள் இருதரப் பினராலும் வணங்கப்படுகிறார்கள். பெண்களின் ஆன்மீக உணர்வு நாட்டார் தெய்வ வழிபாடுகளில் மதிப்பிடம் பெறுவது போல சைவ, வைணவ, கிறித்துவ, இசுலாமியப் பெருஞ்சமய நெறிகளில் மதிப்பிடம் பெறுவதில்லை.

வேறு வகையில் சொல்வதானால் நாட்டார் தெய்வங்களின் சனநாயக உணர்வு மானுடத்தின் சரிபாதியான பெண்களால் ஏந்திப்பிடிக்கப்படுகிறது. பெருங்கோயில் சார்ந்த ஆன்மீகம் வெறுப்பிற்கும் மற்றதை நிராகரிப்பதற்கும் நம்மைக் கொண்டு சேர்க்கும். குத்துவிளக்கு ஏற்றும் பெண்களின் ஆன்மீகம் மற்றதை மதிக்கும் மனப்பாங்கினை நமக்குத் தருகின்றது. ஏனென்றால், அது புனித நூல்களாலும், ஆகமங்களாலும் கட்டப்படவில்லை. இந்தப் பின்னணியில் நின்று யோசித்தால் கிராமக் கோயில் பூசாரிகளுக்கு இந்துத்துவவாதிகள் ஆகமப்பயிற்சி தருவது எவ்வளவு ஆபத்தானது என்பது புரியும்.”

இந்த ஒரு பக்கத்தில் அவர் எழுதியுள்ளவை இடதுசாரிகளாலும் பெரியாரிஸ்டுகளாலும் விவாதிக்கப்பட வேண்டிய கருத்துக்கள். ஆயிரமாயிரம் நாட்டார் தெய்வக்கோவில்களை இந்துக்கோவில்களாக மாற்ற சங்கிகள் எடுத்து வரும் பரவலான, வேகமான முயற்சிகளின் பின்னணியில் தொ. ப. அவர்களின் எச்சரிக்கை முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. நாத்திகர்கள்-கடவுள் மறுப்பாளர்கள் என்பதால் கோவில் விசயங்களில் இவ்விரு இயக்கத்தாரும் தலையிடுவதில்லை. களம் சங்கிகளுக்கு முற்றாகத் திறந்து விடப்பட்டுவிட்டது. வேத மறுப்புக் கலாச்சாரத்தின் முக்கியக் கூறாக நாட்டார் தெய்வ வழிபாட்டை வைத்தார் தொ. ப. இன்று வெண்டி டோனிகர் தன்னுடைய “இந்துக்கள்- ஒரு மாற்று வரலாறு” நூலில் விரிவாக முன் வைக்கும் வாதங்களின் பல உட்கூறுகளை தொ. ப. தமிழ்ப்பண்பாட்டு மேடையில் நின்று பேசி வந்தார்.

சிலிர்ப்பை உண்டாக்கும் சிந்தனைத் தூறல்களாக- பெருமழையாக அல்லாமல்- சின்னச் சின்னக் கட்டுரைகளாக அமைந்தவை அவருடைய படைப்புக்கள். அவரே கூறுவது போல “இக்கட்டுரைகள் ‘தம்மளவில் முழுமையானவை’ என நான் கூற வரவில்லை. இவை சிந்திப்பதற்குரிய சில களங்களை நோக்கிக் கைகாட்டுகின்றன.” விரித்து எழுதியிருக்க வேண்டிய பல கட்டுரைகளை அவர் அந்த அளவிலேயே நிறுத்திக்கொண்டது நமக்கு இழப்புத்தான். ஆனாலும் அதுதான் அவரது வடிவம். தண்ணீர் ஊற்றி விளாவித் தன் சிந்தனைகளையும் முன் வைப்புகளையும் நீர்த்துப் போகச் செய்வதில்லை அவர்.

பேராசிரியர் நா. வா. அவர்கள்தான் நாட்டார் வழக்காற்றியலையும் வேத மறுப்பு வரலாற்றையும் தமிழகத்தில் வலுவாக முன்னெடுத்த முன்னோடி. "வேதமதமும் வேத மறுப்பு பௌத்தமும்" என்பது அவரது ஆரம்பகால நூல்களில் ஒன்று. ஆ. சிவசுப்பிரமணியன், கோ. கேசவன், அரு. ராமநாதன், நா. ராமச்சந்திரன், தனஞ்செயன், டி. தருமராஜ் என நா. வாலைத்தொடர்ந்த வரிசையில் முன்னணியில் நின்றவர் அய்யா தொ. ப. நா. வானமாமலை அவர்களை 'தமிழகத்தின் கோசாம்பி' என்று ஒரு கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார் அய்யா தொ. ப.

சிறு தெய்வங்கள் என ஆதிக்க மதப்பிரச்சாரர்களால் பழிக்கப்பட்ட நாட்டார் தெய்வங்களை இந்துத்துவப் பாசிச எதிர்ப்புக் கூட்டணியில் வைத்துப்பார்த்தவர் தொ. ப. அதற்காக அவர் "பெரியாரிஸ்ட்டாக இருந்துகொண்டு இப்படிச் செய்கிறார்" என்று கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்டார். அவர் இறந்த பிறகும் சிலரால் விமர்சிக்கப்படுகிறார்.

'விடுதலை' நாளிதழ் அவரது மறைவை ஒட்டி ஞாயிறு மலரை தொ. ப. நினைவு மலராக வெளியிட்டது மிகுந்த மகிழ்ச்சியையும் மன நிறைவையும் அளித்தது.

நாட்டார் சமயம் என்று கூறுவதை அவர் எதிர்த்தார். அதை சமயம் என்ற சொல்லால் குறிக்கக்கூடாது என்றார். பன்மைத்துவம் மிக்க வழிபாட்டு முறைகள்/ நெறிகள் என்றார். ஒற்றைத்துவம் நோக்கி பன்மிய இந்தியாவை நகர்த்துகிற கடப்பாறைகளின்

முயற்சிகளுக்கு எதிரான கருத்தாயுதங்களாக அவரது ஒவ்வொரு கட்டுரையும் திகழ்வதைக் காண்கிறோம்.

பெரியார் வாழ்ந்த காலத்தில் நாட்டார் தெய்வங்கள் குறித்த ஆய்வுகள் இவ்வளவு விரிவாக வந்திருக்கவில்லை. வந்திருந்தால் பெரியார் இக்கலாச்சாரத்தின் சாரத்தை உள்வாங்கியே பேசியிருப்பார் என்று ஒரு நேர்காணலில் தொ. ப. குறிப்பிடுவார். 'தமிழ் வைணவம்' குறித்த சில நேர்மறையான உணர்வுகளைக் கொண்டிருந்தார். அவை எழுத்தாகாமல் நண்பர்களுடனான பேச்சிலேயே கரைந்து போனது இழப்பு. அவருடனான நேர்ப்பேச்சுகள், கேட்போருக்குப் பெரும் திறப்புகளாக அமைந்தவை. உரையாடலின் காதலன் அவர்.

தமிழகத்தின் தெருக்களில் நின்று, வயல் வெளிகளில் நின்று, மலைக்குகைகளில் நின்று தொ. ப. பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். இதோ இந்தக் கற்சிலையையும் சங்க இலக்கியத்தையும் பக்தி இலக்கியங்களையும் இந்துத்துவ பாசிசத்தையும் உலகமயத்தையும் ஒரே வரிக்குள் கொண்டு வந்து நமக்கு விளக்கமளிக்கிறார். இந்த இணைப்புத்தான்

தொ. ப. வின் மகத்தான பங்களிப்பு. பொருள்சார் பண்பாட்டு அறிஞர் என்றுதான் அவரை அடையாளப்படுத்த வேண்டும். அப்படி நம்மைச் சுற்றியுள்ள பொருட்களோடும் நிகழ்வுகளோடும் நம்மையும் அந்தரத்தில் ஆடிக் கொண்டிருந்த தமிழ்க்கருத்துலகையும் இழுத்துப் பிடித்துக் கட்டிவைத்தவர் அவர்தான்.

பகுத்தறிவாளரும் பொதுவுடமைவாதிகளும் அவர் குரலைச் செவிமடுக்க வேண்டும் என்கிற எதிர்பார்ப்பு அவருக்கு இருந்தது. அதனால் ஏமாற்றமும் இருந்தது. பல சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள், தமிழ்த்தேசிய அமைப்புகளோடு உயிர்ப்புள்ள உறவுகொண்டிருந்தார். அவற்றில் சிலவற்றின் மீது எனக்கு விமர்சனம் இருந்தது. அதுபற்றியும் அவரோடு மனத்தடை இன்றி விவாதிக்க முடிந்தது.

"தமிழக வரலாற்றில் விசயநகரப் பேரரசை ஒரு திருப்புமுனையாகவும், தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட பல சரிவுகளுக்குக் காரணமாகச் சுட்டக்கூடிய

வகையிலும் பொருள் தரக்கூடிய குறிப்புகள் நூலில் விரிவியிருக்கின்றன. இக்கருதுகோளை வரலாற்றுப் பூர்வமாக நிறுவுவது எந்த அளவுக்கு இயலும் என்பது ஒரு புறமிருக்க, தமிழ்த்தேசியத்தை பாசிசப் போக்குக்கு இட்டுச் செல்லும் முயற்சிகளுக்குத் துணை போய்விடக்கூடாது என்றும் அஞ்சுகிறேன்" என்று அறியப்படாத தமிழகம் நூலுக்கான முன்னுரையிலேயே தோழர் ஆ. இரா. வேங்கடாசலபதி

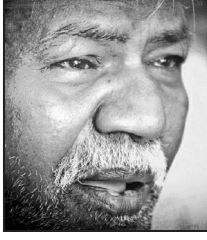
குறிப்பிடுகிற அளவுக்கு அவரிடம் நாம் உரிமையும் சுதந்திரமும் எடுத்துக்கொள்ள முடியும். அதுதான் தொ. ப.,

அவருடைய நூல்கள் வாசிப்பதற்கு எளிய மொழியில் எழுதப்பட்டவை. "வாசிக்கவும், தொடர்ந்து வாசிக்கவும், சிந்திக்கவும், விவாதிக்கவும் 'வலிமை' இழந்துபோன நமது இளைஞர்களை மனத்தில் கொண்டே" தான் எழுதுவதாக அவர் குறிப்பிடுகிறார். அவர் விரும்பியது சமூகத்தில் மாற்றம். தன் முன்னேற்றம் அல்ல. பேரும் புகழும் பணமும் அவர் லட்சியத்தில் ஒன்றாக ஒருபோதும் இருந்ததில்லை.

அவரது நூல்களை வாசிப்பதும் பரவலாக எடுத்துச் செல்வதும் இடதுசாரிகள், பெரியாரியவாதிகள், அம்பேத்காரியவாதிகள், சூழலியலாளர்கள் என இன்று இயங்கும் நம் அனைவரின் கடமை என்று கருதுகிறேன். அதுவே அவருக்கான உண்மையான அஞ்சலியாகும்.

●
கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

பா. செயப்பிரகாசம்

தோழர் தொ. ப.

இந்து என்ற சொல்லாலின் வரலாற்று மூலத்தை அவர் ஆய்வு செய்த விதம் பெருவியப்புக்குரியது; அவர் வந்தடைகிற அடைவுகள் நம்மை இரு கை சேர்த்து 'தத்தாங்கி' கொட்ட வைக்கிறது.

காட்சி -1

இளையான்குடி ஜாகிர் உசேன் கல்லூரியில் 1972 முதல் கற்பித்தல் பணி. 1965 -இன் இந்தி ஆதிக்க எதிர்ப்புப் போரில் மதுரை மாணவப் போராளியும், நண்பருமான புலவர் வீராசாமி என்ற மறவர்கோ இளையான்குடி உயர்நிலைப்பள்ளியில் தமிழாசிரியர். தொ. ப. வும் வீராசாமியும் அறைநண்பர்கள். இரு ஆண்டுகளின் பின் தொ. ப. வுக்குத் திருமணம். பரமக்குடியில் தனியாக வீடு எடுத்து இல்லறம். இளையான்குடி போய்ப்போய் வந்தார்.

ஆண்டு நினைவு இல்லை; தொ. ப. பரமக்குடியில் வீட்டுத்து தங்கியிருந்த காலம்; பணியின் பொருட்டு இளையான்குடி போய்த்திரும்பினார். பரமக்குடியில் மேல்மாடி வீடு. இரவு உணவுக்குப்பின் ஒருநாள் அவருடன் உரையாடல். பேசிக் கொண்டிருந்த வேளையில், புரட்சிகர மார்க்சிய லெனினியப் பாதையில் நான் பாலர் வகுப்பில் நுழைந்திருந்தேன். புரட்சிகர மா. லெ. அணிகளின் செயல்பாடுகள், அவைகளுக்கள்ளான கருத்து முரண்பாடுகள் பற்றி நிறையக் கேள்விகள் அவருக்குள் எழுந்தன. மார்க்சிய லெனினிய இயக்கங்களின் நிலைப்பாடு, அவைகளுக்கிடையேயான முரண்கள், நடைமுறைச் செயல்கள் போன்றவைகளை எனக்குத் தெரிந்த அளவில் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தேன். புரட்சிகர அணிகளின் நடைமுறைகள் பற்றி புதிய புதிய செய்திகள் அறிதலில் அவர் ஈடுபாடு மிகவும் கொண்டார். முகம் மலர்வும் ஆச்சரியமுமாக விரிவு கொண்டது.

அதிகார அரசு நிறுவனங்களை மா. லெ. இயக்கத்தினர் எதிர்கொள்வதில் என்னென்ன முறைகளைக் கையாளுகின்றனர்? அதிகார எதிர்ப்பு தொ. ப. வு. க்குள் இயல்பாய் ஊன்றி இருந்தது; கல்லூரியின் அதிகாரத் தோரணையை

எதிர்த்தபோராட்டங்கள் அப்போது மேலெழுந்து வந்து கொண்டிருந்ததின் தொடர்ச்சி காரணமாக இருக்க வேண்டும்.

இறுதி நேர்காணலில் இந்தி ஆதிக்கம் பற்றிய கேள்வி ஒன்றுக்கு அவர் பதில் :

உங்கள் இளமைக் காலத்தில் நடந்த இன்றும் உங்களைப் பாதிக்கும் விசயம் என்ன?

“ இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் தான் என்னைப் பாதிக்கும் விசயம்”

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்ட திராவிடக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், இந்தி தெரியும் என்கிற கூடுதல் தகுதியால் மத்திய அரசில் பதவி வகித்தது விமர்சனத்துக்கு உள்ளாகிறதே?

” அதிகாரத்துக்கு நாக்கைத் தொங்கப் போட்டால் அவ்வளவு தப்பையும் பண்ணித்தான் ஆகவேண்டும்”

பட், பட்டென்று பதில் தருவது தொ. ப. வின் இயல்பு. அதிகார எதிர்ப்பின் சொற்களும் வினையாற்றலும் உடனுக்குடன் வெளிப்படுதல் நேர்மையான போர்க்குண செயல்வகை.

காட்சி -2

கல்லூரி நிர்வாகத்தின் அநீதிப் போக்கை எதிர்த்து ஆசிரியர் தொடர் போராட்டத்தின் விளைவாய் கல்லூரியில் இரு ஆசிரியர்கள் பணியிட மாற்றம் செய்யப்படுகின்றனர். அரசின் தலையீட்டின் பேரில் மிகைப் பணியிடம்(Surplus) என்று கணக்கிட்டு மதுரைக்கு மாற்றப் படுகின்றனர். அதிலொருவர் இளையான்குடி பூர்வீகர். அவருக்குப் பணி ஒதுக்கீடு மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரி. பணியிட மாற்றம் பெற்ற ஆசிரியர் தொ. ப. விடம். ”நமக்குள் இயல்பான மாற்றம்(Mutual Transfer) பெற முயற்சி மேற்கொள்ளலாமா” எனக் கேட்கிறார். ”செய்து

கொள்ளலாம்; ஆனால் நான் கேட்க மாட்டேன். நீங்கள் முயற்சி செய்தால் முழு ஒப்புதல் தருகிறேன்” என்கிறார். அதன் பேரில் இளையான்குடிக்காரர் பணியிடத்தில் தொ. ப. வும், தொ. ப. வின் இளையான்குடி இடத்தில் அந்த விரிவுரையாளரும் மாறுதலாகிக் கொள்கிறார்கள்.

தமிழ் வளர்க்கும் பல்கலைக்கழகங்கள் என தமிழகத்தில் பெயர் பெற்றுக்கொண்டிருந்த மூன்று கல்லூரிகளில் மிக முக்கியமான ஒன்று மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரி. தொ. ப. வுக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியும் பெருமிதமும் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அறிவுசார் செயற்பாடுகளுக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் மதுரைச் சூழல் கை கொடுக்கும் என்று அவர் கருதியிருக்கக் கூடும்.

அன்றைய மதுரையின் கீகோடி முனையில் நிறுவப்பட்டிருந்தது தியாகராசர் கல்லூரி.

“முன்புறம் அலையடிக்கும் தெப்பகுளம்; பின்புறம் நீரோடும் வைகை.” இரு நீர்நிலைகளின் இடையில் அமைந்த தமிழ்த் தாஜ்மஹால்” என்று 1960-களின் தொடக்கத்தில் கல்லூரியில் வாசித்துக் கொண்டிருந்த நான் ஒரு கவிதை எழுதியிருந்தேன். எதையும் கற்பனை ரீதியாகச் சொல்லிப் பார்த்து, கனவுகண்டு எடுத்துரைப்பது தானே இளமைக்காலம்! தியாகராசர் கல்லூரியின் அமைவிடம் என்கிற பருண்மைப் பக்கம் அல்ல; தமிழ் வளர்ச்சியில் பழமை மிகு பேராசிரியர்கள், சுற்றிலும் போர்க்குணமிக்க மாணவர்கள் என்னும் பொருண்மைப் பக்கம் அவரை ஈர்த்தது.

ஜாகிர் உசேன் கல்லூரி பூர்வீகம்.” துறை மேம்பாட்டு திட்டத்தின்” கீழ் மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆய்வு மேற்கொள்ளச் செல்கிறார் தொ. ப. தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் என ஒவ்வொரு படிக்கல்லாக கால் வைத்து ஆழம் காண இயலா தமிழ் பண்பாட்டுக் கிணற்றில் இறங்கி முங்கிக் குளித்து நீராடி புதிய உச்சங்களைத் தொட மேலே வருகிறார்.

“இளையான்குடியில் பணியாற்றிய காலத்தில் இதுபோன்ற பண்பாட்டு ஆய்வுத்துடிப்பு அறிகுறிகள் அவரிடம் தென்பட்டதா”

நண்பர் தமிழாசிரியர் வீராசாமியிடம் உசாவினேன்.

பதில் “ அவ்வாறு ஏதும் அப்போது நான் காணவில்லை. ஆனால் திராவிட இயக்கச் சிந்தனையாளர். பேசுபொருள் ஒவ்வொன்றிலும் பகுத்தறிவுப் பூர்வமான தெறிப்புகள் இல்லாமல் பேசியதில்லை.

காட்சி- 3

”அரண்மனைக்கு ஆயிரம் செல்லும்”

அடிக்கொருதரம் மக்களின் நாவில் புரளுகிற சொல்லாடல்: அரண்மனை அதிகார பீடம்; மக்களின் சொத்துக்களை தனதாக அபகரித்து, மக்களை கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்து, மக்களின் வரிப்பணத்தில் தன் பிழைப்பை நடத்தி பெருமைபீத்திக் கொண்டு வாழுகிற பீடம். ஊரை

அடித்து ஏற்றப்படும் உலையான இந்த அதிகாரம், இருவகையில் செயல்படுகிறது. அமைச்சு என்னும் - கருத்தியல் வடிவம். தளபதி, சேனை என்னும் - ஆயுத வடிவம். அமைச்சர்கள், தளபதிகள் என பெயர் கொண்டவர்கள் அவர்கள். ஊர் வாயை மூட முடிவதில்லை: மெல்ல மெல்ல முணுமுணுப்பு ஏறத் தொடங்கி எதிர்ப்புக்குரலாய் ஒலிக்கத் தொடங்குகிறது. அரண்மனைக்கு என்ன ஆயிரம் செல்லும் ‘ என்று இளக்காரமாய் பார்க்கத் தொடங்குகிறார்கள் எளிய மக்கள்.

இன்று அரண்மனை இல்லை; மன்னர்கள் இல்லாமல் போயிருக்கலாம். அந்த ஆதிக்க மனோபாவம் அனைத்து மட்டத்திலும் இடைவிடாமல் உயிர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. வரலாற்று அசைவை நாட்டாரியல் பார்வையில், எதிர்ப்பு மொழியில் சுருண்டு கிடக்கும் அர்த்தங்களை சுருங்கத்தியை போல் விரித்து விளக்கப்படுத்தும் திறன் தான் தொ. ப. மக்களது அடியொற்றி நாட்டுப்புற வழக்காறுகளின் வேர் வரை போய் காலத்தை வரலாற்றை எடுத்துக் காட்டுதல் அவரது சமூக விமர்சனம்.

ஆனானப்பட்ட சொல்லானாலும் கிண்டிக் கிழங்கு எடுத்து விடுவதில் தோ பரமசிவன் அசகாய சூரர். ஒரு சொல்லின் பண்பாட்டு வேரை நோண்டி எடுத்து, தமிழ்ப் பண்பாட்டை, தமிழ்ச் சமுதாயம் வளர்ந்து வந்த கால வரலாற்றை தூக்கிப் பிடித்துக் காட்டுவார்.

இந்து என்ற சொல்லாடலின் வரலாற்று மூலத்தை அவர் ஆய்வு செய்த விதம் பெருவியப்புக்குரியது; அவர் வந்தடைகிற அடைவுகள் நம்மை இரு கை சேர்த்து ‘தத்தாங்கி’ கொட்ட வைக்கிறது.

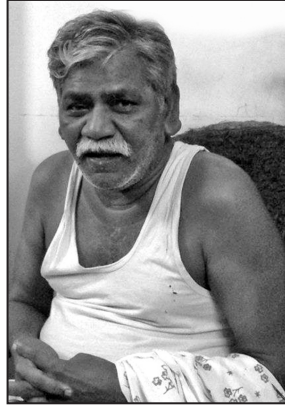
கிண்டிக் கிழங்கு எடுப்பதில் இருவகை உண்டு - சேனைக் கிழங்கு, சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு, சிறு கிழங்கு இதெல்லாம் உணவு பொருட்கள். ‘சாணாக் கிழங்கு’ என்று ஒரு வகை உண்டு. மானாவாரிப் பிரதேசத்தில், குறிப்பாய் கரிசல் மண்ணில் ‘கானாங்காத்தான் காடு’ என்று சொல்வார்களே, அந்த தொலைதூரக் காடுகளில், அது ஒரு அரைபாக உயரத்துக்கு வளர்ந்திருக்கும். நுனித் தண்டில் இளஞ்சிவப்பு பூ ஆடும். காற்றில் அத்தனை ஓயிலாய் பூவின் அசைவு இருக்கும். எத்தனை ஆண்டுகள் பஞ்சம் வந்தாலும் அதனடியில் உள்ள கிழங்கு ஒருபோதும் சாகாது.

“ ஆணை பாத்தா அழகு, வேலையப் பாத்தா எழவு” என்று சொல்வார்கள் அதற்கு ஈடான இன்னொரு சொல் வழக்காற்றில் உண்டு. ” ஆளப் பாரு சாணாக் கிழங்கு மாதிரி பூத்திருக்கா ” என்பார்கள். அழகு நளிணம் வடிவம் ; ஆனால் குணம் பத்தாது. அரிப்பும் எரிப்பும் நச்சுத் தன்மையும் கொண்ட மாதிரி கிழங்கு அவ என்றும் சொல்லிக்காட்டுவார்கள்.

சாணாக் கிழங்கு சாப்பிடுவது உடலுக்கு அவ்வளவு நல்லதில்லை ; எளிதாக சமைத்துச் சாப்பிடவும் முடியாது. சர்க்கரைவள்ளிக் கிழங்கை பச்சையாய் கடித்து சாப்பிட முடியும். ஆனால் இரண்டு மூன்று முறை தண்ணீரில் வேகவைத்து நீரை வடித்து, நச்சுத்தன்மையை முழுக்க நீக்கிய

பிற்பாடுதான் சாப்பிடலாம். அதுவும் பிறகு வேறு சில பொருட்கள் சேர்த்து கல்லுரலில் போட்டு ஆட்டி மாவாக்கி தோசை சுட வேண்டும்; இவ்வளவு கை பார்த்தும் காரியங்களும் முடிந்து தான் வாயில் வைக்க முடியும். என்ன செய்வது பஞ்சகாலத்தில் காடுகாடாய்ப் போய் இந்தக் கிழங்குகளைத் தேடி எடுத்து பசி தணித்தார்கள். அப்போதும் நாக்கில் அரிப்பெடுக்கும்.

தமிழர்களின் வரலாற்றில் இந்த நச்சுக்கிழங்கைத் தேடிப் போன ஒரு பஞ்சகாலம் உண்டானது. அது 1500 ஆண்டுகள் முன் தொடங்கியது. சமணர் காலத்தின் போது காபி காலத்தின் பின் அது நுழைந்து தமிழரின் மொழி பண்பாடு மெய்யியல் தத்துவம் சமயம் பழக்கவழக்கம் மேல்கீழ் வேற்றுமை என தீமைகளின் ஒரு பஞ்ச காலமாக அது ஆட்டம் போட்டது 1500 ஆண்டுகள் முன்னர் வந்தடைந்த இன்று இந்து சமயம் என்று சுட்டப்படும் ஆரிய மாயம் ஆரிய மயம் சமஸ்கிருத மயமாக்கல் இந்தப் பஞ்ச காலம் இந்து சமயம் என்று இப்போது பெயர் கொண்டுள்ள வர்ணாசிரம சமயம். இதை பெரியாரின் சுயமரியாதை இயக்கம் தோன்றுகிற வரை, பகுத்தறிவு உரையாடல் பெருக்கெடுத்த காலம் வரை இதை ஏன் எதற்காக என்று கேள்வி எழுப்பும் இடி இல்லை ஒன்றிரண்டு சலம்பல்கள் சித்தர் பாடல்கள் போல் அவ்வப்போது அங்கங்கே கேள்வி எழுப்பியிருந்தன.

காட்சி -4

சொல்லாடல், பாடல், கதைப் பாடல், சொல்வம், கதை, அழிப்பாங்கதை என மக்களின் நூற்றுக்கணக்கான வெளிப்பாட்டு முறைகளைச் சேகரித்தல், தொகுத்தல் என ஐம்பது அறுபதுகளில் தொடங்குகிறது. இப்பணியின் மூலவராக பேராசிரியர் நா. வானமாமலை அறியப்படுகிறார். நா. வா. தொகுத்து வெளியிட்ட தமிழ்நாட்டுப் பாமரர் பாடல்கள் வெளியான ஆண்டு 1960. அடுத்ததாய் நா. வா. தொகுத்த தமிழர் நாட்டுப்பாடல்கள் வெளியான ஆண்டு 1964. இந்நூலில் சேகரித்தோர் பெயர் முதன்முதலாக குறிப்பிடப்படுகிறது எனக் கருதுகிறேன். சேகரிப்பு முனைப்புக்குக் கிடைத்த மரியாதை என எடுத்துக்கொள்ளலாம். நாட்டார் வழக்காறுகளைத் தொகுத்து வெளியிட்ட எத்தனையோ பேர் சேகரித்த பெயர்கள் குறிப்பிடாது சிம்மாசனம் ஏறிய வேளையில், நா வானமாமலை அறம்சார்ந்து செயல்பட்டிருக்கிறார்.

தங்கம்மாள்புரம் எஸ். எஸ் போத்தையா, எஸ். எம் கார்க்கி, கவிஞர் சடையப்பன், எழுத்தாளர் கு. சின்னப்ப பாரதி, வாழப்பாடி சந்திரன், எம். பி. ராஜவேலு, குமாரி பி. சொர்ணம், டி. மங்கை எனப் பெயர்கள் இந்நூலில் சுட்டப்பட்டுள்ளன. பொதுவுடைமைக் கட்சித் தலைவர் தோழர் நல்லகண்ணு இரண்டொரு பாடல்கள் சேகரித்து

அனுப்பி உள்ளார். தமிழ்நாட்டுப் பாமரர் பாடல்களில் எஸ். எஸ். போத்தையாவின் பங்களிப்பு எழுபத்தைந்து விழுக்காடு இருந்தது என்பதை பெருமிதமாகக் குறிப்பிட்டிருப்பார் நா. வா. நூலின் முன்னுரையில்” எஸ். எஸ். போத்தையாவின் பங்களிப்பு இல்லாமல் போயிருந்தால் இத்தொகுப்பு முழுமையடைந்திருக்காது” என்பார் நா. வா.

சேகரிப்பு தொகுப்பு என்று பகிரப்பட்ட நாட்டார் வழக்காறுகளில் முதன்முதலாக பொதுச் சமூகத்திற்கு பயன்படுத்தலில் இருவர் முன்னோடி ஆகின்றனர். ஒருவர் உரைநடை முன்னோடி கி. ராஜ நாராயணன். மற்றொருவர் பண்பாட்டு ஆய்வாளர் தொ. பரமசிவன். கி. ரா. கதைகள் சிறுகதைகள் நாவல் கட்டுரைகள் என தனது எழுத்துக்கள் மூலமாக மக்களுக்கு கொண்டு சென்றார். பண்பாட்டு மூலவேர்களைக் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தல் வழி தொ. ப. பொதுச் சமூகத்துடன் பகிர்ந்தார். பல்கலைக்கழகத்தின் துறை மேம்பாட்டு திட்டத்தின் கீழ் ஆய்வு நுழைவு அது. ஆய்வு எனபது அவரது அறிவு, வாசிப்பு, தேடல், புத்தாக்க சிந்தனை, சமுதாய மறுஆக்கப் பயன்பாடு என கோர்வையாய் அவரின் மேம்பாட்டுக்கு வித்திட்டது.

பண்பாட்டு மேலாதிக்கம் பற்றி ஆலிவர் கிராம்சியின் கூற்று ஒன்றுண்டு. பண்பாட்டு பார்ப்பனிய மேலாதிக்கம் பற்றி தொ. ப. எடுத்துரைக்கிற கூற்று கிராம்சியின் வாசகத்துடன் சரியாகப் பொருந்திப் போகிறது. பார்ப்பனியத்தின் பலமான அம்சங்களில் ஒன்று நிறுவன பலம். இந்த நிறுவனம் பழைய காலத்தில் பார்ப்பனர்களுக்கு இரண்டு வகையாக இருந்தது - ஒன்று நிலபுலன்களும் சொத்துக்களும் இருந்த பெரிய பெரிய கோயில்கள்: மற்றொன்று கண்ணுக்கு புலனாகாத கருத்தியல் நிறுவனம். வேதங்கள், சாத்திரங்கள், புராணங்கள் ஆகியன. அக்காலத்தில் புராணக் கதைகளும் சாத்திரங்களும் பார்ப்பனரல்லாத மக்கள் கூட்டத்தை சிந்தனை அளவில் அடிமையாக்கி இருந்தன. கோயில்கள் உலகியல் ரீதியாக அவர்களை நிரந்தர அடிமைகளாக ஆக்கி இருந்தன. அரசும் அரசு போன்ற அமைப்புகளுடனும் மக்கள் ஒத்துப்போதல் கருத்து ஒப்புதல் இல்லாமல் நடைபெறுவதில்லை.

மக்களின் ஒப்புதலோடே பார்ப்பனியம் முதுகு ஏறிற்று. "இதுதான் பார்ப்பனியம்" - என்னும் நூல் 1992இல் வெளியாயிற்று. ஆசிரியர் சிவகுமாரன் என்றிருக்கும். இந்நூலினையும் இதுபோன்ற கருத்துக்களையும் உள்ளடக்கி "இந்து தேசியம்" என்ற முழு நூல் பிற்காலத்தில் தொ. பரமசிவன் பெயரில் வெளியாயிற்று.

"இந்து என்ற சொல்லுக்கு பொருள் என்ன ?"

"இந்து என்ற சொல் இந்தியாவிலேயே பிறந்த வேதங்களிலோ உபநிடதங்களிலோ, ஆரண்யகங்களிலோ பிராமணியங்கள் என்று

சொல்லக்கூடிய வேறு வகையான பழைய இலக்கியங்களிலும் இல்லை இதிகாசங்களிலும் கிடையாது இந்தச் சொல் 18ஆம் நூற்றாண்டில் நடுப்பகுதியில் ஓரியண்டலிஸ்ட் 'அதாவது கீழ்த்திசை நாடுகளை பற்றி ஆராய வந்தவர்கள் பயன்படுத்திய சொல். இந்த சொல்லுக்கு மரியாதை என்றால் இது வெள்ளைக்காரர்கள் கண்டுபிடித்த சொல் என்பது. இந்திய மொழிகளில் எந்த மொழியிலும் இந்து என்ற சொல்லுக்கு வேறு சொல் கிடையாது."

"இந்துக்கள் என்ற சொல் யாரையெல்லாம் குறிக்கும்"

"இந்து என்ற சொல் இந்திய அரசியல் சட்ட அங்கீகாரத்தை பெற்ற சொல்தான். அது ஒரு சமயச் சார்புடைய சொல் அல்ல. இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் குறிக்கப்படுகிறது. இந்து என்ற சொல்லுக்கு நேரிடையான வரைவிலக்கணம் கிடையாது. கிறிஸ்தவர் அல்லாத இஸ்லாமியர் அல்லாத ஆரியரல்லாத மக்கள் எல்லாம் இந்துக்கள் என்று எதிர்மறையான வரைவிலக்கணம் தான் உண்டு. ஒரு மதம் என்றால் மூன்று செய்திகள் அடிப்படையாக அமைய வேண்டும் ஒரு முழுமுதற் கடவுள் ஆகமங்கள் குறிப்பிட்ட வழிபாட்டு நெறிகள் ஆகியன இந்து மதத்திற்கு அல்லது அப்படி அடையாளம் காட்டப்படும் மதத்திற்கு இவை ஏதுமில்லை. இந்து மதம் என்ற சொல்லாடலில் தமிழ்நாட்டில் சைவர்கள் வைணவர்கள் என்று இரண்டு சொற்கள் பயன்படுத்தப் படுகிறது. இந்துமதம் என்ற சொல்லாடலில் சைவர்கள் வைணவர்கள் ஸ்மார்த்தர்கள் இந்த மூன்றும் இல்லாத நூற்றுக்கணக்கான வழிபாட்டு முறைகளை உடையவர்கள் என்று பல மக்கள் துக்கங்கள் உள்ளன.

காட்சி -5

தொ. ப. வெளிப்படுத்துகிற நாட்டாரியல் தொடர்பான ஒவ்வொரு தகவலும் வரலாற்றுத் துளிகள்; இதில் இரண்டு வகைகளை அவர் கையாண்டார். இதுவரை கேள்விப்பட்டிராத வாசித்திராத புதிய தகவல் அல்லது சொல்லாடல். மற்றொன்று இதுவரை நாம் கூர்ந்து பார்த்திராத புதிய விளக்கம். 'அறியப்படாத தமிழகம் "நூல் வெளிப்பட்டபோது, அவரை அறியாதிருந்த தமிழகத்திற்கு அது அவரைக் கொண்டு சேர்த்தது. திராவிட இயக்கச் சிந்தனைகள், பகுத்தறிவு, மார்க்சிய லெனினிய சிந்தனைகள் என்பவைகளின் இணைவில் வாசகருக்கு புதிய கருத்துக்களை தருகிறவராக வெளிப்பட்டார். அவைகளைப் பற்றி சிலாகித்தார்; நாட்டுப்புறத்தான் என்று சொல்வதில் எத்தனை இளக்காரம் கொண்டிருந்தோம் ! அவனைத் தொடர்ந்த விசயங்களையெல்லாம் நோக்காமல் ஆராயாமல் விட்டிருந்தோம். அவைகளையெல்லாம் தன் மடி மேல் ஏற்றிக் கொஞ்சினார்.

ஒவ்வொரு மனுசன் மனுசியின் அசைவிலும் நாச்சுமுட்டலிலும் முகபாவத்தினதும் வழியாக வெளிப்படும் குணவாகுகளைக் கூர்ந்து கவனித்தார். என்ன வகையாக இந்த எறும்புகள் எந்தப் புள்ளியில் இருந்து புறப்பட்டு வருகின்றன என்பதை வாசித்தார்.

இது ஒரு கதைசொல்லி செய்ய வேண்டிய காரியம்; அதனால். மண் சார்ந்த படைப்புகளைத் தருகிற செய்கிற கதைசொல்லிகள் தொ. ப, வுக்கு பிரியமானவர்களானார்கள்.

"மண் சார்ந்த படைப்புகளைத் தருவதில் உங்களை கவர்ந்தவர்?"

தொ. ப. பதில்:

"பா. ஜெயப்பிரகாசம். தஞ்சாவூரை ஜானகிராமனும், திருநெல்வேலியை புதுமைப்பித்தனும் நன்றாகப் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். சோ. தர்மனையும் சொல்கிறார்கள்; நான் இன்னும் படிக்கவில்லை."

அவரது இந்த கடைசி நேர்காணல் முக்கியத்துவமிக்கது.

காட்சி -6

நீரழிவு நோய் காரணமாக, முழங்காலின் கீழ் நீக்கப்பட்டது. மாற்றுத் தோற் கால் சரியாகப் பொருந்தவில்லை கனமாக இருந்தது. பிறகு அதைச் சரி செய்தல்; இயல்பான நடமாட்டம் இல்லாமல் போனது. நோயின் நொய்மை பதகளிப்பாக்கிற்று. அதனினும் மேலாம் உவரைப் பதகளிப்பாக்கியது கொரோனா சூழல் உண்டாக்கிய தனிமை.

10 ஆண்டுகள் தியாகராசர் கல்லூரி: 1998 முதல் 2008 வரை பத்தாண்டுகள் நெல்லைப் பல்கலைக்கழகப் பணி. பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் பணியாற்றியபோது பார்க்கச் சென்றிருந்தேன். அழைத்துச் சென்று துணைவேந்தருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்த பின்னர் தமிழ்த் துறையில் இருந்த பேராசிரியர் ஸ்டீபனிடம் தமிழிலக்கிய மாணவர்களோடு உரையாடலும் சந்திப்பும் நிகழ்த்த ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டார். பொறுப்பை ஸ்டீபனிடம் ஒப்புவித்து விட்டு அவர் புறப்பட்டுச் சென்றார். 'வேலை இருக்கிறது நிறைய" என்ற கவிஞர் மீராவின பாடல் வரி எனக்குள் மேலெழுந்து வந்தது.

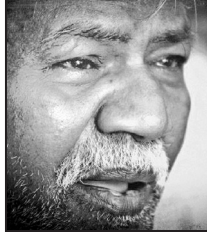
அதன் பின்னர் விருப்ப ஓய்வு பெற வைப்பதற்கான உள் சலம்பல் துறைக்குள் முளைத்தது தான் காரணம். லேசுபாசாய், ஒரு ரகசியம் போல் என்னிடம் கலந்து கொண்டார் தொ. ப.

ஓய்வு பெற்ற பின் வீட்டில் மூன்று முறை சந்திப்பு. இரண்டாவது சந்திப்பின் போது வீட்டில் பேசிக் கொண்டிருந்த வேளையில், அவருடைய துணைவியார் சொன்னார் "இவரே தன் உடம்பைக் கெடுத்துக் கொண்டார்"

புகைக்கும் பழக்கம்: உணவு இறங்குவதில்லை. தேனீர் மட்டும் உள்ளுக்குள் இறங்கிக் கொண்டிருந்தது மற்றொன்று கொரானோ உண்டாக்கிய தனிமை. நண்பர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள், சமூகச் செயற்பாட்டாளர்கள் என தொடர்ந்து வந்து கொண்டே இருந்த வருகை அருகிப் போயிற்று. தனிமை தனிமை தனிமை !

முதுமையை வேகப் படுத்துகிறது தனிமை, மரணத்தையும்.

தொடர்ந்து பயணிக்கிறார்

தன்னை ஒரு தமிழ்ப்பேராசிரியர் என்று பெருமையாகக் கூட அல்ல...

சாதாரணமாகக்கூட எப்போதும் கூறமாட்டார். 'கற்பனவும் இனியமையும் என்ற மாணிக்கவாசகர் கருத்திலே எனக்கு உடன்பாடு உண்டு. நான் ஒரு தமிழ் மாணவன் அவ்வளவுதான்' என்று தன்னடக்கமாகவே சொல்லிக் கொள்வார்.

கூடந்த டிசம்பர் 25-ஆம் நாளன்று (ஏசுகிறிஸ்து பிறந்த நாள்) தாமிரபரணி நதிக்கரையில் பலநூறு இளைஞர்களின் புகழ் முழக்கத்துடன் பேராசிரியர் தொ. ப-வின் உடல் இயற்கையுடன் கலந்தது. அவரது உயிர் பிரிந்தது டிசம்பர்-24 அன்று இரவு. தொ. ப-வுடன் தோழமை கொண்ட உணர்வுப்பூர்வமான நண்பர்கள் நெகிழ்ந்து சொன்னார்கள்.

“ஐயா தொ. ப., தன்னைப்பற்றிச் சொல்லும்போது. 'நான் 95 விழுக்காடு பெரியாரிஸ்ட்' என்பார். பெரியார் மறைந்த அதே நாளில் நம்மை விட்டுப் போய்விட்டாரே”

“எனக்குக் கிடைத்த சிறந்த முதல் ஆசிரியர் என் அம்மாதான். அவரது நினைவாற்றலும் உரையாடல் வெளிப்பாடும் தான் என் சிந்தனையை வளப்படுத்தியது’ பள்ளிக்கூடம் போகாத அவரது தாயார் இலட்சுமியம்மாளை உளமாற நேசித்த தொ. ப தன் அன்பின் அடையாளமாக தாயார் மறைந்த நாளிலேயே தானும் மறைந்தார். இயற்கை இப்படித்தான் சில மகத்தான மனிதர்களின் இறப்பைக்கூட உன்னதமாக்கி மரியாதை செய்கிறது.

நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நினைவேந்தல் கூட்டங்கள் பரவலாகத் தமிழகம் முழுவதும் எப்படி தன்னை முச்சியாக நடைபெறுகின்றன? இளைஞர்களும் நடுவயதினரும் தொ. ப-வை தோளில் தூக்கி வைத்து ஏன் கொண்டாடுகின்றனர்? ஆய்வாளர்கள், படைப்பாளிகள், கல்விப்புலம் சார்ந்தோர் எனும் வட்டங்களைத் தாண்டியும் ஒரு தமிழ்ப்பேராசிரியர் நேசிப்பிற்குரிய மக்கள் ஆய்வாளராக மலர்ந்தது எவ்வாறு? இது போன்ற வினாக்களுக்கு விடைதேடும் போதுதான் பேராசிரியர் தொ. ப-வின் பன்முக ஆளுமை எத்தனை உயரமானது என்பதை உணர முடியும்.

1990-ஆம் ஆண்டு மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியில்

இளங்கலை தமிழ் இலக்கிய மாணவனாகப் போய்ச் சேர்ந்தேன். மாணவர்களையும் துப்புரவுத் தொழிலாளர்களையும் ‘வாங்க... போங்க. .’ என்ற மரியாதைச் சொற்களால் அழைத்து உரையாடி மகிழும் பேராசிரியாராகவும் தோழமைக்கினிய கல்வியாளராகவும் அனைவரையும் கவர்ந்த ஐயா தொ. ப. விடம் என்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டேன்.

‘நெல்லை மாவட்டம் சங்கரன்கோவிலிலிருந்து வருகிறேன் என்று நான் சொன்னவுடன் பேராசிரியர் கேட்ட முதல் கேள்வி. ”மகிழ்ச்சி தம்பி. . உங்க பகுதியைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்களோட படைப்புகளை எத்தனை பேரை நீங்க படிச்சிருக்கீங்க” என்று கேட்டுவிட்டு “புதுமைப்பித்தன், கி. ரா, பூமணி, அழகிரிசாமி, பா. செயப்பிரகாசம் என்று ஒரு பட்டியல் சொல்லி இவங்களுையெல்லாம் முதல்ல படிச்சிருங்க...” என்றார். ‘சரி வாங்க’ என்று கூறி வளாகத்திலிருந்த சிற்றுண்டிக்கடைக்கு அழைத்துப் போனார். அங்கே தொ. ப. வை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தது போல பேராசிரியர் கு. ஞானசம்பந்தனும் முதுகலை மாணவர்கள் சிலரும் நின்று கொண்டிருந்தனர். தேநீர் வந்து சேரும் முன், பேராசிரியர் ஞானசம்பந்தன் “என்ன T.P சார் (தொ. ப. வை அப்போது T.P என்று தான் அழைப்பார்கள்) உங்க ஊடுப்பையன் எப்படி இருக்கான். இடது கையில் பாருங்க... தமிழ் வாழ்கன்னு பச்சை குத்தியிருக்கான்”. என்று சொன்னவுடன் ஐயா தொ. ப என் கையைப் பார்த்துவிட்டு புன்முறுவலுடன் கூறினார். “தம்பி உங்க உணர்வை மதிக்கிறேன். மொழிபுணர்ச்சியை செழுமைப்படுத்தி ஆழமான புலமையோடு நீங்க வளரணும். 60களில் மொழிப்போர் தீவிரமாக இருந்தப்போ முன்வரிசையில் நம்ம கல்லூரி மாணவர்கள் தான் தின்னாங்க. முன்னாள் அமைச்சர் காளிமுத்து, நா.

காமராசன், கரிசல் எழுத்தாளர் பா.செயப்பிரகாசம், கவிஞர் அப்துல்காசிம் எல்லாரும் இந்தக்கல்லூரிலே படிச்சவங்க... மொழிப்போரில் பங்கெடுத்தவங்க. நீங்க தமிழ் வாழ்கனனு பச்சை குத்தியிருக்கிறது அந்த மொழியுனர்ச்சியின் தொடர்ச்சிதான். எதிர்காலத்துல நல்லா வருவீங்க” என்று கூறிய தொ. ப.சரிதம்பி... விடுதியில்தான் இருக்கீங்க. நாளைக்கு முதுகலை மாணவர்களுடன் ஆணைமலைக்குப் போறோம். கல்வெட்டு அறிமுகக் களப்பயணம். வாறீங்கனா? என்றார்.

மானாவாரி நிலத்து மாணவனான எனக்கு ஆணைமலை என்றவுடன் உற்சாகத்துடன் ‘சரி வந்துருதேன் ஐயா’ என்றேன். “தம்பி.. வகுப்பறையும் புத்தகமும் மட்டுமல்ல பயணம் என்பதும் பெரிய கல்வி தான் இராகுல சாங்கிருத்தியாயன் எழுதின ‘ஊர் சுற்றிப்புராணம்’ படிங்க ‘வால்கா முதல் கங்கை வரை’ படிங்க” என்று கூறி ஊக்கம் தந்தார். அன்று தொடங்கிய பேராசிரியர் தொ. ப. வுடனான எனது கல்விப்பயணம் 30 ஆண்டுகள்... அவர் மறையும் வரை தொடர்ந்தது.

தியாகராசர் கல்லூரி தமிழ்த்துறையில் இருந்த 18 பேராசிரியர்களில் தொ. ப. வின் அறிவானுமை தனித்துவமான வெளிச்சமாக ஒளிர்ந்தது. பல பேராசிரியர்கள் சைவ சமய இலக்கியங்களைத் தாண்டி வெளியே வரவில்லை. சிலர் பாரதி, பாரதிதாசன் வரை வந்திருந்தனர். ஆனால் தொ. ப. ஒருவர்தான் ‘முன்னைப்பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருளாய். . பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனாய்...’ மாணவர்கள் முன் நிமிர்ந்து நின்றார்.

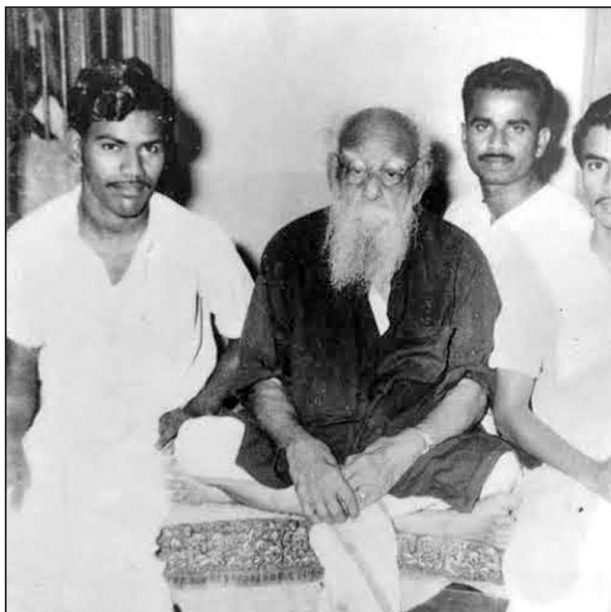
தொல்காப்பியத்திலிருந்து கோணங்கி வரை பேசுவார்; ஆழமாக உரையாடுவார். திருக்குறள் நடத்தும் போது வள்ளுவர் கையாண்ட சொற்களை எடுத்துக் கொண்டு ஒரு நாட்டார் சொல்வடையுடன் முடிச்சுப்போடுவார். “எப்படி நமது பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி அறுபடாமல் தொடர்கிறது பாருங்கள்” என்று எடுத்துரைத்து வியப்பில் ஆழ்த்துவார். தமிழ்ச் சொற்களின் மீது ஐயா தொ. ப. . வுக்கு ஒரு பெருங்காதல் உண்டு “மரபு இலக்கியச் செய்யுட்களை உச்சரிக்கும் போது சந்தமும் ஓசை ஒழுங்கும் சேதாரமாகாமல் நம்மிடமிருந்து வெளிப்பட வேண்டும்” என்பார். தொல்காப்பியத்தின் சொல்லதிகாரத்திற்கு புதிய உரை ஒன்று எழுத வேண்டும் என்று விரும்பினார். அது நிறைவேறாமலேயே போய்விட்டது.

பொருளாதரத்தில் இளங்கலை பயின்ற தொ. ப. முதுகலை இரண்டாண்டுகள் மட்டுமே தமிழ் பயின்றவர்.. ஆனால், அவரது தமிழ்ப் புலமை நலம் வானளாவியது. வளர்ந்து கொண்டே இருந்தது. திராவிட இயக்கக் கருத்தியல் தடத்தில் கால் பதித்து வளர்ந்த தொ. ப. பேராசிரியர் நா. வானமாமலையின் அறிமுகம் கிடைத்த பிறகு மார்க்சிய இயங்கியலையும் உள்வாங்கிக் கொண்டார். அம்பேத்கரையும் அயோத்திதாசரையும் அவர்களின் வரலாற்றுப் பின்புலத்துடன் தெளிவாகக் கற்றுக் கொண்டு மாணவர்களையும் பல்துறை வாசிப்புக்குப்

பழக்கப்படுத்தினார். புதிய அறிவுத்துறைகளை அறிமுகப்படுத்தினார்.

அழகர் கோயில் ஆய்வு நூலுக்குப் பின்னால் அவர்கைப்பட எழுதிய ஆய்வுக்கட்டுரைகள் மிகக்குறைவு. கையில் வெண்கருட்டைப் பிடித்துக் கொண்டு, சிந்தனையில் தோயும் ஐயா தொ. ப. சொல்லச்சொல்ல பேனா பிடித்து எழுதுவதற்கு ஒரு உதவியாளர் எப்போதும் அவருக்கு வேண்டும். அப்படி அவருடன் உட்கார்ந்து மணிக்கணக்கில் பல நூறு பக்கங்கள் எழுதி உதவிய மாணவர்களில் நானும் ஒருவன். அவருக்கு உதவுவதன் மூலம் நமக்குக் கிடைக்கும் கல்வி இருக்கிறதே... எந்தப் பல்கலைக்கழகமும் தரமுடியாது. அது ஒரு பேரனுபவம்.

ஒரு குறிப்பிட்ட தலைப்பில் கட்டுரையைச்

தந்தை பெரியாருடன் தொ.ப.

சொல்லத் தொடங்குவார். தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டே போவார். திடீரென்று நிறுத்தி தான் களப்பயணத்திற்கு மக்களைச் சந்தித்த போது கிடைத்த சுவையான அனுபவங்களை நீண்ட நேரம் சொல்வார். ஓர் ஊரைப்பற்றிச் சொல்கிறார் என்றால், அந்த ஊரில் என்னென்ன சாதியினர் வாழ்கின்றனர்? அவர்களின் திருமணமுறைகள் எப்படியிருக்கும்? இறப்புச்சடங்குகள் எப்படி நிகழ்த்தப்படும்? அந்த ஊரில் உள்ள நாட்டார் தெய்வங்களுக்கு கொடை விழா எவ்வாறு நடைபெறும்? என்பதைப்பற்றியெல்லாம் விரிவாக காரண காரியங்களுடன் விளக்குவார். இவற்றையெல்லாம் கேட்டு உள்வாங்கிக் கொள்ளும் நமக்கு வாழ்க்கையைப் பற்றிய புரிதல் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும். இப்படி ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எழுதும் போது இடையில் நிறுத்தி நடத்திய

விவாதங்கள் உரையாடல்கள் விலை மதிப்பில்லாதவை.

வகுப்பறையில் வந்து நின்று திறனாய்வுப் பாடம் நடத்துகிறார் என்றால், முதலில் திறனாய்வு என்றால் என்ன என்று வரையறுத்து தெளிவாகக் கூறி விடுவார். மாணவர்களுக்குப் புரியும் வகையில் எளிமையான சொற்களில் எடுத்துரைப்பார். 'திறனாய்வு என்றால் ஒன்றின் தரத்தை அறிதல்' என்று தொடங்கி திறனாய்வு வகைகளை பல்வேறு ஆய்வாளர்களின் கண்ணோட்டங்களில் விளக்குவார். மு. இராகவய்யங்கார், மயிலை சீனிவேங்கடசாமி, சாத்தான்குளம் இராகவன், நா. வானமாமலை என்று தொடங்கி ஈழத்து அறிஞர்கள் க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி, எம். ஏ. நுஹ்மான் என்று பல்வேறு ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுப் பார்வையை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டு, தன்னுடைய ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்தையும் முன் வைப்பார். வகுப்பறையில் மாணவர்களை நிறையக் கேள்வி கேட்கத் தூண்டுவார். எப்படிக் கேள்வி கேட்க வேண்டும் என்று புதிய உத்திகளை கற்றுத் தருவார். வகுப்பறை அமைதியாக நடப்பதை விட ஆரவாரமான விவாதங்களோடு இருப்பதையே பெரிதும் விரும்புவார்.

அடிக்கடி மதுரை பழைய புத்தகக்கடை வீதிகளுக்கு என்னையும் அழைத்துக் கொண்டு போவார். 'பழைய புத்தகக்கடைக்கு ஏன் அடிக்கடி வாறிங்க ஐயா? என்று முதன் முதலில் அவருடன் கடைக்குக் போகும் போது கேட்டேன் "தம்பி நல்ல கேள்வி கேட்டீங்க. இங்கதான் மறுபதிப்பு செய்யப்படாத தரமான புத்தகங்கள் கிடைக்கும். அரிய வரலாற்று நூல்கள் வெள்ளைக்காரன் நம்மளப்பத்தி எழுதின நூல்கள் எல்லாம் கிடைக்கும். அது மட்டுமல்ல சங்க இலக்கியங்கள் உரையுடன் பழசா இருந்தா உடனே தூக்கிருங்க அதுலதான் பாடல்கள் பிழையில்லாமல் பதிவாகி இருக்கும்." என்று சொல்லி 'பழைய புத்தகக் கடைகளின் சில வரலாறுகளையும் சொல்வார்.'

ஒருமுறை ஒரு பழைய புத்தகக்கடையில் ஒரு ஆங்கில அகராதியை எடுத்தார். புத்தகத்தைப்பிரித்துப் பார்த்து சிரித்துக்கொண்டே சொன்னார். "தம்பி வெள்ளைக்காரன் கெட்ட வார்த்தைகளுக்குக்கூட தனியா டிக்ஸனரி போட்டுருக்கான் பாருங்க. ". என்று காட்டினார். தொடர்ந்து சொன்னார். 'அவன் கெட்ட வார்த்தைகளைக் கூட பாதுகாக்க நினைக்கிறான். நாம பல ஆயிரம் நல்ல தமிழ்ச் சொற்களைச் சொலைச்சுக்கிட்டு இருக்கோம். ஆங்கில வழிக்கல்வியால தமிழ்மொழியின் வேர்கள் எல்லாம் காணாமல் போய்க்கிட்டு இருக்கு. என்று வருத்தப்பட்டுக்கூறியது எனக்குள் ஆழமாகப் பதிந்தது.

இரண்டாயிரம் சூன் ஐந்தாம்நாள் உலகச் சுற்றுச்சூழல் நாளன்று சங்கரன் கோவிலில் தாய்த்தமிழ்ப்பள்ளி ஒன்றைத் தொடங்க முடிவெடுத்து 'ஐயா, தொ. பவை அழைத்து நீங்கதான் பள்ளியைத் தொடங்கி வைக்க வேண்டும்' என்றேன். நெல்லையிலிருந்து வந்தார். பள்ளியைத்

திறக்கச் சொல்லி ரிப்பன் வெட்டுவதற்கு ஐயாவின் கையில் கத்தரிப்பானை கொடுத்த போது, "ஏன் தம்பி. . ரிப்பன் வெட்டுறது கூட வெள்ளைக்காரன் பாணி... நாம குத்துவிளக்கு ஏத்திக்கூட தொடங்கியிருக்கலாமே... சரி பரவாயில்லை. " என்று பள்ளியைத் திறந்து வைத்து முக்கால் மணி நேரம் மகிழ்வுடன் தொடக்க உரையாற்றினார்.

தமிழ்வழிக்கல்விக்கான இயக்கம் நடத்திய மூதறிஞர் வ. சுப. மாணிக்கனாரின் மாணவர் ஐயா தொ. பதன் பிள்ளைகளை தமிழ், வழியிலேயே படிக்க வைத்தார். 'ஏன் வேண்டும் தமிழ்வழிக்கல்வி?' என்ற தலைப்பில் எட்டுப் பக்கத்தில் வினாவிடை வடிவில் துண்டறிக்கை ஒன்றை எழுதிக்கொடுத்தார். அதை அச்சிட்டு பொது மக்களிடம் பிரச்சாரம் செய்யச் சொல்லி ஊக்கப்படுத்தினார்.

மாணவர்களிடம் அவர் அடிக்கடி கூறுவது, 'புத்தக வாசிப்பு எவ்வளவு இன்றியமையாததோ அதற்கு இணையானது மனிதவாசிப்பு. எனவே, மக்களையும் அவர்களின் வாழ்வியலையும் கூர்ந்து கவனித்து உள்வாங்குங்கள்' என்பார்.

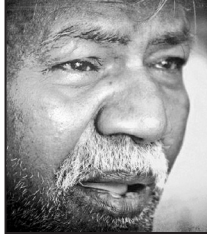
தன்னை ஒரு தமிழ்ப் பேராசிரியர் என்று பெருமையாகக் கூட அல்ல... சாதாரணமாகக்கூட எப்போதும் கூறமாட்டார். 'கற்பனவும் இனியமையும் என்ற மாணிக்கவாசகர் கருத்திலே எனக்கு உடன்பாடு உண்டு. நான் ஒரு தமிழ் மாணவன் அவ்வளவுதான்' என்று தன்னடக்கமாகவே சொல்லிக் கொள்வார்.

தமிழ் இலக்கியம், இலக்கணம், கல்வெட்டு, தொல்லியல், வரலாறு, நாட்டார் வழக்காற்றியல், மொழியியல், முதலான துறைகளோடு பெரியாரியம், மார்க்சியம், அம்பேத்காரியம் எனும் அரசியல் கருத்தியல்களையும் கை விளக்காகக் கொண்டு தன் ஆய்வுப்பார்வையை வளப்படுத்திக் கொண்ட தொ. ப. வின் எழுத்திலும் பேச்சிலும் ஒரு கலை இலக்கிய படைப்பாளிக்குரிய அழகியல் வெளிப்பாடு இருந்தது. அது மட்டுமல்லாது எளிமையான அவரின் வாழ்வியலும் மனித மாண்பும் ஏராளமான மாணவர்களையும் இளைஞர்களையும் ஈர்த்தது.

தொ. ப. வின் படைப்புக்களைப் படித்தவர்கள் அவருடன் பழகியவர்கள் எல்லோருமே தங்களையும் நாங்களும் தொ. ப. வின் மாணவர்கள்தான் என்று பெருமிதம் கொள்வார்கள். பல்கலைக்கழகம் தரும் பட்டங்களை விட 'தொ. ப-வின் மாணவர்' என்கிற பட்டமே என்னைப் போன்றவர்களுக்கு பண்பட்ட கல்விப் பாதையை அடையாளம் காட்டியது.

அறம் சார்ந்த கருத்தியலோடு அதிகாரத்திற்கு எதிராக ஆதிக்க சக்திகளுக்கு எதிராக சமரசமின்றிப் போராடிய பேராசிரியர் தொ. ப. ஓர் இயக்கமாகவே வாழ்ந்தார். எனவேதான் அவரின் மறைவுக்குப்பின்னும் நம்மோடு வலிமையாகத் தொடர்ந்து பயணிக்கிறார்.

கட்டுரையாளர்: பேராசிரியர்

நினைவேந்தல்

த. கண்ணா கருப்பையா

மாணவருலகில் பேரெழுச்சி மிகுவித்தப் பேராசான்

பேரா. தொ. ப வின் ஆய்வுக் கருத்துரைகளில் தன்னாய்வு மாணவர்கள் முரண்படும் சூழலில் வள்ளுவத்தின் 'தம்மின் தம் மக்கள்' எனும் அறிவுலக நாகரிகத்தையே கைக்கொண்டார். மாணவரின் ஆய்வுச்சிந்தனையை மதித்தது மட்டுமல்லாமல் தான்முன்னிறுத்திய கருத்து நிலைப்பாட்டிலும் மாறாதிருந்த பேராளுமையாகவும் திகழ்ந்திருந்தார்.

பேரா. தொ. ப விற்கும் தமிழாய்வு மாணவர்களுக்கும் ஊடேயான உறவென்பது அளப்பரிய 'சம்பவங்கள்' அடங்கியது. என்பதோடல்லாமல் 'அசை' போடத்தக்கதும் பதிவிடத்தக்கதுமாகும். பேரா. தொ. ப விற்கு ஆய்வு மாணவர்கள் மீதான பெருஈர்ப்பும் அளவிடற்கரிய அக்கறையும் மனதுள்ளோடியிருந்தாலும் தமிழாய்வுக் களத்திற்கு அவர்களறியாமல் உள்ளிழுத்திடும் ஜாலத்தைப் பூடகச் செயலை, சம்பவங்களின் பதிவில் சாராம்சமாய் அவதானித்துவிடலாம். பேரா. தொ. ப வின் பூடகச் செயல்பாடென்பது ஆய்வுலக மாணவர்களுக்குப் பேரெழுச்சியை மிகுவித்தே வந்துளதெனலாம்.

மதுரையில் முதுகலை இரண்டாமாண்டு (1987) பயின்ற நாட்களில் பேரா. தொ. ப வை அறிந்திருந்தாலும் இளநிலை ஆய்வாளராக (எம்ஃபில்) மதுரை தியாகராசர்கலைக் கல்லூரியில் (1988-1989) பேரா. கு. ஞானசம்பந்தன் வழிப்பட்டே அவரிடம் நேரிடை அறிமுகம் ஆனது. இளநிலை ஆய்வாளருக்கான கல்லூரிக் கல்விக் கட்டணத்தை அத்தருணத்திலேயே செலுத்த வேண்டிய இக்கட்டான சூழல் எனக்கு. ஆய்வு மாணவனாக, அன்றைய அறிமுகநாளின் அத்தருணத்திலேயே தன் மாணவனென பேரா தொ. ப. அவராகவே பணம் தந்துதவிய பாங்கு அவரின் மீதான பெருங்கவனஈர்ப்பு எனக்குள் துளிர்ந்திடக் காரணியானது. அன்றைய நாள் தொடக்கம் (1988-1989) அண்மையப் பெருந்தொற்றுக் காலத்திய (2020) ஊரடங்குத்தினம் வரையிலான பேரா. தொ. ப வுடனான நேரிடைச் சந்திப்பெல்லாம் அவரின் உரையாடலின்பாற்பட்ட, எழுச்சியளிக்கும் ஆய்வுச் சிந்தனைகளினூடானப் பயணமாகவே அமைந்திருந்ததை அவரது ஆய்வுமாணவரான நானும் எனது ஆய்வு மாணவர்களும் உணர்ந்தே வந்திருக்கிறோம்.

மேலதிகமாகப் பேராசிரியரின் ஆய்வு முன்னெடுப்பையெல்லாம் பேரார்வத்தோடு எங்கனையறியாமல் பின்தொடர்ந்திருக்கிறோம்.

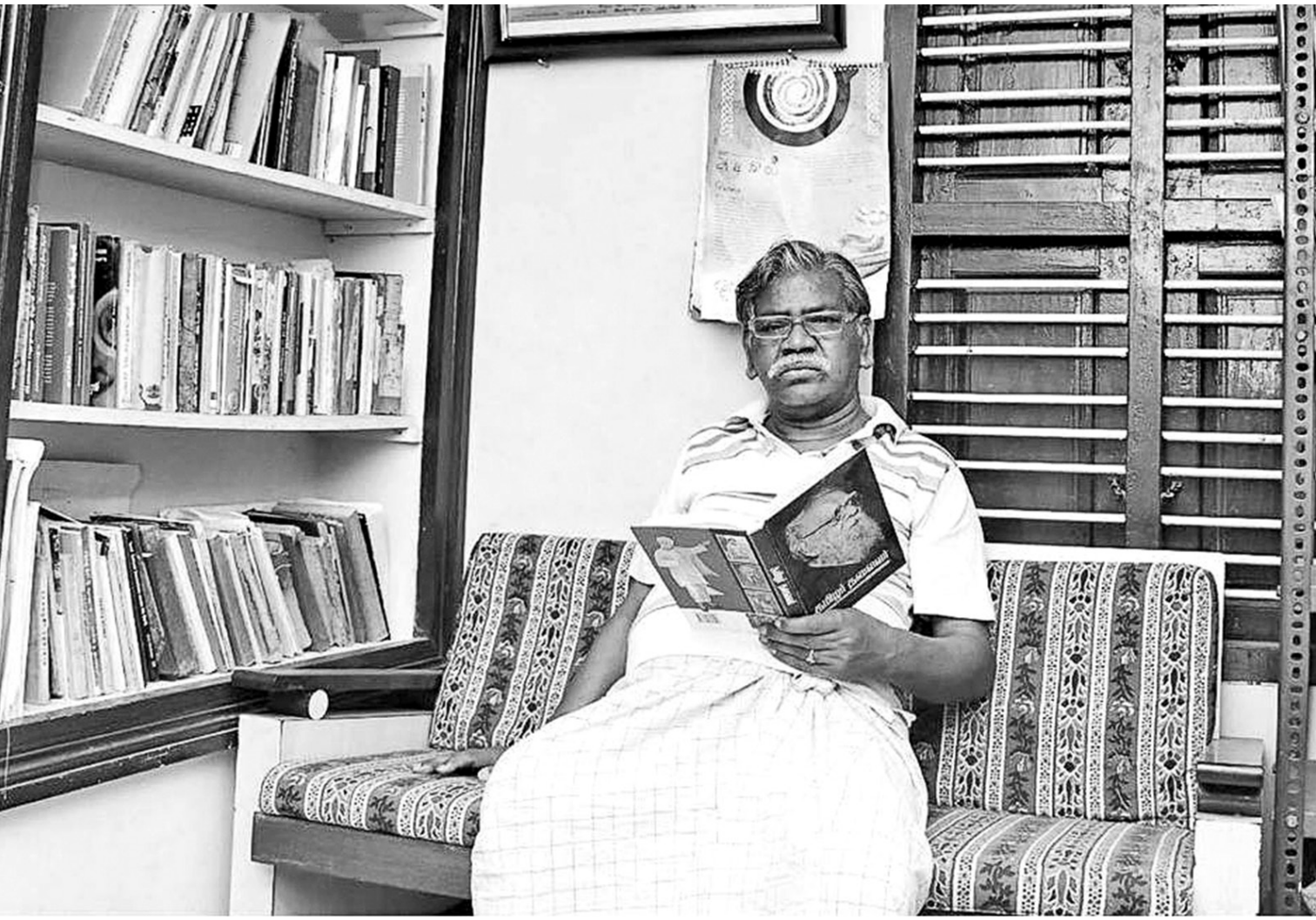
ஆய்வு மாணவராக பேரா. தொ. ப விடம் நான் பயின்ற காலந்தொட்டு அண்மைய என் ஆய்வு மாணவர்கள் வரையிலும் எங்களுடனான அவரின் அணுகுதலென்பது 'மாணவ நண்பர்கள்' என்பதாகவே இருந்தது. குறிப்பாக என்னாய்வு மாணவர்களைப் 'பேரன்கள்' என்பதாகவே குறித்திருவார். அதாவது, தன் நெறியாளர் பேரா. முத்துச்சண்முகன் பாணியிலான சொல்லாடலில்.

பேரா. தொ. ப வின் ஆய்வுக் கருத்துரைகளில் தன்னாய்வு மாணவர்கள் முரண்படும் சூழலில் வள்ளுவத்தின் 'தம்மின் தம் மக்கள்' எனும் அறிவுலக நாகரிகத்தையே கைக்கொண்டார். மாணவரின் ஆய்வுச்சிந்தனையை மதித்தது மட்டுமல்லாமல் தான்முன்னிறுத்திய கருத்து நிலைப்பாட்டிலும் மாறாதிருந்த பேராளுமையாகவும் திகழ்ந்திருந்தார்.

பேரா. தொ. ப. வின் ஆய்வென்பது 'கீழிருந்து மாற்று வரலாறுகளை எழுதும் மேல்நோக்கிய ஆய்வு முறைமையது' (organic intellectual) எனத் தம் மாணவர்கள் குறித்திடும் தருணத்திலெல்லாம் உடன்பட்டுப் பேருவகை கொள்பவர். அதற்கு நிகராய் பேராசிரியரின் ஆய்வுரைகள் 'ஆய்வு நெறிகளைப் புறந்தள்ளியிருக்கின்றன' எனும் விமர்சனத்திற்குத் தன்னாய்வு மாணவருக்கு உடன்பட்டுப் பின்னாகத் 'தன் கருத்துரைகள் வெகுஜனங்களுக்கானது' என முன் மொழிந்து அவர் பால் நாம் ஈர்ப்படைந்து திகைத்திடவும் செய்திருக்கிறார்.

பேரா. தொ. ப. தனைத்தேடி வந்தடையும் ஆய்வுமாணவர்களை, தன்னாய்வு மாணவர்களுக்கு

நிகரானதொரு பேரார்வத்தோடும் உத்வேகத்தோடும் அவரின் அணுகுதலென்பது அலாதியானது. அவ்வுணர்வை அனுபவித்தினூடாகவே பேரா. தொ. ப விடம் பெறுவதென்பது ஆய்வு மாணவர்களுக்கு மிகஎளிதாகக் கிட்டக்கூடிய பெரும்பேறாகவும் அமைந்துவிடும்.

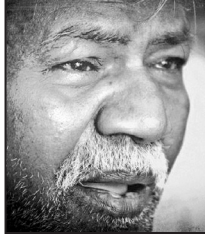
ஆய்வு மாணவர்களை உரையாடலுடன் சிற்றுண்டிக்குத் தேநீர் அருந்த அழைத்துச் செல்லும் பேரா. தொ. ப தேநீருக்கு ஆய்வு மாணவர்கள் பணம் செலுத்துவதைக் கடுமையாகவும் மிக்க உறுதிபடவும் மறுப்புத் தெரிவித்து அனுமதிப்பதில்லை. அதே நேரம் ஆய்வேட்டை விரைந்து நிறைவு செய்து, பணியில் இணைந்த பிறகு தங்களுக்கு வரும் சம்பளத்தில், தான் தேநீர் அருந்துவதாகவும் தெரிவித்து அம்மாணவர்களுக்கான வாழ்வியல் முக்கியத்துவத்தையும் பதிவிடுவார்.

எழுத்தாளுமைகளுக்கு 'வாசகர் வட்டம்' இருப்பதென்பது நடைமுறை நிகழ்வென்றாலும் பேரா தொ. ப. வுக்கு மட்டுமே பன்மையக் கல்லூரி மாணவர்களிடம் 'ரசிகர் மன்றமாய்' உருவாகியிருந்தது தமிழிலக்கிய வரலாற்றுச் செய்தியாகும்.

தொ. ப. வின் ஆக்கங்கள் அவரிடப் பெயராலேயே மறுபதிப்பாக வெளிவராமல் வேறொரு தலைப்பிலான நூல்களாக வெளிவருதலென்பது அவரது ஆய்வு மாணவர்களை வருத்தமடையவே செய்யும். பேரா. தொ. ப, "நான் பெற்ற பிள்ளைகளுக்கு வேறொருவர் பெயரிடுகின்றார்" எனத் தன்னாய்வு மாணவர்களிடம் பெரிதும் வருந்தியுள்ளார்.

ஆய்வு மாணவர்கள் மீதான கரிசனம், நூல் வாசிப்பை அவர்கள் முன்னெடுப்பதற்கான உத்வேகமளிக்கும் சிரத்தை, ஆய்வு நோக்கில் புதிதானதொரு வெளிச்சப்புள்ளியைச் சுட்டும் திறன், ஆய்வு மாணவர்கள் குறிப்பெழுத மடைத்திறப்பாய் விழும் கருத்துரைகள், நூல் குறித்த அபாரமான மனனத்திலான விவரணைகள், தன்னுறுவுகளை நிராகரித்துத் தன்னாய்வு மாணவர்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கு அவரளிக்கும் பங்களிப்பு எனப் பேரா. தொ. ப மாணவருலகில் பேரெழுச்சி மிகுவித்தப் பேராசானாகவே திகழ்ந்திருந்தார்.

கட்டுரையாளர்: இணைப்பேராசிரியர்

இறுதிப் பயணமே சாட்சி...

“பெண்கள மாதிரி ஜனநாயக சக்திகளப் பார்க்கவே முடியாது. அவ்வளவு Democratic. இந்த சாதி... சமயம் எல்லாம் ஆம்பளைகளுக்குத்தான்... எந்தப் பெண்ணாவது தன் பேருக்குப் பின்னாடி சாதிப் பேரப் போட்டுக்கறாங்களா பாருங்க... உண்மைல சாதீங்குறது பாதுகாப்பற்றவனின் கடைசிப் புகலிடம்... சாதி எல்லாம் ஆம்பிளைகளுக்குத்தான். பெண்களுக்குக் கிடையாது” என்பார் தொ. ப.

அது எண்பதுகளின் மத்தியப்பகுதி...

சர்வதேச பொது மன்னிப்பு இயக்கம் என்றழைக்கப்படும் அம்னஸ்டி இண்டர்நேஷனலில் (Amnesty International) தோழர்களோடு இணைந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த காலகட்டம்.

உலகின் எங்கோ ஒருமூலையில் சிறைப்பட்டிருக்கிற இரு கைதிகளின் விடுதலைக்காக ஒவ்வொரு குழுவும் பணியாற்ற வேண்டும். சிறை வைக்கப்பட்டிருப்பவர் தனது நிறத்தின் பொருட்டோ... இனத்தின் பொருட்டோ... தான் வைத்திருந்த சித்தாந்தத்தின் பொருட்டோ... கைது செய்யப்பட்டவராக இருப்பார். அப்படிப்பட்டவர்களை மனசாட்சிக் கைதிகள் என்றழைப்பார்கள் (Prisoner of Conscience). நாம் அவர்களது விடுதலைக்காக உழைக்க வேண்டும்.

ஆனால் அப்பணியின்போது நமது இனம், மதம், சித்தாந்தம் சார்ந்த கருத்துக்கள் ஒருபோதும் குறுக்கிடக் கூடாது. நாம் யாராயினும் மற்றொரு முனையில் கைது செய்யப்பட்டிருப்பவர் எதன் பொருட்டு சிறை வைக்கப்பட்டிருப்பினும் அவரது விடுதலையையே இலக்காகக் கொண்டு செயற்படவேண்டும்.

கொஞ்சம் புரியும்படி சொல்வதானால் நாம் நாத்திகராகவே இருப்பினும் ரஷ்யாவில் கைது செய்யப்பட்டிருப்பவர் கிருஸ்துவ மதப் பிரச்சாரகராகவோ அல்லது ஹரே ராமா பிரச்சாரகராகவோ இருந்தாலும் நாம் குரல் கொடுத்தாக வேண்டும்.

அல்லது மலேசியாவில் கம்யூனிசத்தைப் பரப்பினார் என்ற குற்றச்சாட்டில் ஒருவர் கைதாகி இருப்பின் “அட நம்மாளுப்பா... உடனே ரிலீஸ் பண்ணுங்கப்பா...” என்று குரல் கொடுத்துவிடக் கூடாது. ஒருவேளை விசாரணையில் அவர் ‘தான் அப்படிப் பிரச்சாரம் செய்யவில்லை’ என்று துண்டுபோட்டுக் கூட தாண்டிருப்பார். நமது

சொந்தக் கருத்து அவருக்கு மேலும் சிக்கலைக் கொடுத்துவிடக் கூடும்.

ஆக... தங்கள் கருத்துக்களின் பொருட்டு எவர்கைது செய்யப்பட்டு இருப்பினும் அவரது விடுதலைதான் முக்கியமேயன்றி நாம் யார்... நாம் என்ன கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறோம்... என்பதல்ல பிரதானம். கருத்துச் சுதந்திரமே முதன்மையானது.

அதுசரி... இதற்கும் எழுத வந்த சமாச்சாரத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று குழம்பித்தான் போயிருப்பீர்கள் நீங்கள்!

அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 1961 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அம்னஸ்டி இண்டர்நேஷனல் அப்படிச் சொன்னது... ஓகே.

ஏறக்குறைய எழுபதாண்டுகளுக்கு முன்னர் இனம்... நிறம்... பால்... மொழி... சமயம்... பிறப்பு... உட்பட எதிலும் பாகுபாடு காட்டக்கூடாது என்று ஐ. நா வினது உலகளாவிய மனித உரிமைப் பிரகடனமும் 1948 இல் இதைத்தான் சொன்னது... அதுவும் சரிதான்.

ஆனால் அதற்கும் கால்நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே இதை உணர்ந்து புரிந்து செயலில் காண்பித்தாரே ஈ. வே. ராமசாமி என்கிற மானுடன்.... அதுதான் நம் ஆச்சர்யத்தின் உச்சம்.

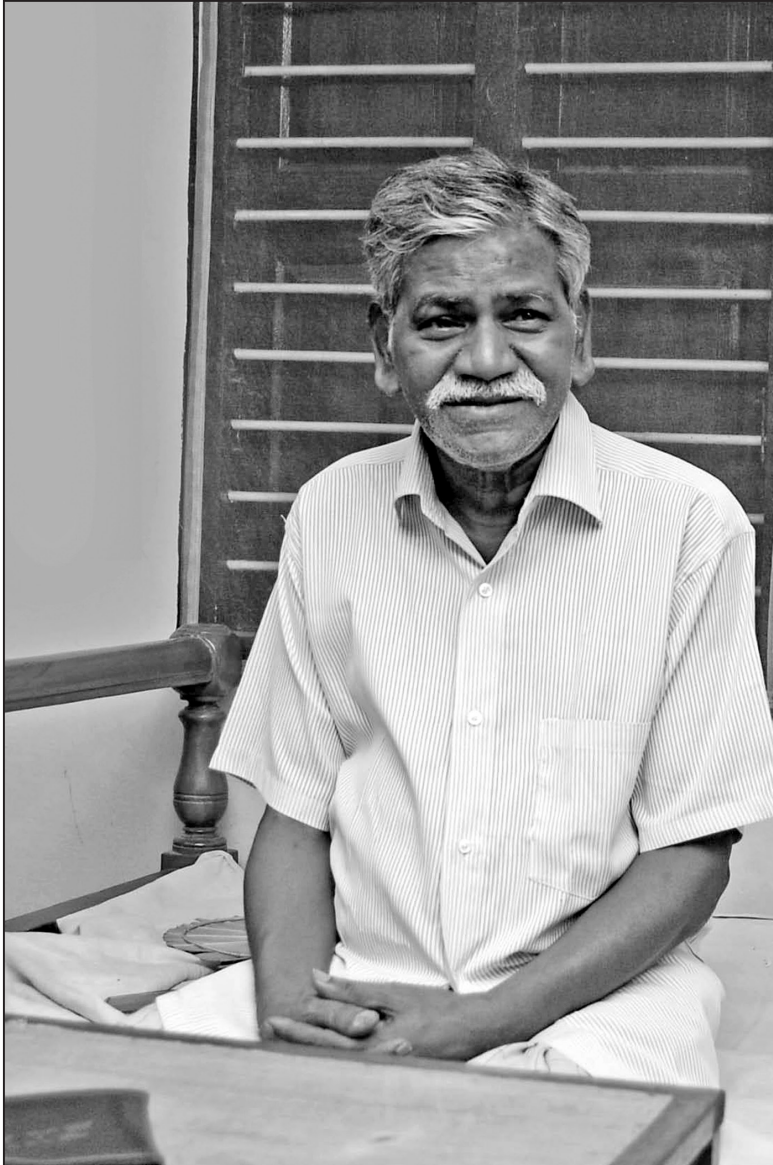
முதலில் இம் மானுடனைப் புரிந்து கொண்டால்தான் அவரை அடியொற்றி வந்த அவரது மாணவன் தொ. ப. என்கிற தொ. பரமசிவனையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். அதற்காகத்தான் இந்தப் பீடிகை.

பழுத்த நாத்திகரான பெரியார் ஆன்மீகத்தையே சுவாசித்து வாழ்ந்த மறைமலை அடிகளாரோடு எத்தகைய நேசபூர்வமான உறவைப் பேணினார்...? இறை நம்பிக்கையில் திளைத்த மடாதிபதியான குன்றக்குடி அடிகளாருடனான அவரது தோழமை எப்பேர்ப்பட்டது...? 1938 இல் இந்தி திணிப்புக்கு எதிரான போரில் பரவல்து ராஜாகோபாலாச்சாரியார்

போர்ப்படைத் தளபதியாக பெரியாரால் முன்றிறுத்தப்பட்டது எவ்விதம் சாத்தியமாயிற்று...? என்கிற வினாக்களுக்கு விடை தெரிந்தவர்களுக்கு தொ. ப. குறித்தும் புரிந்திருக்கும்தான்.

சாமியே இல்லேங்கிற நமக்கு சிறு தெய்வமாவது.... பெருந்தெய்வமாவது... எது எக்கேடு கெட்டா நமக்கென்ன.... என்று விட்டேத்தியாகத்தான் இருந்தேன் நானும். தொ. ப. வை வாசிக்கும் வரை.

தொ. ப. என்கிற நமது பரமசிவனைப் பற்றிப் புரிய வைத்த "பெருமை"க்குச் சொந்தக்காரர் முன்னாள் முதல்வர் ஜெயலலிதாதான். அந்த வகையில் நான் உண்மையிலேயே நன்றிக்கடன்பட்டவன்தான் அவருக்கு.

"தமிழக கோயில்களில் ஆடு கோழிகள் பலியிடக் கூடாது" என்கிற தடைச் சட்டம் கொண்ட

வந்தபோது ராமகோபாலன் மட்டுமல்ல "விடுதலை" ஆசிரியரும் அதை ஆதரித்த அரசியல் அதிசயம் அரங்கேறியது. இந்த இரண்டு முனைகளும் ஒற்றைப் புள்ளியில் ஒன்றிணையும் சாத்தியமேயில்லையே.... இதில் ஏதோ சிக்கல் இருக்கிறது... என்று மனதுக்குப் பட்டது அப்போதுதான்.

(ஆசிரியருக்கும் அவருக்குமான சந்திப்பு... தொ. ப மறைவுக்கு "விடுதலை" வெளியிட்ட 12 பக்க

சிறப்பு மலர் போன்றவையெல்லாம்பின்னர் நிகழ்ந்த மகிழ்ச்சியும்... நெகிழ்ச்சியும்... கலந்த மாற்றங்கள்...)

சங்கரமடத்தில் கிடாய் வெட்டச் சொல்லிக் கட்டாயப்படுத்தவும் முடியாது... சங்கிலிக் கருப்பராயன் கோயிலில் சர்க்கரைப் பொங்கல்தான் வைக்க வேண்டும் என்று சண்டித்தனம் செய்யவும் கூடாது... என்கிற நெத்தியடி உண்மையைப் புரிய வைத்தது தொ.ப.வினதுகருத்துக்கள்தான்.

எந்தவொரு விஷயத்தையும் ஒற்றைப் பரிமாணத்துக்குள் அடக்கிவிட முயல்வது எவ்வளவு அபத்தமானது என்பதைப் புரிந்து கொண்டது அப்போதுதான்.

"பெரியார் இன்னைக்கு இருந்திருந்தார்ன்னா... 'மொதல்ல... கோயில் கர்ப்பக்கிரகத்துக்குள்ள போறதுக்கு எல்லாருக்கும் கோயிலத் திறந்துவிடு... அதுக்கப்புறம் யார் யார் எதை எதைச் சாப்பிடலாம்கிறத பார் க்கலாம்...' 'என்னு சொல்லீருப்பாரு' என்று நம்பிக்கைக்கும் மூடநம்பிக்கைக்கும் இடையில் இருக்கும் நுண் அதிகாரத்தைத் தோலுரித்தார்.

நாட்டார் வழக்காற்றியல்... பண்பாட்டுப் பிரச்சனைகள்... சிறுதெய்வ வழிபாடு... என்பவற்றோடு மட்டும் நின்றுவிட்டவரல்ல தொ. ப. ஒரு குறிப்பிட்ட துறையின் ஆய்வாளர் என்கிற

புள்ளியோடு மட்டும் நிறுத்திவிட முடியாது அவரை.

தொ. பரமசிவன் என்பவர் தமிழாசிரியர்... தமிழ்ப் பேராசிரியர்... தமிழ்த் துறைத் தலைவர் என்பவற்றையெல்லாம் தாண்டி அவர் மானுவலியலில் எத்தகைய ஈடுபாடும் அக்கறையும் கொண்டிருந்தார் என்பது ஆதிச்சநல்லூருக்கு அவரோடு பயணித்து அருகில் இருந்து அவர்

சொல்வதை அவதானித்தவர்களுக்கும் தெரியும். அது பற்றி அவரோடு அளவளாவிவர்களுக்கும் தெரியும்.

இன்றைக்கு கீழடி குறித்த நமது அக்கறைக்கும் ஆதங்கங்களுக்கும் இடையே ஆதிச்சநல்லூரில் புதையுண்டு கிடக்கும் தமிழர்களது தொல் நாகரீகம் குறித்த வரலாறும் அது இன்னமும் வெளிவராமல் இருக்கும் மர்மமும் குறித்து தொ. ப. வைக் கேட்டால் மணிக்கணக்காக விளக்குவார்.

பத்தாண்டுகள் முன்பே ஆதிச்சநல்லூருக்கு எம்மை அழைத்துச் சென்ற தொ. ப. அதன் ஆதி வரலாறு குறித்துச் சொன்னது இதுதான் :

“ஏறக்குறைய கிருஸ்து பிறப்பதற்கு எண்ணூறு வருடங்கள் முன்பே இங்கு நாகரீகம் மிகுந்த மக்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். இதனை முதன் முதலில் கண்டுபிடித்தவர் ஜெர்மனி நாட்டைச் சேர்ந்த டாக்டர். ஜாகர் என்பவர்தான்.

1876 ஆம் ஆண்டு இந்த பகுதியில் ஆராய்ச்சிக்காக வந்த அவர் கண்டுபிடித்ததுதான் இந்தத் தொல் தமிழர்களது நாகரீகம். அந்த ஜாகர் தான் கண்டுபிடித்தவற்றில் பலவற்றை ஆதாரத்துக்காக ஜெர்மனுக்கே எடுத்துச் சென்றுவிட்டார். அப்பொருட்கள் இன்னமும் ஜெர்மனியில் உள்ள பெர்லின் அருங்காட்சியகத்தில் இருக்கின்றன.

ஜாகருக்குப் பின்பு வந்தவர்தான் இந்திய தொல்லியல் துறையைச் சார்ந்த ரியா. இவரும் இங்குள்ள மக்கள் பயன்படுத்திய முதுமக்கள் தாழி, ஆபரணங்கள், எழுத்துக்கள் போன்றவற்றை அகழ்வாராய்ச்சி மூலம் ஆராய்ந்து பார்த்து விட்டு அதிர்ச்சியில் உறைந்து போனார்” என்றார் தொ. ப.

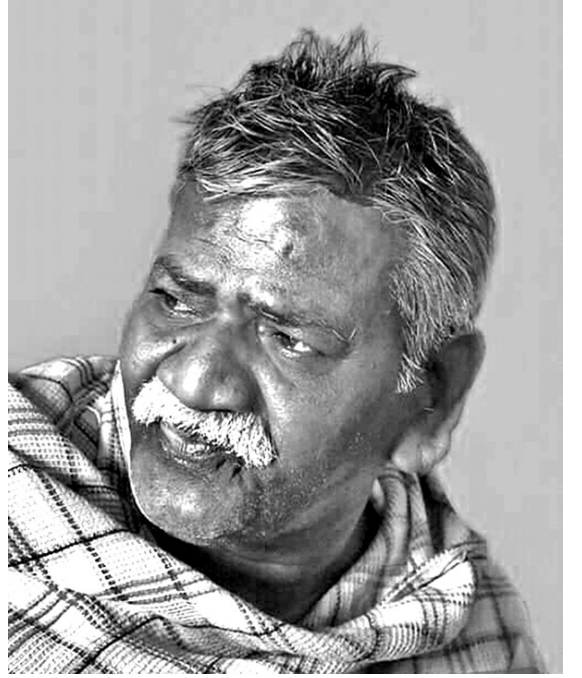
இதிலென்ன அதிர்ச்சி இருக்கிறது? என்றோம் “அவர்கள் பயன்படுத்திய இரும்பால் ஆன கருவிகள்தான்.” என தொடர்ந்தார் தொ. ப.

“மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இங்கு வாழ்ந்த தமிழர்கள் இரும்பைப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்றால்..... அதை உருக்குவதற்கான உலைகளை எங்கு வைத்திருந்தார்கள்.... அதை செதுக்குவதற்கும் சீராக்குவதற்கும் எத்தகைய தொழில் நுட்பங்களைக் கையாண்டார்கள்.... அப்படியாயின் இவர்களது நாகரீகம்தான் மற்ற அனைத்து நாகரீகங்களுக்கும் முற்பட்ட நாகரீகமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

இந்த ஆய்வுகளை ஒப்புக் கொண்டால் உலகின் தொல் நாகரீகமே தமிழர்களுடையது என்றாகி விடுகிறது. அப்படியாயின் வெள்ளையர்களும் வடக்கத்தியர்களும் கண்டுபிடித்தவை எல்லாம் இதற்குப் பிந்தைய நாகரீகங்கள்தான் என்பதை ஒப்புக்கொண்டதாகி விடும். இதுதான் பிரச்சனை.

இப்போது இங்குள்ள 150 ஏக்கர் நிலைத்தை மத்திய அரசின் தொல்லியல் துறை சுற்றி வளைத்து கையகப்படுத்தி வைத்திருக்கிறது. 2005 ஆம் ஆண்டு அத்துறை செய்த ஆய்வுகளின் முடிவுகளைக் கூட இன்னமும் வெளிவிடாமல் வைத்திருக்கிறது. வேறு யாரும் இங்கு ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளக் கூடாது என்று ஒரு உத்தரவையும் போட்டிருக்கிறது. இதுதான் இன்றைய சோகம்.” என்றார் தொ. ப.

மாலுவிவியலின் மீது மகத்தான காதல் கொண்ட தொ. ப. வைப் போன்றோருக்கே இத்தகைய

புதையுண்டு கிடக்கிற நாகரீகத்தின் பின்னணியில் உள்ள அரசியல் புலப்படும்.

ஈழவிடுதலைப் போராட்டம் தொடங்கி உலகமயமாக்கல் வரைக்கும் துல்லியமான பார்வையைக் கொண்டவர்தான் தொ. ப.

இனப்படுகொலை தலைவிரித்தாடிய பொழுதில்....

“ஈழத்தில் இனப்படுகொலை தீவிரமாக நடைபெற்ற வேளையில் என்னைப் போன்றவர்கள் தூக்க மாத்திரை போட்டுக்கொண்டுதான் தூங்கினோம். எத்தனை நாளைக்குத்தான் சாவை கேட்டுக் கொண்டே இருப்பது. நாளைக்கு சாகப் போகிறார்கள் மனிதர்கள் என்று தெரிந்தால் எப்படித் தூக்கம் வரும்?

இந்தப் படுகொலையை நேரடியாக ஆதரித்தவர்கள், மறைமுகமாக ஆதரித்தவர்கள் மீதான ஆத்திரம் எனது உயிர் மூச்சு உள்ளவரை நீடித்திருக்கும்.

தூக்கமில்லாமல் கழிந்த இரவுகள் திரும்பத் திரும்ப நினைவுக்கு வருகின்றன. அதனாலே செம்மொழி மாநாட்டில் கலந்துகொள்ளப் போவதில்லை. கலைஞர் கூப்பிட்டதினால் சிவத்தம்பி போகலாம். நான் போக மாட்டேன்.”

என்று சண்டே இந்தியன் வார இதழுக்கு அவர் அளித்த நேர்காணலை என்றும் மறக்க இயலாது. அதிகாரத்தின் உச்சத்தில் இருப்பவர்கள் தமக்கு அறிமுகமானவர்கள்தான் என்றாலும் அநீதிக்கு எதிராக அறச்சீற்றம் கொள்ளத் தயங்காத மனம் நம் அன்பிற்குரிய தொ. ப. வுடையது.

ஏறக்குறைய பத்தாண்டுகள் எண்ணற்ற சந்திப்புகள்... பயணங்கள் எனக் கழிந்தது எம் உறவு. மூன்று மாதத்திற்கு ஒருமுறையாவது சந்திக்காவிடில் நிறைவு கொள்ளாது மனம். “என்ன... இன்னும் கானோம்ங்குது பெருசு.... எப்ப வாறீங்க...?” என்று எங்களது பாளையங்கோட்டைத் தோழர்களிடம்

இருந்து அலைபேசி அழைப்பு வரும். அல்லது அதற்கு முன்பே நாங்கள் போய் நிற்போம்.

”பெண்கள் மாதிரி ஜனநாயக சக்திகள் பார்க்கவே முடியாது. அவ்வளவு Democratic. இந்த சாதி... சமயம் எல்லாம் ஆம்பளைகளுக்குத்தான்... எந்தப் பெண்ணாவது தன் பேருக்குப் பின்னாடி சாதிப் பேர்ப் போட்டுக்கறாங்களா பாருங்க...”

உண்மை சாதீங்குறது பாதுகாப்பற்றவனின் கடைசிப் புகலிடம்... சாதி எல்லாம் ஆம்பிளைகளுக்குத்தான். பெண்களுக்குக் கிடையாது” என்பார் தொ. ப.

பல ஆய்வாளர்களோடு பழகியிருக்கிறேன் என்றாலும் தொ. ப வைப் போன்ற ஆய்வாளர்கள் அரிதினும் அரிதானவர்கள். இந்த ஆய்வாளர் அந்த ஆய்வாளருக்குத் தெரியாமல் ”ஆய்ந்து” கொண்டிருப்பார். அந்த ஆய்வாளர் இந்த ஆய்வாளருக்குத் தெரியாமல் ”ஆய்ந்து” கொண்டிருப்பார். ”ப்பப்பிராமணன்” தான் வேதங்களைத் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதைப் போல அம்புட்டு ”ரகசியம்” காப்பார்கள்.

ஆனால் தொ. ப. விடம்... ”அய்யா இந்த அன்னி பெசண்ட்... ” என்று ஆரம்பித்தால் போதும்...

Mrs Besant - Her Tricks and Dupes படிங்க... டி. எம். நாயர் அவரோட Anti Septic பத்திரிக்கை விரிவா எழுதிருப்பாரு... என்பார்.

விவசாயிகள் நிலை.... வேளாண்மை... என்றாரம்பித்தால்...

”1900 லயே சேலம் பகடாலு நரசிம்மலு நாயுடு ”விவசாயம் அல்லது கிருஷி சாஸ்திர சாரசங்கிரகம்”ன்னு இருபதாம் நூற்றாண்டு தொடக்கத்துலயே புத்தகம் எழுதிருக்கார்... அறிவியல் தமிழுக்கு வந்த முன்னோடி நூல் அது... ” எனத் தொடரும் அவர் பேச்சு.

மருதநாயகமாக இருந்து கான் சாகிப்பான வீரனைப் பற்றி வினவினால்...

”அவரப் பத்தி Rebel Commandant ன்னு ஒரு புத்தகம் இருக்குங்க. வாசிச்சுப் பாருங்க...” என நமக்கு அடுத்த கட்ட வாசிப்புக்கு வழிகாட்டுவார்.

அவரை ”ஆய்வாளர்” என்பதற்குள் அடைத்துவிடுவதைக் காட்டிலும்... அநேகம் பேர் ஆய்வுகளை நோக்கி அடியெடுத்து வைக்கத் துணை நின்ற உந்துசக்தி என்பது இன்னும் பொருத்தமாக இருக்கும்.

கடந்த ஆண்டு சந்திப்பின்போது கூட ”அய்யா... நாம் ஹம்பிக்கு எப்பப் போறது?” என்றேன்.

”சாகரதுக்குள்ள போகணும்ன்னு தான் நனைக்கிறேன். முடியுமானு தெரியல... ஆனா அங்க போறதுக்கு முன்னால நீங்க அந்த Forgiven Empire படிச்சிருங்க...” என்றார்.

எப்படியாவது தலைவனைக் கடத்திக் கொண்டாவது போய்விட வேண்டும் என்கிற பேராசையில்... திருநெல்வேலியில் இருந்து தூத்துக்குடிக்கு கார்... அங்கிருந்து பெங்களூருக்கு விமானம்... பெங்களூரில் இருந்து ஹம்பி பக்கத்துல உள்ள ஊருக்கு விமானப் பயணம்... அங்கிருந்து மறுபடியும் கார்... என நண்பர்களும் நானும் திட்டங்கள் எல்லாம் போட்டு வைத்திருந்தோம்.

ஆனால் அதற்குள் அவரது ”பயணம்” வேறு

பக்கம் திசைமாறி விட்டது.

தெய்வ நம்பிக்கையற்ற அவரும் நானும் சேரன்மாதேவி கோயில்... உக்கிரன்கோட்டை கோயில்... அம்பாசமுத்திரம்... கமுகுமலை... எனச் சுற்றி வந்த கோயில்கள் ஏராளம்.

எதிரே இருப்பது அமைச்சராயினும் சரி... தேநீர் கொண்டு வந்த சிறுவனாயினும் சரி... எல்லாமே சமம்தான் அவருக்கு. தான் கற்றதை அள்ள அள்ள கொடுத்துக் கொண்டே இருப்பார் தொ. ப. அது மாற்றுக் கருத்து கொண்டோராயினும் சரி.

காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தை சேர்ந்த... தேசியத்தை முன் நிறுத்திய கே. பி. சுந்தரரம்பாள் அன்றைய தமிழக ஊடகங்களால் இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்டபோது...

”அவருக்கு இல்லாத ஆற்றலா... அவருக்கு இல்லாத குரல் வளமா...? கே. பி. சுந்தரரம்பாள் ஒரு பார்ப்பனப் பெண்மணி அல்ல என்பதற்காகத்தானே நீங்கள் எல்லோரும் இருட்டடிப்பு செய்கிறீர்கள்...”

”என்று தந்தை பெரியாரும் அவரது குடியரசு பத்திரிக்கையும் கரும் கண்டனம் தெரிவித்த பிறகே ”சுதேசமித்திரன்”, ”இந்து” போன்ற பத்திரிக்கைகள் அவரைப் பற்றி எழுதத் தொடங்கின.

தனது அடிப்படை சித்தாந்தத்திற்கே எதிரானவர் என்று தெரிந்தும் கூட பிறரது அடிப்படை உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் பக்குவமும் பண்பும் பெரியாருக்கு இருந்தது. பிறகு அவரது மாணாக்கரான தொ. பரமசிவனுக்கு இல்லாமலா போகும்?

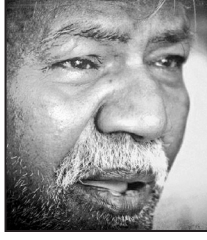
எப்படி தெய்வ நம்பிக்கையற்ற பெரியார், கோயில் நுழைவுப் போராட்டம் தொடங்கி அனைத்து சாதியினரும் அர்ச்சகர் ஆவது வரைக்குமான ஆத்திகர்களது உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுத்தாரோ... அப்படி தொ. ப. வும் அவைதிக மரபைப் பின்பற்றியவர்களது வழிபாட்டு உரிமைகளில் பிறர் தலையிடுவதைக் கண்டித்தார்.

போலி ஆன்மீகவாதிகளுக்கு உண்மையான அச்சுறுத்தல் கோயிலைக் கைவிட்டு வெளியில் நிற்கும் எம்மைப் போன்றவர்கள் அல்ல. தொ. ப. வைப் போன்றவர்கள்தான்.

தொ. ப தான் வாழும் காலத்தில் எப்படி சாதியத்திற்கு எதிராக நடை போட்டாரோ... அப்படியே இம்மியளவும் சாதியச் சடங்குகளோ... சமயச் சடங்குகளோ இன்றி தனது சுயமரியாதைமிக்க கண்ணியமான இறுதிப் பயணத்தையும் மேற்கொண்டார். அதற்குத் துணை நின்றது அவரது குடும்பமும் தோழர்களும் தான்.

வாழும் காலத்திலேயே ஓராயிரம் சமரசம் செய்து கொள்வோர் மத்தியில்... அந்த மனிதன் யாருக்காக வாழ்ந்தான்... எதற்காக உழைத்தான்... எதை பின்பற்றினான்... எதை வலியுறுத்தினான்... எதை நடைமுறைப்படுத்தினான்... என்பதற்கு அந்த இறுதிப் பயணமே சாட்சியமாக நிற்கிறது.

முதலிலேயே குறிப்பிட்டதைப் போல... நட்பு சக்தி எது? பகை சக்தி எது? என்பதை பெரியாரைப் போலவே துல்லியமாக அறிந்து வைத்திருந்தார் தொ. ப. அதுதான் மொன்னை நாத்திகவாதிகளும் மூடக் காவிகளும் தொ. ப. விடம் தோற்றுப் போகும் மகத்தான புள்ளி.

அப்பணசாமி

தொ. ப எனும் சிந்தனைப் பள்ளியின் கடைசி மாணவன்

மறைக்கப்பட்ட வரலாறுகளைக் கண்டறிய தனக்குள் கேள்வி கேட்கும் பழக்கம் வேண்டும் என்பார், தொ. ப. “இந்த மாதிரி கேள்வி கேட்கிற பழக்கம் எங்கிருந்து வந்ததுன்னா, மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி, ராகவன் பிள்ளை, வானமாமலை இந்த மாதிரி ஆட்கள் மூலம் ஏற்பட்ட பதிவுகள்ல இந்த மாதிரி கேள்விகள் வருது” என தனது ஆய்வுக்கான மூலங்களையும் தொ. ப கூறியுள்ளார்.

1990 களின் இறுதியில் ‘ஆறாந்திணை’ இணைய நாளிதழின் ஆசிரியப் பணி ஆற்றிய காலம்; அதில் வளமையான இதழ் முறைமையில் இருந்து பல புதுமைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு வந்தன. அதில் மாற்று இதழ் முறைமைக்கு உரிய பல பண்புகளும் இருந்தன என்றாலும் மைய நீரோட்ட அச்சு நாளிதழ்/ பருவ இதழ்களுக்கு ஈடான புகழையும் பாராட்டுகளையும் இணைய ஊடகத்தில் பெற்றது. அதன் முதன் முதல் பதிவே பெரியார் மணி வாசகத்துடன் தான் தொடங்கினேன். தொடர்ந்து மலிவான வணிக இதழியலுக்கு மாற்றாக மேற்கொண்ட இம் முயற்சிகளுக்குக் கிடைத்த பெரும் வரவேற்பு மேலும், மேலும் மாற்று முயற்சிகளில் ஈடுபடத் தூண்டின.

இவ்வாறாக அவ் வருட தீபாவளியை ஒட்டி, தனியாக ஒரு இணைப்பு மின்னிதழ் தயார் செய்தோம். அதில் தீபாவளி குறித்த மாற்றுக் கருத்துகள் கொண்ட படைப்புகள் இடம் பெற்றன. இதற்கான வாசிப்பில் ஈடுபட்ட போது அகப்பட்ட புத்தகம் : அறியப்படாத தமிழகம். இதை எழுதியவர் அறிஞர் தொ. பரமசிவம். இப்படித்தான் தொ. ப என்கிற தொ. பரமசிவம் அறிமுகமானார். இப் புத்தகத்தை வாசிக்க, வாசிக்க பெரும் கண் திறப்பாக அமைந்தது. அதில் தீபாவளி குறித்து எழுதப்பட்டிருந்த கட்டுரை என் சிந்தனைக்குத் திறப்பாக அமைந்தது.

தீபாவளி திராவிட பண்டிகை அல்ல. அது வர்த்தமான மகாவீரர் எனும் சமண தீர்த்தங்கரர் இறந்தநாள் ஆகும். அந்நாளில் அவரை நினைவேந்தும் வகையில் தீப வரிசை ஏற்றி கொண்டாடி வந்தோம். அந்நாளே பின்னர் தீபாவளியாகத் திரிக்கப்பட்டது. வர்த்தமான மகாவீரர் நினைவுநாளை சனாதனவாதிகள் கபளிகரம் செய்து கொண்டனர். தீர்த்தங்கரரை அரக்கனாகவும் அவரை கிருஷ்ணன்

கொலை செய்ததாகவும் புனைந்து தீபாவளி என்று அந்த நாளை அறிவித்து அதை வெடி வெடித்துக் கொண்டாடத் தொடங்கினர். இதை பின்னர் திராவிட மக்களிடமும் திணித்தனர். கடந்த 400 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகத்தான் தீபாவளி நம்மிடம் திணிக்கப்பட்டது என்று அக் கட்டுரை விளக்கியது. தீபாவளி குறித்த இந்து பார்வைக்கு எதிரான அக்கட்டுரை, தீபாவளி மலரின் தலையங்கக் கட்டுரையாக இடம் பெற்றது.

ஏறத்தாழ இதே காலகட்டத்தில் சென்னை புத்தகக் காட்சியில் கண்டெடுத்த புத்தகம் ‘அழகர் கோயில்’. எப்போதும் புதையல்தான் எமது லட்சியம். புத்தகக் காட்சிகளிலும் அரிய பழைய நூல்களை தேடுவதே நமது பணி. அவ்வாறு வழக்கமாகப் பார்வையிடும் அரங்குகள் பல்கலைக்கழக அரங்குகள் ஆகும். அவ்வாறு மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் அமைத்த அரங்கில் அந்த புத்தகம் கண்களில் பட்டன. முன்னரும் இப் புத்தகம் பார்வையில் பட்டிருக்கலாம். அழகர் கோயில் புத்தக ஆசிரியர் தொ. பரமசிவம் என்றும் அவரது ஆய்வுப்பட்ட ஏடு புத்தகமாகப் பதிப்பிக்கப்படுவதாகவும் உள்ளே கூறப்பட்டிருந்தது. அப்போதெல்லாம் அதன் ஆசிரியர் அறிமுகமாகியிருக்கவில்லை. முதல் பதிப்பாக அச்சிட்டது விற்பனையாகாமல் தாள்கள் பழுப்பேறி அன்றைய நிலையில் மிகவும் சல்லிசான் விலையில் ‘வாங்கு. . வாங்கு’ என அழைத்துக் கொண்டே இருந்தது.

இப்போதும் அழைப்பை ஏற்று கையில் வைத்து கவனித்த போது அதன் ஆசிரியர் தொ. பரமசிவம் என பார்த்ததும் நாம் அறிந்த தொ. ப தானா என்பதை மீண்டும் உறுதி செய்தபின்னரே அப் புத்தகத்தை வாங்கி வாசித்தேன். (அப்போதெல்லாம் புத்தகங்களை வாங்கியவுடனேயே வாசித்துவிடும் பழக்கம் இருந்தது.) அரியும் சிவனும் ஒன்று, அதை

அறியாதவன் வாயில் மண்ணு' என்று சின்னப் பிள்ளையில் இருந்தே கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். அதன் பின்னுள்ள அரசியல் மிக ஆழமானது. ஆனால் அதெல்லாம் அப்போது தெரிந்திருக்கவில்லை; மேலோட்டமாக 'எல்லா சாமியும் ஒன்னுதாண்டா, அதுக்காக சண்டை போட்டுக்காதீங்க' என்கிற அளவில் மேம்போகாகத்தான் அதன் புரிதல் எனக்கு இருந்தது. ஆனால் அதன் பின்னணியில் இருந்த கொலைவெறி அரசியலை தொ. ப. வின் அழகர்கோயில்தான் அறிமுகம் செய்தது.

இந்த ஆய்வு சுமார் 40 - 45 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு ஆகும். அன்றைய தேதியில் இதுபோன்ற நாட்டார் ஆய்வுகளில் அது முன்னோடி ஆய்வும் ஆகும். நாட்டார் ஆய்வுகளின் மகுடம் என அறிஞர்கள் போற்றுகிறார்கள். இதற்கு முன்பாக நா. வானமாமலை அவர்கள் தொகுத்து ஆய்வு செய்த 'ஐவர் ராஜாக்கள் கதையை இதன் முன்னோடியாகக் கூறலாம். இந்தப் புத்தகமும் மதுரை காமராஜர் பல்கலைக் கழகத்தால் பிரசுரிக்கப்பட்டது என்பது கூடுதல் சிறப்பு ஆகும்.

அழகர்கோயில் ஆய்வேட்டினைப் பொருத்தவரை அது கடுமையான கள ஆய்வுகளைக் கோரியதாகும். மதுரை சித்திரைத் திருவிழாவின் பின்புலத்தில் புழங்கப்படும் சொல்கதைகள், தொன்மங்கள், நாட்டார் வழக்காறுகளைச் சேகரிப்பது என்றால் சும்மாவா? அழகர் மலையில் தொடங்கி மதுரையின் வைகைக்கரை வரையான வாழ்வியல் படிநிலைகளின் அடுக்குகளில் மறைந்திருந்த மக்கள் வரலாறு அல்லவா அதன் பின்னணியில் உள்ளது. அதையெல்லாம் கட்டவிழ்த்து அழகுற கோத்த அழகர்கோயில் அற்புத படைப்புதான்.

தொடர்ந்து, அடுத்த பாய்ச்சலாக பேராசிரியர் ஆ. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களின் அறிமுகம் நேர்ந்தது. அவரது 'பிள்ளையார் அரசியல்' எனும் சிறு பிரசுரம் தான் முதலில் வாசித்தது. அது முதல் அவரை அடிக்கடி சந்தித்து உரையாடும் வாய்ப்புகளை உருவாக்கிக் கொண்டே இருந்தேன். அந்த நேர்ப் பேச்சுகளில் அவர் அடிக்கடி உச்சரித்த இரண்டு பெயர்கள் நா. வானமாமலையும் தொ. பரமசிவனும். . தமது ஆய்வு முறைமையின் முன்னோடியாகவே இவர்கள் இருவரையும் வரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

இதே காலகட்டத்தில், பாளை. தூய சவேரியர் கல்லூரியில் தொடங்கப்பட்டிருந்த நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறை சார்பில் நிகழ்ந்த 'சனங்களின் சாமிகள்' எனும் நிகழ்வுக்கு அழைக்கப்பட்டு பாளை. சென்று தங்கியிருந்த நான்கு நாட்களில் தொ. ப அவர்களுடன் ரத்தமும் சதையுமாக உறவாட வாய்ப்பு ஏற்பட்டதில் இருந்து எனது பேராசனாக மாறினார். அதுமுதல் பாளை பஜார் தெரு தேநீர் கடை திண்ணை நான் நெல்லை செல்லும் போதெல்லாம் அடைக்கலம் ஆகும் சத்திரம் ஆகியது.

முதல் சந்திப்பில் தேநீர் கடை திண்ணையில் நடு நாயகமாக தொ. ப. உக்கார்ந்திருக்க சுற்றிலும் சபை கூடியிருந்தது. ஒவ்வொரு புதிய நபர்

வருகைக்கும் அடுத்த சுற்று தேநீரும் சிகரட்டுகளும் வந்து கொண்டிருந்தன. இடையிடையிலும் வந்தன. அங்கு நடந்த உரையாடலை எப்படி வர்ணிப்பது. . ஒரு கிராமத்து பாட்டையாவின கதையாடல் போல இருந்தது. . . அது மூதாதையிடம் இருந்து பெற்ற கூட்டு நனவிலிகளின் குரல். இதுதான் அவரது ஆய்வு முறையியலும் கூட. இதை அவரது வார்த்தைகளிலேயே கூறலாம்:

“நான் எடுத்துக் கொண்டுள்ள முறையியல் வேறு ஒன்றுமில்லை. கிராமத்துலயோ, கம்மாய்க் கரையிலயோ, கோயில் வாசல்லயோ பெரிசுகள் உக்காந்துகொண்டு பேசிக்கொண்டிருக்கும் இல்லையா, அதுதான் என்னோட முறையியல். அதை all pervasive என்பார்கள். ஒரு மணி நேரம் அந்தப் பெரிசுகள் பேசிக்கொண்டிருப்பதைக் கேட்டாக்க, ஒரு மரத்தப் பத்தி பேசுவாங்க, வாழ்க்கையோட எத்திகல் பத்தி பேசுவாங்க, வெள்ளைக்காரனப் பத்திப் பேசுவாங்க, நவாப் காலம் பத்திப் பேசுவாங்க. . சயன்டிபிக்கா பேசுவாங்கன்னு சொல்ல முடியாது. lore என்று சொல்லக்கூடிய வழக்காறுகள் இருக்கு பாருங்க. அவர்கள் வழக்காறுகளில் பல விசயங்களைத் தழுவுகிறார்கள். இந்தப் பல விசயங்களையும் தழுவிப் பார்க்கிற போதுதான், எல்லாக்

கோணங்களிலும் ஊன்றிப் பார்க்க முடிகிறது. யூரோப்பியன் சில்ட்மாலஜி என்னன்னா profile-ம்பான். அதனால் ஒரு பக்கப் பார்வை மட்டும்தான் நமக்குக் கிடைக்கும், வரலாறுன்னா எந்த அரசன் எத்தனை வருசம் ஆண்டான்னு. அது அல்ல. அவன் காலத்தில் என்ன நிகழ்ந்தது? முக்கியமான செய்தி என்ன? அவன் எந்தப் பக்கம் ஆட்சி செய்தான்? இதெப் பார்க்கணும்னா lore தான். lore ன்னா வழக்காறுதான். இந்த வழக்காறுக்குள்ள நிறைய விஷயங்கள் புதைஞ்சு கிடக்கு. அதத் தோண்டிதான் எடுக்கணும்.” (தொ. ப நேர்காணல், பதில்களில் மட்டும் இல்லை விடை, அப்பணசாமி, போதிவனம், 2011)

தொ. பவும் அப்படித்தான் கிராமத்து பாட்டையாவாக பேசிக்கொண்டிருந்தார். ஒரு நேர் கோட்டில் இல்லாத - சாமிகளின் பெயர்கள், அங்கு நடக்கும் சடங்குகள், குளம், குட்டை, மரம், மரத்தில் தொங்கும் சீலைகள், உணவு, விளையாட்டுகள், பழக்க - வழக்கங்கள், புனைவுகளைக் கட்டவிழ்த்தல் என - நினைவுகளின் கிளைகளில் தாவித் தாவிச் செல்லும் கிளைக் கதைகளோடு கூடிய உரையாடல். . தொ. பவின் சிறப்பே- பேச்சுதான். அறிவின் ஊற்றிலிருந்து பீறிடுவது போல அவரது பேச்சு சாரம் வாய்ந்தது. அன்றும் பேசிக் கொண்டே இருந்தார். பேச்சில் சொக்கிக் கிடந்தேன்.

அடித்தட்டு மக்களுக்கு அறிவியல் தெரியாது என்று யார் சொன்னது? வீடுகளில் மோர், தயிர் போன்றவற்றுக்கு மண் பாண்டங்களைத்தான் பயன்படுத்துகிறோம். ஏன்? மோர், தயிர் புளிக்காமல் இருக்க மண் பாணையின் வெப்ப சமநிலை உதவும் என்று தெரிந்து வைத்திருந்தோம். இரட்டை மண் குடங்களை வைத்து நடுவில் தண்ணீர் ஊற்றி வைத்து, காய்கறிகளை வைத்தால் பல நாட்களுக்கு வாடாது. வாழைக்காய் தேங்காய்களைத் தொட்டித் தண்ணியில் போட்டு வைக்கும் பழக்கம் இன்னமும் கிராமங்களில் உள்ளது. பல நாட்கள் ஆனாலும் கெட்டுப் போகாதே. மார்கழி மாதத்தில் மறுநாள் கோலத்தில் பூ வைப்பதற்கும் முதல் நாளே மொட்டுகளைப் பறித்து வந்து தொட்டித் தண்ணீரில் போட்டுருவாங்க. மறுநாள் காலையில் மலர்ந்து விடுவதில்லையா? இந்தக் காலத்தில் இதற்காக மின் சாதனங்களைப் பயன்படுத்துகிறோம். இதன் மூலத்தை தொழில் நடப்பங்கள்தானே இவை. இந்த நமது அறிவுச் செல்வங்களையெல்லாம் பயன்படுத்துகிறோமா? என்று அடுக்கடுக்காக கேள்விகள் கேட்பார்.

ஏதாவது சந்தேகம் எழும் போதெல்லாம் அதையே சாக்காக வைத்து சந்திப்புகளை உருவாக்கிக் கொண்டு பாளை சென்று வருவேன். சாம்பிராணி புகை மேகங்கள் நடுவே மயிலிறகுடன் நடமாடும் பக்கிரிகள் சூலி மரபின் வழி தமிழ் பாணர்கள் என்பதைச் செவி மடுத்த தருணம் கிளர்ச்சியானது. ஆண்டாள், மீரா, கபீர் தாஸ், ஆவுடை அக்காள் வழித்தட மக்கள் கவிகள் இந்த பக்கிரிகள் என்பதை அதுவரை அறியாமல் இருந்த வெட்க உணர்வில் சிக்கினேன்.

இதெல்லாம் என் சிந்தனையில் பெரும் திறப்பை உருவாக்கியது. இவ்வாறாக என் வாசிப்பில் மக்கள் வரலாறு முக்கியக் கவனம் கொள்ளத் தொடங்கியது. சமூகம் என்பது ஒற்றைப் பரிமாணம் கொண்டது அல்ல; பண்பாடு என்பது அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்வில் முயங்கிக் கிடப்பது; வரலாற்றை மக்கள் மரபுகளில் இருந்தும் தொன்மங்களில் இருந்தும் தேட வேண்டும் என்ற புரிதல் ஏற்படத் தொடங்கியது. கடந்த 20 ஆண்டுகளில் எனது கற்றலுக்கான தேடலில் இப்பள்ளி முக்கியப் பங்களிப்பு செய்து வருகிறது. அந்தவகையில் தொ. ப. சிந்தனைப் பள்ளியின் கடைசி மாணவன் என்று கூறிக்கொள்வதில் பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

மறைக்கப்பட்ட வரலாறுகளைக் கண்டறிய தனக்குள் கேள்வி கேட்கும் பழக்கம் வேண்டும் என்பார், தொ. ப. . “இந்த மாதிரி கேள்வி கேட்கிற பழக்கம் எங்கிருந்து வந்ததுன்னா, மயிலை. சீனி. வேங்கடசாமி, ராகவன் பிள்ளை, வானமாமலை இந்த மாதிரி ஆட்கள் மூலம் ஏற்பட்ட பதிவுகள்ல இந்த மாதிரி கேள்விகள் வருது” என தனது ஆய்வுக்கான மூலங்களையும் தொ. ப கூறியுள்ளார்.

அழகர்கோயில் ஆய்வுக்கு மூலமான கேள்வி என்ன? என்றால், “சித்திரைத் திருவிழாவில் பார்த்தால், எல்லாச் சாதிகளும் வராங்க. இப்ப, ஆகமம் உள்ள கோயில்கள் இருக்கு; ஆகமங்கள் இல்லாத கோயில்களும் இருக்கு. அடித்தட்டு மக்கள் மத்தியில் ஆகமங்களுக்கு எந்த மரியாதையும் கிடையாது, அப்படிப்பட்ட மக்கள் ஏன் சித்திரைத் திருவிழாவில் கூட்டம் கூடுகிறார்கள் என்பதுதான் நம் கேள்வி” என்கிறார்.

இன்னும் கொஞ்சம் வரலாற்றில் பின்னோக்கிப் பயணித்தால் பல நூற்றாண்டுகளாக பௌத்தம், சமணம், அசீவகம் என கோலோச்சி இருந்த தமிழர் பண்பாட்டில் பேரரசுகள் உருவாகி அதன் ஆதரவில் சைவமும் வைணவமும் செழித்தோங்கினாலும் மக்கள் மத்தியில் வேரூன்றியிருந்த மக்கள் பண்பாட்டினையும் பௌத்த, சமண தாக்கத்தையும் காணச்சகிக்காத அரசும் அதிகாரமும் சமணர்கள் உள்ளிட்ட அவைதிர்களைக் கொன்றொழித்த பின்னணியில் அவைதி சிந்தனைகளை மக்கள் மனதில் இருந்து முழுமையாக அகற்ற சனாதனம் கண்டுபிடித்த வழியே சைவ- வைணவ இணைப்பு. இதன் மதுரை அரங்கேற்றம் திருவிளையாடற் புராணமும் சித்திரை திருவிழாவும். ஆனால் அது அவ்வளவு சுலபமாக நடந்து விடவில்லை என்பது புராணத்தை வாசித்தால் மட்டும் புரியாது. மக்களில் காலம் காலமாக புழங்கப்பட்டு முழுமையாகவும் சிதிலங்களாகவும் மக்களின் வாழ்க்கையோடும் பண்பாட்டோடும் சடங்குகளோடும் கலந்து மருவி மறைந்து வாழும் சிதறல்களை சேகரித்து அசல் வடிவத்தைச் சென்றடையும் புதிர் விளையாட்டு ஆகும்.

அழகர்கோயில் மட்டுமல்லாமல் தமிழ்நாட்டில் வைணவத்தின் அடித்தளம் குறித்து தொடர்ந்து மறு விசாரணையில் ஈடுபட்டு வந்தார். அதுவும் அடித்தட்டு மக்கள் வாழ்வியல் சார்ந்துதான். பெருந்தெய்வ வழிபாட்டு மரபும் அதிகாரமையப்

பரவலும் அடித்தட்டு மக்களை நோக்கிச் செல்ல தமது அதிகாரங்களில் சனாதன மூர்க்கங்களில் சமரசம் செய்து கொள்வதை 'வைணவம் எவ்வாறு நாட்டார் கூறுகளை வரவு வைத்துக்கொண்டது', 'தென்கலை வைணவத்தில் ஒரு கலகக் குரல்' என இரு கட்டுரைகளில் விடுவிக்கிறார்.

“தமிழ்நாட்டில் அரசர்கள் வைணவத்தை ஆதரிக்கவில்லை. சோழர்கள் சைவத்தைத்தான் ஆதரித்தார்கள். வைணவத்தை விரட்டினார்கள். அதையும் மீறி வைணவம் எப்படி தாக்குப் பிடிச்சதுன்னா நாட்டார் மக்களால்தான். அதாவது நான் - பிராமின் மக்களைக் கோயிலுக்குள் வரவழைச்சது மூலமா வைணவம் தாக்குப் பிடிச்சது. நாட்டார் மக்களுடன் சமரசம் செய்துகொண்டு வாழத் தொடங்கியது. இது 12, 13-ஆம் நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு. மேலோர் மரபுகள் வறுமைப்படும்போது கீழோர் மரபுகளுடன் எல்லா வகைகளிலும் சமரசம் செய்துகொண்டு மேலும் வாழ்கிறது. இவ்வாறு வைணவம் சிக்கல் பட்டபோது கீழோர் மரபுகளுடன் சமரசம் செய்தது, சைவம் அவ்வாறு செய்யவில்லை” எனும் தொ. ப. .

“தமிழ்நாட்டில் ராம அவதாரத்துக்கு மரியாதை கிடையாது. கிருஷ்ண அவதாரந்தான். இப்ப மதவாத சக்திகள் ராமனைத்தான் கையில் எடுக்குது. 'ஜெய் ராம்', 'ஜெய் ராம்' ந்கிறாங்க. கிருஷ்ணனைக் கையில் எடுக்க மாட்டாங்க. ஏன்னா ராமன்தான் அரச வம்சத்தைச் சேர்ந்தவன். அரச கல்வி கற்றவன். ஆயுதப் பயிற்சி பெற்றவன். கையில் ஆயுதம் தாங்கியவன். கிருஷ்ண அவதாரம் பார்த்தீங்கன்னா ஏழைக்குடியில் பிறந்தவன், அழுக்கானவன், திருடுபவன், பொய் சொல்பவன், பெண்களோடு கூடிக் குலாவுபவன். இதற்கு மூலம் பாகவதக் கதைகள். பாகவதம் மதம்தான் முதலில் உருவாகிறது. அதிலிருந்து வைணவம் உருவாகிறது. இந்தக் கதைகளைத்தான் ஆழ்வார்கள் பாடியிருக்கிறார்கள். ராமனைப் பற்றி அதிகமாகப் பாடியதில்லை. கிருஷ்ணாவதாரத்தின் பாகவதக் கதைகள்தான் ஆழ்வார் பாசுரங்களில் வருகின்றன. குறிப்பாக, பகவத்கீதையைப் பற்றி ஆழ்வார்கள் பேசவே இல்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஒரே ஒருவர் போகிறபோக்கில் குறிப்பாகக் குறிப்பிடுகிறார். அதையும் தேடிக் கண்டுபிடிச்சாதான் உண்டு. அவ்வளவுதான். பகவத்கீதை கொண்டாட்டத்துக்குரிய ஒரு நூல் இல்லை” என தமிழ்நாட்டு அடித்தட்டு மக்களிடம் ராமனுக்கு ஆதரவு இல்லை என்பதையும் உடைத்தார்.

தமிழ்நாட்டில் புழங்கும் ஆட்டக்கலைகளின் வேர் போர்/சண்டை முறைப் பயிற்சிகளில் இருக்கலாம் என எனக்கு ஒரு சிந்தனை உருவாகியதை அவரிடம் பகிர்ந்து கொண்ட தருணத்தில் அவரது முகம் பிரகாசமாக ஒளி கொண்டது.

“கூர்ந்து கவனிச்சா சாமியாட்டம் பழைய போர் நடனத்தின் எச்சப்பாடு என்பது தெரியும். அதாவது ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் வார் டான்சஸ், பாஸ்டர் டான்சஸ் என்று உண்டு. தமிழ்ச் சமூகத்தின் வார் டான்சின் மிச்ச சொச்சம்தான் சாமியாட்டம். இப்படிப் பார்ப்பதற்கு இன்னும் நாம் பழகலை.

“சாமியாட்டம் அந்தந்த வட்டார வரலாறுகளோடு தொடர்புடையது. சில இடங்களில் ஆயுதம் தாங்கி இருக்கும். சில இடங்களில் அது இல்லாம இருக்கும். ஆயுதம் தாங்கி இருந்தால் அது என்ன வகையான ஆயுதம்? அத எதுக்குப் பயன்படுத்தறாங்கன்னு பார்க்கணும்.

“அத மாதிரி விளையாட்டுகள். இப்ப பல்லாங்குழிய எடுத்துக்கிட்டா அது பிரைவேட் பிராபர்டிஸைக் கலாசார ரீதியாக நியாயப்படுத்துகிற ஒரு விளையாட்டு. உனக்கு ஏழு குழி, எனக்கு ஏழு குழி. குழிக்கு அஞ்சு முத்துகள் என இந்த விளையாட்டு சமத்தன்மையோடு தொடங்குகிறது. மீண்டும் குழிக்கு அஞ்சு முத்துகள் என்ற நிலையே ஏற்படக்கூடாது என்பதுதான் விதி.

“பாருங்க. . சமத்துவம், சமத்தன்மைக்கு எதிரான மன நிலை மேலிருந்து பண்பாட்டில் திணிக்கப்படுது. சமூகத்தில் மேடு- பள்ளம் நிலவுவது தான் இயல்பு என அடித்தட்டு மக்களிடம் விளையாட்டு மூலம் விளையாட்டாக பயிற்று விக்கப்படுகிறது. உடமை உரிமையில் சமத்துவம் என்பதே கிடையாது. மேடு பள்ளமாவதும், பள்ளம் மேடாவதும் விளையாட்டு. தோற்றவன் நான் தோற்றுப் போனேன் என்றே நினைக்க மாட்டான். விதி என்னைத் தோற்கடித்து விட்டது என்றுதான் கூறுவான்” என்று நீண்ட விளக்கமளித்தார் ஒரு முறை.

வென்றவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளை மட்டுமே வரலாற்றுக்குறிப்புகளாக வாசித்து வந்த மக்களுக்கு தோற்றவர்கள், கொல்லப்பட்டவர்கள், கொலையுண்டவர்களின் வரலாறுகளில்தான் உண்மையான வரலாறு புதைந்துள்ளதை என்பதை எனக்கு கற்றுத் தந்தார். அரசு மட்டத்தில், பீரோகிரட்கள் மத்தியில் இன்னமும் மேட்டுக்குடி மனோபாவம் போகவில்லை. அரசு உணவாக இன்னமும் சைவ உணவுதானே உள்ளது. 92 சதவீத மக்களின் உணவான அசைவ உணவு அரசு மட்டத்தில் புறக்கணிக்கப்படுகிறதே? என்றார்.

உணவு, உடை, பழக்க - வழக்கங்கள், பொழுதுபோக்கு அனைத்திலும் பண்பாட்டுத் திணிப்புகள் மலிந்து வரும் காலம். இவை நிலம் சார்ந்தது; மண் சார்ந்தது. அதன் பருவங்கள், வெப்ப நிலைகள் சார்ந்தது. ஒரு சமூகத்தின் அல்லது நிலத்தின் பண்பாட்டை நிலம் தான் தீர்மானிக்கிறது. அந்த நிலத்தின் இயற்கை சூல் முறைகள், வெப்ப மாறுதல்கள், பருவங்கள், நீர் ஆதாரங்கள், வளங்கள் இவையே அந்த மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளை தீர்மானிக்கின்றன. இதனை யொட்டி காலம் காலமாக பெற்ற அனுபவ அறிவின் திரட்சியே ஒரு பகுதியின் உணவு, உடை, பழக்க - வழக்கங்களை தீர்மானிக்கின்றன. ஆனால் படையெடுப்புகள், ஆக்கிரமிப்புகள், புதிய ஆட்சி அதிகாரங்கள் போன்ற காரணிகள் இந்த பாண்பாட்டில் பெரும் திணிப்பு நடக்கிறது. இந்த அதிகாரத் திரட்சி இன்று ஏகபோகமாகிவரும் சூழலில் பன்னாட்டு மூலதனம் பண்பாட்டுத் திணிப்பில் தீவிரமாக இறங்கியுள்ளது.

“ஒரு காலத்தில் வேதங்கள், சாத்திரங்கள் அடிமைப்படுத்தியது போல இப்போது மீடியா

நம்மை அடிமைப்படுத்தியிருக்கு. இதுக்குக் காரணம் பன்னாட்டு மூலதனம். இன்றைய பிரச்சனை இந்தியாவோட முடிஞ்சு போற பிரச்சனையில்ல. தமிழ்நாட்டின் வெப்பச்சூழலுக்கு அரைக்கால் சட்டைதான் சரியான ஆடை. அப்படின்னா அரைக்கால் சட்டையை நாகரிகமாக்குவதற்கு மலேசியாவில் அரைக்கால் சட்டையைக் கொண்டு வராங்க. சபாரி ஆடையிலேயே முழுக்கால் சட்டையில்லாமல் அரைக்கால் சட்டை போடறாங்க. தென் அமெரிக்க சட்டையைக் கேலி பண்ணி நாலு நாடகம், வடக்கத்தி ஜவுளி வியாபாரிகள் ரேமண்ட்ஸ், விமல் போன்றவர்களுக்காகப் போடுவார்கள். முழுக்கால் சட்டையை ஆதரிக்கவேண்டிய கட்டாயம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது' என்று ஒரு முறை கூறினார்.

“இன்னக்கி பன்னாட்டு மூலதனத்துக்குத் தேவையான சந்தையை உருவாக்குவதில்தான், கலை - இலக்கியத் துறை உட்பட அனைத்துத் துறைகளும் ஈடுபட்டிருக்கு” என்று தொ. ப சுவாமி 20 ஆண்டுகளுக்குமுன்பே கூறியது அவரது தொலை நோக்கு மேதமையைக் குறிக்கிறது. .

தொகுக்கப்படாத விஞ்ஞானமே அறிவு என்றார் மார்க்ஸ். அந்த அறிவைத் தொகுத்தவர் தொ. ப என்கிறார் மார்க்சிய பண்பாட்டு ஆய்வாளர் பேராசிரியர் ந. முத்துமோகன். இதன் பொருட்டு பேரா. ந. முத்துமோகன் மேற்கோள் காட்டுவது தொ. ப. வின் 18 ம்படி கருப்பசாமி கட்டுரையை. அழகர்கோயிலில் அழகரும் இருக்கிறார். 18ம்படி கருப்பசாமியும் இருக்கிறார். ஆனால் அழகர், இடைச்சாதிகளின் கடவுள். 18 ம்படி கருப்பசாமி, தாழ்த்தப்பட்டவர் கடவுள். உண்மையில் அழகர், 18ம் படி கருப்பசாமி இருவரும் ஒருவரே. ஆனால் சாதிப்படி நிலைக்கு ஏற்பப் பக்தியை ஒருங்கிணைக்கவும், சிதறாமல் கட்டுக்கோப்பாக்கவும் இவ்வாறு புனையப்பட்டுள்ளனர் என்பதை நாட்டார் கள ஆய்வுகள் மூலம் நிறுவியதை பெருமிதமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலும், மாரியம்மன் மணாளன் ஒரு பறையன் எனும் அறியப்படாத, மறைக்கப்பட்டு வந்த தொன்மத்தையும் வெளிக் கொணர்ந்தவர் தொ. ப. குறிப்பாக, தமிழ் சமுதாயத்தின் தொன்மையான தமிழ் தெய்வ வழிபாடு மூலம் சிந்து வெளிக்கும் தமிழுக்குமான உறவை அன்றே சுட்டிக்காட்டியவர்.

தொ. ப. வின் மேதைமை குறித்து இதுவரை அறியப்படாத ஒரு அதிசயம் குறித்து இனி காணலாம்:

தொ. ப மறைவுக்குப் பின்னர் நண்பர் முகமது சஃபி அவர்கள் தமது முகநூல் பக்கத்தில் தொ. ப. அவர்களின் காணக்கிடைக்காத அரிய படைப்பை தமது புத்தகத்தில் இருந்து தேடி எடுத்து முன்று பகுதிகளாக தொடர்ந்து வெளியிட்டார்.

அக் கட்டுரை 1975 லேயே. ஆழகர்கோயில் ஆய்வில் ஈடுபடுவதற்கும் முன்பாக, இளையான்குடி, டாக்டர் ஜாகீர் உசேன் கல்லூரியில் பணியாற்றிய

காலத்தில் எழுதி, ஒரு நூலில் இடம் பெற்றது. அதன் பிறகு தொ. ப அவர்கள் தொகுப்புகள் எதிலும் காணப்படவில்லை என்கிறார் சஃபி.

இக் கட்டுரையின் சிறப்பு தொ. ப அவர்கள் எழுதிய முதல் கட்டுரைகளில் ஒன்று என்பது மட்டுமல்ல. தொ. ப அவர்களின் ஆய்வுத்திறம் இள வயதிலேயே எவ்வளவு நுட்பமாக இருந்துள்ளது என்பதையும் காட்டுகிறது என்பதுமாகும்.

அக் கட்டுரைத் தலைப்பு: சீராவின் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதி ஒரு ஆய்வு என்பதாகும்.

17 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தமிழ்க் கவி உமறு அவர்களால் எழுதப்பட்ட காவியம் சீரா (புராணம்). நபிகளாரின் வாழ்க்கையை அடியொற்றி படைக்கப்பட்டது இக் காப்பியம். இப் பெரும் காவியத்தில் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியில் உள்ள 21 செய்யுள்களை மட்டும் தொ. ப ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொண்டுள்ளார். அதில் அவர் கேள்விக்கு உட்படுத்தியது தமிழ் காப்பிய மரபின்படி கடவுள் வாழ்த்து படலத்திலேயே நூலின் 'வரு பொருள்' உணர்த்துதல் இடம் பெறாததற்கான காரணம் ஆகும். காப்பியங்களில் 'வரு பொருள்' உணர்த்துதல் வழக்கம் என்பதை சிலப்பதிகாரம் முதல் கம்ப ராமாயணம், வில்லிபுத்தூரார் பாரதம் உள்ளிட்டு தேம்பாவணி வரை உதாரணங்களுடன் நிறுவி விட்டு, தன் ஆய்வைத் தொடங்குகிறார்.

இத்தனை காப்பியங்களையும் கற்றுத் தேராமல் உமறுவால் சீரா எனும் தேன் தமிழ் காப்பியத்தை படைத்திருக்க முடியாது என்றும் கூறிவிட்டு, காப்பிய மரபின் படி தம்மை ஆதரித்த சீதக்காதி வள்ளலின் பெயரையும் உமறு எங்கும் குறிப்பிடவில்லை என்பதையும் தொ. ப. சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

தமிழ் இசுலாமிய பெருமக்கள் காலம் காலமாக அறிந்து வைத்திருந்த நபிகளார் வாழ்க்கையையே காப்பியம் ஆக்கினார் எனினும் ஏன் இந்த காப்பியத்தை உமறு நிறைவு செய்யவில்லை எனும் கேள்வியையும் எழுப்புகிறார். இக் காப்பியத்தில் நபிகளாரின் வாழ்வின் முக்கிய நிகழ்வுகளுக்கூட இடம் பெறாததையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார். அது மட்டுமல்லாமல், உமறு குறித்து அக் காலம் வரை மேற்கொள்ளப்பட்ட அனைத்து ஆய்வுகளையும் அலசி ஆய்கிறார், தொ. ப.

இறுதியாக, இம் முடிவுக்கு வருகிறார், தொ. ப: வள்ளல் நாயகத்தின் வரலாற்றைக் கவிப்பொருளாக்க எண்ணங்கொண்ட உமறு, அவ்விலக்கியத்திற்குக் காப்பியவடிவம் தரவேண்டுமென்று முதலில் எண்ணவில்லை. எனவேதான், காப்பிய மரபுகளைக் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியில் அவர் அடியொற்றிச் செல்லவில்லை.”

தொடர்ந்து, “63 ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருந்த உமறுப்புலவரின் காலம் கி. பி.1631 முதல் 1694 முடிய ஆகும். மிஃராஜ் மாலை பாடிய ஆலிப்புலவர் தவிர, உமறுக்கு முன்னர் இசுலாமிய இலக்கிய மரபுகளைத் தமிழில் உருவாக்க முசுலீம் புலவர்கள் இல்லை. உமறுவின் காலத்தில் கி. பி. 1659 முடிய அரசாண்ட

மன்னர் திருமலை நாயக்கராவார். இவர்காலம், தமிழில் சிற்றிலக்கியங்கள் பல்கிப் பெருகிய காலம்.

”தமிழ்ச் சமய இலக்கிய வரலாற்றில் பேரலையாக எழுந்த குமரகுருபர அடிகள் பிள்ளைத் தமிழும், கலம்பகமும், மாலை நூல்களும் பாடியருளி மக்களிடம் சமயம் பரப்பிய காலம் அது.

”வள்ளுவர் உள்ளிட்ட எல்லாப் புலவர்களும் காலச்சூழ்நிலைக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களே. எனவே, அக்காலப் புலவர் உமறு, நபிநாதரின் சீர்மிகு உயர்வாழ்வு காப்பியமாகுதற்குரிய உன்னத வாழ்வு என்பதை உணர்ந்த உமறு-பின்னர் வடிவத்தை மாற்றிக் கொண்டார் என்றாலும், சிற்றிலக்கிய வடிவம் ஒன்றையே மனத்தில் முதலில் தேர்ந்திருக்க வேண்டும், அது பிள்ளைத்தமிழ் வடிவம் என்பதே இக்கட்டுரையில் ஊகமாகக் கொள்ளப்பெறும் முடிவாகும்” என ஒரு முடிவினை தன் ஊகமாகத் தெரிவிக்கும் தொ. ப தொடர்ந்து, கடவுள் வாழ்த்து பகுதியின் 21 செய்யுள்களையும் வரி, வரியாக விளக்கி நாயகப் பிள்ளைத் தமிழ் பாடவேண்டும் என்ற புலவரின் உள்ளக்கிடக்கையைப் புலப்படுத்தும் கவிகளே இவை என்பதை நிறுவுகிறார்.

“உமறுவின் நூல் ஒரு பெருங்காப்பியம் என்பதில் துளியும் ஐயமில்லை. இக்காப்பியம் எழுதுமுன் நாயக வரலாற்றைப் பிள்ளைத்தமிழாகப் பாடவேண்டும் என்னும் எண்ணம் உமறுப்புலவருக்கு இருந்தது. எனவேதான் சீறாப்புராணம் என்னும் காப்பியத்தின் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதி, காப்பிய மரபுகளைத் தழுவாது அமைந்தது.” என தனது ஆய்வினை 1600 சொற்களுக்குள் நிறைவு செய்கிறார்.

இக் கட்டுரை தொ. ப அவர்களின் ஆய்வுத் திறம் எனும் குடும்பாலுக்கு ஒரு துளி உதாரணம். ஆனால் இதுவே அவரது தொடக்க கால ஆய்வுக் கட்டுரைதான் என்பதைப் பார்க்கும் போது, அவர், இளம் காலம் தொடட்டே தமது ஆய்வுப் பார்வையை

சீர்மையாக்கிக்கொண்டவர் என்பது புலனாகிறது. இந்த ஆய்வுப் பார்வையை அவருக்கு திராவிடக் கருத்தியலே வழங்கியது எனலாம்.

மாணவப் பருவத்திலேயே தொ. ப பெரியாரின் மீது ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். அதே சமயம் நாட்டார் வழக்காறுகள், நாட்டார் சடங்குகள் மீது எதிர்மறை கருத்துகளை அன்றைய பெரியாரியர்கள் கொண்டிருந்தனர் என்பதும் நினைவு கொள்ளத்தக்கது. இது இன்றைய விமர்சகர்கள் சிலரால் நகை முரணாகப் பார்க்கப்படுகிறது. ஆனால் உண்மையில் இது திராவிடக்கருத்தியலின் வளர்ச்சிப் போக்கு ஆகும்.

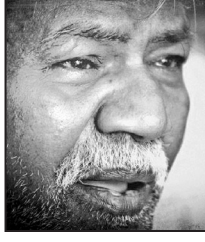
எனென்றால் பெரியாரின் நோக்கம் ஆதிக்க சக்திகளை நொறுக்குவதுதான். நாட்டார் வழக்காறுகளும் பண்பாடும் ஆதிக்க சக்திகளுக்கு எதிரானதுதான். அடக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்ட நிலையிலும் விளிம்புநிலை மக்கள் தங்கள் போர்க்குணத்தை இழக்காமல் தங்கள் வழக்காறுகள், சடங்குகள், கதையாடல்கள் மூலமாகத் தக்கவைத்துக் கொண்டு வந்தனர். இதைக் கட்டவிழ்த்த கருப்பு, சிவப்பு சிந்தனையாளர் தொ. ப. இதைத்தான் தொ. ப. நினைவேந்தலில் “அதிகாரத்தை உடைப்பதுதான் பெரியாரியம். விளிம்பு நிலை மக்களின் பண்பாடும் இதையே கொண்டுள்ளது என்பதை தொ. ப தனது ஆய்வுகள் மூலம் கண்டறிந்தார்” என்கிறார் பேரா. ந. முத்துமோகன்.

ஆனால் இது போல் மறைக்கப்பட்ட, அறியப்படாத பண்பாட்டு விழுமியங்களைக் கற்கும் வாய்ப்பு பள்ளி முதல் உயர்கல்விவரை கல்விப் புலங்களில் தமிழக மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்படவில்லை. அண்மையில் திருத்தப்பட்ட பள்ளிக் கல்விப் பாடத்திட்டத்தில் முதல் முறையாக தொ. ப அவர்களின் எழுத்து மிகச் சிறு அளவில் இடம் பெற்றுள்ளது. இதை யொட்டி அன்றைய பள்ளிக் கல்விச் செயலர் உதயச்சந்திரன் இ. ஆ. ப அவர்களும் பாடத்திட்டக் குழுவினரும் பாராட்டுக்கு உரியவர்கள்.

ஆனால் பன் நெடுங்காலமாக ஒடுக்கப்பட்டு, மறைக்கப்பட்டு அறியப்படாத வெகு மக்கள் பண்பாட்டினை மாணவர்கள் கற்க இன்னும் போதிய இடம் அளிக்க வேண்டும். பள்ளிக் கல்வியில் குறைந்தது 10, 11, 12 ஆம் வகுப்புகளில் மொழி, வரலாறு, அறிவியல் பாடங்களில் தொ. ப எழுத்துகள் உரிய அளவுக்கு சேர்க்கப்பட வேண்டும். பல்கலைக்கழக, கல்லூரி மட்டங்களில் இளம் கலை, முதுகலை பட்டப் படிப்புக்கான பாடத்திட்டத்தில் தொ. ப அவர்கள் நூல்கள் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

மேலும் தொ. ப அவர்கள் எழுதி நூல் வடிவம் பெறாத எழுத்துகள் உள்ளிட்டு அவரது அனைத்து எழுத்துகளையும் நூலாக வெளியிட்டு பரவலாக கொண்டுசேர்க்க அரசு முன் வரவேண்டும். இதுவே தொ. ப. தமிழ்ப் பண்பாட்டை மீட்க செய்த பணிகளுக்கான நியாயமான அங்கீகாரமாக இருக்கும்.

கட்டுரையாளர்: மூத்த பத்திரிகையாளர்

வாசகனை எழுத்தாளனாக்கியவர்

அனைத்து சாதியினரிடமும் உறவு முறை சொல்லி அழைத்த பண்பு தமிழ் குழுக்களிடம் உள்ளதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. பட்டியல் குழுக்களான பள்ளர், பறையர்களை கோனார், பிறமலைக்கள்ளர் சமூகத்தினர் முறை சொல்லி என்பங்காளி, எங்களுக்கு மச்சினமாமம் முறை என்று அழைக்கும் பழக்கம் கிராம கோயில் திருவிழாக்களில் பார்க்கலாம். பல கோயில்களில் இன்று ஒடுக்கப்பட்டவர்களாகக் கருதப்படும் ஏகாலி என்ற வண்ணார் சமூகத்தினரே கிடா வெட்டும் உரிமை கொண்டவர்கள்.

சமூகத்தேடுதல் உள்ள ஒரு வாசகனாக வரலாற்று அறிஞர்களைத் தேடிச் சந்தித்து விளக்கங்களைப் பெற்றுக்கொண்டிருந்த இளம்பருவகாலம். வரலாற்றுத்துறை அறிஞரான மே. து. ராசுகுமார் அவர்களின், சோழர்கள் ஆட்சியில் நில உடமை குறித்த கட்டுரையை வாசித்தேன். அதில் பறைச்சேரி, கம்மாளச்சேரி, இடைச்சேரி பார்ப்பனச்சேரி என்ற ஊர்களுக்குள் *தீண்டாச்சேரி* என்ற ஒன்று இருந்தது. பட்டியல் குழுக்களாக இன்று பார்க்கப்படும் பறையர்களுக்கு தனியான ஊர் உள்ளது. அவர்கள் தீண்டத்தகாதவர்களாக மன்னர் ஆட்சியில் இல்லை. அப்படியானால் யார் தீண்டத்தகாதவர்கள்? என்ற கேள்விக்கான விடையைத்தேடி அலைந்தேன். நான் தேடிய காலம் 1996. எனது கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள் இதற்கான விடையைக் கொடுக்கவில்லை.

கேள்விக்குப் பதில் தேடி எனது கிராமமான வைகை நீர்ப்பிடிப்பு பகுதியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட குரும்பட்டியிலிருந்து மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தை அடைந்தேன். அங்குள்ளவர்கள் பேராசிரியர் இராசய்யனைச் சந்திக்க சொன்னார்கள். அவரை அவரது வீட்டில் சந்தித்தேன். நான் தேடிய கேள்வியைக் கேட்க "நூல் எழுதவா?" என்றார். நூல் என்றவுடன் "அது அறிஞர்கள் எழுதுவது நான் வாசகன்" எனச்சொல்ல என்னை வியப்பாகப்பார்த்து தான் எழுதிய சவுத் இந்தியன் ரிபெலியன் நூலினைக் கொடுத்தார். நான் இதைப் படித்து விட்டேன் என்றவுடன், மேலும் வியப்புடன் என்னைக் கவனித்தார்.

"இன்று சாதிரீதியாக நீ பெரிய ஆள்; நான் பெரிய ஆள் என ஊர் ஊருக்கு கலவரமாக இருக்கிறது. பல கோயில்களில் பூசாரிகளாக பட்டியல் குலத்தினர் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு மானிய நிலங்கள்

வழங்கப்பட்டுள்ளன. அப்படியானால் அவர்கள் எப்போது ஒடுக்கப்பட்டவர்களானார்கள்? யார் ஒடுக்கினார்கள்?" என்ற கேள்வியை அவரிடம் வைக்க "இதற்கு பதில் என்னிடம் இல்லை. தொ. பரமசிவன் என்றொருவர் இருக்கிறார். ஐ. ஏ. எஸ் தேர்வு மாணவர்களுக்கு பாடம் நடத்த திருநெல்வேலியிருந்து வருவார். அவரைச் சந்தித்தால் விடை கிடைக்கும்" என்றவர் வீட்டுக்குள் போய் அவர் எழுதிய 'ஹிஸ்டரி ஆப் தமிழ்நாடு' என்ற ஆங்கில நூலினையும் பரிசாக வழங்கி என்னை வழிஅனுப்பி வைத்தார்.

தொ. ப.வை தேடி பயணம்

பெரியார், ஏங்கல்ஸ், சிங்காரவேலர் ரூசோ, ஹோசியின் போன்ற உலகத்தலைவர்களின் நூல்களை படித்துக்கொண்டிருந்தவன் முதன் முதலாக தொபவின் அழகர்கோயில் என்ற நூலினைப் படித்தவுடன் அவரைச் சந்தித்தே ஆகவேண்டும் என்ற வேகம் கூடியது. எனக்கு தமிழ் வகுப்பு எடுத்த பேராசிரியர் இ. கே. ஆர் என அன்பாக அழைக்கப்படும் இராமசாமி மூலமாக தொ. ப. வின் தரைவழித் தொடர்பு எண்ணில் பேசினேன். அவரும் வரச்சொன்னார், போனேன். திருநெல்வேலி அரசு குடியிருப்பில் அப்போது வசித்து வந்தார். நான் மதுரையிலிருந்து வருகிறேன் என்றவுடன் "தெளிவாகச் சொல்லியிருந்தால் திருநெல்வேலி வந்திருக்க வேண்டியதில்லை. அங்கு தான் நான் கிளம்புகிறேன். பேருந்தில் பேசிக்கொண்டே போகலாம்" எனச்சொல்ல கிளம்பினோம். பயணம் முழுக்க எனது கேள்விகளை கேட்டு நிதானமாக பதில் சொன்னார். மதுரையில் இறங்கி "நான் வகுப்பு எடுத்து விட்டு வருகிறேன். நீங்கள் நான் தங்கும் விடுதி அறையில் இருங்கள். பசித்தால் விடுதியில் சாப்பிடுங்கள். உணவு

சாப்பிடப் பணம் கொடுக்க வேண்டாம். நான் கொடுத்துவிடுவேன்' எனச்சொல்லி விட்டு அவர் காமராசர் பல்கலைக்கழகத்துக்குள் சென்று விட்டார்.

மாலை மூன்று மணிக்கு பத்துப்பதினைந்து மாணவர்களுடன் வந்தார். என்னைப்பார்த்து "இவர் படித்தது விலங்கியல். தமிழ்க்குடிமகனின் மாணவன் எனச்சொல்லுறாரு. போட்டோ ஸ்டுடியோ வைத்து நடத்துகிறாராம். பத்திரிகையாளராகவும் இருக்கிறார். என உடன் வந்தவர்களிடம் அறிமுகப்படுத்தி, 'இவரது கேள்வி, 'பிறமலைக் கள்ளர்களின் தலைவனாக தேர்வு செய்யப்படும் உறப்பனூர் பாணையத்தலைவருக்கு கோனார்கள் பட்டம் கட்டும் உரிமை பெற்றவர்கள் என திருமலை நாயக்கர் செப்பேடு சொல்லுகிறது. மன்னர், பார்ப்பனர், பூசாரிகள் இருக்க ஒரு சாதிக்காரன் பட்டம் கட்டும் உரிமை எப்படி வழங்கப்பட்டதின்னு கேட்கிறார். இதற்கு என்னிடம் பதில் இல்லை' என்றார். உடனிருந்தவர்கள் ஆளாளுக்கு பதில் சொன்னார்கள். அப்பதிவை நிராகரித்த தொ. ப. என் முகத்தைப்பார்த்து "இதற்கு சரியான பதில் கிடைக்க தமிழக கோயில் சாசனங்கள் என்ற நூல் 1300 பக்கம். அதைப்படித்தால் ஏதாவது விடைகிடைக்கலாம். சாதிய குழுக்கள், கிராம தெய்வங்கள் குறித்து சவுத் இந்தியன் வில்லேஜ் காடுஸ் என்ற நூல் உள்ளது அதையும் படியுங்கள். ஓரளவுக்கு விடை கிடைக்கும். ஆனால் நீங்கள் தேடுவது புதுவகைத் தேடுதலாக இருக்கு தீக்கொளுத்தி என்ற பட்டம் எந்ததெந்த சாதியில் உள்ளது. இசுலாமியர்களைப்போல் பிறமலை கள்ளர்களில் சில பிரிவினர் மட்டும் ஏன் சுன்னத் செய்கிறார்கள். சில சாதியில் முருகனை கும்பிடமாட்டார்கள், பெருமாளை வணங்காதவர்கள் சிலர் இருக்கிறார்கள். சமூகத்தில் நாவிதர்களின் மருத்துவப்பங்கு, மடங்களுக்கும் மக்களுக்குமான

தொடர்பு, தெலுங்கு மக்களுக்கு எப்படி நஞ்சை நிலம் கிடைத்தது இப்படி பல கேள்வி கேட்குறீங்க. அரியநாத முதலியார் அம்மாணை, ஏசு சபை பாதுரியார்களான இராபர்ட் டி. நோபிளி, அபே துபே, லூயிஸ் தாமன், காட்டு கிரேவ், பிரண்டா பர்க், நிக்கோலஸ் போன்ற பாதுரியார்கள், ஆய்வாளர்கள் நூல்கள், மாவட்ட விவரச்சுவடிகள், கல்வெட்டுகள் தொகுதிகள் படித்தால் அதற்கு விடைகிடைக்க வாய்ப்பிருக்கு. முதலில் ஜெ. ஹைச். நெல்சன் எழுதிய மதுரா கன்ரி மேனுவல் படியுங்கள். இதெல்லாம் பாத்தாது மக்களை சந்தியுங்கள். அவர்கள் மிகப்பெரிய நூலகம். நீங்கள் கேட்ட கேள்விகளுக்கு நானும் பதில் தேடுகிறேன். போனில் பேசுங்கள், வந்தால் சந்தியுங்கள், பேசுவோம். ஒன்று மட்டும் சொல்லுகிறேன் நீங்கள் தேடுவது கிடைத்தால் மிகப்பெரிய ஆவணம். அதை நூலாக எழுதுங்கள்" எனச்சொல்லி விட்டு அவர் கிளம்பிவிட்ட த்யாரானார்.

"நூலாக எழுதுவது" என்ற வார்த்தையைக்கேட்டு பயம் தொற்றி விட்டதை விட கோபம் வந்தது. "நான் வாசித்த, வாசிக்கும் நூலாசிரியர்கள் அனைவரும் உலகம் அறிந்த தலைவர்கள், அறிஞர்கள். நம்மை நூல் எழுதச்சொல்லி கிண்டல் செய்கிறாரா இவர்" என்ற முன்முடிவான எண்ணத்துடன் மனதளவில் கோபமாகவே அங்கிருந்து விடைபெற்றேன். 'கேள்விக்கு பதில் சொல்லாமல் நூல் எழுதச்சொல்லுறாரு இந்தாரு. இவரைப்போய்ப் பார்க்கச் சொன்னாரே இராசய்யன். இவங்களெல்லாம் என்ன பேராசிரியர்கள்' என புலம்பல் முகத்தில் தெரியவே மதுரை டவுன் ஹால் ரோட்டில் நடந்தேன். கேள்விக்கு பதில் சொல்லாததால் தொ. ப என்ற பெயர் மனதளவில் எதிரியானது. இது மாணவன் மனநிலை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள சில ஆண்டுகள் ஆனது.

அவர் குறிப்பிட்ட நூல்களைத் தேடித்தேடிப்

படித்தேன். அவரைப் பார்க்கவில்லை பேசவில்லை என்றாலும் ஆய்வுப்புலத்தில் உள்ள பேராசிரியர்களிடம் இவர் பெயரைக் குறிப்பிட்டால் என்னை அவரது மாணவராகவே பார்க்கத் தொடங்கினார்கள்.

தொ. ப. வின் நூல்கள்

தொ. பவின் நூல்களை படித்தபோது நாமும் இது போலவே தேடுகிறோம். ஆனால் நாம் கேட்ட கேள்விக்கு அவரது நூலில் பதில் இல்லையே என்ற ஏக்கம் இருந்தது. களத்தில் இறங்கித் தேடினால் விடை கிடைக்கும் என முடிவெடுத்தேன். ஜமீன்தார்களின் அரண்மனை அரண்மனையாக ஏறி இறங்கினேன். கிராமங்களுக்குச் சென்று மூத்தவர்களை சந்தித்துப்பேசினேன். நான் சேகரித்த தகவல்களை நூல்களில் ஒப்பிட்டு பேராசிரியர்களிடம் சொன்னேன். 'இவை அனைத்தும் புதுவித தகவல்கள். இதை நூலாக எழுதுங்கள்' என்று சொன்னார்கள். இதைத்தானே தொ. ப சொன்னார் என நினைவுக்கு வர இப்படித்தான் சுளுந்தி என்ற கதை உருவானது.

தொ. ப. நோக்கச்சொன்னது

தொ. ப.வுடன் போனில் பேசும் போதெல்லாம் திராவிட குழுக்களுக்குள் இருக்கும் தமிழர் பண்பாடுகள் குறித்து ஆய்வை நிகழ்த்துங்கள் என்பார். தன்னிடம் பேசும் அனைவரையும் ஆய்வாளராகப் பார்த்த பெருமை அவரை மட்டுமே சேரும். அவர் என்னிடம் பேசியதில் சில:

'கோயில்கள் வழிபாட்டுத் தலம் மட்டுமல்ல நிர்வாகத்தலம் என்பதை நாம் புரிந்தால் மக்கள் வரலாறு பிடிபடும். "நடுநாடு என்கிற தொண்டை மண்டலப் படையாட்சிகளில் ஒரு பிரிவினர், கொங்கு மண்டலத்தில் தமிழை தாய்மொழியாகக்கொண்ட வெள்ளாளகவுண்டர், தென் தமிழகத்தில் அருப்புக்கோட்டை பகுதியில் வாழும் மறவர்களில் குறிப்பிட்ட குழுவினர் அரைஞாண் கயிறை சிவப்பு வண்ணத்தில் அணிவார்கள். அதன் காரணம் இது நாள்வரை ஆய்வுப்புலத்தில் வரவில்லை."

"அனைத்து சாதியினரிடமும் உறவு முறை சொல்லி அழைத்த பண்பு தமிழ் குழுக்களிடம்

உள்ளதற்கான சான்றுகள் உள்ளன. பட்டியல் குழுக்களான பள்ளர், பறையர்களை கோனார், பிறமலைக்கள்ளர் சமூகத்தினர் முறை சொல்லி என்பங்காளி, எங்களுக்கு மச்சினமாமம் முறை என்று அழைக்கும் பழக்கம் கிராம கோயில் திருவிழாக்களில் பார்க்கலாம். பல கோயில்களில் இன்று ஒடுக்கப்பட்டவர்களாக்க கருதப்படும் ஏகாலி என்ற வண்ணார் சமூகத்தினரே கிடா வெட்டும் உரிமை கொண்டவர்கள். இதனால் தான் வண்ணான் ஆட்டுத்தலைக்கு பறந்தார்போல என்ற பழமொழி பிறந்திருக்கும். தமிழக வட மாவட்டங்களில் தேர் இழுப்பதற்கு முன்பு தேர்க்கால் சக்கரத்தில் எலுமிச்சம்பழம் வைக்கும் உரிமை ஏகாலி, நாவிதர்களுக்கு மட்டுமே உண்டு. அதன் பின்னரே தேர் இழுக்கிறார்கள்."

"பிற்படுத்தப்பட்டோர்களுக்குள் மட்டும் உறவு சொல்லிடும் பழக்கம் சுருங்கிப்போனதன் காரணம் என்ன? இந்தச் சுருக்கம் எப்போது துவங்கியது. தமிழை தாய்மொழியாகக் கொண்ட குழுக்கள் தெலுங்கு, கன்னடம் பேசும் மக்களிடம் மச்சின மாமன் பங்காளி முறை உருவானது எந்த இடத்தில், எங்கு துவங்கியது."

"மாசிப்பச்சை என்ற மாசிக்களரியில் பாரி வேட்டை ஏன் நடத்துகிறார்கள். இது குறித்த பெருத்த ஆய்வு தேவை. பாரி வேட்டையில் ஊரிலுள்ள அனைத்துச்சாதியினரும் கலந்து கொள்வார்கள். முதல் வேட்டையாடுபவனுக்கு மாலை மரியாதை போடும் பழக்கம் இன்றும் உண்டு. இதில் சாதி வேறுபாடு பார்ப்பதில்லை. சில பகுதியில் சாதி வேறுபாடு பார்க்கப்பட்டதால் இந்த நிகழ்வில் பட்டியல் குழுக்கள் கலந்து கொள்வதை தவிர்ந்து விட்டார்கள். இதனால் தனித்தனியாக பாரிவேட்டை நடக்கிறது. இந்த சமூக ஒற்றுமையை குழைத்த காரணிகள் எது என்பதை ஆய்ந்திருங்கள்."

"இன்று பவுத்தம் குறித்து பலரும் பேசுகிறார்கள். புத்தரை உலகெங்கும் கொண்டு சென்ற அசோக அரசன் சாசனத்தில் 'மாடுகளுக்கு உடையடிக்கக்கூடாது, ஈசல்பிடித்து உண்ணக்கூடாது, சேவல்களுக்கு ஆண்மை நீக்கம் செய்யக்கூடாது' என சட்டம் போட்டுள்ளான். உடையடித்தால் தான் உழவு, வண்டி மாடு, உடையடிக்காவிட்டால் பொலிகாளை. இது குறித்த ஆய்வுகள் மேம்பட வேண்டும். சந்தைகளில் இன்றும் ஈசல் விற்பதைப்பார்க்கலாம். ஈசல் எளிய மக்களின் உணவு. அதை காயவைத்து பதப்படுத்தினால் ஆண்டுக்கணக்கில் கெட்டுப்போகாது. இதை ஒரு மன்னன் தடையாணை பிறப்பித்ததன் காரணத்தை ஆய்ந்துவிட்டால் பல திருக்கிடும் தகவல் வரலாம். கட்டமைத்த பல வரலாறுகள் உடைபடலாம்"

இப்படியான பல கேள்விகளை பண்பாட்டுத்தளத்திலிருந்து பார்க்க நம்மை அழைத்துள்ளார். நாமும் அவரைப்போல் பார்த்து தமிழ் சமூகத்தின் தொன்மங்களை தேடி அவை பயன்படுமெனில் அதை மக்களிடம் சொல்லுவோம். இதுவே ஒரு ஆய்வாளருக்கு நாம் செய்திடும் கைமாறு.

கட்டுரையாளர்: 'சுளுந்தி' நாவலாசிரியர்

மடல் திறப்பு

காக்கைச் சிறகினிலே ஜனவரி 2021 இதழ் படித்தேன். மத்திய அரசு கொண்டு வந்துள்ள மூன்று வேளாண்மைச் சட்டங்கள் பற்றி, தலையங்கம் விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது. சொல்லியிருக்கின்ற ஒன்பது செய்திகளையும் எதிர்க்கட்சிகள் அச்சடித்துக் கொடுத்து பரப்பினாலே பொதுமக்களுக்கு விழிப்புணர்வு வந்து விடும். சட்டங்களின் கேடுகள் முழுமையாக நன்கு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக எப்படி எப்படியெல்லாம் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதைத் தலையங்கம் விவரமாகக் கூறி உள்ளது. சங்கத் தமிழரின் உணவு முறைகளையும் விருந்தோம்பும் பண்பினையும் க. இராமசுப்பிரமணியன் கட்டுரை நன்கு விளக்கமாக எடுத்துரைக்கிறது.

“மீண்டு[ம்] வருவேன்...” சிறுகதை தற்போதைய யுதார்த்த சூழலைப் பிரதிபலிக்கிறது. களைப்பின்றி படிக்கக்கூடிய நடையில் அமைந்துள்ள நல்ல கதை. இறுதியில் மீண்டு வருவேன் என்பது நம்பிக்கையின் ஒளிக் கீற்றாகத் தெரிகிறது. கவிதைகள் எல்லாமே சிறப்பாக உள்ளன. குறிப்பாக தேடன் எழுதி உள்ள முகங்கள், கதைகள் கவிதையைச் சொல்லலாம்.

-வளவ. துரையன், கடலூர்

காக்கைச்சிறகினிலே ஆசிரியர்க்குமுவினர்க்குத் தோழமை வணக்கம். காக்கை கிடைக்கப் பெற்றேன். மிக்க மகிழ்ச்சி, நன்றி. ஜனவரி இதழில் வேணுவின் பத்தியும் கட்டுரையும் மிக அருமை. அவற்றின் பேசுபொருள் குறித்து அவரால் மட்டுமே இத்துணைச் சிறப்பாக எடுத்துரைக்க இயலும். “கீரியா”வில் பணியாற்றிய வகையிலும்; இன்குலாப் குடும்ப நண்பராய் பழக நேர்ந்த பயில்வாய்ப்பிலும் அவரால் இவ்வாறு எடுத்துரைக்க வாய்த்துள்ளது. அவரது அபூர்வமான எழுத்தை மீள வாசிக்க வாய்ப்பு குறித்துப் பெரிதும் மகிழ்வே. காக்கை தொடர்ந்து அவரை எழுத வைக்க வேண்டும் என்பது என் மனமார் நேயர் விருப்பம். மகிழ்ச்சி, நன்றி.

-வே. மு. பொதிய வெற்பன், கோவை.

காக்கை சிறகினிலே ஜனவரி 21 இதழ் வரப் பெற்றேன். “எல்லாமே தற்செயலானது தானா” என்ற வரிசைப் பட்டியலில் அந்நிய முதலீட்டாளர்களின் ஆய்வகங்கள் தங்கள் நாட்டில் சந்தேகத்துக்குரிய முறையில் செயல்பட்டு வந்ததை, கோவிட் 19 க்கு காரணமாய் அமைந்ததை, சீனா காணாமல் விட்டதும் தற்செயலானதுதான் என்பதையும், இதற்கு வணிக நோக்கமின்றி அரசியல் நோக்கம் எதுவும் இல்லை என்பதையும் நம்புவோமாக.

-மு. சாம்பழர்த்தி, சென்னை.

ஜனவரி காக்கைச் சிறகினிலே இதழை ஆர்வத்தோடு வாசித்தேன். வாழ்வையே இலக்கியத்துக்காகத் தியாகம் செய்த வல்லிக்கண்ணன், மனுசங்கடா, எழுதிய இன்குலாப் என்னும் மாணுடன் ஆகிய கட்டுரைகள் மனதைக்கவருகின்றன. பிரபஞ்சன், என். ஆர். தாசன் அருமையாக நினைவுக்கு வருகின்றனர். இன்குலாபின் துணைவியார் கமருன்னிசா அம்மையார் பற்றி நல்ல பதிவு. இது வரை நான் அறியாதது. பேராசிரியர் வேதசகாய குமார் தன் மறைவுக்கு முந்திய நாளும் என்னிடம் ஒரு மணி நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தார். மறுநாள்

திரும்பவும் பேசுவதாகச் சொன்னார் ஆனால் அவர் தன் பேச்சை மறுநாள் நிறந்ததாக நிறுத்திக்கொண்டார். எவ்வளவு பெரிய இழப்பு! தலையங்கம் அழுத்தமாகத் தந்திருக்கிறீர்கள். ஆட்சியாளர்களின் கண்ணைத் திறக்குமா? பொறுத்திருந்து பார்ப்போம். அட்டைப் படம் பற்றி ஒருவரி. சங்கத் தமிழரின் உணவுக் கலாச்சாரம் கணவனும் மனைவியுமாக மகிழ்ந்து உண்ணும் கலாச்சாரம். இருவரும் சோகமாக உட்கார்ந்திருப்பது போல டிராட்ஸ்கி மருது படம் போட்டிருக்கிறார். இன்னும் கல்கலப்பாகப் போட்டிருக்கலாமே. முன் அட்டையிலிருந்து பின் அட்டை வரை வாசிக்க ருசியாக உள்ளது. பாராட்டுகிறேன்.

-பொன்னீலன், கன்னியாகுமரி.

‘காந்தி கொலைப் பின்புலத்திலான நாவல்களும், சமகாலச் சநாதன வைதீக அரசியலும்’ காக்கை சனவரி 2021 இதழ் கட்டுரை, காந்தியார் படுகொலையின் அரசியலை நேர்மையாக ஆய்வு செய்கிறது. சநாதன அதர்மத்தை, தர்மம் என்று பேசும் அரசியலை விவரிக்கிறது. பார்ப்பனியம் காந்தியின் கொலையை நீதிபடுத்தும் சகல அரசியலும் இன்று வேகமெடுத்துள்ளது. காத்திரமான பதிவு. நன்றி தோழர்!

- இரா. மோகன்ராஜன், முத்துப்பேட்டை.

ஜனவரி காக்கைச் சிறகினிலே இதழில் “காந்தி கொலைப் பின்புலத்தில்” எழுதப்பட்ட நாவல்கள் குறித்த திறனாய்வுக் கட்டுரை ஒன்று வெளியாகியுள்ளது. பேராசிரியர் ந. முருகேச பாண்டியன் இக்கட்டுரையை எழுதியுள்ளார். எல்லாவற்றிலும் அரசியல் உண்டு என்பதற்கேற்ப இந்நாவல்களின் ஊடாக வெளிப்படும் சனாதன அரசியலை இக்கட்டுரையில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவசியம் படிக்க வேண்டிய கட்டுரை.

- ஆ. சிவசுப்பிரமணியன், தூத்துக்குடி.

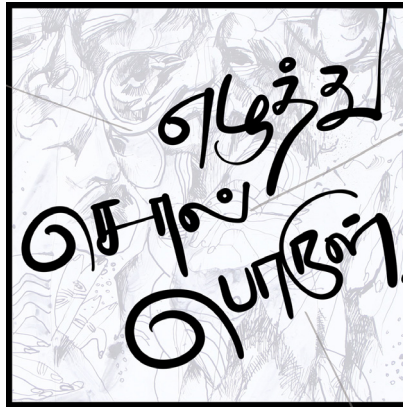
காக்கைச் சிறகினிலே ஜனவரி இதழ் படித்தேன். எழுத்து சொல் பொருள் உணர்வுபூர்வமான பதிவு. கீரியா ராமகிருஷ்ணனின் மற்றொரு முகத்தை உங்களால் நாங்கள் பார்க்க முடிந்தது. அதேபோல, மறைந்தும் மறையாத மக்கள் கவிஞரின் மறுபாதி கமருன்னிசா அம்மையார் பதிவு மிகவும் அருமை. மனதில் ஏதோ ஒரு சிறு வலியை ஏற்படுத்திய ஒரு நினைவேந்தல். நிச்சயமாக, பெண்களும் அவர்களின் அர்ப்பணிப்பும் போற்றப்பட வேண்டும், அவர்கள் மீதும் வெளிச்சம் பட வேண்டும் என்ற சிந்தனை இதன் மூலமேலும் வலுப்படுகிறது. தொடர்ந்து எழுதுங்கள். காக்கைச் சிறகினிலே இதழ் ஒவ்வொரு மாதமும் மிகச் சிறப்பாக வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆசிரியர் குழுவினருக்கு என்னுடைய அன்பான வாழ்த்துக்கள், வணக்கங்களும். நன்றி.

- பா. ஸ்ரீகுமார், மடிப்பாக்கம்.

“மறைத்தும் மறையாத மக்கள் கவிஞரின் மறுபாதி” படித்தேன். நிறைவாக இருந்தது.

- சி. ஜவஹர், கோவிலம்பாக்கம்.

“மணக்கும் பூவில் முகங்கள் பதிக்க
மதங்கள் தேவையில்லை ...
மனிதரை மனிதர் தோழமை கொள்ள
மதங்கள் தேவையில்லை ...
மனிதரைப் பிரித்துச் சுவர்களை வளர்க்கும்
மதங்கள் தேவையில்லை ...
மனித உறவை மனிதர்க்கு மறுக்கும்
மதங்கள் தேவையில்லை ... ”

- இன்குலாப்

‘பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு’

இன்னும் எத்தனை ஆளுமைகளைப் பெருந்தொற்று இரை கொள்ளுமோ தெரியவில்லை. மலையாளக் கவிஞர் சுகதகுமாரி இறந்துவிட்டார் என்று வந்த செய்தி என்னைப் பெரிதும் உலுக்கிவிட்டது. பெருந்தொற்றிலிருந்து மீண்ட பின்னர் எதிர்பாராமல் மரணம் ஏதேதோ காரணங்களைக் கற்பித்து அவரைப் பறித்துக்கொண்டுவிட்டது.

சுகதகுமாரி, அறுபதுகளில் கேரளத்தில் முகிழ்த்தெழுந்த புதிய அலைக் கவிஞர்களில் முக்கியமானவர். கவிஞர் என்பதுடன், பெண்ணுரிமைக்காகக் குரல் கொடுத்தவர், சூழியல் போராளி, சமூகச் சேவையாளர் எனப் பற்பல முகங்களைக் கொண்டவர். அவர், கவிஞரும் விடுதலைப் போராட்டக் களம் கண்டவருமான போதேஸ்வரனின் மகன். அவருடைய தமக்கை ஹ்ருதய குமாரி, தங்கை சுஜாதா ஆகியோரும் அவரைப் போலவே பேராசிரியர்கள், ஆய்வாளர்கள், கவிஞர்கள் என வாழ்வில் முழுமை கண்டவர்கள்.

சுகதகுமாரியின் கவிதைகள் அவற்றின் எளிமையாலும் சமூகச் சிந்தனையாலும் என் நெஞ்சுக்கு நெருக்கமானவை. “ஏடுடுத்தேன் கவி ஒன்று வரைந்திட / என்னை எழுதென்று சொன்னது வான்” என்று புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் சொல்வாரே, அதுபோல் சுகதகுமாரியின் கவிதை படித்த மாத்திரத்திலேயே ‘என்னைத் தமிழாக்கு!’ என்று என்னைப் பிடித்தாட்டியதுண்டு. அப்படி அவருடைய பல கவிதைகளை நான் மொழிபெயர்த்திருக்கிறேன். அவ்விதமே சச்சிதானந்தன் போன்றோர் கவிதைகளையும் முன்திட்டமிடல் ஏதுமில்லாமல் தன்னெழுச்சியாகத் தமிழாக்கியுள்ளேன்.

‘ஸாரே ஜஹாம் ஸே அச்சா’ என்ற தலைப்பில் நாற்பதாவது சுதந்திர தினக் கவிதையாக ‘மாத்ருபூமி’ இதழில் வெளியான சுகதகுமாரியின் கவிதையை நான் தமிழ்ப்படுத்த, 1987ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் ‘நட்புறவுப் பாலம்’ இதழ் வெளியிட்டுள்ளது. சென்னையை கவிதைக்களமாகக் கொண்ட அக்கவிதையை அவர் நினைவாக இங்கே பகிர்கிறேன்:

இருளில்
சென்னை.
பெருமூச்செறிந்து
ஊர்ந்துசெல்கிறது
புகைவண்டி.
உள்ளே
உறக்கம் கொள்ளாமல்
நான்
உட்கார்ந்திருக்கிறேன்.

நாற்றமெடுக்கிற
கூவத்தின் கரையில்
கோயில் கோபுரக்
கொடிமரத்தின் கீழ்

(இன்னமும்
சேரி உறங்கவில்லை;
வானொலிப் பாட்டின்
பேரிரைச்சலும்
அடி, உதைச் சத்தங்களும்
வசவுகளும்
விசும்பல்களும்...)

தெருவிளக்கின் மறைவில்
இருளில்
ஓர் அழகிய உருவம்
தயங்கியவாறே
ஓதுங்குவதைக் கண்டேன்.
பூஞ்சையான
அந்தச் சின்னஞ் சிறுமிக்கு
வயது
பதினைந்து ஆகியிருக்குமா?
முகத்தில் இன்னமும்
குழந்தைத்தனம்.

சின்ன தாவணி,
புள்ளி போட்ட பாவாடை,
சாமந்திப்பூக்களைச் சூடிய
சடைப்பின்னல்.

ஒரு குற்றவாளியைப்போல
அவள்
பதுங்கிநிற்பதன்
பொருள் புரிந்ததும்
மனம் உடைந்து
கசிகிறது ரத்தம்.

என் குழந்தையே...

துயருறும் என் மனம்
இவளைத்
தோளில் போட்டு
ஆதுரத்துடன்
முதுகில் தட்டித்
தூங்கவைக்கிறது.

இளந்தளிரைப் போன்ற
சின்னஞ்சிறு சிசு.
பேதை இவள் ... பாவம்!

இவளைக் குளிப்பாட்டி,
ஈரக்கூந்தலைப் பின்னிமுடித்து,
கைகளில் புத்தகம் தந்து,
பச்சையும் வெள்ளையுமாய்ச்
சீருடை அணிவித்துவிட்டால்
இவளும்தான்
ஒரு விடியலைப்போல
ஒளிர்வாள்.

சிரித்துத் தலையாட்டி
இவளும்தான்
கொஞ்சிக் கொஞ்சிப் பாடுவாள் :
“பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு,
நம் பாரத நாடு ...”

புகைவண்டி
ஒரு விம்மலாய்
அசைகிறது.
இருளில் ஓதுங்கி
அவளுடன் யாரோ,
ஏதோ பேசுகிறார்கள்.
பார்க்கச் சகிக்காமல்
என் பார்வை தாழ்கிறது.

ரெயிலின் தாளகதியில்
மீண்டும்
பழகிப்போன அதே பாடல் ...

கட்டுரையாளர்:
முத்த பத்திரிகையாளர்

மனதோடு ஒட்டிக்கொண்ட வேதசகாயகுமார்

2000 மாவது புத்தாண்டில், மறைந்த நண்பர் நெடுவாக்கோட்டை இராஜேந்திரனை அவரது இல்லத்தில் சந்தித்தேன். அந்த சந்திப்பின்போது, அந்த ஆண்டிற்கான 'மலையாள மனோரமா ஆண்டு மலர் (Year Book) ஒன்றை அவர் எனக்கு அன்பளிப்பாகத் தந்தார். அப்போது அவர், தினமணி முகவராகவும் இருந்ததாக நினைவு.

ஆங்கிலத்தில் இருந்த அந்த மலரில் பல கட்டுரைகள் இடம்பெற்றிருந்தன. முதல் கட்டுரை காந்தியைப் பற்றியது. காந்தியின் எதிர்மறைப் பண்புகளை முதலில் பட்டியலிட்டிருப்பார், கட்டுரை ஆசிரியர். அதன் பிறகு, "இத்தனைக்குப் பிறகும் எது அவரை மகாத்மா ஆக்கியது" என்று ஒரு கேள்வியுடன் துவங்கி, மற்றவர்களால் மறுக்க இயலாத காந்தியின் நேர்மறைப்பண்புகளைப் பட்டியலிடுவார்.

அதைப்போலவே, சமீபத்தில் மறைந்த எழுத்தாளுமை, பேரா. வேதசகாயகுமார் மீது வைக்கப்படும் சில குற்றச்சாட்டுகளுக்கு, எனக்குத் தெரிந்த வேதசகாயகுமாரின் கருத்துகளின்வழியே முதலில் பதில் சொல்லிவிடலாம் என்று எண்ணுகிறேன். அதுவே அவருக்குச் செலுத்தும் அஞ்சலியாகவும் அமையும் என்றும் நம்புகிறேன்.

நான் அறிந்தவரையில், வேதசகாயகுமார், ஒரு வேடதாரியோ, கபடதாரியோ அல்ல. அவர் நம்பிய கருத்தை வெளிப்படையாகப் பேசினார். இடத்திற்குத் தகுந்தாற்போல், நபருக்குத் தகுந்தாற்போல் முகமுடிகளை அணிந்து பேசும் வழக்கம் அவரிடம் இருந்ததில்லை. மற்றவர்களுக்குப் பிடிக்காது என்று தெரிந்திருந்தபோதும், தனக்கு சரி என்று தோன்றிய கருத்தை அப்படியே வெளிப்படுத்தினார். அதற்கான காரணங்களையும் கூறுவதற்கு அவர் தயங்கியதில்லை. அதன்காரணமாகவே பலருடைய வெறுப்பையும் சம்பாதித்தார். அப்படி அவரை வெறுத்தவர்களோடும், திறந்த மனதோடு உரையாடுவதற்கு அவர் என்றுமே தயங்கியதில்லை.

அவர் ஒரு சுயசாதி உணர்வாளர் என்பது, பலரும் அவர்மீது வைக்கும் குற்றச்சாட்டு. அது முற்றிலும் உண்மைதான். அதை அவர் எங்கும், எப்போதும் மறைத்ததில்லை. தன்னை, ஒரு நாடார் என்று சொல்லிக்கொள்வதை விடவும், சாணார் என்று அடையாளப்படுத்துவதையே பெரிதும் விரும்பினார். அதனால், சுயசாதிக்காரர்களின் வெறுப்புக்கும் கூட ஆளானார். அவருடைய சாதிப்

பெருமிதம் எங்கிருந்து வருகிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

நாங்கள் மூவேந்தர் வாரீசுகள், நாடாண்ட பரம்பரை, தங்களுக்கென்று தனிக் கலாச்சாரமும், பண்பாடும் உண்டு என்றெல்லாம் சொல்லி அவர் சுயசாதிப் பெருமிதம் கொள்வதில்லை. மாறாக, வேதசகாயகுமாரின் சாதிப்பெருமிதம் என்பது, பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நடைமுறையில் இருந்த சாணார் சாதியினரின் சாதி இழிவிலிருந்து தொடங்குகிறது. சாணார் சமூகம், குறிப்பாகக் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில், எந்த அளவிற்கு ஒடுக்கப்பட்ட சமூகமாக இருந்தது, என்னென்ன விதத்தில் எல்லாம் ஒடுக்கப்பட்டது என்பதை நினைவுகூர்கிறார். அன்றைய ஒடுக்கப்பட்ட நிலையிலிருந்து, கல்வி, பொருளாதாரம், அரசியல், அதிகாரம், இலக்கியம் என்று இன்றைய மேம்பட்ட இடத்திற்கு அச்சமூகம், மிக எளிதாகக் கடந்து வந்துவிடவில்லை என்பார்.

ஒடுக்கப்படுவதற்கு எதிராகக் கிளர்ந்து எழுந்த தங்களது முன்னோர்களின் வீரம் செறிந்த போராட்டங்கள், கடின உழைப்பு, ஒற்றுமை போன்றவற்றால்தான், சாணார் சமூகம் இன்று இன்றைய நிலையை அடைந்துள்ளது என்று கூறும் வகையிலேயே, தான் ஒரு சாணார் என்று கூறிக்கொள்வதில் வேதசகாயகுமார், சுயசாதிப் பெருமிதம் கொள்வார். ஆனாலும், பிற சாதியினரைக் குறைத்துப் பேசி நான் கேட்டதில்லை. தமிழ்ச்சாதிகளில், வன்னியர், பறையர் போன்ற சாதியினர் முன்னேற்றம் அடையாததையும், தெலுங்கு சாதியில், போர்வீரர் சமூகமாக இருந்த சக்கிலியர் சமூகம், சமூகப்படிநிலையில் கீழிறங்கி வந்ததையும் கடைசிவரை சொல்லிக்கொண்டுதான் இருந்தார். இடதுசாரி அமைப்புகளில் இருப்பவர்கள் கூட தங்களது சாதி, மத அடையாளங்களைக் கவனமாகப் பேணி வருவதைப் பார்க்கமுடிகிறது. வேதசகாயகுமாருக்கு சுயசாதிப் பெருமிதம் இருந்தது என்று சொல்லும் பலருக்கும் சாதி உணர்வு இருக்கத்தான் செய்கிறது. என்ன ஒன்று, அவர்கள் மறைத்துப் பேசுகிறார்கள், இவர் உரத்துப் பேசினார், அவ்வளவுதான்.

எனக்குத் தெரிந்த வேதசகாயகுமார், தேவாலயம் சென்றதில்லை. அவருக்கு இறை நம்பிக்கையோ, மத நம்பிக்கையோ இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், கிருத்துவ மிஷனரிகள், சாணார் சமூகத்தின் வளர்ச்சியில் பங்காற்றிய விதத்தை அவர் அடிக்கடி

குறிப்பிடுவார். ஒரு பஞ்ச காலத்தில், சாணார் சமூகப் பெண்களுக்கு ஷூ லேஸ் தைக்கும் வேலையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு முன் நிபந்தனை உண்டு. அவர்கள் வீடுகளில் உள்ள பெண்பிள்ளைகளைக் கண்டிப்பாகப் பள்ளிக்கூடம் அனுப்பவேண்டும் என்பதே அந்நிபந்தனை ஆகும். 7 அல்லது 8-ஆவது முடித்த உடனேயே அந்தப் பெண்பிள்ளைகள் டீச்சராகவோ, நர்சாகவோப் பணிக்குப் போயிருக்கிறார்கள். இன்றைய சி. எஸ். ஐ. கிருத்துவ நாடார் குடும்பங்களில், பெரும்பகுதி கணவனும், மனைவியும் பணிக்குச் செல்பவர்களாக இருப்பது அதன் நீட்சி என்றே அவர் குறிப்பிடுவார். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் காலரா வந்து, பஞ்சம் வந்தபோது மக்கள் அச்சம் காரணமாக வீடுகளுக்குள், அவர்களாகவே முடங்கியிருந்திருக்கிறார்கள். அந்த காலகட்டத்தில்தான், தேவாலயத்தைச் சேர்ந்த 'உபதேசியார்' தன்னுடன் சிலரைத் துணைக்கு அழைத்துக்கொண்டு, மூடிக்கிடக்கும் வீட்டுக் கதவுகளைத் தட்டி, பாட்டுப்பாடி, ஆறுதலாகப் பேசி அமெரிக்காவில் இருந்துவந்த பால்பொடியையும், அரிசியையும் கொடுத்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகவும் மக்கள் மதம் மாறியிருக்கின்றனர் என்பதை மறுக்க முடியாது. "இதனைத்தான், அரிசியும், பால்பொடியும் கொடுத்து மதமாற்றம் செய்துவிட்டனர் என்பதாக ஆர். எஸ். எஸ். காரர்கள் கேலி பேசுகிறார்கள். எந்த காலகட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டது என்பதைப் பற்றி அவர்கள் பேசுவதில்லை" என்று வேதசகாயகுமார் குறிப்பிடுவதில் உண்மை இல்லாமல் இல்லை. மாத்திரமல்ல, அவரது சமூகத்தினர்,

'நவீனமயமாக்கலை' (modernisation) ஏற்றுக்கொண்ட காரணத்தால், அனைத்துத் தொழில்களையும் விரும்பி ஏற்று, அவற்றைக் கற்றுக்கொண்டு செய்ய ஆரம்பித்தனர். சாணார் சமூகத்தின் விரைவான சமூகப் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கு அதுவும் ஒரு காரணம் என்பதை அவர் அடிக்கடி குறிப்பிடுவார்.

கிருத்துவ நாடார்கள் வசிக்கக்கூடிய ஊர்களில், தேவாலயத்தோடு ஒரு பள்ளிக்கூடமும் கட்டுவது கிருத்துவ மிஷனரிகளின் வழக்கமாக இருந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாகவும் அந்த சமூகம் கல்வியில் மேலெழும்பி வந்திருக்கிறது. மதமாற்றம் பற்றிப் பேசும் இந்துமத அடிப்படைவாதிகள், நிலங்களைச் சொந்தமாக வைத்திருந்த நமது கோயில்களும், மடங்களும் மக்களைச் சுரண்டிப்பெற்ற வருமானத்தை என்ன செய்தார்கள்? பள்ளிகள் கட்டினார்களா? மருத்துவமனைகள் கட்டினார்களா? இந்து மக்களுக்காக என்னதான் செய்தார்கள் என்னும் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல மாட்டார்கள்.

வேதசகாயகுமார் ஒரு தமிழ்த்தேசிய உணர்வாளர், வடுக வெறுப்பாளர் என்னும் குற்றச்சாட்டும் அவர்மீது வைக்கப்படுவதுண்டு. அவர் தமிழ் இன உணர்வாளர் என்பதை, அவரிடம் பழகும் எவரும் எளிதில் புரிந்துகொள்ள முடியும். எந்த ஒரு தமிழ்த்தேசிய அமைப்புடனும் அவருக்கு எவ்விதத் தொடர்பும் இருந்ததில்லை. அவரே சொல்வதுபோல, அவருடைய இன உணர்வு என்பது அவருடைய சங்க இலக்கிய வாசிப்பனுபவத்திலிருந்து அவர் பெற்றது.

எத்தனை சிறப்பான கலாச்சாரம், பண்பாட்டுடன் வாழ்ந்துவந்த தமிழன், இப்படி ஏதுமற்றவன்போல். கீழறிக்கம் பெற்றுவிட்டானே என்று அவர் கவலைப்படுவதுண்டு. கர்னாடக இசைகூட தமிழிசைதான் என்று ஆபிரகாம் பண்டிதர் நிறுவியதை அடிக்கடி நினைவு கூர்வார். அந்த ஆபிரகாம் பண்டிதர், உரிய முறையில் பெருமைப்படுத்தப்படவில்லை என்பதை ஒரு குறையாக அடிக்கடிச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார். அதில் உண்மை இல்லாமல் இல்லை.

இரண்டு நூற்றாண்டுகள் தமிழன் வடுகர்களின் ஆட்சிக்கு அடிமையாக இருந்தான் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளத்தானே வேண்டும். அந்த காலகட்டத்தில், தமிழர்களின் நிலம் அவர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோவில்பட்டியிலிருந்து, இராஜபாளையம், தேனி, ஓட்டன்சத்திரம், கோவை, மேட்டுப்பாளையம் வரை இன்றும் நிலம் வடுகர்களிடம் இருப்பது அதற்குச் சான்றாகும். (தமிழர்களிடம் இருந்த வளமான புஞ்சை நிலங்களை வடுகர்கள் தங்கள் ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவந்தார்கள் என்று எட்கர் தர்ஸ்டனும் பதிவு செய்கிறார்)

வடுகப் பாளையக்காரர்களின், முதுகுத்தோல் உரித்தல், மூக்கறுத்தல் போன்ற கொடூரமான சித்திரவதைகளுக்குப் பயந்து சில தமிழ்க்குடிகள், மேற்குத்தொடர்ச்சி மலைக்கு இடம் பெயர்ந்திருக்கிறார்கள். காலப்போக்கில் அவர்கள் மலைச்சாதியினராகவே மாறியுள்ளனர்.

மேற்குத்தொடர்ச்சி மலையைத்தாண்டி, இன்றைய கேரளத்திற்குள்ளும் சிலர் தஞ்சம் புகுந்திருக்கின்றனர். திருச்செந்தூர் அருகே, முக்காணி என்னும் இடத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் பிராமணர்களும் கூட அப்படி புலம் பெயர்ந்துள்ளனர். இந்தத் தகவல்கள் எல்லாம் எட்கர் தர்ஸ்டனின் 'தென்னிந்திய குலங்களும், குடிகளும்' தொகுப்பில் இருப்பதாக வேதசகாயகுமார் கூறியவைதான்.

வெளியிலிருந்து தமிழ் மண்ணை ஆக்கிரமிப்பு செய்தவர்களில், மற்றவர்கள் எல்லாம் வெளியேறிவிட, வடுகர்கள் மட்டும் இங்கேயே தங்கிவிட்டார்கள் என்பதில் அவருக்குக் கவலை உண்டு. அது அவருடைய பேச்சில் வெளிப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கும். அதனைத்தான், அவரது வடுக வெறுப்பு என்று மற்றவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில், தமிழ் மண்ணில் வாழ்வதற்காகத் தமிழ் மொழியை உயர்த்திப் பிடித்தாலும், தமிழ் இன உணர்வை மழுங்கடித்துவிட்டார்கள் என்பதும் அவரது மனக்குறையாக இருந்தது.

ஆனாலும், சரி, தவறு என்பதற்கு அப்பாற்பட்டு, இங்கு வந்து தங்கி தமிழ் மண்ணோடும் மக்களோடும் கலந்துவிட்ட பிறமொழி பேசும் மக்களையும் சேர்த்துக்கொண்டுதான் முன்னே செல்லமுடியும் என்பதையும் வேதசகாயகுமார் நன்றாகவே புரிந்துவைத்திருந்தார்.

என்னதான் சரியான காரணங்கள் இருந்தாலும், இன்றைய சூழலில், அவரது வடுக வெறுப்பை நியாயப்படுத்த முடியாதுதான். அதேவேளையில், அவரது தமிழ் இன உணர்வை தவறு என்று வெறுத்து ஒதுக்கிவிட்டவும் முடியாது.

“கீழ்வெண்மணி பற்றி பேசுபவர்களில் எவரும், புளியந்தோப்புக் கலவரம் பற்றி ஏன் பேசுவதில்லை?” என்னும் வேதசகாயகுமாரின் கேள்விக்கு, அவரை வடுக வெறுப்பாளர் என்று முத்திரை குத்திய எவரும் இதுவரை பதில் கூறியதில்லை என்பதையும் பதிவு செய்யவேண்டியுள்ளது. சென்னையின் மத்தியப் பகுதியில், சேரிகளில் செறிவாக வாழ்ந்துவந்த தமிழ் குடிகளான ஆதிதிராவிடர்களை அப்புறப்படுத்தி, நகருக்கு வெளியே தள்ளுவதற்காகத் திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்ட கொடூரமான அரச வன்முறையே, புளியந்தோப்புக் கலவரம் என்றும் அவர் கூறிவந்திருக்கிறார். ஜெயமோகன் எழுதிய 'வெள்ளை யானை' புளியந்தோப்புக் கலவரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்று அவர் சொல்வதுண்டு. இவரது பங்களிப்பும் அதில் இருந்திருக்கக்கூடும்.

அடுத்து வேதசகாயகுமார் மீது வைக்கப்படும் மற்றொரு குற்றச்சாட்டு, அவர் எழுதிய 'நாச்சார் மடம்' சிறுகதை பற்றியது. வேதசகாயகுமாரை அறிந்திருக்கும் பலருக்கும், அவர் அப்படி ஒரு கதை எழுதியிருப்பது தெரிந்திருக்காது. அப்படித் தெரிந்திருப்பவர்களில் பலரும் அவர் ஏன் அப்படி ஒரு கதை எழுதினார் என்பதற்கான காரணத்தை அறிந்திருக்க மாட்டார்கள். அந்தக் கதையை வாசிக்காதவர்களும் கூட, அக்கதையை முன்வைத்து

அவரை இகழ்ந்து பேசுவது நகை முரண்.

அவருக்கு என்னிடம் நம்பிக்கை, நட்பு அல்லது நெருக்கம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் பல காரணங்கள் இருந்திருக்கக்கூடும். பல செய்திகளையும் என்னிடம் பகிர்ந்திருக்கிறார். அதில் ஒன்றுதான், 'நாச்சார் மடம்' கதை உருவானதற்கான சூழல். அவர், கேரளத்தில், பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் (University College) தமிழ்ப்பேராசிரியராகப் பணியாற்றிவந்தார். வேதசகாயகுமாரின் பணிக்கு 'உலைவைக்கும்' விதமாக கேரள உயர்கல்வித்துறைக்கு அனுப்பப்பட்ட ஒரு கடிதத்தின் விளைவாக பல சிக்கல்களை அவர் எதிர்கொள்கிறார். மிகுந்த மன உளைச்சலை அடைகிறார். கடிதம் எழுதப்பட்ட விதத்திலிருந்து, அதனை யார் எழுதியிருக்கக்கூடும் என்று யூகிக்கிறார். இலக்கிய காழ்ப்புணர்வு காரணமாகவே அக்கடிதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்கிறார் 'கோபத்தின் உச்ச நிலையை அடைகிறார். தவறேதும் செய்யாத சூழலில், அரசு வேலை பறிபோய்விடுமோ என்னும் நிலையை ஒரு கடிதம் ஏற்படுத்திவிடும்போது, அந்த இடத்தில் நம்மைப் பொருத்திப்பார்த்தால், நாம் ஒவ்வொருவரும் என்ன விதமாக எதிர்வினை ஆற்றியிருப்போம் என்று புரிந்துகொள்ளலாம். வேதசகாயகுமார் ஒரு படைப்பாளி என்பதால், அவரது அத்தனை வெறுப்பையும், மனக்கசப்பையும் 'நாச்சார் மடம்' என்று கதையாக எழுதி, வெளியிட்டு தீர்த்துக்கொண்டார் என்பதாகப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

அந்தக் கதையை 'சொல் புதிது' இதழில் வெளியிடுவதற்கு முன்பாகவே அவருக்கு நெருக்கமானவர்களிடம் இருந்து பலத்த எதிர்ப்புக்கிளம்பியிருக்கிறது. ஜெயமோகனின் மனைவி மிகக் கடுமையாக எதிர்த்ததோடு, வேதசகாயகுமாரின் மனைவிக்குத் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார். அவரும், கதையை வெளியிடவேண்டாம் என்று தடுத்திருக்கிறார். தனக்கு நெருக்கமானவர்களின் எதிர்ப்புகளையும் மீறி, கதையை வெளியிட்டிருக்கிறார், வேதசகாயகுமார். அப்படி ஒரு பிடிவாதம் அவருக்கு ஏன் வந்தது என்பதையும் சிந்திக்கவேண்டியுள்ளது.

கதை எழுதப்பட்ட சூழல், யாரைக் குறிவைத்து எழுதப்பட்டது போன்ற விபரங்கள், அன்று அவருடன் நெருக்கமாக இருந்த அவரது நண்பர் ஜெயமோகனுக்குத் தெரிந்திருக்கும். எனக்கும் தெரியும். என்றாலும், வேதசகாயகுமார் மறைந்துவிட்ட சூழலில், பொதுவெளியில் பெயரைக் குறிப்பிடுவது அறம் ஆகாது என்பதால் தவிர்க்கிறேன்.

வேதசகாயகுமாரோடு என்னுடைய அறிமுகம், பழக்கம், நெருக்கம் எல்லாமே கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகத்தான். மனித வாழ்வில் நான்காண்டுகள் என்பது மிகமிகக் குறுகிய காலம்தான். என்றாலும் மிக நீண்ட காலம் பழகியது போன்ற நெருக்கத்தை அவரது நட்பு ஏற்படுத்தியிருப்பதை என்னால் உணர முடிகிறது.

கூத்துப்பட்டறை ந. முத்துசாமியின் மரண அஞ்சலிக் கூட்டத்திற்கு வருமாறு இலைகள் அமைப்பிலிருந்து எனக்கு அழைப்பு வந்திருந்தது.

கூட்டம் நடைபெற்ற இடம், வேதசகாயகுமார் வீட்டின் மொட்டைமாடி. அன்றுதான் முதன்முதலாக நான் அவரைச் சந்தித்தேன். அதன் பிறகு, இலைகள் கூட்டங்களில் தொடர்ந்து பங்கெடுத்துக்கொண்டதால், அவருடனான பழக்கம் நெருக்கமானது. பெரும்பாலும், அவரும் நானும் மற்றவர்கள் வருவதற்கு முன்பே வந்துவிடுவதால், நாங்கள் உரையாடுவதற்கான பொழுதுகளாக அவை அமைந்தன.

அவருடைய சங்க இலக்கிய வாசிப்பனுபவம், வேறு எவருடனும் ஒப்பிட முடியாதது. 'நவீன வாசிப்பில் செவ்வியல் இலக்கியம்' என்னும் அவரது நூல் பற்றிய அறிமுகக் கட்டுரை ஒன்று நான் எழுதி, காக்கைச்சிறகினிலே இதழிலும் வெளிவந்தது. இலைகள் கூட்டம் ஒன்றில், சங்க இலக்கியத்தை எப்படி வாசிக்கவேண்டும், எந்தவிதத்தில் பொருள்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு மணி நேரம் அவர் நடத்திய பாடம், மிகச் சிறப்பானது.

குளங்களை வெட்டாமல், "நிலம் நெளிந்த இடத்தில், நீரைப் பெருக்கு" என்னும் சங்ககால நடைமுறையை அவரது பேச்சின் ஊடாகச் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பார். அதைச் சொல்லிப் பெருமிதம்கொள்ளும்போது அவரது கண்கள் ஓளிரும். ஆனால், வயது காரணமான மறதியால், அவருக்கு அந்தப் பாடல் நினைவுக்கு வரவில்லை. அவர் மறைவுக்குப் பிறகு, புறநானூறு வாசித்தபோது, அந்தப்பாடல் கண்ணில் பட்டது.

இது வேளாண்மையின் சிறப்பை உணர்த்தும் அருமையான பாடல்.

"உண்டி கொடுத்தோர் உயிர்கொடுத்தோரே

உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்

உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே" (புறம் 18 வரிகள் 19 -21)

"அதனால்

அடுபோர் செழிய, இகழாது வல்லே

நிலநெளி மருங்கின் நீர்நிலைப் பெருக" (புறம் 18; வரிகள் 25 - 27)

உணவுதான் உயிருக்கு ஆதாரம். உணவு என்பது நிலமும், நீரும்தான். அதுதான் வேளாண்மை ஆகும். எனவே நிலம் நெளிந்த இடங்களில், அதாவது நிலம் குழிந்த இடங்களில் கரைகளை உயர்த்தி, மழை நீரைப் பெருக்கி வேளாண்மைக்கு உதவவேண்டும் என்று பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனிடம் கோரிக்கை வைக்கிறார், புலவர் குடபுலவியனார். இது ஓர் அருமையான தொழில்நுட்பம் எனலாம். தமிழர் என்னும் உணர்வோடு, வேதசகாயகுமாருடன் சேர்ந்து நாமும் பெருமைப் படலாம்தான்.

வே

தசகாயகுமார் மறைந்த அன்று, முகநூலில் அவருக்காக எழுதப்பட்ட அஞ்சலிப்பத்தி ஒன்றில், 'போராட்டங்களுக்குள் தன்னை சிறைப்படுத்திக்கொள்ளாத இலக்கிய ஆளுமை' என்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இடதுசாரி அமைப்புகள், திராவிட அமைப்புகள் போன்றவற்றில் தங்களை இணைத்துக் கொண்டு இயங்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும், அமைப்புசாரா எழுத்தாளரான வேதசகாயகுமார் போன்றோருக்கும் பாரிய

வேறுபாடுகள் உண்டு என்பது எனது புரிதல்.

அமைப்புசார் எழுத்தாளர்களும் கூட, அவர்கள் சார்ந்திருக்கும் அமைப்புகள் முன்னெடுக்கும் போராட்டங்களில் மட்டுமே பங்கெடுப்பவர்களாக இருக்கின்றனர் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. அமைப்புசாரா எழுத்தாளர்களுக்கும், சமூகக்கடமை உண்டு என்பதில் மாற்றுக்கருத்து இருக்கமுடியாது. அரசுகள், பெருமுதலாளிகள் மக்களுக்கு எதிரானத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் பொழுதில், வாய்மூடி மௌனித்திருக்க முடியாது, கூடாது. தங்களது எதிர்க்கருத்தை அழுத்தமாகப் பதிவுசெய்யவேண்டும். தூத்துக்குடி ஸ்டெர்லைட் போராட்டம் முதல், தலைநகர் டில்லியில் நடைபெறும் உழவர் போராட்டம் வரையிலும், போராடும் மக்களுக்கு ஆதரவாகவும், அரசுகளுக்கு எதிராகவும் வேதசகாயகுமார், தனது கருத்தை அழுத்தமாகப் பதிவுசெய்து வந்திருக்கிறார் என்பது, இலைகள் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளும் அனைவருக்கும் நன்றாகவே தெரியும்.

மற்றொன்று, கூடங்குளம் அணுஉலைக்கு எதிரான வீரம்செறிந்த இடிந்தகரைப்போராட்டத்தில் இரண்டு நண்பர்களுடன் அவர் நேரடியாகப் பங்குகொண்ட செய்தியை என்னிடம் பகிர்ந்திருக்கிறார். வெளியிலிருந்து, போராட்டக்களத்திற்கு யாரும் ஊடுருவிச் செல்லமுடியாத அளவிற்குக் கடுமையான காவல் வளையம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. அந்தச் சூழலில், கன்னியாகுமரி மீனவர்களிடம் உதவி கேட்க, அவர்கள் திருநெல்வேலி மாவட்ட மீனவர்களின் மூலம் உதவி செய்திருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட இடத்தில் இவர்கள் காத்திருக்க, அங்கு படகில் வந்த அம்மீனவ நண்பர்கள் இவர்களை, காவலர்கள் அறியாவண்ணம், கடல்வழியாக, இடிந்தகரை கொண்டு சேர்த்திருக்கின்றார்கள்.

மூன்று தினங்கள் இடிந்தகரை போராட்டக்களத்தில் இருந்துவிட்டு, மீண்டும் வீடுவந்து சேர்ந்திருக்கின்றார்கள். அந்த மூன்று தினங்களும், அங்குள்ள மீனவப் பெண்களின் உணவு உபசரிப்பை மிகவும் பெருமையாக நினைவுகூர்வார். சுப. உதயகுமாருக்கும், நெய்தல் படைப்பாளி, வகீரதையாவிக்கும் இது தெரிந்திருக்கும். போராட்ட களத்தைக் கண்டு அஞ்சியவர் அல்ல வேதசகாயகுமார் என்பதை, அவரது இடிந்தகரை போராட்டப் பங்கெடுப்பும், அதற்கான சாகசப்பயணமும் உணர்த்தும்.

ஒரு காலகட்டத்தில், நெய்தல் படைப்பாளி வகீரதையாவுடன் இணைந்து, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் 'தெற்கு' இயக்கத்தில் பங்குகொண்டு, கடற்கரை மக்களுடன் காத்திரமாக இயங்கியவர் வேதசகாயகுமார் என்பதையும் குறிப்பிடவேண்டும். அமைப்புசார் படைப்பாளிகளின் போராட்டங்களிப்பிற்கு சற்றும் குறைவில்லாதது, வேதசகாயகுமாரின் போராட்டப் பங்கெடுப்புகள் என்பதை சற்று அழுத்தமாகவே பதிவுசெய்ய விரும்புகிறேன்.

கம்ப்யூனிஸ்டுகள் பற்றிய ஒவ்வாமை அவரிடம் இருந்ததை அவரது பேச்சிலிருந்து புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். ஆனாலும், கேரளத்தில்

கம்யூனிஸ்ட் அரசின் செயல்பாடுகளை அவர் வெகுவாகப் புகழ்ந்து, பாராட்டிப் பேசிவந்தார் என்பதும் உண்மை.

அவரது பேச்சில் அதிகம் நினைவுகூரப்பட்ட ஆளுமைகள், அவரது ஆசிரியரும் வழிகாட்டியுமான பேரா. ஏசுதாசன், சுந்தர ராமசாமி (ராமசாமி என்றே குறிப்பிடுவார்), ராஜமார்த்தாண்டன் மற்றும் ஜெயமோகன். ஜெயமோகன், சமூகவலைத்தளங்களில் புழங்காமல் இருந்திருக்கலாம் என்று அடிக்கடி சொல்வதுண்டு. தனது இத்தனை வளர்ச்சிக்கும், தனது ஆசிரியர் ஏசுதாசனே காரணம் என்று மிகவும் மதிப்புடன் கூறிக்கொண்டே இருப்பார்.

ஆரம்பகால வேதசகாயகுமாரை எனக்குத் தெரியாது. எனவே அவரது அன்றைய இலக்கிய ஆளுமைபற்றியோ, செயல்பாடுகள் பற்றியோ நான் கருத்து எதுவும் சொல்லிவிட முடியாது. கல்விப்புலத்தைச் சேர்ந்த பேரா. வேதசகாயகுமார், ஒரு காலகட்டத்தில், படைப்புலகத்திலும் காத்திரமாக இயங்கி வந்திருந்திருக்கிறார். அவருடைய படைப்புகளை வாசிக்கும்போது, அது நமக்கும் புரிகிறது. அதன்பிறகு அவரது எழுத்துப்பணியில் சுணக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான காரணம் புரியவில்லை.

ஆனால், சங்க இலக்கியத்தில் மட்டுமல்லாது, நவீன இலக்கியத்திலும் வேதசகாயகுமார் பரந்த வாசிப்பனுபவம் கொண்டிருந்தார் என்பது அவரது ஒவ்வொரு பேச்சிலும் வெளிப்பட்டுக்கொண்டே இருந்தது. அதன் காரணமாக, காக்கைச்சிறகினிலே இதழில் அவரை எழுதவைப்பதற்காகப் பெருமுயற்சி செய்து தோற்றுவிட்டேன்.

எழுதுவதில் விருப்பம் இல்லாதவராகவே அவர் காணப்பட்டார். அப்படிப்பட்டவரையும், எழுதத் தூண்டியது, தஞ்சை தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தின் எட்கர் தர்ஸ்டனின் ஏழு தொகுதிகளில் அமைந்த 'தென்னிந்திய குலங்களும், குடிகளும்' தமிழ்ப்பதிப்பு நூல். கொரோனா காலத்தில், ஒவ்வொரு தொகுதியாக வாசித்து, குறிப்புகள் எழுதி, 'சட்டிகள்' (index) உருவாக்கிக்கொண்டிருந்தார். அதற்காக, தினமும் நான்கு முதல் ஐந்து மணி நேரம் வரை உழைத்துக்கொண்டிருந்தார். ஏழாவது தொகுதிக்கு வந்துவிட்டதாகக் கூறினார்.

தினமும், என்னிடம் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு, எட்கர் தர்ஸ்டனிலிருந்து அன்று அவர் தெரிந்துகொண்ட செய்திகள், நாட்டு நடப்புகள் பற்றியெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருப்பார். சில சுவாரசியமான தகவல்களை உடனுக்குடன் பகிர்ந்துகொள்வார். அப்படி அவர் பகிர்ந்துகொண்ட பல தகவல்களில், ஒரே ஒரு செய்தியை இங்கு பதிவுசெய்யலாம் என்று விரும்புகிறேன்.

'மத்தியானப்பறையர்' என்று ஒரு சாதி உள்ளது. இது, பறையர் சாதியின் ஒரு பிரிவு அல்ல. மாறாக, பார்ப்பனர்களில் ஒரு பிரிவினர். பார்ப்பனர்கள் யாகம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, சிவனும், உமையும் புலையர் வேடத்தில் வருகின்றனர். அவர்களை அடையாளம் கண்டுகொள்ளாத பார்ப்பனர்கள் அவர்களை விரட்டியடிக்கின்றனர். அதனால் கோபம்கொண்ட சிவன், " மத்தியானம் மட்டும் நீங்கள் பறையராகக் கடவது" என்று சாபம்

இட்டுவிட்டார். அன்று முதல், அவர்கள் மத்தியானம் மட்டும் ஒன்றரை மணி நேரம் பறையர் ஆகிவிடுகின்றனர். பறையர் என்றால் தீட்டல்லவா? அதனால் மத்தியானம், அவர்கள் வீட்டிற்கு வெளியே அமர்ந்திருப்பார்கள். அதன் பிறகு, தீட்டு களையதலைமுழுக்கி, வீட்டிற்குள் சென்றுவிடுவார்கள். இந்த மத்தியானப் பறையரான பார்ப்பனர்கள், தஞ்சை அருகே வசித்து வருவதாக எட்கர் தர்ஸ்டன் பதிவு செய்கிறார்.

வேதசகாயகுமாரின் நீண்டநேர உரையாடலை, ஆரம்பத்தில் சலிப்புடன் எதிர்கொண்ட நான், நாள் போகப்போக அவரது கைபேசி அழைப்பை எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கும் அளவிற்கு மாறிப்போனேன். அவர் அழைக்காத நாளில், நான் அழைத்து அவரை உரையாடவைத்திருக்கிறேன். அந்த அளவிற்கு அவரது செறிவான உரையாடல் என்னை ஈர்த்திருக்கிறது.

அப்படித்தான் அவர் மெல்லமெல்ல எனது மனதிற்கு நெருக்கமானவராக மாறினார். நெருக்கம் என்பது, கருத்துமுரண்களோடும் தான். அவருடைய கருத்துகள் அத்தனையையும், அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டவன் அல்ல நான். அந்த நெருக்கத்திற்கு அவரது இலக்கியம் உள்ளிட்ட பரந்து விரிந்த அறிவு மட்டுமல்ல, எது ஒன்றையும் மறைக்காமல் வெளிப்படையாகக் கருத்துரைத்த அவரது நேர்மையும், கூட காரணமாகும். . . அதுவரையிலும், எழுத மறுத்துவந்தவர், காக்கைச்சிறகினிலே இதழின் பத்தாண்டு சிறப்புத் தொகுப்பிற்கு, செங்கோட்டை ஆவுடையக்காள் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதித் தருவதாக ஒப்புக் கொண்டார். அதன்படி எழுதவும் ஆரம்பித்தார்.

" பாதை எல்லாம் மாறிவரும்,
பயணம் முடிந்துவிடும்"

என்னும் கண்ணதாசன் வரிகளுக்கேற்ப அவர் விரும்பி எடுத்துக்கொண்ட பணி நிறைவடைவதற்கு முன்பே, அவர் நம்மை விட்டு நீங்கிவிட்டார். ஒரு நாளைக்கு சில மணி நேரங்கள் என்று சில மாதங்கள் வரையிலான அவரது உழைப்பு இப்படித்திடிரென்று தடைபட்டது, தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கும் பேரிழப்பாகும்.

ஒரு விதத்தில், அவர் தனது மரணத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். தொலைபேசி உரையாடலை முடிக்கும்போதெல்லாம், காலம் கடந்து நான் இப்பணியை மேற்கொண்டிருக்கிறேன். இப்பணியை முடிக்கும் வரையிலும் நான் உயிரோடு இருப்பேனா என்று தெரியவில்லை" என்பார். அவர் எதிர்பார்த்தது போலவே, பணி முடியும் வரையிலும் காத்திராமல், அவரது உயிரைப் பறித்துச் சென்ற காலன் கொடியவனே. அவரே அடிக்கடி சொல்வதுபோல, தமிழ் இலக்கியத்தில் அவருக்கும் ஓர் இடம் உண்டு என்பதும், அவருக்கான அந்த இடத்தை வேறு யாரும் தட்டிப்பறித்துவிட முடியாது என்பதும் உண்மையே.

**கட்டுரையாளர்: பணிநிறைவுபெற்ற
இயற்பியல் பேராசிரியர்**

ஆதிச்சநல்லூர் : இந்திய வரலாற்றின் தொட்டில்

ஆப்பிரிக்கா, சுமேரியா, கிரீஸ், மெக்சிகோ முதலிய நாடுகளுக்கும் இரும்புப் பொருட்கள் ஏற்றுமதி நடந்துவந்தது. எகிப்தியர்களும், கிரேக்கர்களும் இந்திய நாட்டிலிருந்துதான் இரும்பை உருக்கிப் பயன்படுத்தும் முறைகளை அறிந்தனர் என்பதும், இரும்பின் உபயோகத்தை இந்தியாவில் முதன்முதலில் அறிந்த பகுதி ஆதிச்சநல்லூர்தான் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கீழடி அகழ்வாய்வுகளைத் தொடர்ந்து தமிழ் மக்களுக்கு வரலாற்றின் மீதும் தொல்லியல் சார்ந்த கண்டுபிடிப்புகள் மீதும் ஆர்வம் பெருகிப் பொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழக அரசின் கீழடி அறிக்கைப்படி தமிழ் எழுத்துக்களின் காலம் கி.மு. 2600 வரை நீண்டு, இந்தியாவின் முதல் எழுத்துரு அமைந்த மொழியாகத் தமிழை உறுதிப்படுத்தியிருப்பதே இந்த ஆர்வத்திற்கு காரணமெனலாம். இதற்கு மேலும் தமிழ் மொழியின் காலம் பின்னோக்கி நீளும். மேலும் கீழடி, ஆதிச்சநல்லூர், கொடுமணல், சிவகளை போன்ற இடங்களில் அகழ்வாய்வுகள் நடத்தி முடிக்கப்பட்டால் இது சாத்தியமாகலாம். 2004 ஆம் ஆண்டில் ஆதிச்சநல்லூரில் மத்திய தொல்லியல் துறை நடத்திய ஆய்வில் கிடைத்த பொருட்களில் சில காலக்கணிப்பு செய்யப்பட்டதில், அவை கீழடி முடிவுகளைவிட பின்னோக்கிச் செல்லக்கூடியதாக இருக்கின்றன.

ஆதிச்சநல்லூர் தமிழ் நாட்டின் மிகப்பழைய நாகரிகத்தைச் சேர்ந்த தொல்லியல்களங்களில் ஒன்று. தற்போதைய தூத்துக்குடி மாவட்டம் திருவைகுண்டம் வட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. இது பாளையங்கோட்டையில் இருந்து 11 கல் தொலைவில் தாமிரபரணி எனும் தண்பொருநை ஆற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ளது. ஆற்றின் தென்கரையில் பொன்னக்குடி (பொன்னன் குறிச்சி) என்ற ஊர் அமைந்துள்ளது. திருநெல்வேலி யிலிருந்து திருச்செந்தூர் செல்லும் பாதையில் ஏறத்தாழ 24 கிலோமீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இங்கு இப்போது ஊர் எதுவும் இல்லை. ஆனால் மக்கள் இப்பகுதியினை “ஆதிச்சநல்லூர் பறம்பு” என்று அழைக்கிறார்கள். ஆதித்தநல்லூர் என்ற பெயரும் உண்டு. இங்கு உள்ள புதைக்காடு மட்டுமே 114 ஏக்கர் பரப்பளவு கொண்டுள்ளது. இதன் அருகில்

மிகப்பெரிய நகர் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதை இந்த இருகாட்டின் பரப்பு உறுதிசெய்கிறது. இது ஆசியாவிலேயே மிகப்பெரிய தொல்லியல்களம் எனலாம்

ஆதிச்சநல்லூர் பெயர்க் காரணம்

தமிழக அரசின் வருவாய்த் துறை ஆவணங்களின்படி வெள்ளூர் என்னும் கிராமத்தின் எல்லைக்குள் அடங்கும் பகுதியாக ஆதிச்சநல்லூர் உள்ளது. முதுமக்கள் தாழிகள் ஏராளமாகக் கிடப்பதாலும், கிடைத்ததாலும் இப்பகுதி ‘தாழிக்காடு’ என்ற பெயரில் பலகாலமாக வழங்கப்பட்டு வருகிறது. நல்லூர் என்ற பெயர் சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஆற்றுநீர் பாயும் மருதநிலத்தில் அமைந்த ஊர்கள் ‘நல்லூர்’ என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அவைகடலோடுசேரும் ஆற்று முகத்துவாரங்களாகவும் இருக்கும் [1]. நல்லூருக்கு முன்னே சேரும் ஆதிச்ச என்ற பெயர் 17 ஆம் நூற்றாண்டுக் கல் வெட்டில் இடம்பெற்றுள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது [தினமணி 4. 4. 2019]

ஆதிச்சநல்லூருக்கு முன்பு

கிறித்து ஊழிக்கு முன்பு பொருநை ஆற்றின் முகத்துவாரத்தில் இருந்த ‘கபாடபுரம்’ பின்பு ‘கொற்கை’ அதன் பின்பு ஆதிச்சநல்லூர் என்று ஆகியிருக்கலாம். தற்போதைய ஆதிச்ச நல்லூரின் முந்தைய பெயர் வேறு ஆகவும் இருந்திருக்கலாம் இந்திய நாட்டு வாணிபத்தின் மையமாகவும், மேற்கு, மற்றும் கிழக்கு நாட்டு வணிகர்களும், வாணிகக் கப்பல்களும் தங்கும் இடமாகவும் இந்த நகரங்கள் இருந்து வந்துள்ளன என்பதற்கு தொல்தமிழ் நூல்களும், அந்நிய நாடுகளில் கிடைத்துவரும் தரவுகளும், அந்நிய நாட்டு பயணிகள் எழுதிய

குறிப்புகளும், பெரிப்புளுசின் ஆசிரியர் கிரேக்க மொழியில் எழுதிய ஒப்பந்தங்களும், அங்கு கிடைத்த மனித எலும்புக் கூடுகளும் சான்றுகளாக உள்ளன.

‘கொற்கை பாண்டிய நாட்டின் பொன் உணர்றாகப் பொலிந்தது. கொற்கையில் இருந்து சேரநாட்டு மிளகும், பாண்டிய நாட்டு சந்தனமும், கொற்கை முத்தும், மதுரை ஆடையும், காவிரிப்பூம் பட்டின பண்டங்களும், ஆந்திர நாட்டு மெல்லிய ஆடைகளும், மைசூர் தந்தங்களும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. ‘ஏலம், கிராம்பு, சாதிக்காய், சாதிப்பத்திரி, மயில், குரங்கு, அரிசிபோன்ற பண்டங்கள், கருங்காலி, தேக்கு, சந்தனக்கட்டை, இலவங்கப்பட்டை, போன்றவை கொற்கை துறைமுகத்தில் மலை மலையாய்க் குவிக்கப்பட்டிருந்தன.’ என்று குறிப்பிடுகிறார் ஆய்வாளர் அ. ராகவன் [2005] [2]

கொற்கையில் இறக்குமதி

பல்வேறு நாடுகளின் வணிகர்கள் இங்கு தங்கி வணிகத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பதை ஆதிச்சநல்லூர் பறம்பில் கிடைத்துள்ள எலும்புகள் உறுதிப்படுத்துவதை தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர். சங்குகள், சங்கால் செய்யப்பட்ட பொருட்கள், விலையுயர்ந்த வெண்முத்துக்கள் மேற்கு நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு, அங்கிருந்து நல்ல மதுவகைகள் இயந்திரப்பொறிகள், பீங்கான் கோப்பைகள், அன்னம் அமைத்த அழகிய பித்தளை விளக்குகள், பாவை விளக்குகள், வெள்ளைக் களிமண்ணால் செய்த அழகிய பொம்மைகள் என்பவை இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. அரிக்கமேடு உள்ளிட்ட தொல்லியல் களங்களில் இந்தப் பீங்கான் பாத்திரங்கள் - ஜாடிகள் கிடைத்துள்ளன.

இறக்குமதியான மேற்படி விளக்குகள் குறித்து தொல் தமிழ் பாடல்கள் பேசுகின்றன. மேலும் மேலை நாடுகளை யவனம் என்றும், அந்த மக்களை யவனர் என்றும் பொதுச் சொல்லால் குறித்தனர் என்று தெரிகிறது. தொல்தமிழ் நூல்களில் யவனம் என்ற சொல் 10 க்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் கையாளப்பட்டுள்ளது.

ஆதிச்சநல்லூர் அகழ்வாய்வு வரலாறு

ஆதிச்சநல்லூர்ப் பகுதியில் தொல்லியல் சான்றுகள் 18 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே ஒருசிலரால் கண்டறியப்பட்டன. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் அப்பகுதிகளில் இருப்புப்பாதை அமைக்கும் பணிகள் நடைபெற்றபோது முதுமக்கள்தாழிகளுடன் பல தொல்லியல் பொருட்கள் கிடைத்தன. இது குறித்துப் பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசாங்கம் செய்திக் குறிப்பொன்றை வெளியிட்டது. (மதராஸ் அரசாணை எண்:867 நாள் 13. 08. 1876).

இதைக் கண்ணுற்ற ஜெர்மானியர் ஜாகோர் என்பவர் தன்னார்வத்தில் இந்தியா வந்தடைந்து ஆதிச்சநல்லூர்ப் பகுதிகளில் அம்மாவட்ட ஆட்சியர் உதவியுடன் 1876 ஆம் ஆண்டில் அகழ்வாய்வினை மேற்கொண்டார். அதில் முதுமக்கள் தாழிகள் எனப்படும் பல ஈமத்தாழிகள் கிடைத்தன. இத்தாழிகளில் எழும்புக் கூடுகள், பொன், இரும்பு போன்றவற்றால் செய்யப்பட்ட பல பொருட்கள், பல அளவுள்ள அழகிய மண்பாண்டங்கள் என்பனவும் கிடைக்கப் பெற்றன. இவற்றைப் பெரும் அளவில் ஜாகோர் தன்னோடு ஜெர்மனிக்கு எடுத்துச்சென்றார் என்றும், அவை தற்போது பெர்லின் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளன என்றும் ஆய்வாளர்கள் பலர் கூறியுள்ளனர். ஜெர்மனி நாட்டைச் சேர்ந்த ஆராச்ச்சியாளர்கள் 1886 இல் இங்கு இனப்பகுப்பாய்வுக்கு ஆய்வு செய்துள்ளனர். இதே காலகட்டத்திற்குச் சற்று முன்னர், அவ்விடங்களில் தனிப்பட்ட முறையில் ஆய்வு செய்த கால்டுவெல், “தென்னிந்தியாவில் மிகப்பெரிய பழமையான நாகரிகமாகச் சிறந்து விளங்கியது பொருநைக்கரையே” என்று கூறியுள்ளார். [3]

பின்னர் 1903 -1904 ஆம் ஆண்டில் பிரான்சு நாட்டைச் சேர்ந்த எம். லூயி லேப்பிக்கியு என்னும் அறிஞரால் அகழ்வாய்வுகள் நடத்தப்பட்டது. அங்கு கிடைக்கப்பெற்ற தொல்பொருட்களைக் கொண்டு ஆதித்தநல்லூர் பண்பாடு திராவிடர்களின் ஆதி முன்னோர்களைச் சார்ந்த [Proto Dravidian Race] தொடக்ககாலப் பண்பாடு என்று முடிவுக்கு இட்டுச் சென்றது. சிந்து வெளியை ஆய்ந்த சர். ஜான் மார்சல்

தம் நூலில் இவ்வூரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். [4]

இதனைத் தொடர்ந்து 1899 முதல் 1905 வரை சென்னை அரசாங்கத் தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறை மேற்பார்வையாளராகவும் தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை அதிகாரியாகவும் இருந்த இங்கிலாந்து தொல்லியலாளரான அலெக்சாண்டர் ரெயா (Alexander Rea FSA, Scot) 1899 முதல் 1904 வரை 33 இடங்களில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார். அப்போது கிடைத்த தொல் பொருட்களை இருபத்தோரு மாட்டு வண்டிகளில் ஏற்றி, சென்னை எடுத்துச் சென்றார். அவர் ஏற்றிச் சென்ற பொருட்கள் பலவும் இன்றும் சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளன. அவரின் அரிய முயற்சியால் ஆதித்தநல்லூர் ஆய்வில் கிடைத்த அரும்பொருட்கள் பழம் பொருட்களின் தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்தப் பழம் பொருள்கள் கிறித்துவ ஊழியின் தொடக்கத்திற்கு முன், பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவை. பழம் பாண்டியர் காலத்தில் இப்பொருள்கள், இப்பகுதிகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் என்று அ.ராசுவன் குறிப்பிடுகிறார் [5]

அலெக்சாண்டர் ரெயா (Alexander Rea FSA) மேற்படி ஆய்வுகளுக்குப் பின்னர் 1915இல் ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டார். அந்த அறிக்கையில் “எகிப்திய பிரமிடுகள் என்று சொல்லக்கூடிய புதைகுழிகளை விடவும் பழமையானவை ஆதிச்சநல்லூரில் உள்ளன. தென்னிந்தியாவிலேயே மிகப்பரந்த அளவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வரலாற்றுக்கு முந்தைய இடம் இதுதான்” என்று கூறினார். 1903 - 1904 ஆம் ஆண்டுகளில் அகழ்வாய்வு செய்த பாரிசு பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த லூயி லாப்பேக் என்பவர் நான்கு குழிகளிலிருந்து, தான்கண்டெடுத்த பொருட்களைப் பாரிசு அருங்காட்சியகம் கொண்டு சென்றார். “அப்பொருட்கள் தொன்மைத் திராவிடர்களின் உடையவை” என்று அவர் கருத்து வெளியிட்டார். ஜே. ஆர். ஹெண்டர்சன் என்பவர் 1914 ஆம் ஆண்டில் ஆய்வுகள் மேற்கொண்டார். இதன் பின்னர் 2004 - 2006 ஆம் ஆண்டுகளில் மத்தியத் தொல்லியல் துறை அகழ்வாய்வு செய்ததில் 169 புதுமக்கள் தாழிகளும், மண்பாண்டங்களும், எலும்புகளும் கிடைத்தன. இவ்வாய்வின் அறிக்கை இதுவரை வெளியிடப்படவில்லை. அதே நேரம், தற்போது (பிப்ரவரி 2020) மத்திய தொல்லியல் துறை, 2004 - 2006 ஆண்டு அகழ்வாய்வு குறித்து இடைக்கால அறிக்கையை மத்திய அரசுக்குக் கொடுத்துள்ளதாக ஊடகங்கள் தெரிவிக்கின்றன. [The Hindu, 03-02-2020.]

‘கபாடபுரம்’, ‘கொற்கை’

ஆதிச்சநல்லூருக்கு முன்பு அங்கிருந்த ‘கபாடபுரம்’, ‘கொற்கை’ நகரங்கள் கடல் சீற்றங்கள் உட்பட்ட இயற்கை அழிவுகளுக்கு இரையாகிப்போயின. இத்தாலிய நாட்டினரும், இயற்கைநூட்ப் புலவரும் கி. பி. முதல் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வாழ்ந்தவருமாகிய பிளினி, ‘மதுரை பாண்டிய நாட்டின் கோநகராய் விளங்கியது என்றாலும் இன்னும் முன்னைய நாட்களில் கொற்கை

முதன்மையான அரசிருக்கையாக விளங்கியது” என்று எழுதுகிறார்.

வால்மீகி ராமாயணம் கிஷ்கிந்தா காண்டம் 41-19 கொற்கையின் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டுகிறது

கொற்கையின் பழைய பெயர் கபாடபுரம். கபாடபுரம் என்றால் வாயில் [gateway] என்று பொருள்படும். இந்தியாவிற்கு வரும் அயல் நாட்டுக் கப்பல்களுக்கு அத்துறைமுகம் ஒருவாயில் போன்று இருந்ததால் அது கபாடபுரம் என்று வழங்கப்பட்டது. [பக் 242] கொற்கைத் துறைமுகம் கடல்கோளால் அழிந்து விட்டது. பாண்டியரின் தலை நகரம் மதுரைக்கு மாற்றமடைந்து விட்டது. கொற்கைத் துறைமுகம் இருந்த இடமே கபாடபுரம் என்று வழங்கப்பட்டது [பக் 252] என்கிறார் பி. டி. சீனிவாச அய்யங்கார். [6]

தாலமி [Ptolemy] என்பவர், ரோமப் பேரரசைச் சேர்ந்த சார்லசு கிளாடியசு பரம்பரையைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கும் எகிப்தில் தாலமி அரசவம்சத்தில் பிறந்த பேரழகி ஒருத்திக்கும் பிறந்த திருமகனாவார். சோலன் நதி [கழிமுகம்] [River Solon and Its Estuary]. சோலன் என்பது தாமிரபரணி நதியையும் [இச்சோல் கிரேக்கத்தில் தாப்ரபனே [Taprobanae] என்று வழங்கப்பட்டது] அதன் அருகில் கழிமுகத்தில் இருந்த கொற்கையும் குறிப்பதாகும். [தாலமி [கி. பி. 119-161] -1978- தமிழில் வி. எஸ். வி. இராகவன் மணிவாசகர் நூலகம் சென்னை 600001] தாலமி கொற்கையை கோல்கே என்கிறார், இது கொற்கை என்ற சொல்லின் கிரேக்க உச்சரிப்பாகும். கோலன் நதியின் வடக்கே துறைமுகநகரம் கொற்கை [கொல்கை - காயல்] இருக்கிறது என்று தாலமி குறிப்பிடுவதை கால்டுவெல் எடுத்துக் காட்டுகிறார் [2004] [3]

தாலமி குறிப்பிடும் லிமிரிகே [Limiricae] இது டிமிரிக [Dimirica] என்பதன் சிதைவே. டிமிரிக் என்பது தமிழகம் என்பதன் கிரேக்க உச்சரிப்பே. கா, என்பது நாட்டைக் குறிக்கும் கிரேக்கச் சொல்லாகும். இண்டி-கா, ஆப்பிரி-கா முதலான சொற்களில் உள்ள ‘கா’ நாட்டைக் குறிப்பிடும். அதுபோல டிமிரிக [டிமிரிகே] என்பது தமிழ் நாடு

என்ற சொல்லினதும், தமிழகம் என்ற சொல்லினதும் திரிபே. பிளினியும் இச்சொல்லைக் கையாங்கிறார். டிமிரிக திராவிடம் என்ற சொல்லின் திரிபாகலாம்.

பிளினி [கி. பி. 23-79] கொற்கையை கோரகே [coraca] என்று வழங்கினார். [பிளினி புத்தகம் vi அதிகாரம் 23, குறிப்பு -28. பக்கம் 48 [7]

பெரிப்ளேசின் [கி. பி. 50 - 80] ஆசிரியர் கொற்கையைக் கோல்கே [Colchae] என்று வழங்கினார். [பெரிப்ளேஸ். அதிகாரம் 28. குறிப்பு பக்கம் 99 [7]

தொல்தமிழ் இலக்கியங்கள் 10க்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் கொற்கையின் சிறப்பைப் பேசுகிறது. 20க்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் கொற்கையின் விளைந்த முத்துகள் பற்றிப் பேசுகிறது.

ஆதிச்சநல்லூரில் கிடைத்த பொருட்களின் காலம்:

இங்கு கிடைத்த ஒருமண்பாண்டத் துண்டு தமிழர் நாகரிகத் தேடலுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அந்த ஓட்டினில் ஒரு பெண், நெற்கதிர், நாரை, மான், முதலை ஆகியவை புடைப்பு உருவங்களாக, மிகவும் நேர்த்தியான வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வுருவம் உள்ள தாழி மூவாயிரம் ஆண்டுகள் பழமையானது என்றும், அந்தத் தாழியில் புடைப்பு உருவமுறையில் இச்சித்திரங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன என்றும், இப்பாணை ஓட்டினில் இருந்தசில குறியீடுகள் அரப்பா கால உருவ எழுத்துகளை ஒத்தன என்றும் தமிழகத் தொல்லியல் துறையின் முன்னாள் இயக்குநர் நடன. காசிநாதன் தெரிவித்துள்ளார். மேலும், ஆதிச்சநல்லூரில் கிடைத்த பாணைகள் மூவாயிரம் முதல் ஐயாயிரம் ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தவை என்றும் அவர் கருத்து வெளியிட்டுள்ளார் [8]

இந்தியத் தொல்லியல் துறை அகழ்வாய்வில் (2004-2005) கிடைத்த பொருட்களில் சில காலக் கணிப்புகள் செய்யப்பட்டன. சென்னை உயர்நீதிமன்ற மதுரைக் கிளையின் ஆணைப்படி, அமெரிக்காவின் (புளோரிடா) ஆய்வுக்கூடத்தில் நடத்தப்பட்ட கார்பன்-14 பரிசோதனை முடிவுகளில், மேற்படி ஒரு பொருளின் காலம் கி. மு. 791 என்றும், இன்னொரு பொருளின் காலம் கி. மு. 905 என்றும் உயர்நீதி மன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்டு அவை ஊடகங்களிலும் வெளியிடப்பட்டன. [The Hindu, 06. 04. 2019 / தினமணி, 04. 04. 2019.] அலெக்சாண்டர் ரீ நடத்திய அகழ்வாய்வில் கிடைத்த பொருட்கள் சில, இதற்கு முன்னரே காலக்கணிப்பு ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அதில் ஒரு மரத்துண்டு, கி. மு. 900 என்று டாட்டா ஆய்வு நிறுவனமும், ஒரு மண்பாண்டத் துண்டு கி. மு. 2000 என்றும், மற்றொரு மண்பாண்டத் துண்டு கி. மு. 4000 என்றும் மணிப்பூர் பல்கலைக் கழக ஆய்வுக் கூடமும், தேசிய கடல்சார் தொழில்நுட்ப நிறுவனமும் அறிவித்துள்ளன.

இக்காலக் கணிப்புகளால் தமிழ் மக்களுக்கு எழுத்தறிவு வருவதற்கு முந்தைய நாகரிகமாக ஆதிச்சநல்லூர் நாகரிகம் இருந்திருக்கலாம் என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். 3700 ஆண்டுகளுக்கு

முந்தைய, கிட்டத்தட்ட சிந்துசமவெளி நாகரிகத்திற்கு இணையான நாகரிகமாக ஆதிச்சநல்லூர் நாகரிகம் உள்ளது என பி. பி. சி. செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. [BBC News Tamil, 05. 04. 2019 / bbc. com] வங்காள ஆராய்ச்சியாளரான பானர்ஜி என்பவர், சிந்துவெளி நாகரிகத் தைவிட ஆதிச்சநல்லூர் தொன்மையான நாகரிகம் என்றும், அதன் காலம் கி. மு. 12, 000 ஆண்டுகள் என்றும், இந்திய அரசு இவ்வுண்மைகளை மறைப்பதாகவும் கருத்து வெளியிட்டுள்ளார். [9] ஆக, சிந்துவெளிக் காலம் அல்லது அதற்கு முன்னரும் கூட தமிழ்நாட்டில் மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர் என்பதுதான் ஆதிச்சநல்லூர் அகழ்வாய்வுகள் தெரிவிக்கும் செய்தி.

அகழாய்வில் கிடைத்த தொல்பொருட்கள்

ஆதிச்சநல்லூரில் இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் நடைபெற்ற அகழ்வாய்வுகள் பலவும் அறிவியல் முறைப்படியான அகழ்வாய்வுகளாக நடத்தப்படவில்லை. மேலும் தொல்லியல் பொருட்கள், புதைபல்கள் போன்றவற்றின்மீதான சட்டங்கள் ஏதும் இயற்றப்படாத நிலையில் அவற்றைத் தோண்டி எடுத்தவர்கள் அவர்களுடன் எடுத்துச் சென்றனர். ஆதிச்சநல்லூரில் அதிகமாகக் கிடைத்தவை முதுமக்கள் தாழி என்பதால் அவற்றை வைத்து அப்பறம்பு முழுமையும் இடுகாட்டுப்பகுதி என்றே பலர் கருத்துரைக்கின்றனர். ஐக்கோரின் 1876 ஆம் ஆண்டு அகழ்வாய்வில் பலவகையான, அளவிலான மண்பாண்டங்களுடன் இரும்பினால் செய்யப்பட்ட ஆயுதங்கள், கருவிகள், வெண்கலத்தால் ஆன உருவச்சிலைகள், தங்கத்தாலான நெற்றிப்பட்டயங்கள், மனிதஎலும்புகள், நெல், சாமை போன்ற தானியங்கள் கிடைத்துள்ளன. அலெக்சாண்டர் ரீ நடத்திய 1899-1904 ஆம் ஆண்டு ஐந்து கட்ட அகழ்வாய்வுகளில் முன்னர்க் கூறிய பொருட்களோடு வெண்கலக்கருவிகள், தங்க அணிமணிகள், கல்அம்மிகள். கலைநயம் மிக்கபூச்சாடிகள், கிண்ணம், சட்டி, சல்லடை போன்ற சமையல் பாத்திரங்கள் ஆகியவையும் கிடைத்துள்ளன.

மத்திய தொல்லியல் துறை 2004 - 2005 ஆம் ஆண்டுகளில் நடத்திய சிறிய பகுதியிலான அகழ்வாய்வில் பெருமளவில், அதாவது 169 முதுமக்கள் தாழிகளும், அவற்றினுள் சிறிய மண்பாண்டங்கள், எலும்புகள், தானியங்கள், இரும்புக் கட்டிகள், பாசிமணிகள், சிவப்புப் பளிங்கு மணிகள் (Carnelian gems), பிறவண்ண மணிகள், பெருங்கற்காலக் குறியீடுகளைக் கொண்ட பாணைஓடுகள், எலும்பினால் செய்யப்பட்ட கருவிகள் ஆகியவையும் கிடைத்துள்ளன. இக்களத்திலுள்ள புதைகுழித்தொகுதி மூன்று அடுக்குகளாகக் காணப்படுகின்றது. பாறைகள் நிறைந்த மலைச் சரிவுகளில் குழி தோண்டப்பட்டுச் சுட்டகரி மண்ணினால் ஆன தாழிகள் புதைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒன்றினால் ஒன்று மூடப்பட்ட இரண்டு தாழிகளைக் கொண்ட புதைக் குழிகளும் உள்ளன. பண்டைத்தமிழ் எழுத்துக்களுடன் கூடிய பல தாழிகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இதனை 'Rudimentary Tamil- Brahmi script' என்று சொல்லலாம்.

கோட்டைச்சுவர்

ஆதிச்சநல்லூரில் கோட்டைச்சுவர் ஒன்று இந்தியத் தொல்லியல் ஆய்வகத்தைச் சேர்ந்த ஆய்வாளர் சத்தியமூர்த்தியின் மேற்பார்வையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இந்த கோட்டைச்சுவர் மக்கள் வாழ்ந்த இடமாகும். [10] தமிழ்நாட்டில் கண்டறியப்பட்ட தொல்லியல் களங்களான அமிர்தமங்கலம் போன்ற இடங்கள் இடுகாடுகளை மட்டுமேகொண்டன. ஆனால் ஆதிச்சநல்லூரிலேயே முதன்முதலாக இடுகாட்டையும் சேர்த்து மக்கள் வாழிடமும் கண்டறிப்பட்டது. இந்த மக்கள்வாழிடம் ஆதிச்சநல்லூரின் இடுகாட்டில் இருந்து 100 மீட்டர் தள்ளி வடக்கிலும் வடமேற்கிலும் உள்ள சரிவுகளில் உள்ளது.

ஆய்வாளர் சத்தியமூர்த்தி மக்கள் வாழ்ந்த இந்த கோட்டை குடியிருப்பின் கோட்டைச்சுவர் சீரான வடிவத்தில் இருப்பதையும் அக்கோட்டை குடியிருப்பில் உள்ள குயவர்களின் சிறு குடியிருப்பையும் கண்டறிந்துள்ளார். மூன்று பாணைச்சூளைகளும் பாணைகளைச் சுட்ட சாம்பலும் கரியும் உடைந்த பாணையோடுகளும் அக்குடியிருப்பில் உள்ளன. இரும்புக் கத்தியும் பாசிமணிகளின் உருவாங்கலும் கார்னேலியன் மணிகளும் கோவக்க மணிகளும் பெருங்கற்காலக் குறியீடுகளை கொண்ட பாணையோடுகளும் எலும்பால் செய்யப்பட்ட கருவிகளும் இக்கோட்டைச்சுவர் இருந்த பகுதிக்குள் கிடைத்துள்ளன. சத்தியமூர்த்தியின் கருத்துப்படி ஆதிச்சநல்லூரின் இடுகாட்டின் காலமான கி. மு. 1000 ஓட்டியே இக்கோட்டை மக்களின் காலமும் இருந்திருக்க வேண்டும். [11]

இங்கு கரும்பும் சிவப்பும் கலந்த பாணையோடுகள், சிவப்பு, கரும்பு வகைப் பாணைகள் கிடைத்துள்ளன. ஒருபாணையின் மீது ஒரு பெண்ணுருவம், நெற்கதிர்கள், ஒரு மான் மற்றும் ஒரு பல்லி ஆகியவற்றின் உருவங்கள் ஓட்டுருவமாகக் காணப்படுகின்றன. தங்கத்திலான நெற்றிப்பட்டம், கத்தி மற்றும் வாள் போன்ற இரும்புப் பொருட்கள் மற்றும் வெண்கலப் பொருட்கள் கிடைத்துள்ளன.

மனித எலும்புக்கூடுகள். மண்டை ஓடுகள்

ஆதிச்சநல்லூரில் வாழ்ந்த மனிதர்களே தென்னிந்தியாவின் பூர்வக்குடிகள் என்றும் அவர்கள் மத்தியதரைக்கடல் மக்கள் தென்னிந்தியா வரும் முன்னர் இருந்தே தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்து வருவதாகவும் கூறுகிறார் ஆய்வாளர் செரோம்சேக்கப்பசன். மேலும் செரோம் ஆதிச்சநல்லூர் எலும்பு கூடுகள் முந்து ஆசுத்திரோலாய்டு எலும்பு கூடுகள் என்றும் அவை மொனாக்கோ பகுதியில் கிடைத்த மேலை பழங்கற்கால ஆரிகனேசியன் பண்பாட்டு பெண்ணின் மண்டை ஓட்டுடன் ஒத்து வருவதாகவும் கூறியுள்ளார். [12]

மேலும் இம்மண்டை ஓடுகளை ஆராய்ந்த சூக்கர்மேனும் சுமித்தும் அவற்றுள் ஒரு மண்டை ஓடு முந்து [proto] ஆசுத்திரோலாய்டு மண்டை ஓட்டை ஒத்ததாகவும் மற்றும் ஒரு மண்டை ஓடு மத்திய தரைக்கடல் மண்டை ஓடு என்றும் கணிக்கின்றனர். [13]

ஆதிச்சநல்லூரில் கிடைத்த மண்டை ஓடுகளை ஆராய்ந்த ஆய்வாளர்கள் சீவலும் சுகாவும் அவை சிந்துசமவெளியின் மொகஞ்சதாரோவில் கிடைத்த முந்து ஆசுத்திரோலாய்டு மண்டை ஓட்டை ஒத்ததாக கூறி உள்ளனர் [14]

இவை குறித்து சொல்லும் மானுடவியல் ஆய்வாளர் ராகவன், 'மிகவும் மேம்படுத்தப் பட்ட பென்பொருள்கள், மற்றும் தரவுகளைக் கொண்டு கிட்டத்தட்ட 170 எலும்புக்கூடுகள் ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது, அதன்படி காசாய்டு 35%, மங்கோலாய்டு 30%, நெக்ராய்டு 14%, ஆஸ்ட்ராலாய்டு 5%, திராவிட 8%, மற்றும் கலப்பு பண்புகள் 8%. கொண்டவராக உள்ளது தெரிகிறது. மேலும் இங்கு கிடைத்த மண்டை ஓடுகளை ஆய்வு செய்தால் அவை மத்திய தரைக்கடல் பகுதிகள், தென் கிழக்கு ஆசியா, இன்றைய வியட்நாம், கம்போடியா, சீனா, மற்றும் ஜப்பான் உட்பட்ட பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றும் தெரிகிறது இந்த மக்கள் ஏதோ ஒரு பெருந்தொற்றுக்கு பலியாகி இருக்கலாம் என்றும், அந்நியரை புதைக்கவென இருந்த புதைக்காட்டில் இவர்கள் புதைக்கப்பட்டிருக்கலாம்' என்கிறார். "The Ghosts Of Adichanallur" என்ற தலைப்பில் 13-01-2018 இல் வந்த THE HINDU முழுப்பக்க கட்டுரை இன்னும் மேலதிக விரிவான செய்திகளைத் தருகிறது.

ஆதிச்சநல்லூர், சிந்துவெளி பொருத்தப்பாடுகள். ஆதிச்சநல்லூருக்கும், சிந்துவெளிக்குமான பொருத்தப்பாடுகளில் உலோகக் கலவையில் ஆறு விழுக்காடு துத்தநாகம் கலப்பு, பாணைகளின் மெல்லியகனம், பாணை ஓடுகளில் அரப்பா காலக் குறியீடுகள் உள்ளமை, சமயச் சின்னங்கள் இல்லாத நிலை, நடனமாடும் பெண் உருவம் (தாய்த் தெய்வ வழிபாடு) கிடைத்துள்ளமை ஆகியவற்றைத் தொல்லியல் அறிஞர்கள் சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். சிந்துவெளிநாகரிகம் தமிழ்நாட்டோடு இனம், மொழி, பண்பாடு, சமயம் ஆகிய கூறுகளில் தொடர்புடைய திராவிட நாகரிகம் என்று பன்னாட்டுத் தொல்பொருள் அறிஞர்கள் பலரும் தங்கள் ஆய்வில் தெரிவித்துள்ளனர். சிந்துவெளி ஆராய்ச்சியில் ஜான்மார்ஷல், ஆர். டி. பானர்ஜி, ஐ. ஆர். அண்டர், ஈராஸ் பாதிரியார், எச். டி. சங்காலியா, பி. பி. லால், ஜி. எம். ஹேவிட், ஐராவதம் மகாதேவன் போன்றோர் ஈடுபட்டிருந்தனர். தற்கால ஆய்வறிஞர்களான அஸ்கோ பார்பலோ, ஜார்ஜ் எல். ஹார்ட், ஆர். பாலகிருஷ்ணன் உள்ளிட்ட பலரும் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுவருகின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் சிந்துவெளிப் பண்பாட்டின் திராவிட அடித்தளத்தைக் குறிப்பாகச் சிந்துவெளி-தமிழர் பண்பாட்டின் அடையாளமாக இருப்பதைத் தங்கள் ஆய்வின் முடிவில் தெரிவித்துள்ளனர். [15]

மொழி:

தமிழகத்தில் இதுவரை ஆய்வு செய்யப்பட்ட 175 இடங்களில் 37 இடங்களில் தமிழி எழுத்துருக் கொண்ட பாணை ஓடுகள் கிடைத்துள்ளன. இவையெல்லாம் தமிழி எழுத்துரு முறை 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இருந்திருக்கக்கூடிய சாத்தியக்கூறைத் தெளிவாக்குகின்றன. ஆதிச்சநல்லூர் தாழிகளில் பழந்தமிழ் எழுத்துகள் இருந்தன. 'சுதிரவன் மகன் ஆதன்' என்று பொருள் தரக்கூடிய எழுத்துகள் ஒருதாழியில் காணப்பட்டதாக 2004 ஆம் ஆண்டு அகழ்வாய்வு செய்தமத்தியத் தொல்லியல் துறை இயக்குநர் தியாக. சத்தியமூர்த்தியும், கல்வெட்டுத்துறை இயக்குநர் எம். டி. சம்பத்தும் தெரிவித்தனர். கல்வெட்டு-ஆய்வாளர் ஐராவதம் மகாதேவனும் அவ்வெழுத்துகள் அரப்பா கால எழுத்துகளைப் போல இருப்பதாகக் கருத்துத் தெரிவித்தார் (Frontline, 01. 07. 2005). ஆனால் அவையாவும் பின்னாட்களில் மறுக்கப்பட்டன. அப்படி எழுத்துகளே காணப்படவில்லை என்றும், அவை சாம்பல் கீறல்களே என்றும் கூறப்பட்டது. தமிழி எழுத்துருவின்காலம் அசோகன் பிராமியைவிட முற்காலத்திற்குச் செல்வதால் இவை மறைக்கப்படுகின்றன என்று நடன. காசிநாதன் குறிப்பிடுகிறார். [16] இந்தக்கால எல்லை, ஆதிச்சநல்லூர் அகழ்வாய்வு அறிக்கை வெளிவந்தால், இன்னும் முன்னோக்கிச் செல்லும் என முதல்கட்டத் தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

நீந்தாரை அடக்கம் செய்யும் முறை

பழந்தமிழர்ப் பண்பாட்டில் நீந்தாரை புதைக்கும் வழக்கம் மட்டுமே இருந்திருக்கிறது. இனக்குழுக் காலத்திலே கூட இம்முறையே இருந்ததாகத் தெரிகிறது. ஆதிச்சநல்லூர் மண்டை ஓடுகள் சிந்துவெளியில் கிடைத்தமண்டை ஓடுகளுடன் ஒத்திருப்பதைத் தமிழக அரசு சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. [17] இதனுடைய நீட்சியாகவே முதுமக்கள் தாழியில் புதைக்கும் வழக்கத்தைக் கூறலாம். தமிழர்களின் இவ்வழக்கம் சிந்துவெளி வழி பாலஸ்தீனம், சிரியா வரை பரவலாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுக் கி. மு. 15 ஆம் நூற்றாண்டு வரையும் பழக்கத்தில் இருந்திருக்கிறது. தாழி அடக்கமுறைகளில் பின்பற்றப்பட்ட சடங்கு முறைகளும் கூட பாலஸ்தீனம், கிரேக்க, ரோமானிய நாடுகளிலும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன. இறந்தவர் நெற்றியில் காசு, பட்டம் வைக்கும் சில சடங்கு முறைகள் அப்படியே பின்பற்றப்பட்டது மட்டுமல்ல, பிறநாட்டின் பரிமாற்றப்பட்ட காசுகளும் இதில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இன்றும் நெற்றியில் காசுவைத்தல் நடைமுறையில் உள்ளது. பவானி, நொய்யல் ஆற்றுப் பகுதிகளில் கிடைத்துள்ள தாழிகளில் ரோமானிய காசுகள் கிடைத்துள்ளன. எகிப்திய பிரமிடுகளுக்கு முன்பாகவே தலைவன் அல்லது அரசன் இறந்த பின்னும் வாழத்தேவையான பொருட்களை உடனவைத்துப் புதைக்கும் வழக்கம் தமிழரின் தொன்மைப் பண்பாடாக இருந்துள்ளது. இத்தனை நீண்ட பரவல் இந்த நாடுகளுக்கிடையே யான வணிகப் பரிமாற்றத்தையும் குறிக்கிறது.

இதனை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் உலகின் பிற மூத்த இனங்களின் மண்டை ஓடுகளும் ஆதிச்சநல்லூர்த் தாழிகளில் கிடைத்திருக்கின்றன.

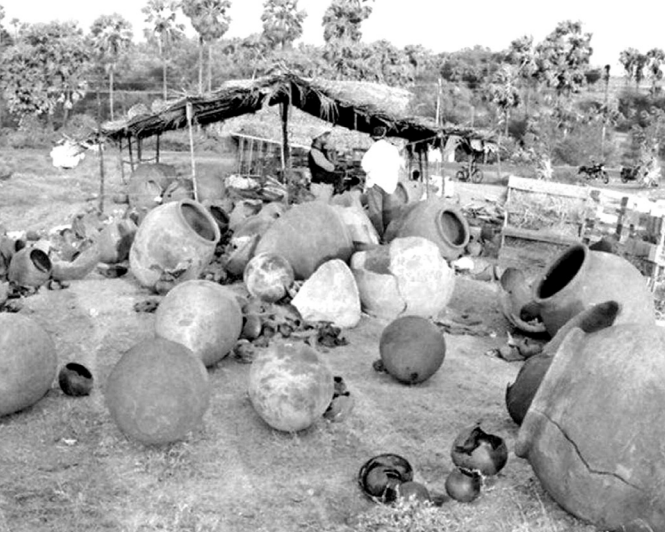
சுட்ட செங்கற்களால் வீடு, கோட்டை, மாளிகை கட்டும் வழக்கம் ஆதிச்சநல்லூரிலிருந்து சிந்துவெளி வரை பரவிக் கிடக்கிறது. தலைவர்கள் மாளிகை மற்றும் கோட்டைகளில் வசிக்க, மக்கள் நீள்சதுர வீடுகளில் வசித்தனர். இந்த அமைப்பு முறையே சிந்துவெளி நகர நாகரிகத்தில் மேல்மேற்கு, கீழ்கிழக்குமுறையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. [18]

இரும்பு மற்றும் உலோகத் தொழில்கள்

ஆதிச்சநல்லூர் மக்கள் இரும்பு, செம்பு, வெண்கலம், தங்கம் ஆகிய உலோகங்களின் பயன்பாட்டை அறிந்து பயன்படுத்தியுள்ளனர். இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை, எல்லா உலோகப் பொருட்களும் ஒரே இடத்தில் கிடைக்கும் இடமாக ஆதிச்சநல்லூர் மட்டுமே அறியப்பட்டிருப்பதாகத் தேசிய கடல்சார் தொழில்நுட்பநிறுவனத்தின் அறிக்கை கூறுகிறது. இந்நிறுவனம் 2004 ஆம் ஆண்டில், மத்தியத்தொல்லியல் துறை கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க ஆதிச்சநல்லூரில் கனிமங்கள் பற்றி ஆராய்ந்தது. அந்நிறுவன ஆய்வறிக்கையின்படி ஆதிச்சநல்லூர்ப் பறம்பில் ஆறுமீட்டர் ஆழம்வரை தோண்டப்பட்டு இரும்புக் கனிமங்கள் எடுக்கப்பட்டதாகவும், பின் அந்தக் குழிகளையே முதுமக்கள் தாழிகளைப் புதைக்கப் பயன்படுத்தி இருக்கக்கூடும் என்றும் தெரியவருகிறது. இரும்பினில் போர்க்களக் கருவிகளும், வேளாண்மைக்குத் தேவையான கருவிகளும் செய்யப்பட்டுள்ளன. தேனிரும்பு, வார்ப்புஇரும்பு, எஃகு இரும்பு ஆகிய இரும்பு வகைகளில் பாணைத் தொழில், பயிர்த்தொழில், நெசவுத்தொழில் ஆகியவற்றிற்கான கருவிகளைச் செய்துள்ளனர்.

இரும்பின் வளர்ந்த நிலைப் பயன்பாட்டால் கப்பல் கட்டும் தொழில் இங்கு முழுவீச்சில் நடைபெற்றுப் பிறநாடுகளுடன் வணிகத் தொடர்பும் பெருமளவில் நடைபெற்றிருக்கின்றன. தென்னிந்தியாவில் செய்யப்பட்ட எஃகுப் பொருட்களே எகிப்துக்கும் ஐரோப்பாக் கண்டத்திற்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன என்றும் ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளனர். [19] மேலும், ஆப்பிரிக்கா, சுமேரியா, கிரீஸ், மெக்சிகோ முதலிய நாடுகளுக்கும் இரும்புப் பொருட்கள் ஏற்றுமதி நடந்துவந்தது. எகிப்தியர்களும், கிரேக்கர்களும் இந்திய நாட்டிலிருந்துதான் இரும்பை உருக்கிப் பயன்படுத்தும் முறைகளை அறிந்தனர் என்பதும், இரும்பின் உபயோகத்தை இந்தியாவில் முதன்முதலில் அறிந்த பகுதி ஆதிச்சநல்லூர்தான் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இங்கு அக்காலத்திலேயே நிலத்தின் மேற்பகுதியில் நீண்ட தொலைவுக்கு இரும்புச் சுரங்கங்கள் இருந்ததையும், சுரங்கத் தொழில் நடைபெற்றதையும் ஆய்வாளர்கள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர். [20]

அதேபோல வெண்கலத்தில் குடுவைகள், சாடிகள், கிண்ணங்கள், விலங்கு உருவங்கள், மனித உருவங்கள், மகளிர் ஆபரணங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

வெண்கலப் பொருட்கள் தயாரிப்பில் மிக உயர்ந்த தொழில்நுட்பத்தை இங்கு வாழ்ந்திருந்தவர்கள் பெற்றிருந்தனர் என்றும், அதனாலேயே கலையழகு மிக்க, மிகச்சிறந்த வெண்கலப் பொருட்களைத் தயாரித்து வந்தனர் என்றும் ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. தங்கத்திலும் ஆபரணப் பொருட்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. வெண்கலத்தில் ஆர்சனிக் என்ற உலோகமும் கலந்து பொருட்கள் செய்யும் தொழில்நுட்பம் இந்தியாவில் ஆதிச்சநல்லூரைத் தவிர்ந்து வேறு எங்கும் காணப்படவில்லை என்றும் தேசிய கடல்சார் தொழில்நுட்ப நிறுவனத்தெரிவித்துள்ளது. [21].

ஆதிச்சநல்லூர் மக்கள் உழவின் பயன்பாட்டை அறிந்து தங்கள் பணவில் நெல், சாமை போன்ற தானியங்களைப் பயன்படுத்தி உள்ளனர். உழவுக்கான பல விதப் பொருட்கள் இரும்பினால் செய்யப்பட்டுள்ளன. முதுமக்கள் தாழிகளில் தானியங்கள் வைக்கப்பட்டுப் புதைக்கப்பட்டுள்ளன. பருத்தியை வினைவித்து ஆடைகளை அழகுறநெய்து உடுத்தி உள்ளனர். அழகுசாதனப் பொருட்களும் கிடைத்து அவர்களின் ஒப்பனைத் திறனை வெளிப்படுத்தி உள்ளன. அம்மிக்கல் போன்றவை தமிழரின் சமையல்கலை அன்று தொடங்கி இன்றுவரை நீடித்து வருவதைக் காட்டுகின்றன. மேலும், ஆதிச்சநல்லூரின் பண்பாட்டுக் கூறுகள், சிந்துவெளி வழி உலகமெங்கும் பரவியிருந்ததை பல்வேறு ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். சிந்து வெளியில் அகழ்வாய்வு செய்த பிரிட்டிஷ் இந்தியத் தொல்லியல்துறை இயக்குநராக இருந்த ராக்கல்தாஸ் பானர்ஜி, தனது ஆய்வுக் கட்டுரையில், “இந்தியாவின் மிகத்தென் கோடியில் உள்ள திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலிருந்து அறுந்துபோகாத ஒருசங்கிலித் தொடர் போலத் திராவிடர்களின் பண்பாட்டுத் தொடர்பு உள்ளது. மனிதநாகரிகம் இந்தியாவின் தென்கோடியிலிருந்து வடஇந்தியா முழுவதும் பரவியது. பவுசில்ல்தான் வழியாகப் பாரசீகம், ஈரான், பக்ரைன் தீவு, கிரீட் தீவு வரைசென்றுள்ளது” என்று கூறியிருக்கிறார். சிந்துவெளி வரலாற்றாய்வாளர் ஈராஸ்பாதிரியார், “மதுரை, இராமநாதபுரம்,

திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் இன்றும்வாழும் உழவர், செம்படவர், பிற தொழிலாளர் வாழ்வில் சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் தொடர்ச்சியைக் காண்கிறேன்” என்று தன் ஆய்வு நூலில் குறிப்பிடுகிறார். [22]

சமயம்:

இனக்குழுக்கள் கால முன்னோர் வழிபாடுதான் இப்பகுதிகளில் முதன்மையாக இருந்திருக்கிறது. தொடர்ந்து தாய்த்தெய்வ வழிபாடுகளுக்கான தடயங்கள் பலவும் கிடைத்திருக்கின்றன. அலெக்சாண்டர் ரீயின் அகழ்வாய்வில் வெண்கலப் பெண் சிலை கிடைத்திருக்கின்றது. இந்தியத் தொல்லியல் துறையின் அகழ்வாய்வில் கிடைத்த பாணை ஓட்டுப்புடைப்புப் பொறிப்பில் பெண் உருவத்துடன் விலங்கு, பறவை, நெல்கதிர் உருவங்களும் காணப்படுகின்றன. இவை தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இதுவரை தமிழ்நாட்டினில் தமிழகத் தொல்லியல் துறையால் நடத்தப்பட்ட 40 அகழ்வாய்வு இடங்களிலும் முன்னோர் வழிபாடு, தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டைத் தவிர வேறு சமய வழிபாடுகளுக்கான தடயங்கள் ஏதும் கிடைக்கவில்லை. பழந்தமிழர் வழிபாட்டில் நடுகல் வழிபாட்டைத் தவிர வேறு எவ்வித வழிபாடும், கடவுளரும் இல்லை என்பதை சங்க இலக்கியக் கொள்கையாக உள்ளது.

பகைவர் படைகளை முன்னின்று எதிர்த்து, யானைகளைக் கொன்று, தானும் வீழ்ந்த வீரர்களுக்கு அமைக்கப்பட்ட நடுகற்களுக்கு நெல்தூவி வழிபடுதல் அல்லாது, நெல்தூவிவழி படக்கூடிய வேறு கடவுள் எதுவும் இல்லை என மாங்குடிக்கிழார் என்னும் புலவர் சங்க இலக்கியமான எட்டுத்தொகை நூலில் (புறநானூறு - 335) குறிப்பிடுகிறார். சமயங்கள் உருவான காலத்திற்கும் முற்பட்ட பழந்தமிழர் நாகரிகத்தைத்தான் சங்க இலக்கியங்களும் கட்டமைக்கின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உயர் நீதிமன்றத்தின் கேள்வி

இந்தியா மதவழியில் மேலாதிக்கம் கொண்ட சமுதாய அமைப்பினில் பல நூறு ஆண்டுகள் இருந்து வந்ததால் வரலாறு வளைக்கப்படுவதும், திரிக்கப்படுவதும் காலங்காலமாய் நிகழ்ந்து கொண்டே வருகின்றன. இந்நிலையில் இந்தியத் தொல்லியல்துறையும், தமிழக அரசின் தொல்லியல் துறையும் நடத்திவரும் அகழ்வாய்வுகளில் தமிழ்ச்சமுதாயத்தைத் தொன்மையான சமுதாயமாக அடையாளப்படுத்தும் வழிகளில் தொடர்பொருள்களும், பழமையான கட்டிட அமைப்புகளும் கிடைத்து வருகின்றன. காலம், இனம், மொழி, பண்பாடு, சமயம் ஆகிய கூறுகளின் வழி, தமிழ்மொழியின் காலம் முதன்மைநிலை அடைவதை மேலாதிக்கச் சமுதாயக் கட்டமைப்பினில் சிக்கி இருக்கும் இந்திய அரசு விரும்பாத போக்கு இன்றுவரையும் நிலவி வருகிறது. ஆதிச்சநல்லூர் அகழ்வாய்வு அறிக்கை வெளியிடப்படாத நிலை குறித்துத் தமிழ்நாடு உயர்நீதிமன்றம், “தமிழகத்தின் பாரம்பரியங்களை

வெளிப்படுத்துவதில் மத்திய அரசு ஆர்வம் இல்லாமல் இருப்பதுபோல் தெரிகிறது. இந்த நடவடிக்கையைப் பார்க்கும்போது, தமிழகம் இந்தியாவில் தான் இருக்கிறதா? என்ற கேள்வி எழுகிறது. மத்திய தொல்லியல் துறையின் இந்த நடவடிக்கை கண்டிக்கத்தக்கது” என்று முத்தாலங்குறிச்சி காமராசு போன்றோர் தொடுத்த வழக்கில் உயர்நீதிமன்றம் 15. 02. 2019- இல் கூறியிருப்பது நோக்கத்தக்கது. [இந்து தமிழ் திசை, 16. 02. 2019.]

இந்நிலையில் தற்போது (பிப்ரவரி 2020) ஆதிச்சநல்லூரில் தமிழ்நாடு அரசுதொல்லியல் துறையால் அகழ்வாய்வு மீண்டும் தொடங்கப் பட்டுள்ளது. இதையொட்டி ஆதிச்சநல்லூர் பறம்பில் அருங்காட்சியகம் மற்றும் வேலி அமைக்க பெரிய இயந்திரம் கொண்டு தோண்டி யதில் காலத்தால் தொன்மைவாய்ந்த பல தாழிகள் சிதைக்கப்பட்ட செய்தி வரலாற்றார்வலர்களைப் பெரிதும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கி உள்ளது. ஏறத்தாழ 10 க்கும் மேற்பட்ட தாழிகள் நொறுக்கப்பட்டிருப்பதைப் படத்துடன் ஊடகங்களும் வெளியிட்டுள்ளன. [Indian Express, 09. 02. 2020.] இந்நிலையில் மீண்டும் ஆதிச்சநல்லூர், சிவகளை, கொடுமணல், கீழடி உள்ளிட்ட பல இடங்களில் தமிழக அரசின் தொல்லியல் துறை அகழ்வாய்வைத் தொடங்கி உள்ளது. இந்த அகழ்வாய்வின் அறிக்கைகளும், முன்னர் கிடப்பில் இருக்கும் அகழ்வாய்வு அறிக்கைகளும் நேர்மையாக வெளியிடப்படுமாயின் தமிழர்கள் பெருமைப்படத்தக்க அளவிலேயே அவை அமையும் என்பதுதான் அனைவரின் எதிர்பார்ப்பும்.

மேலும் பாலகிருஷ்ணன் ஒரு முக்கிய செய்தியைக் குறிப்பிடுகிறார், ‘சரியாக எட்டு தசாப்தங்களுக்கு முன்பு அப்போதைய தொல்பொருள் இயக்குநர் கே. என். தீட்சித் குறிப்பிட்டிருப்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறார், “திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும், அதன் அண்டை பிராந்தியங்களான கொற்கை போன்ற பகுதிகளிலும் காணப்படும் தொல்லியல் களங்களில் ஒரு முழுமையான ஆய்வு நடத்தப்பட்டால் அவை சில முக்கிய தளங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு வழிவகுக்கும், அவை சிந்துவெளி நாகரீகத்திற்கு சமகாலத்தியதாகவோ அதை ஒட்டியதாகவோ இருக்கும் வாய்ப்புண்டு. [1939 - 12]. கே. என். தீட்சித் இதைச் சொல்வதில் மிகச் சரியாக இருந்தார் என்பதை ஆதிச்சநல்லூர் கண்டுபிடிப்புகள், குறிப்பாக முன் சொன்ன முழு எலும்புக்கூடு உறுதிப்படுத்துகிறது. ஆனால் மிக கவனமாக மீட்கப்பட்ட அந்த ‘முழு ஸ்கெல்டன்’ மைசூர் ஆய்வக மரப்பெட்டியில் எந்த ஆய்வுக்கும் உட்படுத்தப்படாமல் கிடப்பது என்பது ஒரு பரிதாபம்.’ [2019 பக்கம் 450] என்கிறார் ஆர். பாலகிருஷ்ணன். [23]

கட்டுரைத் தரவுகள்

1. ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை, தமிழகம் ஊரும் பேரும், சென்னை, 2006, பக். 28.]
2. அ. ராகவன். [2004] ஆதித்தநல்லூரும்

பொருளைவெளி நாகரீகமும். . அமிழ்தம் பதிப்பகம் சென்னை -17

3. திருநெல்வேலி சரித்திரம் -2004- கால்டுவெல் தமிழில் ந. சஞ்சீவி காவ்யா. சென்னை -14]

4. Mohenjo - Daro and Indus Civilization -1931- Sir John Marshall vol-1. London. Page 107

5. . அ. ராகவன் [2005] கோநகர் கொற்கை. அமிழ்தம் பதிப்பகம். சென்னை -17

6. History of the Tamils. from the earliest time to 600 AD [1929] C. Coomarasawmy Naidu & Sons Madras]

7. தாலமி [119-161] வி. எஸ். ராகவன் 1978. மணிவாசகர் நூலகம். சென்னை -1

8. கல்வெட்டு, 19. 04. 2015 / m. facebook. com / tarr

9. கல்வெட்டு, 19. 04. 2015 / m. facebook. com / tarr

10. Michael Wood (2015). The Story of India. Random House. 11. T. S. Subramanian (Apr 03, 2005). “Iron Age habitation site found at Adichanallur”. thehindu. com.

12. Jerome Jacaobson (1986). Studies in the Archaeology of India and Pakistan. American Institute of Indian Studies. பக். 290.

13 Raj Kumar (2010). Early History of Jammu Region: Pre-historic to 6th Century A. D. Volume 1. Gyan Publishing House. பக். 100.

14. நசீர் அலி (2013). Classical Tamil Love Poetry: Ainkurunuru or Five Hundred Short Poems. Partridge Publishing. பக். xix.

15. முனைவர் சிவ. இளங்கோ, சிந்துவெளி அவிமும் முடிச்சுகள், புதுச்சேரி மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம், 2019, ப. 7.

16. தமிழகம் - அரப்பன் நாகரிகத்தாயகம்’ என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

16. ஏர் இதழ் - 2019 / erithazh. blogspot. com

17. உலகத் தமிழ்ச் செம்மொழி மாநாடு ஆய்வரங்கச் சிறப்பு மலர், தமிழ்நாடு அரசு, 2010, ப. 7.

18 ஆர். பாலகிருஷ்ணன், சிந்துவெளிப் பண்பாட்டின் திராவிட அடித்தளம், 2017, P. 60.

19. http. // keetru. com / 14. 03. 2014. Research paper presented by J. M. Heath at The Journal of the Royal Aisatic Society of Great Britain and Ireland, Vol. 5, No:2, Cambridge University Press, 1839, pp. 390-397

20. ஆதிச்சநல்லூர் அகழ்வாய்வு ஏற்படுத்தும் ஆர்வங்கள் — முனைவர் சிவ. இளங்கோ மின்தமிழ் மேடை மார்ச் 29, 2020

21. ஆதிச்சநல்லூர் அகழ்வாய்வு ஏற்படுத்தும் ஆர்வங்கள் — முனைவர் சிவ. இளங்கோ மின்தமிழ் மேடை மார்ச் 29, 2020

22. மருதநாயகம் ப, தேவநேயப் பாவாணர் சொல்லாய்வும் சொல்லாடலும், இராச குணா பதிப்பகம், சென்னை, 2017; ப. 45, 46.

23. A Journey of a civilization Indus to Vaigai- 2019- R. Balakrishnan. Roja Muthiah Research Library. Chennai 600113.

தமிழர் மருத்துவத் தகவல்பரிமாற்றமும் ஐரோப்பியர்களுக்கு ஏற்பட்ட அறிவுவளர்ச்சியும்

சிறுநீர் சோதனை வாயிலாக நோயாளியின் நிலையைக் கண்டறிவது குறித்து இச்சுவடி குறிப்பிடுகிறது. இதன்படி ஒரு பாத்திரத்தில் சிறுநீர் பெய்யும்படி நோயாளியிடம் கூறுவர். சிறிய அளவிலான உறிஞ்சுக் குழல் ஒன்றில் சிறிது நல்லெண்ணையை எடுத்து அச்சிறுநீரின் மீது சொட்டுச் சொட்டாக விடுவர். அவ்வாறு விடப்பட்ட எண்ணெய் மிதக்கத் தொடங்கினால் நோயாளியை உயிர் பிழைக்க வைக்க முடியும் என்று நம்பிக்கை கொள்வர். எண்ணெய் மிதக்காது, பாத்திரத்தின் அடியில் படர்ந்துவிட்டால் நோயாளி பிழைப்பது கடினம் என்ற முடிவுக்கு வருவர்.

தமிழகக் கடற்கரைக்கும் ஐரோப்பாவுக்கும் இடையிலான வாணிபச் செயல்பாடுகள் மூலம் தமிழர் மருத்துவம் பற்றிய தகவல் பரிமாற்றம் நிகழ வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இங்கு வாழ்ந்த ஐரோப்பியரைத் தாக்கிய நோய்கள், அந்த நோய்களைத் தீர்ப்பதற்கு அவர்கள் எதிர்கொண்டமை முக்கிய காரணங்கள். இதன் தொடர்ச்சியாக தமிழர் மருத்துவ முறைகளிலும், தமிழ்மருத்துவ நூல்கள் சேகரிப்பிலும், ஆய்வினும் ஐரோப்பியர் முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். இது ஐரோப்பா நவீனமயமாதல் நோக்கி முன்னேறுவதற்கு வழியை ஏற்படுத்தியது. தமிழ் மருத்துவ அறிவை ஐரோப்பாவுக்குக் கொண்டு செல்வதில் பல ஐரோப்பியர்கள் இடைத்தரகர்களாகச் செயல்பட்டனர். தமிழர்களின் மகத்தான மருத்துவ அறிவை போர்ச்சுகீசு, டேனிஷ், ஜெர்மன், பிரெஞ்சு, ஆங்கில மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதை நம் ஆவணங்கள் மூலம் அறியமுடிகிறது. இம்மருத்துவ உறவுமுறைகளை இங்கு காண்போம்.

வாணிபம் செய்ய தமிழ்நாட்டிற்கு வந்த போர்ச்சுகீசியர்கள் தமிழகத் தாவரங்களின் மருத்துவ குணங்களை அறிந்து அவற்றைப் போர்ச்சுகீசிய மொழியில் பதிவு செய்துள்ளனர். சுக்கு அரைத்து நெற்றியில் பற்றுப்போட்டால் ஒற்றைத் தலைவலி நீங்கும். வாதநோய் தீர்க்கும் ஆற்றலும் சுக்கிற்குண்டு. கருப்புக்கட்டியுடன் சுக்கைக் கலந்து தின்றால் சளியில் இருந்து பாதுகாக்கும் என அறிந்தனர். குறுக்கஞ்செடி மற்றும் குடியொத்திப்பூண்டு பாம்புக்கடிக்கு மருந்தாகும். இவற்றின் விதைகளைப் பொடிசெய்து தயாரிக்கும் மாவு, பால்வினை நோய்களால் விளையும் ஊறலைப்போக்கும். இவற்றின் விதைகளில் இருந்து எடுக்கப்படும் எண்ணெய், சிரங்கு மற்றும் தொழுநோய் ஆகியவற்றைப் போக்கும். தாமரைத்

தண்டுகளில் இருந்து எடுக்கப்படும் சாறு புத்துணர்ச்சி தரும் தன்மையது. அத்துடன், தலைமயிர் தொடர்பான குறைபாடுகளைப் போக்கும் தன்மையது. இதன் வேர்கள் மூலநோய்க்கான மருந்தாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என அறிந்தனர். வயிற்றில் அமிலத்தன்மையை மட்டுப்படுத்தவும் காய்ச்சலுக்கும், தாகம் போக்கவும் புளி பயன்படுகிறது; மற்றும் பசியைத் தூண்டும் தன்மையது என இதுபோன்ற பதிவுகள் போர்ச்சுகீசிய மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ளன. 'தமிழ்நாட்டின் 26 தாவரங்கள் குறித்தும் அவற்றின் மருத்துவ குணம் குறித்தும் போர்ச்சுகீசியர்கள் கண்டறிந்து அவற்றைத் தம் மொழியில் எழுதிப் பாதுகாத்துள்ளார்கள்.

ஆங்கிலேயர்களுக்காக சென்னை புனித ஜார்ஜ் கோட்டையில் செயல்பட்டு வந்த மருத்துவமனையில் சாமுவேல் பிரவுன் என்பவர் அறுவை மருத்துவராகப் (1688-1697) பணியாற்றி வந்தார். தமிழர் மருத்துவம், மருந்துகளின் பயன்பாடு குறித்து அறிந்து கொள்ள அவர் மிகவும் ஆர்வம் கொண்டார். சென்னையைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளை இவர் பார்வையிட்டு மருத்துவ குணம் கொண்ட 333 தாவரங்களைச் சேகரித்து அவற்றின் மருத்துவ குணங்களை ஆங்கில மொழியில் பதிவு செய்துள்ளார். இப்பதிவில் இத்தாவரங்களின் தமிழ்ப்பெயர்களையே குறிப்பிட்டுள்ளார். அத்துடன் இத்தாவரங்களில் இருந்து மருந்து தயாரித்தலையும் பதிவு செய்துள்ளார். 'மருத்துவத் தாவரவியலில்' ஆழமான ஆய்வு மேற்கொண்ட அவர், தாவரங்களின் பல்வேறு பாகங்கள் தமிழர்களால் எவ்வாறு

1 Garcia da, Orta, Colloquios dos Simples e Drogas da India, Lisboa, 1895, pp. 231-238. S. Jeyaseela Stephen, A Meeting of the Minds: European and Tamil Encounters in Modern Sciences, 1507-1857, Primus Books. New Delhi, 2016, pp. 359-60.

பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பது தொடர்பான அரிய செய்திகளைப் பதிவு செய்துள்ளார். நோய்களின் பெயர்களும், அதற்கான மருந்துகளைத் தயாரித்தலும் அவரது பதிவில் விரிவாக இடம்பெற்றுள்ளன. ²ஆயினும் இவை சித்த மருத்துவம் சார்ந்ததா அல்லது ஆயுர்வேதம் சார்ந்ததா என்பதில் தெளிவில்லை. பல்வேறு வகையான காய்ச்சலுக்கான மூலிகை மருத்துவம் குறித்து தனி அறிக்கை ஒன்றையும் அவர் தயாரித்துள்ளார். இவ்வறிக்கையில் காய்ச்சல் வகைகளும் அவற்றுக்கான தாவரம் சார்ந்த மருத்துவமும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை தவிர, வயிறு தொடர்பான நோய்கள், இரத்த வாந்தி, இரத்தத்துடன் கூடிய மலப்போக்கு, நஞ்சினால் ஏற்படும் பாதிப்பு, இருமல், தடுமம்பிடித்தல், ஆஸ்துமா, உடல்வலி, வாதம், உடலில் தோன்றும் கட்டிகள், மூட்டுவலி, கிருமி நீக்கல், வாய்வுத் தொல்லை, இரத்தத்தை தூய்மைப்படுத்தல், கண்வலி, பல்வலி என ஒரு பெரிய பட்டியலை பிரவுண் தயாரித்துள்ளதுடன் அவற்றுக்கான தமிழரின் தாவரம் சார்ந்த மருந்துகளையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவை அனைத்தையும் இலண்டன் மருத்துவர்களின் மருத்துவ அறிவியல் ஆய்வுகளுக்குத் துணைபுரிந்தது.

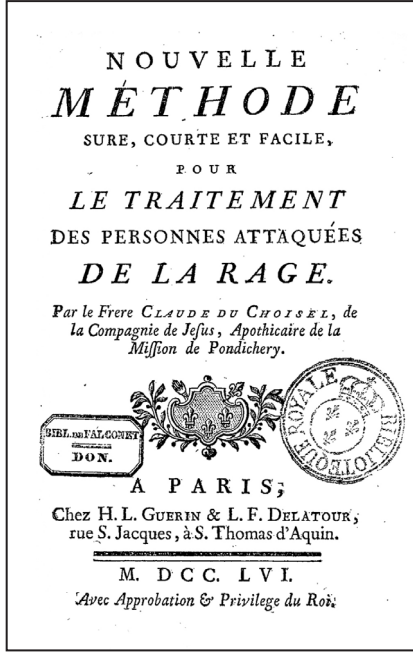
2 Samuel Browne & James Petiver, 'An Account of Some Indian Plants etc. , with their Names, Descriptions and Virtues; Communicated in a Letter from Mr. James Petiver, Apothecary and Fellow of the Royal Society to Mr. Samuel Brown, Surgeon at Fort St. George', *Philosophical Transactions of the Royal Society of London*, vol. XX, 1698, pp. 313-35; 'Sam Browne: His First Book of East India Plants, with their Names, Virtues, Description etc and Some Additional Remarks by James Petiver, Apothecary and Fellow of the Royal Society: An Account of Part of a Collection of Curious Plants and Drugs, Lately Given to the Royal Geographical Society by the East India Company', *Philosophical Transactions of the Royal Society of London*, vol. XXII, 1700-1701, pp. 579-94; 'An Account of Mr. Sam Brown: His Second Book of East India Plants, with Their Names, Virtues, Description', *Philosophical Transactions of the Royal Society of London*, vol. XXII, pp. 699-721; 'An Account of Mr. Samuel Brown: His Third Book of East India Plants, with their Names, Virtues, Description, etc. by James Petiver, Apothecary, and Fellow of the Royal Society, to Which are Added Some Animals Sent him from those Parts', *Philosophical Transactions of the Royal Society of London*, 1700-1701, vol. XXII, pp. 843-58; 'An Account of Mr. Sam Brown: His Fourth Book of East India Plants, with Their Names, Virtues, etc. ', *Philosophical Transactions*, 1700-1701, vol. XXII, pp. 933-46; 'An Account of Mr. Sam Brown: His Fifth Book of East India Plants, With their Names, Virtues, Description, &c by James Petiver, Apothecary and Fellow of the Royal Society', *Philosophical Transactions*, 1700-1701, vol. XXII, pp. 1007-1022; 'An Account of Mr. Sam. Brown: His Sixth Book of East India Plants, with their Names, Virtues, Description, etc by James Petiver, Apothecary, and Fellow of the Royal Society', *Philosophical Transactions*, 1702-1703, vol. XXIII, pp. 1055-65; 'Mr. Sam Brown: His Seventh Book of East India Plants, with an Account of their Description, etc by James Petiver, Apothecary, and Fellow of the Royal Society. These plants were gathered between the 15th and 20th of June ad 1696 in the ways between Fort St. George and Tripptee, which is about 70 miles off', *Philosophical Transactions*, 1702-1703, vol. XXIII, pp. 1251-65; 'The Eight Book of East India Plants Sent from Fort St. George to Mr. James Petiver, Apothecary and FRS with His Remarks on them', *Philosophical Transactions*, 1702-1703, vol. XXIII, pp. 1450-60.

டென்மார்க்கின் அரசர் நான்காம் பிரெட்ரிக் அவர்களால் நிதியுதவி செய்யப்பட்டு, தரங்கம்பாடியில் லூத்தரன் சவிசேஷ இயக்கத்தின் நற்செய்தியை பரப்புரை செய்வதற்காக 1706ஆம் ஆண்டு சீகன்பால்கும் பிளாட்சுவும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். இந்த மறைப்பணியாளர்கள் 9 ஜூலை 1706இல் தரங்கம்பாடிக்கு வந்து சமயப் பணியின் ஒரு பகுதியாக தமிழைப் பேசவும் எழுதவும் கற்றுக் கொண்டனர். தமிழகத்தில் நிலவிய பாரம்பரிய மருத்துவ முறையை புரிந்து கொள்வதில் மிகவும் ஆர்வம் காட்டி மூலிகை செடிகளுக்கான தோட்டங்களை 1712இல் பராமரித்தனர். இந்த மூலிகைத் தாவரங்களை பயன்படுத்தி மேலும் அதிலிருந்து பெறப்பட்ட அறிவை தங்கள் நாட்குறிப்பில் ஜெர்மன் மொழியில் பதிவு செய்தனர்.³

தமிழ் மருத்துவச் சுவடிகளைச் சேகரிப்பதிலும், படித்தறிவதிலும், மொழிபெயர்ப்பதிலும் ஈடுபட்ட சீகன்பால்க் (1683-1719) 1708 மே முதல் நாள் அன்று தமிழ் மருத்துவர் ஒருவரை முதல் முறையாகச் சந்தித்தார். அவரிடமிருந்த மருத்துவ ஓலைச்சுவடிகளைப் படிக்க, தம்மை அனுமதிக்கும்படி வேண்டினார். அம்மருத்துவரின் வழிகாட்டுதலில் சித்த மருத்துவச் சுவடிகளை அவர் பயின்றார். அவரது தமிழ்ப்பயிற்சி வளர்ச்சி பெற்றதும், தமிழ் மருத்துவம் குறித்து மேலும் அறிந்து கொள்ள முயன்றார். இம்முயற்சியில் 'வாகடச்சுவடி' என்ற சுவடியைப் படிக்கத் தொடங்கினார். அம்மருத்துவச் சுவடி செய்யுள் வடிவில் அமைந்திருந்தது. இது அவருக்கு மிகுந்த இடர்ப்பாட்டை அளித்தது. இதனால் உள்நூர்வாசி ஒருவரின் துணையுடன் அதைப் படித்தறிந்து அதன் உள்ளடக்கத்தை அறிந்து கொண்டார். இச்சுவடி குறித்து சீகன்பால்க் ஜெர்மன் மொழியில் விரிவாக எழுதியுள்ளார். 'வாகடச்சுவடி', என்பது பிரிவுகளையும் 120 அத்தியாயங்களையும் ஆறு தொகுதிகளையும் கொண்டது. முதல் தொகுதியான 'சுத்த ஸ்தானம்' முப்பது அத்தியாயங்களைக் கொண்டது. நோய் இயல் குறித்துக் கூறுவது. இரண்டாவது தொகுதியான 'சரீர ஸ்தானம்' பதினாறு அத்தியாயங்களைக் கொண்டது. உடல் நூல், உடற்கூறு இயல் குறித்தது. மூன்றாவது தொகுதியான 'காரண ஸ்தானம்' ஆறு அத்தியாயங்களைக் கொண்டது. நோய்க் கூறியல் தொடர்பான செய்திகளைக் கொண்டது. 'இந்திர ஸ்தானம்' என்ற தலைப்பிலான நான்காவது இயல்

3 Der Knigl. Dnischen Missionarien aus Ost-Indien eingesandter ausführlichen Berichten, Von dem Werck ihrs Ams unter den Heyden, angerichteten Schulen und Gemeinen, ereigneten Hindernissen und schweren Umständen; Beschaffenheit des Malabarischen Heydenthums, gepflogenen brieflicher Correspondenz und mundlichen Unterredungen mit selbigen heyden, 1710-1772 Teil 1-9 [Continuationen 1-108] Weiserhaus, Halle, 6. Cont. , 330 f; 6. Cont. , 313. S. Jeyaseela Stephen, *Tranquebar in Global History: 1620-1801, The Coromandel Coast and Europe in a World Network System*, IIES, Puducherry, 2020, pp. 55-57.

4 Archiv der Franckeschen Stiftungen, Halle, Tamil MS no. 112, Wagada Tschuwari.

பதினொன்று இயல்களைக் கொண்டது. அறிஞர்களின் வாயிலாக நோயின் தன்மையைக் கண்டறிவதை இவ்வியல் வெளிப்படுத்துகிறது. 'கல்பஸ்தானம்' என்ற அய்ந்தாவது இயல் நச்சுத்தன்மை மற்றும் நச்சுமுறிவு ஆகிய செய்திகளைக் கூறுவதாகும். இது பதினொரு இயல்களைக் கொண்டது. இறுதி இயலான ஆறாவது இயல் 'சிகிச்சை ஸ்தானம்' என்ற பெயரிலானது. நாற்பத்தியோரு அத்தியாயங்களைக் கொண்ட இவ்வியல், நோய்போக்கும் செய்திகளைக் கூறுவதாகும். இவை தவிர, பின்இணைப்பாக நான்கு இயல்கள் இடம் பெற்றிருந்தன. இம்மருத்துவச் சுவடியை 1709இல் விலைக்கு வாங்கிய சீகன்பால்க், அதை ஜெர்மனி நாட்டின் ஹாலே நகரில் உள்ள லாத்தரன் தலைமையகத்துக்கு 1710ஆம் ஆண்டில் தரங்கம்பாடியில் இருந்து டென்மார்க் சென்ற கப்பலில் அனுப்பி வைத்தார். இச்சுவடி அங்குள்ள ஆவணக்காப்பகத்தில் இன்றும் பாதுகாக்கப்படுகிறது.⁵

இச்சுவடியை அடுத்து சீகன்பால்க் 'திரிதோஷ சித்தாந்தம்' என்ற சுவடியையும் ஹாலே நகருக்கு அனுப்பி வைத்தார். இது 'நாடி' குறித்த செய்திகளைக் கூறுவதாகும். இச்சுவடியின் வாயிலாக, தமிழ் மருத்துவ முறையில் முக்கிய பங்குவகிக்கும் நாடிபார்த்தல் குறித்த செய்திகளை அறியமுடிகிறது. 'வாதம்', 'பித்தம்', 'கபம்' என்ற மூன்று நாடிகளின் துடிப்பை, பின்வரும் உயிரினங்களின் ஓசையுடன் இச்சுவடி ஒப்பிடுவது வருமாறு: வாதம்-தவளை; பித்தம்-பெட்டைக்கோழி; கபம்-மயில். மனித உடலில் நாடித்துடிப்பைக் கண்டறியும் இடங்களாக, மணிக்கட்டு, சுழுத்து, கால்சுணு மூட்டு ஆகியவற்றை இச்சுவடி குறிப்பிடுகிறது. ஆண்களுக்கு வலதுபுறமும்,

பெண்களுக்கு இடதுபுறமும் நாடித் துடிப்பைப் பார்க்க வேண்டும் என்றும் இச்சுவடி குறிப்பிடுகிறது. நோய் கண்டறிய தமிழர்கள் பயன்படுத்திய மருத்துவ சோதனை முறைகளையும், இந்நூலின் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. சிறுநீர் சோதனை வாயிலாக நோயாளியின் நிலையைக் கண்டறிவது குறித்து இச்சுவடி குறிப்பிடுகிறது. இதன்படி ஒரு பாத்திரத்தில் சிறுநீர் பெய்யும்படி நோயாளியிடம் கூறுவர். சிறிய அளவிலான உறிஞ்சுக் குழல் ஒன்றில் சிறிது நல்லெண்ணையை எடுத்து அச்சிறுநீரின் மீது சொட்டுச் சொட்டாக விடுவர். அவ்வாறு விடப்பட்ட எண்ணெய் மிதக்கத் தொடங்கினால் நோயாளியை உயிர் பிழைக்க வைக்க முடியும் என்று நம்பிக்கை கொள்வர். எண்ணெய் மிதக்காது, பாத்திரத்தின் அடியில் படிந்துவிட்டால் நோயாளி பிழைப்பது கடினம் என்ற முடிவுக்கு வருவர்.⁶

சீகன்பால்க்கைக் கவர்ந்த மற்றொரு தமிழ் மருத்துவச் சுவடி 'உடல் கூறுவண்ணம்' என்ற சுவடியாகும். மனித உடலின் இயக்கம் குறித்தும், மனித வாழ்க்கையின் இயல்பு குறித்தும் அயம்புலன்களின் ஆற்றல் குறித்தும் கூறும் இச்சுவடியை அவர் விலைக்கு வாங்கி, ஹாலே நகருக்கு அனுப்பி வைத்தார். 'தத்துவ விளக்கம்' என்ற சுவடி கூறும் கருத்துக்களைத் தமிழ் மருத்துவர்கள் சிலரால் மட்டுமே புரிந்துகொள்ள முடியும் என்று சீகன்பால்க் குறிப்பிட்டுள்ளார். மனித உடலைக் கூறுபோடுவதில் கொண்டுள்ள வெறுப்புணர்ச்சியின் காரணமாக உடற்கூறியல் குறித்த அறிவு பிராமணர்களுக்குக் கிடையாது என்றும் குறிப்பிட்டு உள்ளார். உடற்கூறுவண்ணம், தத்துவவிளக்கம் என்ற இரு ஓலைச் சுவடிகளும், ஹாலே நகர் ஆவணக்காப்பகத்தில் இன்றும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.⁷

டென்மார்க்கிலிருந்து பாதிரியார் குருண்டலர் (1677-1720) 20 ஜூலை 1709இல் தரங்கம்பாடிக்கு வந்து சேர்ந்தார். தமிழர் மருத்துவம் மற்றும் மருந்துகளின் பயன்பாடு குறித்து அறிந்து கொள்ள அவர் மிகவும் ஆர்வம் கொண்டார். தமிழ் வைத்தியம் கற்பதற்காக என்றே தரங்கம்பாடி அருகில் உள்ள பொறையாறு என்ற ஊருக்கு 20 பிப்ரவரி 1710இல் இடம் பெயர்ந்தார். தம் உணவு மற்றும் உடைப்பழக்கத்தில் தமிழர்களைப் பின்பற்றினார். அவர் பொறையாரில் குடியேறி, தமிழ் மொழியைப் பயின்று, பல

6 William Germann, 'Ziegenbalg's Bibliotheca Malabarica', in *Missionsnachrichten der Ostindischen Missionsanstalt zu Halle*, Jg. XXXII, Heft 1 and 2, 3 and 4, Halle, 1880, p. 91. Det Kongelige Bibliotek, Kobenhavn, Ny. Kgl. Saml. 589c. MS Christoph Theodosius Walter, 'Bibliotheca Tamulica consistens in recensione librorum nostrorum, Mscr-torum ad cognoscendam et linguam & res Tamulicas inseruentium', 1731, p. 3.

7 Archiv der Franckeschen Stiftungen, Halle, Tamil MS no. 99; Arno Lehmann, 'Hallesche Mediziner und Medizinen am Anfang Deutsch-Indischer Beziehungen', in *Wissenschaftliche Zeitschrift, Martin-Luther-Universität, Halle-Wittenberg, Mathematische-Naturwissenschaftliche Reihe*, 5, (2) 1955, pp. 117-32; William Germann, 'Ziegenbalg's Bibliotheca Malabarica', in *Missionsnachrichten der Ostindischen Missionsanstalt zu Halle*, Jg. XXXII, Heft 1 and 2, 3 and 4, Halle, 1880, p. 84.

5 W. Caland, *Ziegenbalg's Malabarisches Heidentum*, Amsterdam, 1926, p. 217.

பனைஓலை மருத்துவச் சுவடிகளை கற்று, அகஸ்தியர் இரண்டாயிரம்' என்ற தமிழ் மருத்துவச் சுவடியை ஜெர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்த்தார். அதை ஹாலே நகருக்கு அனுப்பி வைத்தார்.⁸ இந்நூலின் இறுதியில் தமிழ் மருத்துவக் கலைச்சொல் அகராதி ஒன்றும், அக்காலத்தில் வழக்கில் இருந்த எடை அளவும், நோய் தீர்க்கப் பயன்படுத்திய மருத்துவச் சரக்குகளின் பெயரும் இடம் பெற்றுள்ளது. இதன் முன்னுரையில் பிராமணர் ஒருவரின் துணையுடன் அறிந்து கொண்ட செய்தியைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁹ இக்கையெழுத்துப்படியின் முதல் பகுதியில் மருத்துவரின் வருகை, நோயாளியைக் கவனிக்க மேற்கொள்ளும் ஏற்பாடுகள், நாடித் துடிப்பு அதன் வகைகள், நோய் என்ன? என்பதை எப்படி அறிந்து கொள்வது, வாதம் - பித்தம் - கபம் என்பனவற்றால் ஏற்படும் நோய்கள், இவை தோன்றும் காரணம். இந்நோயாளிகள் உண்ணவேண்டிய உணவு வகை, காய்ச்சல், சுய நினைவின்மை - மயக்கம், நோயாளி பிழைப்பாரா, இறப்பாரா என்பது குறித்த அறிகுறிகள் ஆகிய செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளது.¹⁰

இதன் இரண்டாவது பகுதியில் மருத்துவ குணமுடைய தாவரங்களைச் சுத்தப்படுத்தல், காய்ச்சலைக் குணப்படுத்தும் முறை, நஞ்சினால் ஏற்படும் நோய்களையும், குடற்புண்களையும் குணப்படுத்தும் முறை, கண், காது, மூக்கு, வாய்,

நெஞ்சு, வயிறு தொடர்பான நோய்கள், பால்வினை, சிறுநீர்ப்பாதை நோய்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் நோய்கள் என்பன இடம் பெற்றுள்ளது. பல்வேறு நோய்களுக்கான தமிழ் மருந்துகளை குருண்டலர் தம் கையெழுத்துப்படியில் குறிப்பிட்டு உள்ளார். எள், வசம்பு, எருக்கை, நொச்சி, அகத்தி, காட்டுநெல்லி, இஞ்சி, முருங்கை, சாரணை, இந்துப்பு, மடலிப்பு என்பன அவரது மருந்துகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. ¹¹ இவரது மொழிபெயர்ப்பு ஜெர்மன் மற்றும் டேனிஷ் மருத்துவர்களுக்கு உதவியது.

தியோடர் லூட்விக் ஃபிரடரிக் ஃபோலி (1740-1803) என்ற டேனிஷ் நாட்டு அறுவை மருத்துவர் தரக்கம்பாடியில் இருந்த இராணுவ மருத்துவமனையில் 1786ல் பணியாற்றி வந்தார். சித்த மருத்துவத்தில் ஆர்வம் கொண்ட இவர், உள்நூர்வாசி ஒருவரின் உதவியுடன் தமிழ் மருத்துவச் சுவடிகளைப் பயின்றார். அகத்தியரின் வைத்தியச் சுவடிகளின் மீது இவருக்கு ஈர்ப்பு ஏற்பட்டது. அகத்தியர் வைத்தியமுறை குறித்து 1795 தொடங்கி 1801 முடிய டேனிஷ் மொழியில் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். இவை டென்மார்க் ஆவணக்காப்பகங்களில் உள்ளன. ¹²பாதரசத்தைப் புடம்போட அகத்தியர் கூறும் செய்திகள் அவரது மொழிபெயர்ப்பில் இடம்பெற்று உள்ளன. ஜெர்மன், டேனிஷ் மருத்துவர்களுக்கு உதவும் என்பதாலேயே இச்சிரமமான மொழிபெயர்ப்பைத் தாம் மேற்கொண்டதாக அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

8 Archiv der Franckeschen Stiftungen, Halle, MS M 2, B 11. Der malabarische medicus, welcher kurzen Berricht gibet, theils was diese Heyden in der medicin vor Principia haben; theils auf was Art und mit welchen Malabaren Zusammen getragen u. ubersetzt von Johann Ernst Grundler, Porayar, 1712.

9 Johann Ernst Grundler und Bartholomaeus Ziegenbalg, Die Malabrische Korrespondenz Tamilische Briefe an Deutsche Missionare Eine Auswahl, eds. Kurt Liebau, Thorbecke, Sigmaringen, 1998, p. 114.

10 Archiv der Franckeschen Stiftungen, Halle, MS M 2, B 11.

11 Archiv der Franckeschen Stiftungen, Halle, MS S. 120-132, S. 133-149.

12 Det Kongelige Bibliotek, Kobenhavn, MS no. Add 761a, tillage 40; Theodor Ludvig Fiedrich Folly, Bemerkungen der von Dr. Roxburgh entdeckten Fieber-Rindse Swietenia febrifuga, 1792, fols. 1-18; MS no. Add. 761e 80; Theodor Ludvig Fiedrich Folly, Nogle Anmaerkninger I Anledning af Doctor Kleins forsog omden veneriske syges helbredelse I ostindien, Tranquebar, 1798; 59. Det Kongelige Bibliotek, Kobenhavn, Rare Manuscripts Section, MS no. Add. 761e 4.

¹³உள்நாட்டு மருத்துவப் பயிற்சியை கற்றுக் கொள்வதற்காக, பல தமிழ் வைத்தியர்களிடம் தகவல்களை கேட்டறிந்துள்ளார். காய்ச்சிய பாதரசத்தை மருத்துவத்திற்கு பயன்படுத்துவது போன்ற அகஸ்தியரின் மருத்துவ ஆய்வுக் கட்டுரைகள் மற்றும் மருத்துவ முறையை அவர் வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வந்தார். பாதரசம் ஆர்சனிக் போன்றவை, வேறு சில விஷத்தன்மையுள்ள தாவரங்களுடன் (*Aconitum ferox*, *Ranunculaceae*, *Calotropis*, *Apocynaceae*) கலவையாக சேர்க்கப்பட்டு பாம்புக்கடியை குணப்படுத்தவும், வேறு சில நோய்களை சரி செய்யவும் பயன்படுத்தப்பட்டது அறியமுடிகிறது. தமிழகத்தில் இருந்த ஆயுர்வேத மருத்துவர்கள் தாவரங்களையும், சித்த மருத்துவர்கள் தாவரங்களுடன் பாதரசம் கந்தகம் போன்ற இரசாயனப் பொருட்களையும் பயன்படுத்தி வந்தனர். ஐரோப்பிய பொதுமருத்துவர்களும், அறுவைச் சிகிச்சை மருத்துவர்களும் ஐரோப்பிய வாணிப நிறுவனங்களில் பணியாற்றிய ஊழியர்களும், கிறித்தவ மறைத்தளப் பணியாளர்களும், தமிழ்நாட்டில் வழக்கில் இருந்த தமிழ் மருத்துவ முறைகளை அறிந்துகொள்வதில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டி வந்தனர்.

ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் மருத்துவரான கில்பர்ட் பாஸ்டே என்பவர் ஆமணக்கு எண்ணெயின் பயன்பாட்டைப் புகழ்ந்து கூறியுள்ளார். இவ்எண்ணெயானது மலமிளக்கியாக மட்டுமின்றி கல்லீரல் வீக்கத்திற்கான மருத்துவத்திற்கு உதவும் தன்மைகொண்டது என்று அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹⁴ தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு வகையான எண்ணெய் வித்துக்கள் பயிராகி உள்ளன. இவற்றுள் ஆமணக்கு, எள், கடுகு என்பன முக்கியமானவை. தென்னை, இலுப்பை ஆகிய மரங்களும் எண்ணெய் தயாரிப்பில் உதவியுள்ளன. இவற்றில் இருந்து எடுக்கப்படும் எண்ணெய், மருந்து தயாரிப்பில் இடம்பெற்றுள்ளது. தமிழ் மருத்துவத்தில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த எண்ணெய் ஆமணக்கு எண்ணெய் ஆகும். கி. பி. 1771இல் இலண்டன் மருத்துவப் பரிந்துரைத் துள்ளார். இது தொடர்பாகக் கம்பெனியிடமிருந்து மருந்தின் சிறப்புக் கூறுகள் குறித்து விளக்கமும் கேட்டனர்.¹⁵ 3 நவம்பர் 1800இல் டேவிட் சார்பன்டையர் எழுதிய கடிதத்தில்,

ப ப் பா ளி ப் ப லு ட ன் க ல ந் து ஆமணக்கெண்ணெயைப் பருகினால், நோயாளியின் குடலில் தங்கியுள்ள புழுக்கள் வெளியேறும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹⁶

ஐரோப்பிய மறைப்பணியாளர்கள் தமிழ்மருத்துவர்களின் மருத்துவ முறையை சிறப்பாய் கவனித்தனர். ஏனெனில் நோயாளிகளுக்கு உதவுவது என்பது அவர்களது அங்கீகரிக்கப்பட்ட வேலைத்திட்டங்களில் ஒன்றாகும். அவர்களது ஆன்மீகப்பணி மனிதர்களின் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வை கண்டறியும் செயல்பாடாகவும், இருந்தது. தாவர அறிவியலின் ரகசியங்களை வெளிப்படுத்தும் பணியாகவும் உருமாற்றம் அடைந்தது. கோர்து (1691-1779) என்ற இயேசுசபை பாதுரியார் புதுச்சேரியில் தாம் கண்ட பாம்புக்கடி, பூச்சிக்கடி மற்றும் விஷக்கடி மருத்துவ முறைபற்றி பிரெஞ்சு மொழியில் ஒரு நீண்ட அறிக்கையில் 29 செப்டம்பர் 1738ல் விவரித்துள்ளார்.¹⁷ குளாது துசுசூல் (1717-1793) என்ற இயேசுசபை பாதுரியாரும் புதுச்சேரியில் தாம் அதிசயமாய் கண்ட நாய்க்கடி சிகிச்சை முறைகளை பிரெஞ்சு மொழியில் எழுதி பதிவு செய்துள்ளார். அதை பாரிசுக்கு அனுப்பி வைத்தார். இவரது நூல் 1756இல் பாரிசில் அச்சிடப்பட்டது.¹⁸

இவ்வாறு தகவல்திரட்டிய காலத்தில் சுவடிகளைச் சேகரித்தும், மொழிபெயர்த்தும் செயல்பட்ட ஐரோப்பியர்களுக்கிடையில், செய்யுள் வடிவில் மருத்துவ நூலைத் தமிழில் எழுதும் பணியும்

13 Kirurgisk Akademi, Kobenhavn, MS no. Add. 333a; S. Jeyaseela Stephen, *Tamil Language and the Timeless Translations by the Europeans, 1543-1887*, Kaveri Books, Delhi, 2020, pp. 115-116.

14 Charles Curtis, *An Account of the Diseases of Indians as they Appeared in the English Fleet & in the Naval Hospital at Madras in 1782 & 1783, with Observations on Ulcers and the Hospital Sores of that Country*, W. Laing, Edinburgh, 1807, pp. 86-90.

15 British Library, London, *Oriental and India Office Collections, Madras Public Consultations*, 29 March 1771, P/240/31, fols. 167-72, fol. 169.

16 Asiatic Researches Comprising History and Antiquities, the Arts, Sciences and Literature of Asia, 20 Vols. , London, 1788-1839, vol. XI, p. 162.

17 Madurai Province Jesuit Archives, Shenbaganur, India, *Documents de la Mission du Carnatic*, vol. 3, document no. 48, ff. 159-160.

18 Claude du Choiseul, *Nouvelle methode sure, courte et facile pour le traitement de personne attaquée par de la rage*, H. L. Guerin & L. F. Dalatour, Paris, 1756; S. Jeyaseela Stephen, *Pondicherry under the French: Illuminating the Urban Landscape, 1674-1793*, Primus Books, New Delhi, 2018, p. 398.

நடந்துள்ளது. இதைத் தொடங்கிவைத்தவர் கொஸ்தான்சொ ஜோசப்பொ யுசெபியு பெஸ்சி (வீரமாமுனிவர், 1680-1747). தமிழ் மருத்துவம் தொடர்பான தொகுப்புகளைச் செய்தவர்களில் இவர் குறிப்பிடத்தக்கவராக விளங்குகிறார். 1711இல் தமிழகம் வந்த இவர் தமிழ் மொழியை நன்கு கற்றறிந்தார். அத்துடன் தமிழ் மருத்துவமுறையையும் கற்றறிந்தார். தமிழ் மருத்துவ நூல்கள் பெரும்பாலும் செய்யுள் வடிவிலேயே இருந்தமையால் இவரும் செய்யுள் வடிவிலேயே தம் மருத்துவச் சுவடிகளை எழுதினார். இவர் எழுதிய 'ரசகாண்டம்' என்ற மருத்துவச் சுவடி நூறு வெண்பாக்களைக் கொண்டது. அதில், முப்பது மருந்துகளைத் தயாரிக்கும் முறையை அவர் எழுதியுள்ளார். அத்துடன் இம்மருந்துகள் போக்கும் நோய்களையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவரது மற்றொரு நூலான 'ரணவாகடம்' இரண்டு தொகுதிகளாக அமைந்தது. இதுவும் நூறு செய்யுட்களைக் கொண்டது. அவரது மூன்றாவது நூலான 'அனுபோக வைத்திய சிந்தாமணி' 130 விருத்தப்பாக்களைக் கொண்டது. இந்நூல் மிக விரிவான முறையில் 53 கூட்டு மருந்துகள் தயாரிப்பைக் கூறுகிறது. காய்ச்சல், வயிற்றளைச்சல், சீரணக் கோளாறு, நுரையீரல் கோளாறு, சிறுநீரக நோய்கள், இரத்த சோகை, வாதம், அம்மை, பாம்புக்கடி, குழந்தைகளின் நோய்கள் என்பவற்றிற்கான மருந்துகள் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன. இம்மருந்துகளில் பெரும்பாலானவை மாத்திரை வடிவிலானவை. சில சிந்தாரம், குழம்பு மெழுகு வடிவிலானவை. 1743இல் பெஸ்சி தொகுத்த தமிழ் இலத்தீன் அகராதியில் தமிழர்கள் கூட்டும் பதினைந்து வகையான காய்ச்சல்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.¹⁹ தமிழர்களின் பாரம்பரிய மருத்துவ முறையைக் கற்றறிந்து சுயமாக மூன்று வைத்திய நூல்களை எழுதிய வீரமாமுனிவரின் பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இச்சுவடிகள் சென்னையில் உள்ள அரசு கீழ்த்திசை சுவடி நூலகத்தில் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.²⁰

புதுச்சேரியில் மருத்துவர்கள் உயிருள்ள கால்நடை அட்டைகளை மருத்துவ சிகிச்சைக்குப் பயன்படுத்தினர். இவைரத்தத்தை வெளியேற்றுவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டது. ஐரோப்பாவில் பல்வேறு

நோய்களை குணப்படுத்துவதற்கு ரத்தத்தை வெளியேற்றும் நடைமுறைதான் பொதுவாகக் கடைபிடிக்கப்பட்டது. புதுச்சேரியில் அட்டைகள் அதிகமாகக் கிடைத்ததால் அட்டை அறுவடை நடந்தது. 1835ஆம் ஆண்டு மொரிசியசுக்கு அட்டைகளை மருத்துவதற்குப் பயன்படுத்த கொண்டு சென்றனர்.²¹

புதுச்சேரியில் பணிபுரிந்த ஜூலியஸ் லெஸ்பின் மருத்துவ வேதியலில் முன்னோடி. அவர் மருத்துவ தயாரிப்பாளர். *Hydrocotyle asiatica* விருந்து *vallarine* ஐ பிரித்தெடுத்து 1855ஆம் ஆண்டு தொழுநோய் சிகிச்சைக்கு அதை பயன்படுத்தி பலனை பரிசோதித்தார். *Hydrocotyle asiatica* விருந்து பெறப்படும் ஹைட்ரோ ஆல்கஹாலிக் சார் தொழுநோயை கட்டுப்படுத்துவதற்கு மட்டுமல்லாது யானைக்கால் நோய், வாதம், மேகப்புண் மற்றும் நோய்தொற்றுக்களில் இருந்தும் பாதுகாத்துக்கொள்ள பயன்படுவதை ஜூலியஸ் லெஸ்பின் கண்டறிந்தார். அவர் இந்த முதன்மையான மருந்துகலவைக்கு வல்லாரின் எனும் பெயரிட்டார். இது *Hydrocotyle asiatica* வின் தமிழ் சொல்லான வல்லாரை எனும் வார்த்தையிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும். மெட்ராஸ் மருத்துவ சேவையில் பணியாற்றிய அலெக்சாண்டர் என்பவரும் மெட்ராஸ் தொழுநோய் இல்லத்தில் *Hydrocotyle asiatica* சாரை பயன்படுத்தி பரிசோதித்துள்ளார்.²²

கறி இலை தாவரம் உயிரியல் ரீதியாக முர்ராயா கொயினிகி என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது லுத்தரன் சவிசேஷ இயக்கத்தின் நற்செய்தி பரப்புரை சபையைச் சேர்ந்தவரும், கரோலஸ் வான் லின்னியஸின் சீடருமான ஜொஹான் ஹெகார்ட் கோனிக், பெயரை குறிக்கிறது. லின்னஸ் 'கொயிக்னியா'வை உருவாக்கினார் என்பது புதிய செய்தி. ஜொஹான் முர்ரே (ஸ்வீடிஷ் மருத்துவர் மற்றும் தாவரவியலாளர்) மற்றும் ஜொஹான் கோனிக் ஆகியோரைக் கொண்டாடும் விதமாக கறி இலை தாவரத்துக்கு எம். கோனிகி என்று லின்னயஸ் பெயரிட்டார்.

இந்தக் கட்டுரை ஐரோப்பியர்கள் தமிழ் மருத்துவத்தின்பால் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டை உணர்த்துவதாக அமைகிறது. தமிழ்நாட்டில் பணிபுரிந்த ஐரோப்பியர் தமிழ் மருத்துவமுறையைக் கற்றுக் கொண்டுள்ளார்கள். போர்ச்சுகல், பிரான்ஸ், ஜெர்மனி, டென்மார்க், இங்கிலாந்து, ஸ்வீடன் போன்ற நாடுகளில் இருந்த மருத்துவர்கள், மற்றும் மருத்துவப் பயிற்சியாளர்கள் படித்து அறிந்தனர். ஐரோப்பாவில் மருத்துவ அறிவுவளர்ச்சி ஏற்படவும், மருந்து மறு கட்டமைப்பு செய்யவும் தமிழ் மருத்துவத் தகவல் பரிமாற்றம் உதவியது.

19 S. Jeyaseela Stephen, *The History of Tamil Language Science and the Western Connection, 1543 to 1857*, Kalpaz, New Delhi, 2019, p. 145.

20 Vaidhya Nasakantam, ed. Polur Narayanaswamy Mudaliar, *Adhi Vidya Manoranjini press, Madras, 1874*; *Nasakanda Venbaa*, ed. Manikkavel Mudaliar, *Kalaichintamani Publishers, Madras, 1926*; *Anubhoga Vidhya Sigamani*, ed. S. K. Samy, *Madras, 1969*.

21 T. Roy Sawyer, *The Trade in Medicinal Leeches in the Southern Indian Ocean in the Nineteenth Century*, *Medical History*, vol. 43, no. 2. 1999, pp. 241-245.

22. Book Review of S. Jeyaseela Stephen, *A Meeting of the Minds: European and Tamil Encounters in Modern Sciences, 1507-1857*, in 'The National Medical Journal of India', vol. XXXI, no. 4, 2017, p. 250.

வேளாண்மையின் மீதான கார்பொரேட் கட்டுப்பாடு குறித்த கதைகள்

தமிழில்: நிழல்வண்ணன்

மோடி அரசாங்கம் இரக்கமற்ற விவசாயக் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில் காங்கிரஸ் கட்சியின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவதால், எனது தந்தையார் (எனது சிறந்த நண்பர்) இந்தக் கொள்கைகளை எதிர்க்கிறார், அவர் விவசாயத்தைக் கார்பொரேட் மயமாக்குவது விவசாயப் பொருளாதாரத்தை அழித்துவிடும் என்றும், விவசாயியின் வாழ்வாதாரத்தைக் குறுகிய காலத்திலும் விவசாயியின் நிலத்தை நீண்டகாலப் போக்கிலும் எடுத்துக்கொண்டுவிடும் என்றும் வாதிடுகிறார். எனது தந்தையின் இப்படிப்பட்ட மாற்றம் எனக்கு நம்பிக்கையை அளிக்கிறது.

1991 இல், எனது 12 ஆவது வயதில், எனது கிராமத்து உயர்நிலைப் பள்ளியில் நான் எட்டாம் வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது, காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கம் இருந்தது. அது புதிய பொருளாதார சீர்திருத்தத் திட்டங்களைத் தொடங்கி வைத்தது. நான் உள்ளூர் செய்தித்தாள்களைப் படித்தது நன்றாக நினைவில் இருக்கிறது. அது விதைகள், உரங்கள், மின்சாரம் மற்றும் நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்கான விவசாய மானியங்களைக் குறைப்பது குறித்த செய்தியைத் தாங்கியிருந்தது. அது இந்தியாவில் உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் பொது விநியோக முறைக்கான அனைத்துந்தழுவிய அணுகுமுறையை கலைக்கத் தொடங்கியது. அப்போது எனது தந்தை ஒரு செயலாக்கமிக்க விவசாயியாக இருந்தார், பாரதிய ஜனதா கட்சியின் மாவட்டத் தலைவராகவும் (கிஷான் மோர்ச்சா செயலர்) இருந்துவந்தார். ஆனால் டெல்லியில் காங்கிரஸ் தலைமையிலிருந்த அரசாங்கத்தின் தாராளமயமாக்கல், தனியார்மயமாக்கல், மற்றும் உலகமயமாக்கல் கொள்கைகளை ஆதரித்தார். இந்தக் கொள்கைகள் பொருளாதார பெருக்கத்தைக் கொண்டுவரும், இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் அனைத்துப் பிரிவுகளிலும் கசிந்துவரும் விளைவை ஏற்படுத்தும் என்று அவர் வாதிட்டார். விவசாயப் பிரிவும் விவசாயிகளும் அப்படிப்பட்ட கொள்கைகளால் பயனடைவர். இதுவே பா. ஜ. க. மற்றும் ஆர். எஸ். எஸ். சின் மொளனமான புரிதலாக இருந்தது, ஆனால், பாஜக, காங்கிரஸ் கட்சியின் சீர்திருத்தத் திட்டங்களுக்குப் பெயரளவுக்குச் சிறிதாக எதிர்ப்புத் தெரிவித்து வந்தது. தேசிய மற்றும் முதன்மை ஊடகங்கள் புதிய பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களைச் சக்திவாய்ந்த மற்றும் வளர்ச்சிபெற்ற இந்தியாவுக்கான மிகச்சிறந்த கொள்கைத் தெரிவு என்று வரவேற்றன. ஆனால்,

புதியதாராளவாதத்தின் ஆன்மீக வாக்குறுதி இந்து மதத்தில் மோசடியான தீர்வாக இருக்கிறது.

மூன்று பத்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு, எனது கிராமம் விவசாயத்தில் வீழ்ச்சியைச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது. புதிய பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் விவசாயப் பொருளாதாரத்திற்கு மெல்லக் கொல்லும் விசமாகும். புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைகள் எனது கிராமத்தில் விவசாயத்தை அழித்துவிட்டன. கார்பொரேட் உர நிறுவனங்கள் மானியங்களை அபகரித்துக் கொள்கின்றன. தொழில்துறை மின்சாரம் மற்றும் நீர் மானியங்களைப் பெறுகின்றன, ஆனால் எனது கிராமத்தில் உள்ள விவசாயிகள் வாழ்வாதாரத்துக்கான மூலாதாரமாக

ஏறத்தாழ விவசாயத்தைக் கைவிட்டுவிட்டனர். அவர்களுக்கு மாற்று வாழ்வாதாரங்கள் கிடைக்காததன் காரணமாக எனது கிராமத்தில் இன்னும் ஒரு சில விவசாயிகள் இருந்துவருகின்றனர். மோடி அரசாங்கம் இரக்கமற்ற விவசாயக் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில் காங்கிரஸ் கட்சியின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவதால், எனது தந்தையார் (எனது சிறந்த நண்பர்) இந்தக் கொள்கைகளை எதிர்க்கிறார், அவர் விவசாயத்தைக் கார்பொரேட் மயமாக்குவது விவசாயப் பொருளாதாரத்தை அழித்துவிடும் என்றும், விவசாயியின் வாழ்வாதாரத்தைக் குறுகிய காலத்திலும் விவசாயியின் நிலத்தை நீண்டகாலப் போக்கிலும் எடுத்துக்கொண்டுவிடும் என்றும் வாதிடுகிறார். எனது தந்தையின் இப்படிப்பட்ட மாற்றம் எனக்கு நம்பிக்கையை அளிக்கிறது, மேலும் இந்தியாவின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரத்தில் பெரும் மாற்றங்கள் காத்திருக்கின்றன என்பதைக் காட்டுகிறது. தந்தைக்கும் மகனுக்கும் இடையிலான ஜனநாயக விவாதம் திருவாளர் நரேந்திர மோடி தலைமையிலான எதேச்சாதிகார ஆட்சிக்கு எதிரான விவசாயிகளின் போராட்டமாகத் தொடர்கிறது.

விவசாயத்தில் வர்த்தகத்தையும் முதலீட்டையும் விரிவாக்குவதற்கு விவசாயச் சீர்திருத்தங்கள் அவசியம் என்று மோடி தலைமையிலான பா. ஜ. க. அரசாங்கமும் அதன் இந்துத்துவா அடியாட்களும் கூறிக்கொண்டிருக்கின்றனர். சீர்திருத்தத்தின் இலக்கு விவசாய ஏற்றுமதியின் வளர்ச்சிக்கான ஓட்டுமொத்த விவசாயச் சந்தையை அதிகரிப்பதாகும். விவசாயிகள் தாராளமயமாக்கப்பட்ட விவசாயச் சந்தைக்குள் மிகுதியான சுதந்திரத்தைப் பெறுவார்கள் என்றும் அவர்களுடைய இலாபம் அதிகரிக்கும்

என்றும், அதனால் இந்திய விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரமும் வாழ்க்கை வசதிகளும் அதிகரிக்கும் என்றும் மோடி அரசாங்கம் கூறிக்கொள்கிறது. இந்தக் கூற்றுக்கள் அப்பட்டமான பொய்களாகும். மோடியும் அவருடைய இந்துத்துவா முதலாளித்துவச் சகபாடிகளும் செய்துவரும் இந்தப் பிரச்சாரக் கட்டுக்கதைகளை உடைத்தெறிவது முக்கியமாகும். மேலும் விவசாயச் சீர்திருத்தக் கொள்கைகள் நீடிக்கக் கூடாதவையாகும். மோடி தலைமையிலான விவசாயச் சீர்திருத்தக் கொள்கைகளால் விவசாயிகள் சந்தைச் சக்திகளால் பாதிக்கப்படுவார்கள். முதலாளித்துவ சந்தைச் சக்திகளின் ஊடுருவல் விவசாயத்தையும், விவசாயச் சமூகங்களையும், விவசாயிகளின் வாழ்க்கையையும், வாழ்வாதாரங்களையும் அழித்துவருகிறது. விவசாயத்தில் சந்தை வழித் தொழில்துறை அணுகுமுறை விவசாயிகளை தொழிலிருந்து விரட்டுவதோடு, விவசாயிகளைத் தற்கொலைக்கு நிர்ப்பந்திக்கும் வகையில் நெருக்கடியை அதிகரிக்கச் செய்கிறது.

இதே போன்ற சீர்திருத்தக் கொள்கைகளால் அமெரிக்க விவசாயிகள் கார்பொரேட் சுரண்டலுக்கும் இழிநிலைக்கும் உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். தாராளமயமாக்கப்பட்ட விவசாயக் கொள்கைகள் இன்றைய அமெரிக்க விவசாயத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு சில கார்பொரேட்டுக்கள் மட்டுமே வளர்ச்சியடைய உதவியிருக்கின்றன. சந்தைச் சக்திகளின் வளர்ச்சியும் தொழில்துறை விவசாயத்தின் வளர்ச்சியும், அமெரிக்காவில் நாற்பது விழுக்காடு விவசாயச் சந்தையைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய நான்கு கார்பொரேட்டுக்களின் வளர்ச்சிக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளன. அது அமெரிக்காவில் சிறிய, நடுத்தர விவசாயிகள் மற்றும் கிராமச் சமூகங்களின்

வாழ்வாதாரத்தை அழித்து, குடும்ப பண்ணைகளை விழுங்கிவிட்டுள்ளது. கார்பொரேட்டுக்கள் பண்ணை உற்பத்திப் பொருட்களின் விலையை நசுக்கிவிட்டு, அதன் விற்பனை விலையை உயர்த்தியுள்ளனர். அமெரிக்க உற்பத்தியாளர்கள், நுகர்வோர்கள் இருவருமே இத்தகைய விவசாயக் கொள்கைகளால் ஏற்பட்ட மாற்றங்களால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். அது அமெரிக்காவில் விவசாயத்துடன் இணைந்த சிறு வணிகத்தையும் அழித்துவிட்டது. அமெரிக்க விவசாயிகள் பதிலடி கொடுக்கும் வகையில் போராடி அமெரிக்க விவசாயத்தின் மீதான கார்பொரேட் கட்டுப்பாட்டை முறியடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் பொது விவசாயக் கொள்கை ஓர் அமைப்பை உருவாக்கியுள்ளது, பிரிட்டன், ஃபிரான்சு, ஜெர்மனியில் பெரும் பண்ணைக்காரர்களும் நில உரிமையாளர்களும் அதன் மானியங்களால் பயனடைகிறார்கள், அதே நேரத்தில் சிறிய விவசாயிகள் விளிம்புநிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள். அது ஒட்டுமொத்த விவசாயச் சந்தையை உருவாக்கியுள்ளது, அங்கு விவசாய விளைபொருட்களின் விலைகள் ஐரோப்பிய உறுப்பினர் நாடுகளில் பல்வேறு பகுதிகளில் வேறுவேறாக இருக்கின்றன. ஐரோப்பிய சந்தை விவசாயச் சந்தைக்குள் விலை ஏற்ற இறக்கத்தை உருவாக்கியுள்ளதால் சிறிய விவசாயிகள் நெருக்கடியை எதிர்கொள்கிறார்கள். ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் பொது விவசாயக் கொள்கை ஆப்பிரிக்காவில் வளரும் நாடுகளில் மிகப்பெரிய எதிர்மறைத் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. உணவு, பால், மற்றும் கோழிவளர்ப்பு ஆகியவற்றின் அளவுக்கு மிஞ்சிய உற்பத்திக்கு மானியம் அளிப்பது ஆப்பிரிக்காவில் உள்ளூர் உற்பத்தி மற்றும் உள்ளூர் சந்தையை அழித்துக்கொண்டிருக்கிறது. சந்தைச் சக்திகளின் அப்படிப்பட்ட விவசாயக் கொள்கைகளின் நிகரப் பயனாளிகள் ஐரோப்பாவில் பெரும் பண்ணை விவசாயிகளும் விவசாயக் கார்பொரேட்டுக்களும் தான். இந்தக் கொள்கைகள் ஐரோப்பாவில் கிராமச் சமூகங்களை அழித்து, சிறிய மற்றும் நடுத்தர விவசாயிகளின் வாழ்வாதாரங்களையும் அழித்துள்ளது. ஆகவே நிலத் தொழிலாளர் கூட்டணி பொது விவசாயக் கொள்கையை எதிர்ப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், இங்கிலாந்தில் உள்ள சிறிய விவசாயிகள் மற்றும் குடும்பப் பண்ணைகளுக்கு மானியங்கள் அளிக்குமாறு கோரவும் செய்கின்றன. அது அனைத்துத் தடையில்லா வர்த்தக உடன்படிக்கைகளிலிருந்தும் விவசாயத்திற்கு விதிவிலக்களிக்குமாறு பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்திடம் கடுமையாகக் கோருகிறது. பல ஐரோப்பிய நாடுகள் கார்பொரேட்டுக்களால் நடத்தப்படும் தொழில்துறை விவசாயம் சுற்றுச்சூழலை அழிப்பதையும் உணர்ந்துள்ளன. எனவே, இன்று ஐரோப்பாவில் விவசாயத்தை கார்பொரேட் கையகப்படுத்துவதற்கு எதிராக பல சமூக, அரசியல் இயக்கங்கள் போராடி வருகின்றன.

விவசாயக் கார்பொரேட் மயமாக்கலின்

வளர்ச்சியால் பெரும் கார்பொரேட்டுகளும் பெரிய விவசாயிகளும் நில அபகரிப்பில் ஈடுபடுவதைப் பல வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் கண்டுவருகின்றன. காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கங்கள் சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலங்கள் என்ற பெயரில் கார்பொரேட் நில அபகரிப்புக் கொள்கைகளைத் தொடங்கின. விவசாயக் கொள்கைச் சீர்திருத்தங்களுக்குப் பிறகு, மோடி தலைமையிலான பா. ஜ. க. அரசாங்கம் நிலச் சட்டங்களைத் தாராளமயமாக்குவதற்குத் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறது, அதன் மூலம் கார்பொரேட்டுக்கள் இந்தியாவில் சிறிய மற்றும் நடுத்தர விவசாயிகளிடமிருந்து நிலத்தின் உரிமையைக் கையகப்படுத்திக்கொள்ள முடியும். பா. ஜ. க. அரசாங்கம் நேரந்திர மோடியின் முதலாளித்துவ சக்திகளுக்கும் நண்பர்களுக்கும் பரந்த நிலப்பரப்புக்களை அளிப்பதற்குத் தன்னைத் தயார்செய்து கொண்டிருக்கிறது. தொழில்துறை விவசாயம், இந்தியாவில் ஒருபுறம் கார்பொரேட்டின் தொழில்துறை நிலப்பிரபுத்துவத்துக்கும் கார்பொரேட் நிலப்பிரபுத்துவத்துக்கும், இன்னொருபுறம் நுகர்வோரிய தனிநபர்வாதத்திற்கும் ஏற்ற நிலைமைகளை உருவாக்கும்.

விவசாயக் கார்பொரேட் மயமாக்கல் விவசாய மற்றும் கிராமப்புற சமூகக் கட்டமைப்பை அழிக்கிறது. கூட்டுறவுக் கலாச்சாரம் போட்டிக் கலாச்சாரமாக மாற்றப்படுகிறது, அது தனிநபர்வாத நுகர்வோரியத்தின் வளர்ச்சியின் மூலம் கிராமப்புற சமூகங்களை அழிக்கிறது. சந்தைச் சக்திகள் பல்வகைப்படுத்தலை நம்புவதில்லை. சந்தைச் சக்திகள் தரப்படுத்துதல் பொருளாதாரத்தைப் பரப்புகிறது, அது இந்திய விவசாயத்திற்குள் பல்வகைப் பயிரிடுதலுக்கு அபாயகரமானது. ஆகவே கார்பொரேட்டுக்களின் மேலாதிக்கத்தில் உள்ள சந்தை வழித் தொழில்துறை விவசாயம் இந்தியாவுக்கும் இந்திய விவசாயிகளுக்கும் ஒருபோதும் மாற்றாக இருக்க முடியாது. விவசாயிகளுக்கு அதிகாரமளிப்பதற்கு இந்திய அரசாங்கம் விவசாயக் கூட்டுறவுகளில் முதலீடு செய்வதற்கும், விவசாயத்தைப் பல்வகைப்படுத்துவதன் மூலம் விவசாயத்தில் வேலைவாய்ப்பைப் பெருக்குவதற்கும் வழிகளைக் கண்டுபிடிப்பது அவசியமாகும். சமூகரீதியாகப் பொறுப்புள்ள, சுற்றுப்புறச் சூழல் ரீதியாக நீடிக்கக்கூடிய, பொருளாதார ரீதியாக வெகுமதியளிக்கக்கூடிய விவசாயக் கொள்கைகளும் விவசாயிகளின் வருவாயை அதிகரிக்கவும், விவசாய உற்பத்தியாளர்கள் நுகர்வோர்களுடன் நேரடியாகத் தொடர்புகொள்ளவும் ஏற்ற வகையில் விவசாயப் பொருளாதாரத்தைச் சந்தைவழி விரிவாக்குவதற்கான சமத்துவ நிலச்சீர்திருத்தங்களும் தான் இந்தியாவுக்கும் இந்திய விவசாயிகளுக்கும் இப்போதைய தேவையாகும். அத்தகைய ஒரு விவசாயச் சந்தைப் பொருளாதாரமே வெளிப்படையானதாகவும் சுதந்திரமானதாகவும் நியாயமானதாகவும் இருக்கும்.

அவர்களால் அதை ஒருபோதும் நேர்மையாகச் செய்ய இயலாது

“முன்பு சமஸ்கிருதம் தெரிந்தவர்கள் மட்டும்தான் மருத்துவம் படிக்கலாம் என்ற நிலை இருந்தது. அந்த நிலை சில தீய சக்திகளால் உடைக்கப்பட்டது. அதன் விளைவாக மருத்துவத்துறை தனது மாண்பினை இழந்து நிற்கிறது. எனவே சமஸ்கிருதம் தெரிந்தவர்கள் மட்டுமே மருத்துவம் கற்க முடியும் என்கிற நிலையை மீண்டும் கொண்டுவர வேண்டும்” என்று திரு குருமூர்த்தி கூறுகிறார். இது அவரது சமஸ்கிருதத்தின் மீதான அக்கறையோ அல்லது மருத்துவத்தின் மீதான அக்கறையோ அல்ல. பார்ப்பனர்கள் மீதான அக்கறை இது.

அவர்கள் உளறிக்கொண்டிருப்பதாகத்தான் கருதிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் பேசுவதெல்லாம் பொய்தான் என்பதை நம்மால் எந்தச் சிரமமுமின்றி புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அவர்கள் அநாகரிகமாக நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதும் நமக்குப் புரியவே செய்கிறது. தேவையான அளவிற்கு நமக்குக் கோவமும் வருகிறது. பகடியாகவும் அவர்களை விட உரத்தும் எதிர்வினையாற்றவும் செய்யத்தான் செய்கிறோம்.

ஆனால், அவர்களது உளறல்களுக்குப் பின்னால், அவர்களது பொய்களுக்குப் பின்னால், அவர்களது அநாகரிகமான நடவடிக்கைகளுக்குப் பின்னால் ஒரு மோசமான அரசியல் இருக்கிறது. தங்களது அரசியலை மொத்தமாக ஒருபோதும் நம்மிடம் கொண்டு வருவதில்லை. தங்களது அரசியலை சில்லறைகளாக மாற்றிக் கொண்டு களத்திற்கு வந்து செலவு செய்கிறார்கள்

நாமும் சில்லறைகளை சில்லறைகளோடு மிகக் கடுமையாக எதிர் கொள்கிறோம். கொஞ்சம் புரிகிறமாதிரி இதை அணுகுவது அவசியம் என்று படுகிறது. அவர்களது மொத்த அரசியலையும் முழுமையாக அவர்கள் கை எடுத்தால் நமது எதிர்வினையும் முழுமையாக இருக்கும் என்பதையும் அவர்களது சித்தாந்த அரசியல் முற்றாக சிதைந்து போகும் என்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அவர்கள் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒவ்வொரு நபர் மூலமாக, அல்லது தங்களது ஏதோ ஒரு அமைப்பின் மூலமாக தங்களது சித்தாந்தத்தின் ஏதோ ஓரிரு கூறுகளை நமக்கெதிராக ஏவிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த மண்ணை அவர்கள் வேத மண்ணாக மாற்றத் துடிக்கிறார்கள். நமது சமூகத்தை வேத சமூகமாக மாற்றத் துடிக்கிறார்கள். இதற்காக அவர்கள் நமது பன்முக அடையாளத்தை சிதைக்க ஆசைப்படுகிறார்கள்.

ஒருபுறத்தில் யாரோ ஒருவர் நமது பன்முக அடையாளத்தின் ஒரு கூறான மொழியின் மீது தாக்குதலைத் தொடுக்கிறார். அதே நேரத்தில் இன்னொரு நபரோ அல்லது அமைப்போ நமது உணவுமுறையின்மீது தாக்குதலைத் தொடுக்கிறார்கள். இன்னொரு திக்கில் நமது வழிபாட்டு முறைகளின் மீது தாக்குதலைத் தொடுக்கிறார்கள்.

இப்படியாக அவர்கள் தங்களது சித்தாந்தத்தை சில்லறைப் படுத்திக் கொண்டு நம்மீது தாக்குதலைத் தொடுப்பதற்கு ஒரு முக்கியமான காரணம் உண்டு. நமது கவனத்தையும் கூர்மையையும் சிதறடிப்பதே அது. இப்படியாக அவர்கள் முயற்சிப்பது நம்மை ஒன்றுபடுத்த அல்ல. ஒன்றைப் படுத்த முயற்சிப்பதன் மூலம் இந்த மண்ணில் இரண்டு வர்க்கங்களை இரண்டே இரண்டாக மாற்றுவதற்குத்தான் சகலத்திலும் மேன்மை மிக்கவர்களான அவர்கள் சகலத்திலும் அவர்களுக்குக் கீழானவர்களாக, அவர்களுக்குத் தொண்டீழியம் செய்பவர்களாக நாம் இந்த இரண்டு குழுக்களும் நேருக்கு நேர் களமேகினால் அவர்கள் ஒரு பகல்கூட களத்தில் நிற்க முடியாது என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

அதனால்தான் தமக்கு எதிராக இருப்பவர்களை ஒருவரைவிட ஒருவர் ஏற்றத் தாழ்வுகளோடு கூடிய படி நிலைகளாக்கி இவர்களைத் தங்களுக்குள் யார் பெரியவர் என்பதாக அடித்துக்கொள்ளச் செய்வதன் மூலம் தங்களின் மீதான மற்றவர்களின் கவனத்தை சிதைக்க முயற்சிக்கிறார்கள். அதாவது, அவர்கள் மற்றவர்களைவிட உயர்வானவர்கள். தங்களுக்குள் மேல் கீழ் என்று கொண்டுள்ள மற்றவர்கள் அவர்களுக்குக் கீழானவர்கள்.

அவர்களது இந்த நிலையை திராவிட சக்திகளும், இடதுசாரிகளும் அம்பேத்கரிஸ்டுகளும் பெருமளவு உடைத்து அவர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களாகவே கட்டமைத்துக் கொண்ட ”தாங்கள்தான் உயர்ந்தவர்கள்” என்ற ஒரு பிம்பத்தை உடைத்துப்

போட்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல்தான் திரு நாராயணன் திருப்பதி,

“60 ஆண்டு கால திராவிடச் சீர்கேடுகளால் பிராமணர்களுக்கு உரிய ஸ்தானம் பறிபோய் விட்டது. இதற்குத்தானே ஆசைப்பட்டீர்கள் இந்துக்களே” என்கிறார். அவர்களது கவலை பிராமணர்களது ஸ்தானம் பறிபோனதுதான். பாமரத்தனமாக இதைப் புரிந்துகொள்வதென்றால் பிராமணர்கள்தான் சகலத்திலும் முதல் என்பதும் பிராமணர்களுக்குத்தான் சகலமும் என்பதும் மேற்கூறிய சக்திகள் இந்த பிம்பங்களைத் தொடர்ந்து சிதைத்துக் கொண்டே வரும் நிலையில் அதை மறு கட்டுமானம் செய்வதில் அவர்கள் வெறியோடு இறங்கி இருக்கிறார்கள். அதில் ஒன்று “சமஸ்கிருத மயமாக்கல்” அல்லது “சமஸ்கிருதத் திணிப்பு” என்று நாம் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருப்பது. அவர்கள் ஒருபோதும் நம் மீது சமஸ்கிருதத்தைத் திணிக்க முயற்சிக்கவில்லை.

நாம் அனைவரும் சமஸ்கிருதத்தைக் கற்றுக்கொண்டு புழங்க ஆரம்பித்தால் அந்தப் புள்ளியிலேயே அவர்களது அழிவு தொடங்கிவிடும் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் செய்ய நினைப்பது நம் மொழிகளை நம்மிடமிருந்து அப்புறப்படுத்திவிட்டு அவர்களது மொழி என்று அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற சமஸ்கிருதத்தைப் பொது மொழியாக மாற்றுவதல்ல. சமஸ்கிருதத்தை மற்ற மொழிகளைவிட மேலான மொழி என்று நம்மை நம்ப வைப்பது. அல்லது ஏற்க வைப்பது

“முன்பு சமஸ்கிருதம் தெரிந்தவர்கள் மட்டும்தான் மருத்துவம் படிக்கலாம் என்ற நிலை இருந்தது. அந்த நிலை சில தீய சக்திகளால் உடைக்கப் பட்டது. அதன் விளைவாக மருத்துவத் துறைதனது மாண்பினை இழந்து நிற்கிறது. எனவே சமஸ்கிருதம் தெரிந்தவர்கள் மட்டுமே மருத்துவம் கற்க முடியும் என்கிற நிலையை மீண்டும் கொண்டுவர வேண்டும்” என்று திரு குருமூர்த்தி கூறுகிறார். இது அவரது சமஸ்கிருதத்தின் மீதான அக்கறையோ அல்லது மருத்துவத்தின் மீதான அக்கறையோ அல்ல. பார்ப்பனர்கள் மீதான அக்கறை இது. மருத்துவம் படிப்பதற்கு சமஸ்கிருதம் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்பது அவசியம் என்ற நிலை மாற்றப்பட்டதன்

விளைவாக பார்ப்பனர்கள் அல்லாதவர்களும் மருத்துவம் படித்து பார்ப்பனர்களைவிட அந்தத் துறையில் சிறந்து விளங்குவதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத ஆற்றாமை அது.

வாய்ப்பு கிடைத்தால் மற்றவர்கள் தங்களை “சைடுபோட்டுக்கொண்டு” வேகமாக முன்னே சென்று விடுவார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும் அறிவு, கலை, இலக்கியம், மொழி, கடவுள், உணவு, கலாச்சாரம் அனைத்திலும் தாங்களே உயர்ந்தவர்கள் என்று அவர்களே நம்மிடம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

அவர்களிடம் இருப்பதைவிட நம்மிடம் உயர்வானதாக ஏதேனும் நம்மிடம் இருந்தால் அதை அழிக்க முயற்சிப்பார்கள் அல்லது அதை தமதாக்கிக் கொள்ள முயற்சிப்பார்கள். அவர்களைவிட உயர்ந்த ஆளுமைகளைக் கண்டால் அவர்கள் உயிரோடு இருந்தால் அவர்களை அழித்துவிட முயற்சிப்பார்கள். அவர்கள் கடந்த காலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்றால் அவர்களது பிம்பத்தை சிதைக்க முயற்சிப்பார்கள். அது முடியாத பட்சத்தில் அந்த ஆளுமைக்கு பூநூல் போட்டு விடுவார்கள். அப்படியாக ரிக் வேத காலத்தில் அவர்கள் அழித்த ஒன்றே ஆரியர்களை விடவும் திராவிட நாகரிகம் முந்தையது என்பதையும் அரப்பா நாகரிகம் என்பது திராவிட நாகரிகம் என்பதையும் அவர்களது வேதத்தின் மூலமாகவே நிறுவியது.

விசுவாமித்திரனுக்கும் நதிகளுக்கும் இடையிலான ஒரு உரையாடல் ரிக் வேதத்தில் காணப்படுகிறது. தங்களது நீரோட்டத்தை விருத்திரன் தடுத்தான் என்றும் அப்படி தடுத்தவனை வஜ்ஜிராயுதம் ஏந்தும் இந்திரன் விருத்திரனைக் கொன்றுத் தங்களுக்கு பாதை அமைத்துக் கொடுத்தான் என்றும் ஒரு நதி விஸ்வாமித்திரரிடம் கூறுவதாக ரிக் வேதத்தின் 3. 33. 6 வது பாடல் கூறுவதாக தோழர் சுந்தரசோழன் தனது “ரிக்வேத சமூகம் ஒரு பார்வை” என்ற தனது நூலில் கூறுகிறார்.

ஆரியர்கள் அரப்பாவிற்குள் நுழைகிறார்கள். அப்போது நதிகளின் நீரோட்டத்தை அவற்றின் குறுக்கே படுத்து விருத்திரன் என்பவன் தடுத்துக் கொண்டிருந்தான். அவனைக் கொன்று அவனிடம் இருந்து நதிகளை மீட்டு தங்களிடம் வழங்க வேண்டும் என்று கடவுள்களிடம் ஆரியர்கள் முறையிடுகிறார்கள். நிறையக் கடவுள்கள் விருத்திரனை அழிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுகிறார்கள்.

இறுதியாக இந்திரன் வருகிறான். அவனுக்கு சோமம் கொடுக்கிறார்கள். சோமத்தில் திளைத்த இந்திரன் நதிகளின் குறுக்கே பாம்புகள் போல் படுத்திருந்த விருத்திரனைக் கொன்று போடுகிறான். விருத்திரன் என்று ரிக் வேதம் குறிப்பிடுவது நதிகளின் குறுக்கே கட்டப் பட்டிருந்த தடுப்பணைகளைத்தான் என்று டி. டி. கோசாம்பி தனது நூலான “பண்டைய இந்தியப் பண்பாடும் நாகரிகமும்” என்ற நூலில் கூறியுள்ளதையும் சுந்தரசோழன் தனது நூலில் மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

ஆரியர்கள் அரப்பா வந்தபோது அங்கே உள்ள நதிகளின் குறுக்கே தடுப்பணைகள் இருந்திருக்கின்றன.

அந்த அணைகளை விருத்திரன் என்று ஆரியர்கள் அழைத்திருக்கிறார்கள். நதி நீரைத் தடுப்பது பாவம் என்று அவர்கள் கருதி இருக்கிறார்கள். கடவுளர்களிடம் அந்த அணைகளை உடைக்குமாறு மன்றாடி உள்ளார்கள். இந்திரன் அந்தக் காரியத்தை அவர்களுக்கு செய்து கொடுத்திருக்கிறான்.

இது அவர்களே தங்களது ரிக் வேதத்தில் எழுதி உள்ளது. இதில் இருந்தே இவர்களது வருகைக்கு முன்பே அரப்பாவில் ஒரு பழங்குடி இன மக்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகிறது. அவர்கள் திராவிடர்கள் என்பதையும் ஆய்வுகள் நமக்குத் தெளிவாக்குகின்றன. ஆக, ஆரியர்களைவிட திராவிடர்கள் பழமையானவர்கள் என்பது தெளிவாகிறது.

நதிகளின் குறுக்கே தடுப்பணைகளை திராவிடர்கள் கட்டி இருக்கிறார்கள், எனில், நீர் மேலாண்மையில் அவர்கள் சிறந்து விளங்கி இருக்கிறார்கள் என்பதும் விவசாயம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதும் தெளிவாகிறது.

கட்டப்பட்டிருந்த அணைகளை சிதைக்கும் வல்லமையோ தொழில் நுட்பமோ கூட ஆரியர்களிடம் இல்லை என்பதும் திராவிடர்கள் கட்டிய அணைகளை சிதைப்பதற்கும் அவர்களுக்கு கடவுளர்கள் தேவைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் கூட அவர்களே அவர்களைப் பெருமைப்படுத்திக் கொண்டு எழுதிய ரிக் வேதம் அம்பலப்படுத்துகிறது. .

வள்ளுவத்தை அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய இயலவில்லை. பார்த்தார்கள் இந்து மதத்தின் கோட்பாடுகளைத்தான் வள்ளுவர் குறளாக்கித்

தந்திருக்கிறார் என்று கூற ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

குறள் இந்துமதக் கோட்பாடுகளுக்கு நேர் எதிரானது. பிறப்பில் ஏற்றத் தாழ்வு உண்டு என்பது இந்து மதம். பிறப்பு ஒக்கும் என்பது குறள்.

நால் வருணத்தை இன்றும் கையில் வைத்திருப்பவர்கள் அனைவரும் சமம் என்று கூறும் குறளை தங்களது கோட்பாடு என்று கூறுவது எவ்வளவு கேவலம்.

அவர்கள் மீண்டும் தங்களது கட்டமைக்கப்பட்ட மேலாதிக்க பிம்பத்தை நிலைப்படுத்துவதற்காக எந்தக் கேவலத்திற்கும் தயாராகவே இருக்கிறார்கள். காரணம் அவர்களால் அதை ஒருபோதும் நேர்மையாகச் செய்ய இயலாது.

அவர்கள் வேதங்கள் உயர்வானவை என்று கூறுகிறார்கள். ரிக் வேதம்தான் மிகப் பழமையானது என்கிறார்கள். அரப்பா நாகரிகம் ஆரிய நாகரிகம் என்கிறார்கள்.

அவர்களது ரிக் வேதமே அவர்களது இந்தப் பொய்களுக்கு எதிராக உள்ளது. அவர்கள் குறளென்பது வேதங்களின் சாறு என்கிறார்கள். குறள் வேதங்களுக்கு எதிராக உள்ளது.

ஒன்றுபடுவதும் அமைப்பாக ஒன்றுபடுவதும் இதுபோன்றவற்றை அம்பலப்படுத்துவதும் இவற்றிற்கு எதிராக ஒன்றுபட்டு களம் காண்பதும் தேவை.

உதவிய நூல் :

“ரிக்வேத சமூகம் ஒரு பார்வை” -சுந்தரசோழன் மாற்று வெளியீடு

சந்தா விவரம்

தனி இதழ் விலை	ரூ. 25
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 275
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 500
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்.....	ரூ. 1250
மாணவர் சந்தா	ரூ. 200
(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர் அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றுபெற்று விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)	

வெளிநாட்டு சந்தா

ஆண்டுக் கட்டணம் (வெளிநாடு).....	\$ 30
---------------------------------	-------

காக்கைச் சங்கம்

விளம்பரக் கட்டண விவரம்

அட்டை (வண்ணப் பக்கம்)

பின் அட்டை (வண்ணம்).....	ரூ. 10,000
உள் அட்டை (வண்ணம்).....	ரூ. 7,500

உள் பக்கம் (கருப்பு வெள்ளை)

முழுப் பக்கம்.....	ரூ. 2,000
--------------------	-----------

காசோலைகள், வங்கி வரைவோலைகள் அனைத்தும் KAAKKAI, A/c No. 60111010005660 SYNDICATE BANK, TRIPLICANE, CHENNAI - 5. IFSC: Synb0006011 என்ற பெயருக்கு, சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும். பணவிடை (மணியார்டர்) மூலமும் சந்தா செலுத்தலாம்.

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை, 288, பாக்டர் நடேசன் சாலை, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை-600 005.
செல்பேசி: 98414 57503, தொலைபேசி : 04428471890
மின்னஞ்சல்: kaakkaicirakinile@gmail.com

65 / 66

காக்கைச் சிறுகினிலே

போ தகர் பால் தினகரன் அவர்களது அலுவலகங்களில் வருமானவரித் துறையினர் சோதனைகள் மேற்கொண்டு வருவதாகவும் இதுவரைக்கும் ஏறத்தாழ 120 கோடியை ஒட்டிய அளவிலான தொகையினை அவர் கணக்கில் காட்டவில்லை என்றும் செய்திகள் கசிகின்றன.

இதைப் போல பல மடங்கு தொகை கணக்கில் காட்டப் பட்டிருக்காது என்றும் பரவலான செய்தி கசிகிறது. இது உண்மையாகத்தான் இருக்கும். காரணம் இந்தியாவில் உள்ள பத்துப் பணக்காரக் கார்ப்பரேட் சாமியார்களில் தினகரனும் ஒருவர். இவர் ஒன்றும் சாமியார் அல்ல என்றும் சிலர் கூறக் கூடும். வேண்டுமானால் இப்படிக் கொள்ளலாம், இந்தியாவில் உள்ள பத்துப் பணக்காரக் கார்ப்பரேட் மதப் போதகர்களில் இவரும் ஒருவர். அவரது முதலீடுகளை முறையாக அவர் கணக்கில் காட்டவில்லை என்றும் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

இந்த இடம்தான் நம்மை அச்சுறுத்துகிறது. மதப் போதகரின் பணி என்பது என்ன?

அவர் நம்புகிற இறைவனை மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்து அவர்மீது நம்பிக்கை கொள்ளச் செய்து அவரிடத்திலே அவர்களை கொண்டு சேர்ப்பது என்பதுதான்.

முதலீடு என்கிறார்கள், வெளிநாடுகளில் முதலீடு என்கிறார்கள். இவர்கள் வெளிநாடுகளில் முதலீடு செய்து கொழுப்பதற்காகவா அப்பாவி மக்கள் காணிக்கை என்ற பெயரில் இவர்களிடத்திலே கொட்டி அழுத்து?

எத்தனைக் குற்றங்கள்?

இறை ஊழியத்திற்கென்று அப்பாவி மக்கள் தங்கள் வாயைக் கட்டி வயிற்றைக் கட்டி அனுப்பிய காணிக்கைப் பணத்தை தனக்காகவும் தன் குடும்பத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக் கொண்டது; கல்வியை விடப்பாரம் செய்தது; வரி ஏய்ப்பு செய்தது.

முறையான விசாரனைக்கு ஆணையிட்டு குற்றம் உறுதி செய்யப்பட்டால் இது மாதிரியான நபர்களை அவர்களது சமூக அந்தஸ்துகளை எல்லாம் கணக்கில் கொள்ளாமல் குற்றவாளிகள் என்று அறிவித்து கடும் நடவடிக்கையை அரசு எடுக்க வேண்டும்.

••

திரு. தினகரனுக்கு,

தேவனுடையதை தேவனுக்கும் ராயனுடையதை ராயனுக்கும் கொடுக்கச் சொல்கிறார் உங்களது தேவ குமாரன். தேவனுக்குரிய தசம பாகத்தை உங்கள் வழியாக தேவனுக்கு விசுவாசிகள் கொடுத்தால் அதை உங்களது பெயரில் முதலீடு செய்வது எப்படி நியாயமாகும்?

இது ஒரு குற்றம் என்றால் தப்போ சரியோ வருகிற வருவாயில் ராயனுக்கு அதாவது அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்க வேண்டிய வரியை ஏமாற்றி இருப்பது இரண்டாவது குற்றம்

நீங்களும் உங்கள் தந்தையும் அடிக்கடி பிரசங்கங்களிலே மேற்கோள் காட்டும் மத்தேயு எழுதிய சவிஷேசம் ஆறாவது அதிகாரத்தில் உள்ள 19, 20, மற்றும் 21 வது வசனங்களின் சாரத்தை ஒருமுறை உங்களுக்கு நினைவூட்ட ஆசைப்படுகிறேன் திரு தினகரன் பூமியிலே பொக்கிஷங்களை சேர்த்து வைத்தால் அவற்றை பூச்சிகள் அரித்துவிடும், கள்வர்கள் களவாடி விடுவார்கள். போக, உங்கள் கவனமும் உங்கள் பொக்கிஷத்தின்மீதே குவியும். ஆகவே, உங்களது பொக்கிஷங்களை பரலோகத்திலே சேர்த்து வைப்புகள் என்கிறார் ஏசு.

ஒரு தகவலுக்காக இதை உங்களுக்குச் சொல்லி வைக்கிறேன் பாஸ்டர்.

••

நண்பரின் மகனுக்கு சென்னையில் உள்ள ஒரு

தனியார் மருத்துவக் கல்லூரியில் இடம் கிடைத்தது. மகிழ்ந்தோம்.

ஒரு பத்து நாட்கள் கழித்து பையனை அழைத்துக் கொண்டு மருத்துவப் படிப்பிற்கான கலந்தாய்விற்கு செல்வதற்காக விடுப்பு கேட்டார். அதுதான் ஏற்கனவே அவனுக்கு இடம் கிடைத்து விட்டதே என்று சொன்னபோது இரண்டாவது கலந்தாய்வில் ஒருக்கால் நமக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கல்லூரிகளில் கிடைக்கக் கூடும் என்பதால் செல்வதாகக் கூறினார்.

முதல் கலந்தாய்வில் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் உள்ள அனைத்து இடங்களும் பூர்த்தி ஆகிவிட்ட நிலையில் இரண்டாம் கலந்தாய்வில் 180 காலி இடங்கள் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டபோது உண்மையிலுமே ஆச்சரியமாக இருந்தது.

இந்த 180 மாணவர்கள் எங்கு சென்றார்கள்?

மும்பையில் இருந்து ஒரு மாணவர் நீட் எழுதி தேர்ச்சி பெறுகிறார். அனைத்திந்திய கோட்டாவில் அவருக்கு சென்னையில் ஒரு தனியார் கல்லூரியில் இடம் கிடைத்து அங்கு சேர்ந்துவிட்டார் என்று கொள்வோம்.

இப்போது அவருக்கு மும்பையில் உள்ள ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியிலும் இடம் கிடைக்கிறது. அவருக்கு சென்னையைவிட மும்பை பக்கம். எனவே அவர் அங்கு சேர முடிவெடுக்கிறார். சென்னையில் அவர் ஏற்கனவே சேர்ந்திருந்த கல்லூரியை அணுகுகிறார்.

அவர் ஏற்கனவே கட்டியிருந்த நன்கொடையில் ஒரு ஐம்பதாயிரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு மிச்சத்தை அவருக்கு கொடுத்து அனுப்பி விடுகிறார்கள்.

இந்த நடைமுறை முடிவதற்கு முன்னால் கலந்தாய்வில் கூடி இருக்கும் மாணவர்களுக்கு இந்தக் கல்லூரியின் காலி இடங்கள் பூஜ்ஜியம் என்று காட்டும் இந்த நடைமுறை முடிவுற்ற பிறகு காலி இடம் ஒன்று என்று ஆகும்.

இப்போது கோயம்புத்தூரில் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர்ந்திருக்கும் ஒரு சென்னை மாணவர் கோவையில் இருந்து மாற்றுச் சான்று பெற்று சென்னையில் சேர்வார். இப்போது அந்தக் கோவைக் கல்லூரிக்கு ஒரு ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் லாபம்.

இப்போது திருச்சியில் உள்ள ஒரு மாணவர் கோவைக்குப் போகிறார். இப்போது திருச்சிக்கு லாபம். இதுமாதிரி இந்த ஒரு இடமே சுழன்று சுழன்று 30 மாற்றங்களைக் கொண்டு வரக்கூடும்.

எனில் 180 காலி இடங்கள் எந்த நிலைமையைச் சந்தித்து இருக்கும்?

எத்தனை ஐம்பதாயிரங்கள் கல்லூரி முதலாளிகள் கைகளுக்குப் போய்ச் சேர்ந்திருக்கும்?

கல்லூரிக்கான நன்கொடைகள் மற்றும் கட்டணங்களைப் பார்த்தே மலைத்துப் போகும்

நமக்கு இதுபோன்ற ஆச்சரியங்கள் இன்னும் ஏராளமாய் இருக்கின்றன.

சில மருத்துவக் கல்லூரிகளில் மூன்று வகையான விடுதிகள் உள்ளன.

மூன்றாம் பிரிவு விடுதிகளுக்கு வருடத்திற்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய்.

இரண்டாம் பிரிவு விடுதிகளுக்கான கட்டணம் வருடத்திற்கு இரண்டரை லட்சம் ரூபாய்.

முதல் பிரிவு விடுதிகளுக்கான கட்டணம் வருடத்திற்கு மூன்று லட்சம் ரூபாய்.

இதைக் கேட்டதும் இத்தனைப் பிரிவுகளா? விடுதி உணவில் ஏதேனும் வேறுபாடு உண்டா என்று கேட்டபோது கிடைத்த தகவல். மூன்றாம் பிரிவு விடுதியில் உள்ள மாணவர்களுக்கு பொதுக் கழிவறை மற்றும் பொதுக் குளியலறை வசதிதான் உண்டு.

இரண்டாம் பிரிவு விடுதியில் உள்ள மாணவர்களுக்கு அறையோடு இணைக்கப்பட்ட கழிவறை மற்றும் குளியலறை வசதி உண்டு.

முதல் பிரிவு விடுதியில் உள்ள மாணவர்களுக்கு இரண்டாம் பிரிவு விடுதி வசதிகளோடு குளிர்சாதன வசதியும் உண்டு.

மூன்றாம் பிரிவு விடுதிக்கும் இரண்டாம் பிரிவு விடுதிக்குமான வேறுபாடு கழிவறை மற்றும் குளியலறை வசதியில்தான்.

இப்படிக் கொள்ளலாம், இரண்டாம் பிரிவு விடுதியில் கழிவறைக்கான வாடகை ஒரு வருடத்திற்கு ஐம்பதாயிரம் ரூபாய். ஒரு வருடத்தில் சற்றேக்குறைய பத்து மாதங்கள்தான் கல்லூரி நடக்கும். அந்த வகையில் கழிவறைக்கான மாத வாடகை ஐந்தாயிரம் ரூபாய்.

அதாவது தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகளின் இரண்டாம் நிலை விடுதிகளில் ஒரு நாளைக்கான கழிவறை வாடகை 167 ரூபாய்.

மருத்துவக் கல்லூரிகளில் கல்விக் கட்டணம் அதிகம், மெஸ் பில் அதிகம், நன்கொடை அதிகம் என்று புலம்பும் நம்மை ஒன்றுத் தெரியாத கிறுக்கு என்று நிறுவுகிறது தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் உள்ள விடுதிக் கழிப்பறை வாடகை

கல்வி முழுக்க முழுக்க தனியாரிடம் போனால் ஒரு நாளைக்கு நம் பேரப் பிள்ளைகள் ஆய் இருப்பதற்கு நாள் ஒன்றிற்கு 167 ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டும்.

”இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த

வகுத்தலும் வல்ல தரசு”

என்று நெறிப்படுத்துகிறார் வள்ளுவர்

அரசின் வகுத்தலில் கல்வி இருக்க வேண்டும்.

கோடுகளின் நடுவில்

• டிராட்ச்கி மருது

அரிய படிமங்களைக் காட்சிப்படுத்துவோம்

நண்பர் பாலகிருஷ்ணன், தொடர்ந்து இணையத்தின் வழி உரையாற்றிவருகிற 'சங்கச் சுரங்கம்' நிகழ்ச்சியில் என்னையும் இணைத்து சிறிது பேசும்படி அழைத்ததின் பேரில் அவர் தமிழர் திருநாளைப் பற்றியும் ஏறு தழுவுதல் பற்றியும் சிந்துசமவெளியில் கிடைத்த ஏறுதழுவும் சிறிய புடைப்புச் சிற்பத்திலிருந்து இன்றுவரையான தொடர்பைப் பற்றியும் விரிவான உரை ஒன்றை நிகழ்த்தினார். அவரது உரையின் முடிவில் 10 நிமிடம் இன்றைய ஓவியர் என்ற முறையில் நான் பேசினேன்.

பேச்சின் நடுவில் மாமனிதர்களை அதிலும் தமிழுக்கு அழியாத தொண்டு செய்து மறைந்தவர்களைப் பற்றிப் பேசும்போது உண்மையில் நெகிழ்ந்துபோய் என்னை மீறி உணர்ச்சி வசப்பட்டு கண்கலங்கிவிட்டேன்தான். அந்த நிகழ்ச்சியில் உலகம் முழுவதும் காணொளியில் பல நண்பர்கள் இணைந்திருந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்ததில் நிறைய மகிழ்ந்தேன். இவற்றை ஒருங்கிணைத்த பாலகிருஷ்ணனும் ரோஜா முத்தையா நூலக சுந்தரும் என் நன்றிக்குரியவர்கள்.

மதுரையோடு என் இளம் வாழ்வு இணைந்திருந்த பகுதிகளை அதிலும் பொங்கல் ஜல்லிக்கட்டு சார்பாகப் பேசும்படியும் இருந்தமையால் பழைய நினைவுகளை அது தூண்டிவிட்டது. அதை காக்கை வாசகங்களோடு பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற முறையிலும் அந்தக் கால கட்டம் சார்ந்த காண்பியல் தரவுகளை சேகரிப்பவர்களை, சேகரித்து தமிழ் சமூகத்திற்கு அளிக்க முற்படும் இளம் தலைமுறையினரை நோக்கிய தூண்டுதலாக இருக்கும் என்கிற முறையிலும் இதைப்பதிவு செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த நிகழ்வின்போது நான் நினைவுகூர்ந்த சிலவற்றை

முக்கிய சமகால நிகழ்வுகளாகத் தொகுக்க வேண்டும் என்பதுடன் அது தமிழ் மரபிற்கான காண்பியல் தொகுப்பாகவும் இருக்கும் என்றும் அத்துடன் இலங்கை, இந்தியா உள்ளிட்ட பகுதிகளில் பல்வேறு காலகட்டங்களில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் சமூகத்தின் செயல்பாடுகள், பொங்கல் விழாக்கள் என்று முடிந்தவரை 150 ஆண்டுகள் சேகரித்த ஒரு தொகுப்பாகக் காண்பதுபோல் சேகரிக்க வேண்டியதை முடிந்தவரை வரிசைப்படுத்தி விழைகிறேன்.

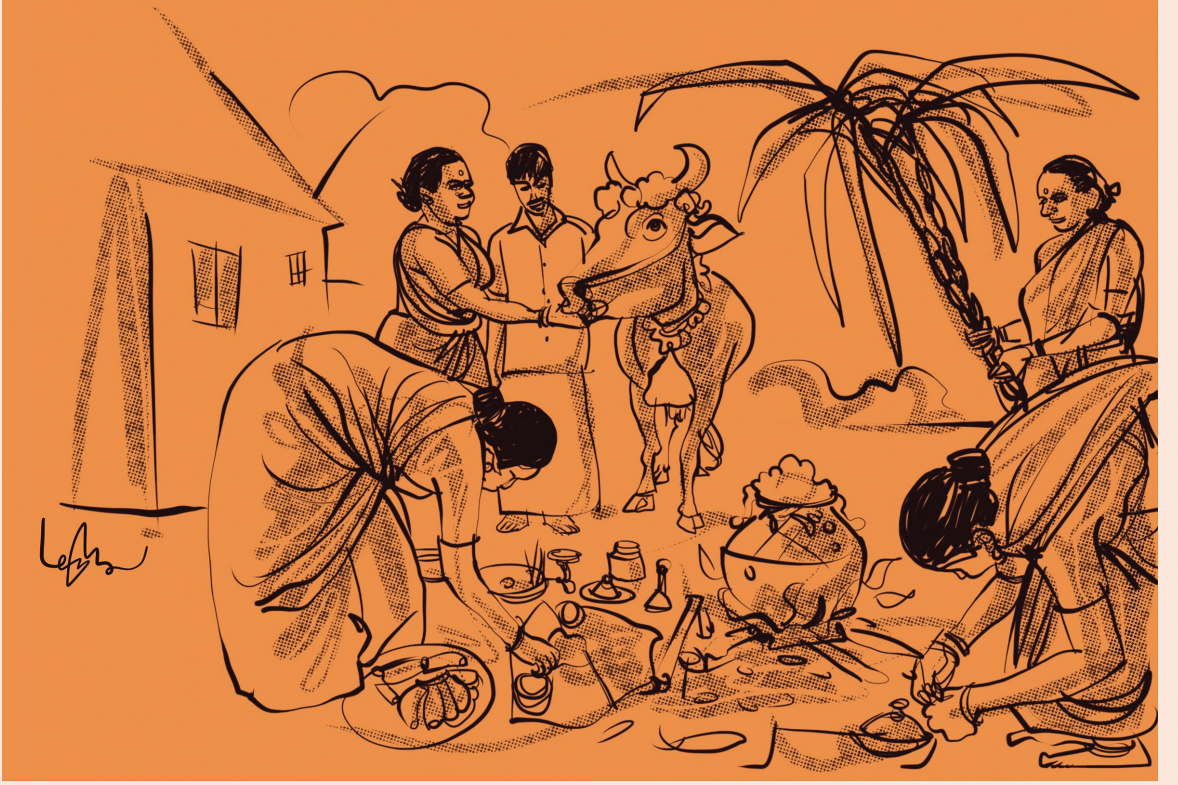
முதலில் எல்லீஸ். ஆர். டங்கனின் திரைப்படத் துண்டு ஒன்றை ஒரு ஏழு, எட்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் இணையத்தில் கண்டபோது அத்துண்டுப் படத்தில் மயில் தோகையை கொம்பில் கட்டியபடித் துள்ளிவரும் மாட்டைக் கண்டவுடன் என் சிறுவயதில் 50களில் நான் கண்ட காட்சி அனைத்தும் நினைவில் வந்துவிட்டது. இந்தப் படிமம் தொடர்ந்து காட்சிப்பூர்வமாக புழக்கத்தில் இல்லாத குறையே நான் அக்காட்சியைக் கண்டதும் உணர்ச்சிவசப்பட்டேன்.

அலங்கரிக்கப்பட்ட மாடுகள் மாலையுடனும் மயில் தோகை கட்டப்பட்டும் வரிசையாக பெட்ரோமாக்க வெளிச்சத்தில் நடத்திக் கூட்டிவரும் அழகை மிக அருகில் இருந்து வியந்து பார்ப்பேன்.

விவசாயப் பெருமக்கள் பொங்கலுக்கு பெருமார்க்கெட்டில் பொருட்களை வாங்க மோதுவதும், புதுமண்டபம் கொண்டாட்ட நிலையில் இருப்பதும் மறையாத காட்சிகள்.

அலங்காநல்லூர் ஜல்லிக்கட்டு, கண்மாயின் நடுவில் மாடுபிடிப்பவர்களும் மாடும் ஓடும் காட்சியை கண்மாயின் உயர்ந்த கரையில் மாட்டுவண்டியின் நேக்காவை

பனையில் கட்டிவைத்து 'காலரி'போல தொடராக அடைத்து அதில் குடும்பங்களும், பெண்களும் உட்கார்ந்து ஆர்ப்பரிக்கும் காட்சியும், மரங்களில் சிறுவர்கள் அமர்ந்திருக்கும் காட்சியும் தப்பி ஓடி நகரின் உள்ளே வந்துவிட்ட ஒரு ஜல்லிக்கட்டுக் காளையைக் கண்டு மதுரை கோரிப்பாளையம் தெருக்களில் மக்கள் கூட்டம் விலகிப் பயந்து ஓடி வீடுகளில் ஏறிநிற்கும் காட்சியும் நினைவில் வந்து போகிறது. எல்லீஸ். ஆர். டங்கனின் துண்டுத் திரைப்படத்தில் வரும் மதுரை மக்கள் தோற்றம் சிறிது சிறிதாக 50களில் மறைந்துவிட்டாலும் கடைசி மிச்சமான சில நான் கண்டகாட்சிகளும் அவர்களின் தோற்றமும் வந்து செல்கிறது.

அக்காலகட்டம் 1900களில் மறைந்த பிரெஞ்சு ஓரியண்டலிஸ்ட் 'ஜார்ஜ் கெஸ்ட்டின்' புகைப்படங்கள், அதைத் தொடர்ந்து அவரது மதுரை ஓவியங்கள், புகைப்படங்கள், அவரைத் தொடர்ந்து தோன்றிய மதுரை போட்டோ ஸ்டூடியோக்கள் முக்கியமாக மதுரையின் கலாச்சார அரசியல் நிகழ்வுகளைப் பதிவுசெய்த "கைலாஸ் ஸ்டூடியோ" "லைட்ஹவுஸ் ஸ்டூடியோ" ஆகியவற்றின் புகைப்பட சேகரிப்பு, மதுரை திரைப்பட ஸ்டூடியோ, எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி, பாலசரஸ்வதியின் சிகரெட்டை கையில் வைத்திருக்கும் கோடுபோட்ட இரவு உடையுடன் கூடிய புகைப்படம், டங்கன் அறிமுகப்படுத்திய எம். எஸ். அவர்களின் படம், நமது கலைஞர்கள் நவீன மாற்றத் தொடர்பு, யதார்த்தம் பொன்னுசாமி பிள்ளையின் நாடகக் குழு எனது தாத்தா கார்மேகம் தயாரித்த நாடகங்கள், என். எஸ். கிருஷ்ணன் தொடர்பு, பாஸ்கரதாஸுடன் நாடகப் பங்களிப்பு, மதுரை தமுக்க மைதானம் அதன் சங்கரதாஸ் நாடகத் தொடர்பு, திருவிழாவை ஓட்டி மதுரை நகர் எங்கும் அனைத்து வெளிகளிலும் 100கி. மீ சுற்றளவில் உள்ள

கிராமங்களில் இருந்து வந்து மைதானங்கள் எங்கும் நிரம்பி இருக்கும் கூட்டு வண்டிகள், இவை அழியாத சித்திரங்கள்தான்.

மாட்டுப் பொங்கலை ஓட்டி கண்மாய்களில் குளிப்பாட்ட கொண்டு வரப்பட்டு கூட்டம் கூட்டமாக கரை ஏறியவுடன் வண்ணம் தீட்டப்பட்டுத் திரும்பும் மாடுகள்.

பொங்கல் நாட்களில் திராவிட இயக்க இதழ்களின் அட்டையிலும், பொங்கல் வாழ்த்து ஓவியமாக நிறைந்திருக்கும் கே. மாதவனின் சித்திரங்கள்.

புலம்பெயர்ந்து வெளிநாட்டில் பிறந்து வளர்ந்த குழந்தைகள் எல்லீஸின் படத்தைப் பிடித்து மேடையில் நின்று நன்றி சொன்ன காட்சியை பாரீஸ் நகரில் கண்டு உணர்ச்சிவசப்பட்டதுபோல் எனது குடும்பத்து கதைகளின் பகுதியை உட்கொண்ட எனது மற்றொரு தாத்தா சோலைமலை கதை வசனம் எழுதிய "பழநி"யில் வரும் ஜல்லிக்கட்டும் எனது அப்பத்தா ஊர்வலம் போகும் மாடுகளின் முன் தாம்பலத்தில் தட்டி ஓசை எழுப்பி மாடுகள் பின்வருவதை கிராமத்திற்குள் அறிவித்துக்கொண்டே முச்சந்தி வரை பெருமிதத்துடன் நடக்கும் காட்சிகளும் நிரம்புகிறது என் மனதில்.

பொது வெளியில் தமிழ் சமூகத்திற்குக் கிடைத்த அரிய படிமங்களை சேகரித்து ஒன்றாகக் காணும் வாய்ப்பை காண்பியல் ரீதியாக உலகத்திற்கும், உலகம் முழுவதும் பரந்து வாழும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் கைகளிலும் நம் இளம் தலைமுறையின் கைகளிலும் அளிப்பது எழுதுவதைவிடவும் முக்கியம் என்றும் கருதுகிறேன்.

கட்டுரையாளர்: தமிழ்நிலத்தின் தனித்துவ ஓவியர்